

W C
de
wynkyn
worde

¶ Roberti VVhitintoni L. Secunda grammatice pars de ſyllabarũ quantitate. accẽtu. & varijs metrorũ generibus. nuprime recẽſita. limatius polita. adiectis cõpluſculis: & nõnullis Calcographorũ elimatis erratis.

¶ De ſyllaba/et eius quãtitate. ¶ De prima. media. ⁊ vltima ſyllaba cognoſcenda/cũ cõmento ⁊ interp̃tamẽto interliniari.
¶ De accentu ſm Diomedem grammaticum.
¶ De accẽtu apud recẽtiores magis obſeruato. ¶ De impedimẽtis accentus. ¶ De accẽtu græcarũ dictionũ in ia/⁊ abuſione multorũ. ¶ Nebriſſenſis de accẽtu græcarũ et hebraicarum dictionũ cõtra Alexandrũ. ¶ De arte punctuandi.
¶ De cõmate. colo. periodo. et parentheſi. ¶ De metro et eius accidẽtibꝰ. ¶ De pedibus metrorũ ſimplicibus. duplicibꝰ. ⁊ heteroplicibus. ¶ De cęſura. ordine. menſura.
¶ De poſitione. figura. et appellatione metri. ¶ De carmine heroico hexametro. ¶ De varia eiuſdẽ cõpoſitione.
¶ De vitio carminis heroici. ¶ De decoro carminis heroici.
¶ De elegiaco pentametro. ¶ De vitijs et decoro eiuſdem.
¶ De licẽtia poetica. ¶ De licẽtia innouãdarũ ſyllabarũ. dictionũ. ⁊ orationũ. ¶ De cõmutatiõe vocabulorũ p oẽs partes.
¶ De oĩ gñe metrorum quo vſus eſt Horatiꝰ lyricus. ¶ De nominibꝰ metrorum ⁊ eorũ inuẽtoribus. ¶ De hymnis quibꝰ vtitur eccleſia et eorum cõpoſitione ⁊ ſcanſione. ¶ De comœdia ⁊ tragœdia
¶ De poetis comicis. ¶ De comœdiæ ⁊ tragœdiæ differẽtia.
¶ De metris quibꝰ comici ⁊ tragici ſcripſerũt.
¶ De modulatione comœdiarum Terentij.

Robertus VV. L. Candido lecto. Sal.

Satis admirari nequeo/quidnam animi habent nōnulli nunc tempori grāmaticæ ꝓfessores: ꝙ syllabarū quātitates/quo (nescio) abducti fastidio discipulis legere contemnāt. Quū etenim grāmatica recte scribendi recteq̄ loqnēdi sit scientia: res prima et necessario amplectenda videt grāmatico: vel solutā/ vel pedestrē orationē lecturo. vt accentū (hoc est recte pulcreq̄ pronunciandi peritiam) calleat. Cōperies ꝙ plurimos (apud nostrates ꝓsertim) adolescētulos: q̄ Terentianas comœdias/ Horatianas historias. Tulliana officia. Uirgilianā poesim. probe interꝑtari norint. At si quæras cuiusq̄ syllabæ quātitatē: defixo vultu hærent cogitabūdi/tāq̄ incognitū ⁊ inauditū obstupescētes. audies etiā cōplures presbyteros (qđ absurdi⁹ est) sacras (quas frequētat ecclesia) odas: insulsissime legere/legēdo claudicare/claudicādo barbare et inepte ꝓnūciare. At vnde id fit? nisi ꝙ illi asini bipedes (iure sic eos appellitem) numerosam orationē a soluta non discernāt. Culpa ne eorū dicā? an potius suorū p̄ceptorū? q̄ ordine præpostero/cōsentaneū ⁊ efficacem discipulorꝫ erudiendorū puertūt modū: tanq̄ extructores inertes/qui fundamentū edificij a tecto iacere nitunt. Legūt alijs Ciceronis officia q̄ moralis philosophiæ argutijs scaturiunt. Alijs vero euāgelia et Pauli epistolas/ quibus ꝓfunda theologiæ abyssus reconditur: ambiciosi et audaces interꝑtātur: priusq̄ prima grāmatices rudimēta intelligāt. Expergiscimini igit vos grāmaticæ professores/letheo flumine sopiti: atq̄ non minus vestro pudori/q̄ discipulorū vtilitati mature cōsulite. Syllabarū quātitates vnde ad accentū cōmodius pueniṫ discipulis aperire: neq̄ ad accentū solū: verū etiā ad oīa carminū genera erit aditus. Ne tā facile reiiciatis illud qđ tā nouæ q̄ veteris legis sanctissimi et eruditissimi viri obuijs (vt aiunt) cōplectebātur vlnis. Nonne carminū studiosi fuerūt sancti et eruditi viri? Quid Hieremias in vtero sanctificatus? nūquid trenorū librū eo carmine scripsit? quo gn̄e poemati (Hieronymo teste) apud græcos vsus ē Simonides? quid Job iustissimus? q̄ magnā partē calamitatū heroico carmine decurrit. Audi qđ iubet psalmographus sm̄ cor dn̄i electus. In hymnis cōfitemini illi. Nouæ legis (rite si scruteris) inuenies carmine q̄ delectati sunt Ambrosiū. Hieronymū. Augustinū. vt manifestant sua opera cū multis alijs/⁊ q̄ poemata ediderūt sanctissima: vt Prudentiū. Prosperū. Joannē Damascenū. Cosmū Hierosolymitanū. cū cæteris. vnde habemus sacros (quos ecclesia frequētat) hymnos? nisi ab ijs supra memoratis. Quid de summis philosophis cēses? Nōne Plato ille diuinus (diuo Augustino teste) poemata edidit et tragœdias? Quid Empedocles? Nonne philosophus ⁊ poeta fuit? tragœdias ⁊ Xerxeo trāsitū carmine scripsit/alios taceo. Quod si ita tibi placeas: vt religiosiorē/sanctiorē/et sapientiorē te ijs superioribus iudices: poemata ⁊ omnia carminum gn̄a reiicias: vel (si possis) explodas. Sin eos bene et beate cēsuisse cogites: cū ijs poemata et carmina (saltem ꝓbata) euoluas/ames/colas. At tandē nobis obijcies forte (ꝙ iusto curiosior hac in re tibi videar) qđ ad hanc rē attulimus. Respondeo. Id qđ tui torporis ⁊ fastidij causas (forsan) excutiet. Quosdā de hac re scripsisse cōperio: alios tamē iusto succinctius/ alios aūt q̄ plenius scripserūt/nūc supuacanee/nūc Cimerijs (vt aiūt tenebris) obscurius. Nūc ita ambigue. vt ignores. quo vultus teneas mutantē prothea nodo. Quare ijs incōmodis te et alios (modo placeat industria) leuare studui. Pedestri oratione hoc de syllabarū quātitate opusculū edidim⁹: eo ꝙ soluta oratio plærisq̄ onerosior cōprobatur q̄ vt puerorū ingeniola memoriter facile cōplectātur. Habet eni in se carmen. nescio qđ latētis energiæ: vt ⁊ facilius adipiscat (exptus loqr) et tenatius/duratiusq̄ inhæreat. Eo fit (vt mea fert opinio) ꝙ carmē certo pedū numero/et debita tp̄is mēsura cōplexū coartat ita: at facilius ⁊ delectabilius collectū/memoria recōdi possit. Soluta vero oratio laxiorib⁹ habenis/quasi in liberiori cāpo vagis diffluit discursibus: ne in angusto memoriæ repositoriolo tā commode: et tam facile cōtrahi et recludi queat. Postremo exactis his iā lucubrationibus: nō deerūt ꝑfrictæ frōtis obtrectatores supercilioſi/q̄ has (vt alias) tentabunt. Postica sanna adunco suspēdere naso. Sentient tamē (si bilē mouēt) q̄ fœnū (vt dii

habet in cornu: plus strati e aliorū opusculis q̄dam fortuitu minus visitata aucupabūtur: accusantes hoc opuscul ū minus perfectū fore. At illud Hieronymianū respō sum sibi habeat velim. Nulla inq̄t tam scā. tā iusta. ꝛ diu ꝓuisa est cōstitutio: q̄ in futurū plurimos nō patiatur defectus/ ꝛ q̄ aliq̄ correctione nō egeat. Dicā igitur nō arrogās cū Augustino diuo. Nō me pigebit. sicubi erro discere. quisq̄s ergo hæc audit vel legit: vbi pariter certus est/ pergat mecū. vbi errorē suū cognoscit redeat ad me. vbi meū/ reuocet me. Sicq̄ (liuore secluso) vnanimes cū charitatis zelo curramus ꝑ brauio. Et si qd ī hoc opusculo ꝯgerēdo/ laudis ꝛ meriti ꝓmeruerim: illi detur qui vbi vult spirat/ ꝛ diuisiones gratiarum dilargitur/ cui sit honor et gloria. Amen.

De syllabarum quantitate.

Secūda pars grāmaticæ (vt lenitātā Sulpitius & Sipōtinus) est syllaba. Et vt alij q̄dā sentiūt ꝓlocedia q̄ latine accēt⁹ dr. Sed qm̄ accēt⁹ (nisi prius ꝓspecta syllabarū quātitate) cognosci neq̄t: igit̄ syllabarū quantitē primo ꝯstringere iubet. Et qm̄ ols q̄ a ratione suscipit̄ de aliq̄ re institutio (vt de officijs pmo censuit Cicero) debet a diffinitione ꝓficisci: vt intelligat̄ / qd sit id de q̄ disputetur. idcirco pmo qd syllaba sit diffinire haud dissentaneū visum est.

Diffinitio syllabæ.

Syllaba dicatur. quæ vnā aut plures tenet ī se
Litterulas halitu / atq; tono / ꝓlata sub vno.
Quā spectāt tēpus / nūerus sic litterularum /
Spiritus / accētus: testatur vt ille Perottus.

Syllaba est vox lr̄alis / vnā vl̄ plures in se lr̄as ꝯtinēs / sub vno spiritu ꝛ vno accētu indistāter ꝓlata. Syllabæ accidūt. iiij. Tps. nūer⁹ lr̄arū. spiritus. ꝛ accētus.

Diffinitio temporis.

Est tempus per quod metitur syllaba quæuis.
Syllaba quæ breuis est vnius dicitur esse
Temporis. et fertur tibi syllaba longa duorū
Quæ breuis aut longa est: cōmunis dicitur esse.

Tēpus est ꝑ qd cuiuslibet syllabæ mēsura cognoscit̄ et quātitas. Tēpora sunt tria. Breue. lōgū: et cōmune. Omnis syllaba breuis vni⁹ est tēporis. lōga vero duorū est tēporū. quæ aūt breuis indifferēter aut lōga est/ dr̄ cōmunis.

De numero literarum.

Ad sex litterulas constabit syllaba ab vna.
Testes a simul ab sic abs crux trās simul & stirps.

Nūerus literarū accidit syllabæ. Nā syllaba ab vna ad sex literas cōstare pōt vt A. ab. abs. crux. trans. et stirps.

Nūerus siue diuisio literarū.

Bina & viginti sunt nūc elementa latinis
Quinæ vocales. a. e. i. o. simul u. sunt.
Y ypsilon at græca est et mutuo sumpta latinis.
Græcis duntaxat scribēdis vocibus apta.
Præter vocales est cōsona littera quæuis.
Semiq; vocales sunt hæc. l. m. n. r. s. x. z.
Mutæ sunt nouem. b. c. d. f. g. k. p. q. t.

L.m.n.r.ſimul s.liquidas dic quinq; fuiſſe.
Quorum dũtaxat nunc hæc/l.r.obtinet vſus.
H haſpirandi nota ſit ſed littera nulla.

¶ Et quoniã in literas (vnde ſyllaba cõflatur) incidimus priuſq̃ vlterius progrediamur earundẽ diuiſionẽ et poteſtatem dilucidare operepręciũ viſum eſt. Literæ aũt apud latinos ſunt duæ ⁊ vigiti. A.b.c.d.e.f.g.i.k.l.m.n.o.p.q.r.ſ.t.v.x.y.z. Quarũ q̃nq; ſunt vocales.a.e.i.o.et u. y vero vocalis græca eſt. ⁊ in græcis ſcribitur dictionibus. vt Tityrus. Cæteras oẽs p̃ter vocales conſonãtes dicimus/ quarũ nouem ſunt mutæ b.c.d.f.g.k.p.q.t. Semiuocales ſũt ſeptẽ.l.m.n.r.s.x.z. Ex iis duæ ſunt liquidæ.l.et r. Apud priſcos tamẽ fuerũt q̃nq;.l.m.n.r.et ſ.

I ſimul v cum ſit vocali iuncta ſequenti
Vel ſibi principio vocis ſit conſona ſimplex
Simplicis in medio vocis ſed quando locatur
Inter vocales i fertur conſona duplex.
Talis et in quinto per cæſuram genitiui
Vel recti remanet/pronomen ei tamen aufer.
Compoſiti in medio ſimplex i conſona habetur.

¶ I et v quando in principio dictionis aliis vocalibus vel ſibiipſis cõnectũt᷑ vnã cõficientes ſyllabã ſimplices ſunt cõſonãtes: vt Iuno. vates. vinũ. vult. iis. iidem. Qñ aũt i/in medio ſimplicis dictionis inter duas vocales poſita cũ vocali ſequẽti cõnectitur eſt duplex conſonans: vt Troia. aio. meio. eius. cuius. Eadem etiam remanet in caſibus deductis per cæſurã genitiui vel nominatiui. vocali ſequẽti decisa. vt Pompeius Pompei. Caius Cai. Excipitur ei/dtũs pronois in quo vocalis eſt in dictionibus vero cõpoſitis eſt ſimplex conſonans: vt in reiicio.

X duplex/ſic zita quod eſt ſimplex aliquando.

¶ X et z dicũtur duplices conſonãtes/q2 duarũ cõſonantiũ vim habẽt et pro duabus ponũtur: x aũt p c et ſ ponitur. vt in axis qđ idẽ ſonat qđ acſis/z aũt pro dupli ci ſſ: vt in græcizo/qđ idẽ ferme ſonat qđ græciſſo.

¶ De ſpiritu.

Spiritus eſt duplex alter leuis/alter et aſper.

¶ Spiritus ſunt duo. alter leuis/q̃ leui et molli ſono enũciatur: vt q̃ in vocali deſinit. vt da. mo. pro. præ ⁊c̃. Alter eſt aſper: qui aſpero ſono enũciatur. vt q̃ in dupli ci conſonante deſinit. vt crux. ſtirps. frons.

¶ De prima ſyllaba cognoſcenda.

Principio vocis quæ conſtat ſyllaba prima eſt
Octo modis quanta eſt iſtis quæ noſcitur apte.
Vocali præeunte aliam/ſic et poſitura/
Compoſitura/diphthongo/ſic præpoſitura/
Deriuato/exemplo/præcepto quoq; certo.

¶ Prima ſyllaba ea dr̃/q̃ in principio dictionis pluriũ ſyllabarũ poniť. Cui᷒ quãtitas octo modis cognoſcitur. vocali ante vocalẽ. poſitione. ꝯpoſitione/ deriuatione. diphthongo. præpõne. exemplo. et regula.

¶ De vocali ante vocalem.

Vocalem breuies/alia comitante latinis.
Græcis interdũ longa: interdũ breuiatur.

Ei longabis quintæ quando immediate
I præit: at breuis (vt fidei) si consona præsit.
Fio cum ductis produc: r / e / ni comitetur.
Ehu produces aha dius. varia ohe.

¶ Vocalis ante vocalē in latinis dictionibus semper corripitur. vt deus. Sed in græcis aliqñ ꝓducitur. vt zoilus. Troilus. Troas. Aliqñ breuiatur. vt iamb⁹. hyades / Iacchus. producitur etiam in ei quintę declinationis: quando i / immediate ꝑcedit ei. vt in diei / speciei. qđ si cōsonans ꝑsit / ei corripitur. vt in fidei / rei / spei. producitur in fio / et eius ductis: vt fiebam fiam: nisi quū r / sequitur e: tunc eni corripitur. vt in fierem / fieri: producitur etiam in ehu. dius. aha. Variatur ohe. Persius. Auriculis quibus et dicas cute perditus ohe. Marci. Ohe iam satis est ohe libelle. phalc. est.

Arbitrio breuis aut longus genitiuus in ius.
Alterius breuies sed produc semper alius.

¶ In iis genitiuis q̄ in ius exeunt / vocalis prior indifferēs est. Virg. Illi⁹ immēsę rupersit horrea messes. Idem alibi. Quis cladem illius noctē quis funera fando. Idē alibi. Unius ob noxam et furias Aiacis Oilei. In prosa tamē ꝓducūtur semper. Alterius tantū corripitur. Et alius in gtō semper producitur.

¶ De græcis dictionibus quæ vocalem ante vocalē breuiant & quæ ꝓducūt / coēs tam primis q̄ medijs syllabis regulas subiecimus.

¶ De vocali ante vocalem in græcis & barbaris. quibus latini vtuntur.

Super a. breuiāt. sup e. aut i. barbara gręca.

¶ A in barbaris et græcis dictionib⁹ corripitur ante a. vt phraares viri ꝓpriū. Nausicaa Alcinoi filia. Marci. Si mihi Nausicaæ patrios concederet hortos. Corripitur etiā a ante e. vt Aello canis propriū. Ouidius in meta. Et cursu fortis Aello. Est etiā harpyiæ nomē in eodē li. Exterruit ales Aello. Phaeton phœbi ex Clymene filius. Oui. ij. meta. Danae Persei mater. hora. li. car. Inclusam Danaen turris ahenea. Pasiphae Minois vxor. Properti⁹. li. ij. Vobiscū Europe nec ꝓba pasiphae. Aedō. auis est luscinia. Virg. Quod q̄ leues calami qđ suauis cātat Aedon. Corripitur etiā a ante i. vt Naim. vrbs i Sedulio. Cayster cū y græco. Nā i iis libris vbicūq̄ dico i / corripi vł ꝓduci. itellige tā de y græco q̄ de i / latino. Sais nomen Minerue ꝛ cuiusdā vrbis. Propertius li. ij. Mercurioq̄ Sais fertur bœbeidos vndis.

Phraares. Nausicaa. Aello. Phaeton. Danae. Pasiphae. Aedon. Naim. Cayster. Sais.

¶ Exceptio.

ꝓpriū viri.
nomē angeli. i. iacob. ꝓpriū viri. ꝓpřū āgeli
the ayer. ꝓpriū viri. vt Michael. Israel. Nathanael. Raphael.
Sed produc aer. Laertes. cuncta et in ael.
ꝛ taygeta vel te. mulierꝫ nomē. regio. mulieris nomē.
Taygetus. ta et te. Lais vel Achaia Thais.
nymphæ
a Thracia. nomen. regio. vt picta i. aula i. gti vetusti.
Thraicius Nais Panchaia, clausa et in ai.

Aer. ¶ Excipiuntur a priori regula noīa/quæ producūtur. Aer. Lu.li.j. Aer ⁊ lōgi vol-
uēt titana labores. Lucre.li.iiij.p synæresin protulit dicēs. Expirāt aerē panaces
Laertes absynthia tætra. hūc imitātur Sidoni⁹ ⁊ alij. ¶ Laertes.tæ. Ulissis pater. Oui.
¶ Finita in ael. xiij.meta. Nā mihi Laertes pater est. ¶ Excipiuntur cūcta finita in ael. vt Mi-
chael. Raphael. Israel. Nathanael. Uale. Flaccus li.vi.argonauticorū. Hic ⁊ odo-
ratus fragranti crine Michael. Dicit Nebrissensis oīa in ael produci ꝑpter Flac-
ci authoritatē.q ante tp̄a Hieronymi floruit inter illustres. Sedulius li.iij. Quis
nō dormitat i æuū.qui regit Israel.neq; prorsus dormiet vnq̃. Prudēti⁹ in psyco-
machia. Respectās victor hiantē/Israel rabiem. Arator semꝑ vtitur synæresi.vt
Israel dicta tenet.quæ in scāsione sonat. Isrel dicta tenet.rarissime imiteris. Iu-
uēcus etiā sic in hoc spondaico. Tum primū iusto cōcurrit Nathanaeli. Idē. Israe
litarū cumulat æ gloria gentis. Sidonius quoq; in eucharistico. Rapiēs quū tym
¶ Annotatio. pana siccus Israel appensis ꝑ cōcaua gurgitis iret. Per hæc deceptus est Philel-
phus i ix.septimæ dicēs. Petruci⁹ Michael Romanæ gloria Senæ. Et desyde-
rius Erasmus(teste Ninuita)in his sapphicis. Porro suꝑmas tibi vēdicato Car
minis partes Michael beate. Proxime ꝑnus Raphael canere. Sic plures nō par-
uæ doctrinæ viri.q minime respuissent authoritatē elegātissimi Ualerij Flacci si
Taygetus. animaduertissent. ¶ Taygetus cū y.mōtis nomē. Luc.iiij. Gelidiq; inculta iuuē-
tus Taygeti. Dicitur et Taygete.tes.⁊ Taygeta.tæ. Agenoris filia ⁊ vna Pleia-
Lais dum. Oui.iiij.fasto. Maian et Electran et Taygetenq; Ioui. ¶ Lais.idis.mulie-
ris propriū. Properti⁹. Nō ita cōplebāt ephyreæ Laidos ędes. Producit etiam
Achaia. Laius viri ꝑpriū.⁊ Laicus. ¶ Achaia.regio græciæ.vñ achaicus et achais.idis
Tais ⁊ achæus.et achiuus. Paris ad Helenam. Ah q̄ties dices q̄ pauper achaia nostra
Thraicius. est. ¶ Thais mulieris ꝑpriū. Marci.li.iij. Thaida Quintus amat. ¶ Thraicius
a Thracia. Boetius li.iij. Ode.xij. Uates Thraicius gemēs. Uersus est glyconicus
Nais. trimeter. ¶ Nais.idis.nomē fluuij.etiā nymphæ:q etiā Naias dr. Uirg. Tibi cā-
Panchaia. dida Nais. ¶ Pāchaia regio Arabiæ. Uirg.ij.geor. Totaq; thuriferis Pāchaia
Gei ⁊ dui in ai. pinguis arenis. ¶ Producuntur etiam antiqui genitiui in ai/siue latini/siue græ-
ci.vt animai.aulai.pictai.

Ista Baal Cain variata leges & Habraham.

Baal. ¶ Baal variatur.quia priorem producit. Prudētius. At Sedulius. Tunc coluere
Baal:nūc elegere Barabbam. Baal est propriū idolæ.i.deus muscarum. ¶ Cain
ꝑpriū. Variatur apud Christianos habraham. Arator.li.ij. Deus inq̄t habrahā.
finis est hexametri. Prudentius corripuit.

¶ A ante o et u.

Barbaricis græcis longa a super o.super uq;.

Laocoon. ¶ Barbara et græca producunt a ante o/et u.vt Aon. Laocoon. Amithaon. Ma-
Lycaon. chaon. Chaon. Dedymaon. Imaon. Parthaon. Lycaon. Laomedon. Testimonia
Laomedon. valgo occurrūt, A ante u.vt Nicolaus:cōtra multos ineptulos. Nā venit a Laos.i.
Nicolaus. ꝑplus.vt ista. Menelaus. Prothesilaus. Archelaus. Huius Euagrius corripuit
Menelaus Esau. Capharnaum.
Esau.
Capharnaum.

¶ Exceptio.

canis nomen apud Oui. — propriū viri. — ꝓfluo rerū. — Iuuenis amatus a Sappho poetide.

Aglaodos breuies. Gabaonq; Chaosq; Phaonq;

hippodamiæ pr. — Uñ græci danai dicti. ꝑpriū viri. — ꝑpriū viri. — viri propriū.

Oenomaus Danaus Talausq; Laodocus. adde

cuius scd̄a cor. in ep̄la Erus ad Leandrū.

pictoris nomen. — .s.ꝑmā syllabā. — mulieris nomē. — .s.scd̄am.

Aglaophon, produc sed Laodocen breuiabis.

Est Pharaon varium, regio sed Aonia curta.

¶ Pharaon variatur. Arator lib. ij. Nec iam sua iura Pharaon ægyptusqꝫ tenet. Idem. Quē vinxerat ante Pharaon. Claudi. ad Jacobū. Mergatur volucres seu Pharaonis equi. ¶ Aonia p hāmonia galliæ regione corripitur. Petrarcha. li. j. epl'arū. Proxima puluereo strepit equis Aonia campo. Et Aonia ab Aon. Aonis. et Aonides producūtur. Oui. Separat aonios actæis Phocis ab aruis.

Pharaon

Aonia.

¶ E ante a.

E Super a, simul u, producunt barbara græca.

¶ Barbara et græca producūt e ante a, vt Andreas. Aeneas. Calliopea. Deiopea. Penolopea. Cytherea. ⁊ alia quæ græce p ei diphthongon scribuntur aut per ita/ quā in e longam plærūqꝫ vertimus. Virg. Orphi Calliopea lino formosus Apollo.

Annotatio de ei diphthongo ⁊ ita in græcis dictionibus

Ae, diphthongus et œ, super a produc simul uqꝫ.

¶ Ae/ diphthongus et oe/ ante a, semꝑ producuntur, vt Aeacus. Astræa. Pæan. Cæa. Phæax. Scææ. Alphesiboea. propriū mulieris. Similiter producūtur sup u, vt Alcæus. Alphæus. Matthæus. propria viroꝝ. Oe, vt Meliboeus. propriū viri. Coeus. gigas.

Ae et oe sup a.

¶ Exceptio. E ante a, e, i, o, u, breue.

E super a græco breuies quarto/ quod ab eus fit.
Interdūqꝫ lego longū, at raro atqꝫ licenter.
E breuis obliquis super i, simul o, super uqꝫ.

¶ Actīs in ea ab eus, e corripit. Ouidius. Thesea deuoui. qui te dimittere nollet. Interdū ꝓducitur: sed raro/ ⁊ licēter. Virg. iij. æneid. Idomenea ducē desertaqꝫ littora Cretæ. Idem æneid. j. Ilonea petit dextra læuaqꝫ serestū. Hæc variatio accidit (teste Seruio) q̄ græca lingua quintuplex est. vt pote. Aeolica. Ionica. Dorica. Attica. cōis. quod tamē in solis inuētis, raro ⁊ parce est imitandū.

Græca lingua est quintuplex.

¶ E etiam in cæteris obliq̄s ante i, o, et u, corripi legitur. Marci. Flet Philomela nephas incesti Tereos et quæ Muta puella fuit/ garrula fertur auis. Ouidius in Ibin. Strymoniæ matres Orpheon esse ratæ. Hora. in car. ode vi. Nec cursus duplicesqꝫ mare vlissei. Et ode. xxiiij. Quodsi Thraicio blādius Orpheo. Versus Asclepiadæus. Sidonius in ꝓpontico. Calcat Pirithoumqꝫ Theseumqꝫ. Phale. est.

E an i, o, u, corripitur.

montis ⁊ fontis propriū. — artocrea ex pane ⁊ carne (a pye) — troiani: ab æneas.
Albimeam breuies sic artocream Aeneadesqꝫ

viri ꝓpriū. north wynd. viri propriū. viri ꝓpriū. ꝓpli hispaniæ.
Cum Bareas boreas Cleadas Broteas Baleares

aplate. — philosophi proprium. — a Cyanee possessiuum. — philosophi proprium.
Bractea Carneades sic Cyaneusqꝫ Cleanthes

forma vel species. — viri ꝓpriū. — a lyones. — naples. vt Neapolis. — nearchus. .i. nouus. — phī ꝓpriū
Idea sic Cyneas, lea, ducta Neosqꝫ Clearchus.

deus maris. — viri propriū. — a lyones. — Inous filius.
Oceanus Meleager sicqꝫ leæna Learchus.

mulierꝫ ꝓpriū. — Saturni vxor. — oppidi nomē. — locꝰ ludis aptus — oppidi nomē
Adde Neæra Rhea Tegea. atqꝫ theatra Theanū

Theano/us. ꝓpriū mulierꝫ. — viri ꝓpriū.
Hisce thearus iunge Theano sicqꝫ Nealces.

Rhea mat Remi ⁊ Romuli ꝓ orē ꝓs. Vir. vii. Collis auētini sylua quē rhea sacerdos.

Aer. ¶ Excipiuntur a priori regula noīa/quæ producūtur. Aer. Lu.li.i. Aer ε lōgi voluēt titana labores. Lucre.li.iiii. p synæresin protulit dicēs. Expirāt aerē panaces

Laertes absynthia tætra. hūc imitātur Sidoni⁹ ε alii. ¶ Laertes.tæ. Ulissis pater. Oui.

¶ Finita i ael. xlii.meta. Nā mihi Laertes pater est. ¶ Excipiuntur cūcta finita in ael. vt Michael. Raphael. Israel. Nathanael. Uale. Flaccus li.vi.argonauticorū. hic ε odoratus fragranti crine Michael. Dicit Nebrissensis oīa in ael produci ppter Flacci anthoritatē. q ante tpa hieronymi floruit inter illustres. Sedulius li.iii. Quis nō dormitat i æuū.qui regit Israel.neq prorsus dormiet vnq. Prudēti⁹ in psycomachia. Respectās victor hiantē/Israel rabiem. Arator semp vtitur synæresi.vt Israel dicta tenet.quæ in scāsione sonat. Isrel dicta tenet.rarissime imiteris. Iuuēcus etiā sic in hoc spondaico. Tum primū iusto cōcurrit Nathanaeli. Idē. Israelitarū cumulatæ gloria gentis. Sidonius quoq in eucharistico. Rapiēs quū tympana siccus Israel appensis p cōcaua gurgitis iret. Per hæc deceptus est Phile-

¶ Annotatio. phus i ix.septimæ dicēs. Petruci⁹ Michael Romanæ gloria Senæ. Et desyderius Erasmus (teste Niuuita) in his sapphicis. Porro supmas tibi vēdicato Carminis partes Michael beate. Proxime pri⁹ Raphael cauere. Sic plures nō paruæ doctrinæ viri. q minime respuissent authoritatē elegātissimi Ualerii Flacci si

Taygetus. animaduertissent. ¶ Taygetus cū y. mōtis nomē. Luc.iiii. Gelidiq inculta iuuētus Taygeti. Dicitur et Taygete.tes. ε Taygeta.tæ. Agenoris filia ε vna Pleia-

Lais dum. Oui.iiii.fasto. Maian et Electran et Taygetenq Ioui. ¶ Lais.idis. mulieris propriū. Properti⁹. Nō ita cōplebāt ephyreæ Laidos ędes. Producit etiam.

Achaia. Lais viri ppriū. ε Laicus. ¶ Achaia.regio græciæ. vn achaicus et achais.idis

Tais ε achæus.et achiuus. Paris ad helenam. Ah qties dices q pauper achaia nostra

Thraicus. est. ¶ Thais mulieris ppriū. Marci.li.iii. Thaida Quintus amat. ¶ Thraicus a Thracia. Boetius li.iii. Ode.xii. Uates Thraicius gemēs. Uersus est glyconicus

Nais. trimeter. ¶ Nais.idis. nomē fluuii. etiā nymphæ:q etiā Naias dr. Uirg. Tibi cā-

Panchaia. dida Nais. ¶ Pāchaia regio Arabiæ. Uirg.ii.georg. Totaq thuriferis Pāchaia

Geni ε dati in ai. pinguis arenis. ¶ Producuntur etiam antiqui genitiui in ai/siue latini/siue græci. vt animai. aulai. pictai.

Ista Baal Cain variata leges & Habraham.

Baal. ¶ Baal variatur. quia priorem producit. Prudētius. At Sedulius. Tunc coluere Baal:nūc elegere Barabbam. Baal est propriū idolæ.i. deus muscarum. ¶ Cain ppriū. Uariatur apud Christianos habraham. Arator.li.ii. Deus inqt habrahā. finis est hexametri. Prudentius corripuit.

¶ A ante o et u.

Barbaricis græcis longa a super o. super uq;.

Laocoon. ¶ Barbara et græca producunt a ante o/et u. vt Aon. Laocoon. Amithaon. Ma-

Lycaon. chaon. Chaon. Dedymaon. Imaon. Parthaon. Lycaon. Laomedon. Testimonis

Laomedon. valgo occurrūt. A ante u. vt Nicolaus: cōtra multos ineptulos. Nā venit a Laos. i.

Nicolaus. pplus. vt ista. Menelaus. Prothesilaus. Archelaus. Huis Guaguinus corripuit

Menelaus Esau. Capharnaum.

Esau.

Capharnaum.

¶ Exceptio.

canis nomen apud Oui. — propriū viri. — pfuso rerū. — Iuuenis amatus a Sappho poetide.

Aglaodos breuies. Gabaonq; Chaosq; Phaonq;

hippodamiæ pr. — Un græci danai dicti. ppriū viri. — ppriū viri. — viri propriū.

Oenomaus Danaus Talausq; Laodocus. adde

cuius scda cor. in epla Erus ad Leandrū

pictoris nomen. — s. pmā syllabā. — mulieris nomē. — s. scdam.

Aglaophon, produc sed Laodocen breuiabis,

Est Pharaon varium, regio sed Aonia curta.

¶ Pharaon variatur. Arator lib. ii. Nec iam sua tura Pharaon ægyptusque tenet. Idem. Quē vinxerat ante Pharaon. Claudi. ad Jacobū. Mergatur volucres seu Pharaonis equi. A. Aonia p hāmonia galliæ regione corripitur. Petrarcha. li. i. epl'arū. Proxima pulvereo strepit echus Aonia campo. Et Aonia ab Aon. Aonis. et Aonides producūtur. Ovi. Separat aonios actæis Phocis ab arvis. — Pharaon — Aonia.

¶ E ante a.

E Super a, simul u, producunt barbara græca.

¶ Barbara et græca producūt e ante a. vt Andreas. Aeneas. Calliopea. Deiopea. Penolopea. Cytherea. & alia quæ græce p ei diphthongon scribuntur aut per ita/quā in e longam plærūque vertimus. Virg. Orphi Calliopea lino formosus Apollo. — Annotatio de ei diphthongo & ita in græcis dictionibus

Ae. diphthongus et œ, super a produc simul uque.

¶ Ae/diphthongus et oe/ante a. semp producuntur. vt Aeacus. Astræa. Pæan. Cæa. Phæax. Scææ. Alphesiboea. propriū mulieris. Similiter producūtur sup u. vt Alcæus. Alphæus. Matthæus. propria virorum. Oe. vt Meliboeus. propriū viri. Coeus. gigas. — Ae et oe sup a.

¶ Exceptio. E ante a. e. i. o. u. breue.

E super a græco breuies quarto/quod ab eus fit.
Interdūque lego longū. at raro atque licenter.
E breuis obliquis super i. simul o. super uque.

¶ Actūs in ea ab eus. e corripit. Ouidius. Thesea deuoui. qui te dimittere nollet. Interdū pducitur: sed raro/& licēter. Virg. iii. æneī. Idomenea ducē desertaque littora Cretæ. Idem æneī. i. Ilonea petit dextra læuaque serestū. Hæc variatio accidit (teste Seruio) q græca lingua quintuplex est. vt pote. Aeolica. Ionica. Dorica. Attica. cōis. quod tamē in solis inuētis. raro & parce est imitandū. — Græca lingua est quintuplex.

¶ E etiam in cæteris obliqs ante i. o. et u. corripi legitur. Marci. Flet Philomela nephas incesti Tereos et quæ Muta puella fuit/garrula fertur auis. Ouidius in Ibin. Strymoniæ matres Orpheon esse ratæ. Hora. in car. ode vi. Nec cursus duplicesque mare vlissei. Et ode. xxiiii. Quodsi Thraicio blādius Orpheo. Versus Asclepiadæus. Sidonius in ppontico. Calcat Pirithoumque Theseumque. Phale. est. — E añ i. o. u. corripitur.

montis & fontis propriū. | artocrea ex pane & carne (a pye) | troiani: ab æneas.
Albimeam breuies sic artocream Aeneadesque
viri ppriū. north wynd. viri propriū. viri ppriū. ppli hispaniæ.
Cum Bareas boreas Cleadas Broteas Baleares
a plate. philosophi proprium. a Cyanee possessiuum. philosophi proprium.
Bractea Carneades sic Cyaneusque Cleanthes
forma vel species. viri ppriū. alyones. naples. vt Neapolis. nearchus. i. nouus. phi ppriū
Idea sic Cyneas, lea, ducta Neosque Clearchus.
deus maris. viri propriū. alyones. Inous filius.
Oceanus Meleager sicque leæna Learchus.
mulierī ppriū. Saturni vxor. oppidi nomē. locus ludis aptus oppidi nomē
Adde Neæra Rhea Tegea. atque theatra Theanū
Theano/us. ppriū mulierī. viri propriū.
Hisce thearus iunge Theano sicque Nealces.

Rhea mat Remi & Romuli p ore pō. Vir. vii. Collis auētini sylua quē rhea sacerdos.

propria mulierum.
vt Dorothea. Leucothea. vrbs oppidi nomen.
Cum thea coniunctis. Tyrea addas atq; Reate.

¶ De ijs quae variantur.

Ea ñ a varium.

a broode strete. Laconiae
.i. varias a daunse. vrbs/vel sylua. promontoriu.
Cõmunes plateam choream Nemeam Maleamq;
an armyng swerde. a nemee es. vt Philelphus. vi. hecatosticha. decadis. ix.
Rhompheam nemeen. quidã iungũtq; leandrum.

¶ E ante e. i. o. et u.

Alphaeus cum ae diphthongo viri ppriũ est.

legitur & rarius produci. filius Priami. propriu fluuij.
vt nemee es vrbs et sylua. Deiphobus alpheus.
Breuis est super e/ simul o. longa i super uq;
Andromaches pater. vnus iudicũ Israel. colchorũ rex.
Eetion longa est. varia at Gedeon & aeeta.
Aeeta est variũ. Medea Jasoni apud Ouidiũ. Accipit hospitio iuuenes aeeta pelasgos. Sed qr graeci diphthongũ añ vocalẽ corripiũt. Ideo prima i aeeta nõnũq; corripitur. qd rarissime imitabimur. Hypsipyle Jasoni. Num haec esonides: sed filia phasis aeete. Multi legũt per o. vt oeta sed Nimiuita refragat testimonijs. Uirgilij. Ouidij. Ualerij Flacci. & aliorum. Gedeon variatur. Sidonius. Firmasti Gedeona tubis inserte canoris. Bapti. Man. Velleraq; et siccos magni Gedeonis imbres.

Aeeta. Hypsipyle. Gedeon.

¶ Exceptiones quae e pducũt ante o.

Deois produc Eos sic nata: lageos.
Nilus fluuius Neptuni filius.
vt ɶon. Bœotus.
Ae. sic diphthongon simul œ. quoties praeit oq;.
¶ Deois. oidis. i. Proserpina. Eos aurora/siue oriens. Unde Eous. a. ũ. productis prima et secũda. Lageos. vitis. & haerba qdã leporaria. Et ae diphthongus añ o. vt Actaeon viri propriũ. Aegeon gigas. Aeolus ventorũ rex. Aeon graece/latine euũ. Georgius nomẽ viri. Gaeomantia ex terra diuinatio. Meotis. otidis. palus scythica. Gaeorgica opus Uirgilianũ. Meon propriũ viri. Meonia regio/patria homeri. vñ Maeonides et Maeonius. Peõn medicus & pes metricus. Peonia herba & regio. Oe ante o. vt Boeotia regio a Bœoto Neptuni filio. Ouidi. in meta. Mœonia fac condas Bœotiaq; illa vocato. Inepte igitur dixit philelphus i. vij. quartę. Temne sinens quantũ sub ore Bœotia gestit. Scribitur rectissime cũ œ diphthongo in prima syllaba. licet vulgus Boetia scribat. & Nestor dicat habere œ in secunda syllaba. Et Georgius Ualla dicat transpositis syllabis Boeotia dici. vt Ceyx dicimus/graeci vero Cyex. Testes sunt doctissimi viri Hermolaus barbarus et Angelus politianus/qui se ita inuenisse in vetustissimis codicibus scribunt Sic Raphael Regius. et Calepinus cũ multis alijs. Boeorix Cimbrorũ rex. Homoeosis. homoeoteleuton figurę. Ocos atticę populus.

Deois Lageos Acteon. Aegeon. Aeolus. Aeon. Geomãtia Meotis Peon. Peonia Oe ante o. Boeotia. annotatio Ceyx. Cyex. Boeorix. Homoeosis. Homoeoteleuton. Ocos.

¶ Exceptiones eorum quae e ante i/habẽt.
mulieris nomen
Nereis Aeneis variantur, curta Neipe.

De ijs q̃ variantur.

Ae diphthongus et œ super i/producta locatur.

¶Nereis et Aeneis variantur. Oui. xiij. meta. Nerei te vereor tua fulmine sæuior ira. In eodem. Discedũt placidisq; natant Nereides vndis. Papinius. xij. the. Uiue precor ne tu diuinam æneida tenta. Oui. ij. tristiũ. Sumpserit æneidẽ: genitrix vbi prima requiret. ¶ Ae diphthongus et œ producuntur ante ȝ. vt Cæyx. cũ p Alcyones maritus. Œ: vt monotopœia. i. nominis fixio. vt balo. mugio. hinnio. ab onomatos. i. nomen et pœeo. i. fingo. pœia. i. fictio. ꝓsopopœia. i. personæ fictio. Prosopon personam dicimus.

Nereis *Aeneis* *Cæyx* *Monotopoeia* *Prosopopoeia*

¶Exceptio habentiũ e ante u.

Iuncta theos breuies. neos. et creos. atq; Creusa.
Euneus euganeus coleus sic culeus orpheus.

¶E ante u corripiũt cõposita a theos. vt Dorotheus viri propriũ. a doron. i. donũ et theos deus. sic Dorothea. Entheus. i. deo plen⁹. Et trãspositis partib⁹. vt Theodorus. i. donũ dei. idem qđ Dorotheus. Timotheus. i. honorans deũ. Theophilus. i. amans deũ. ⁊ cõposita cũ neos. i. nouus. Euneus ꝓpriũ viri. i. noua bonitas. Euganeus. ab euganeis mõtibus. et siqua alia. A creos. i. caro. vt pancreum. et si quid est aliud. Coleus pro testiculo aut potius vagina testiũ. Culeus idem sigt. Orpheus trissyllabũ/protulit Uirg. in Culice. tantũ non Orpheus hestrũ. nomẽ poetæ.

Et Zebedeus legitur sic Zebedeusq;

Bap. mantuanus. Tertia de natis tibi zebedee duobus. Iuuencus. Illi zebedeũ genitorem in puppe relinquunt.

Dorotheus. *Entheus.* *Theodorus* *Timotheus* *Theophilus.* *Euneus.* *Euganeus.* *Pancreum* *Coleus.* *Culeus* *Orpheus*

¶Annotatio deriuatiuorum in æus. in eius. oius. ous.

A græcis produc deriuata omnia ferme.
Quæ formant æus. simul eius. oius. ous.
Sed sine diphthongo nõnulla in eus breuiabis

¶Deriuata plærũq; in æus a græca dictione per æ diphthongon scripta producuntur. vt ex Prisciano collegimus: et ex frequẽti poetarũ lectione animaduertim⁹ vt a timo. dictione græca. i. honoro. æstimo. iudico. Timæus propriũ viri. A ptolemo. i. pugno Ptolomæus. ab acta. i. littus/actæus. i. cretensis. ab achaia achæus. i. græcus. dicũtur et achaici et achiui. Agoras forum/hinc agoræus. i. nundinarius. Creta regio. cretæus. Ida. idæus. Mytilene. mytilenæus. Phœbe et phœbus. phœbæus. Mausolus. mãsolæus. Phryx. phrygæus. Pythagoras. pythagoræus. Cleanthes cleantheus. Cadmus cadmaeus. Laomedon laomedontæus. ⁊ alia innumera quae apud poetas facile inuenias. de quorũ formatione alibi diximus. ¶ Deriuãtur et in eius producta. antepenultima ⁊ penultima correpta. vt a Priamus priameius. Sthenelus sthenelеius. Cybeleius. Phœbeius. Perseius. Cadmeius. ⁊ similia: vbi diphthongus soluitur. vt in elegeia. Calliopeia. diopeia. quae (vt diximus) enunciantur per diphthongon. vt Calliopaea. Uirg. Orphi Calliopea lino formosus apollo. Oui. Flebilis indignos elegeia solue capillos. aduerte lector ne dicas elegia penultima correpta. nã semper ꝓducitur. Idẽ. Quas inter vultu petulans elegia propinquat. duæ primæ syllabæ corripiuntur/penultima producta. nam ei diphthongus cõuertitur in i/longum. vt diximus superius. ¶Sunt et deriuata in oius. o producta: et i/correpta. vt a typhœus typhoius. Uirg. Nate pr̃is summi q̃ tela typhoia tẽnis. achelo⁹ acheloi⁹. a tros troi⁹ ⁊ troic⁹.

Aeus. *Eius.* *Annotatio. de diphthõgo resoluto.* *Elegeia* *Elegia.* *Oius*

Virg. 1 georg. Poculaque inuentis acheloia miscuit vuis. Idē. Arma virū tabulæque et troia gaza per vndas. Troia possessiuū semper trissyllabū. ¶ Finita etiam i ous vt a Manto conditore Mantuæ/ mantous. penu. producta. a Latona latous. Argo argous. Arctos arctous. a Gela gelous. Myrtus myrtous. a Coos insula/ cuius prior corripitur/ Cous possessiuum cuius prior producitur. Pro insula. Papi. huic ipse Coo plaudente Philetas. p possessiuo. Ouidius de arte. Si Venerem Cous nunquam pinxisset Apelles.

¶ Inous. Mantous. Latous. Arctous. Gelous. Myrtous. Cous.

¶ Annotatio.

¶ Nōnulla deriuata in eus/ sine diphthongo corripiunt penultimā. vt ab hercules herculeus. & et herculius. i/ breui. & herculanus. a Caucasus caucaseus. a Bactra bactreus. Ixion Ixioneus cū alijs quæ tuo ipsius Marte inter legendū inuenies. hæc de deriuatis.

Herculeus. Herculanus. Caucaseus. Bactreus. Ixioneus.

¶ I ante a. e. o. u.

I Super a. simul e. breuis est super o. super uq;.

¶ I ante a corripitur. vt helias. hyades. ¶ Ante e. vt hieron. ¶ Ante o. vt Iole. ¶ Item ante u. vt Iulius. Dryude/ vel dryudes.

Annotatio de hebræis i ias.

¶ I ante a. corripitur in hebræis dictionibus. vt helias. et oia virorū propria (teste Nebrissensi) in ias ex hebræis sumpta per iota. i. i/ correptū scribūtur. Ausonius. Helias & solido cū corpore præuius ænoch. Baptista man. Helias ardenti cœlo petijsse volatu. Iuuencus. zacharias vicibus cui tēpli cura tueri. Idem. hic ab Arimathia nomen gestabat Ioseph. Idē corripuit hieremias/ vt Baptista Ezechias. sed prudentius produxit helias. Hmōi noia in ias Alexander cū venerabili Beda pduci cēsent. Nec mirū. q2 hi non ex græcorū scriptura. nō ex veterū poetarū scriptis. sed Prudētio/ Sedulio/ Petro Riga. & ex alijs poetarū christianorū libris grammaticam suam cōfirmauerūt. qui sæpe in ijs errauerūt: vt patebit. Arator produxit Mathias. Anania s. helias. Sidonius helias produxit. zacharias corripuit. Prudentius Solias/ et similia pduxit. ¶ Sed hæc oia græca doctorū testimonio corripiuntur. q2 per iota. i. i/ breue scribuntur. vt theologia. monarchia. symphonia. euphonia. orthographia. melœdia. comœdia. gigātomachia. astronomia. gæometria. symmetria. agonia. athanasia. ablepsia. anastasia. Categoria. chirurgia. dysenteria. dysuria. Mania. Melancholia. euphemia. phantasia. eucharistia. charistia. vsia. sophia. philosophia. ptra Prisci. in accētibus. sunt tamē qui illū librū negēt Prisciani. Vrania quæ vrante sæpius appellatur. nā qd ex Virg. in opusculis affertur admodū debile est. quū ibi etiā scda cōtra oim poetarū vsum pducatur et contra primitiui naturā. Vrania poli motus scrutatur et astra. Emendandus est hic loc9 librariorū incuria olim depra uatus. sic restituendus Nintuitræ iudicio. Vraniceque poli motus scrutatur & astra. Aut. Vranie cœli motus scrutatur et astra. Id patet ex plurimis poetis. Claudianus de cōsulatu Theodosij. Vranie redimita comas. Oui. v. fasto. Excipit Vranie fecere silētia cuncti. Papi. viii. the. Ipsa diu inspectis lethū prædixerat astris Vranie. sic balactia. phlebotomia.

Annotatio de errore quorundam in his hebræis in ias.

¶ Ia. cor.

Mania

Vrania. Vranie.

¶ Annotatio de ijs quæ i. ante a. producunt.

Quæ pducunt ia.

¶ Sunt quædā in ia. quæ pducuntur: vt ea quæ græce per ita/ literā scribuntur quā in e/ longā sæpius vertimus. vt per ei diphthōgon. vt sunt ista. Amphigenia. vrbis nomen. Papi. iiii. the. Quos fertilis Amphigenia. finis est hexametri vsus. Aegialia vel ægialæa vel ægia. mulieris ppriū. Priscianus in perihegesi. Cōiugis incæste pfraudes ægialiæ. Alexādria siue Alexandræa. teste Pris. Proper. li. iij. Noxia Alexandria dolis aptissima tellus. Antiochia vel chæa. teste Nestore. Alabia. i. innocentia. sed rectius alabea. q2 ei in e/ vertitur. vt cytherea cytherea. Ei aliqñ (ait Calepinus) vertitur in i/ longū. vt elegeia elegia. Angaria. teste Nebrissensi. Animoria. Papa. the. vi. Aut cyrrham tauris animoriamque supinat. Aristocratia. i. optimatū principatus. Argia. mulieris propriū. Astydamia. hippodamia. mulieris nomen. Augias. ppriū viri. teste Tortellio. Anthia apud lip

Ei in i/ longū.

pium,in Oppiano. Aethyia mergus. Alethia.i.veritas. Ooronia. nomen oppidi. Cyanæ æ.arũ.cũ y græco.insulæ in Ponto.hinc adiectiuũ Cyaneus.a.ũ.vt Cyanei montes. ¶ Cyane.es.cũ y/nympha et fons.variatur. Cyprogenia.⁊ Aphrogenia.i.venus. Dia insula. Deidamia Pyrrhi mater. Dulia.teste Nebrissensi.i.seruitus hois. Diana variatur.dea venationis. ¶ Elegia nunq̃ corripitur.cõtra Leonardũ veronensem interpretem Tibulli.pluresq;. Nã apud Oui.male legũt.vt cõtra Tortelliũ et Domitiũ sentio cũ Nestore. Flendus amor meus est:elegia flebile carmen.vt dicũt penultimã corripi.pductis contra oim veterũ cõsuetudinẽ prima et secunda:quas(vt peruersam salnẽt opinionẽ)dicũt variari. Et alibi apud Ouidium esse Proceleumaticũ. Inter quas vultu petulans elegia vocatur.vbi volunt prima producta/cæteras corripi. Verissime profecto aiũt.modicũ errorẽ in pncipio esse maximũ in fine. Siquidẽ penultimã produci ex eo manifestũ est.qđ græce per ei diphthõgon scribitur. Marcialis li.v. Differ opus nec te facũdi scæna Catulli Detineat.cultis aut elegia comis. Sic produ.apud Ouidi.vbi ineptũ est ad Proceleumaticũ refugiũ. Sta.i.Syl. Quas inter/vultu petulans elegia propinquat. Aliqñ tamen ei diphthongus resoluitur.sic legendũ est apud Ouidi. Flebilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia.teste Tortellio.efficacia. Epiphania.apparitio. Eusebia. Elenchia increpatio. Euminia beniuolẽtia. Eugenia.teste Nebrissensi. Entelechia. Hermenia.eodẽ teste.i.interpretatio. hinc perihermenias.i.de interpretatione. Hyperia. Homœomeria.i.similitudo partiũ. Harpyia pi/græ cũ diphthongũ habet. Iasion siue Iasius.propriũ viri. Iapet⁹ Titani fili⁹ Iapetionides.prometheus vel Deucalion.vt sit Iapetion penu.prod. primitiuũ. Iapetides aũt viri pprĩũ cor. Oui.v.me. Tu quoq; Iapetide nõ hos adhibendus ad vsus. Ilithyia cũ yi.diphthõgo est Dianæ nomẽ. Oui.ix.me. præpositã timidis parentibus Ilithyiam. Versus est spondaicus. Virg.in Ciri. Perdere sæua precor per flumina sacra Ilithyiæ. Ironia.teste Tortellio. quia in prima ⁊ penultima cum ei diphthongo græce scribitur. Iphigenia mulieris propriũ. Gastrimargia.penul.pro.nimia ingluuies. Laodamia mulieris propriũ.sic quicqđ eiusdem deriuationis reperitur. Langia fons. Lampia vrbs arcadiæ. Latria cultus. Idolatria.idolorũ cultus. Ligia/etiam Ligea.mulieris pprĩũ. Litania nõ letania.i.supplicatio. Lemargia.teste Calepi.ingluuies. Lebadia vrbs Bœotiæ. Mantia diuinatio.teste Tortel. Necromantia.cũ cæteris deductis. Magia incãtatio. Melãthia Deucalionis ⁊ Pyrrhæ filia. Mœchia.teste Nestorore.adulteriũ. Nicia vel nicea.vrbs. Nicomedia vel Nicomedea.testibus Prisciano et Nebrissensi. Ophias gigas. Orithyia nymphæ nomẽ. Pædia.eruditio.institutioq; in bonas artes.teste Valla. Peripheria.i.circũferentia. Peridia mulieris proprium. Phlias proprium viri. Plias.adis.variatur. Priamides producitur cõtra naturã primitiui. Phthia regio et vrbs Thessaliæ. Polymnia variatur.pductio est melior. Prophetia.vaticiniũ. Rhethoria.pro arte rhetorica. Talia.vna musarũ. Thyias adis cũ yi/diphthongo.sacrificula Bacchi. Priamus.rex Troiæ.inde Priamides hæc Niniuita.

Cyane variat. Elegia pducta semp penul. Energia. Epiphania. Elenchia Euminia Hermenia. perihermenias Iasius Iapetus Iapetides. Ilithyia. Ironia Iphigenia. Gastrimargia Laodamia Langia Lampia Latria Litania Lemargia. Lebadia Mantia. Magia Melanthia Mœchia Nicia. Nicomedia Ophias. Pædia. Peripheria. Peridia. Phlias Phthia Prophetia Rhetor a Thyias.

¶De ijs quæ variantur annotatio I.ante a.

I variũ retinẽt super a.quæ concomitantur
filia Atlantis.
Hæc academia sicq; Diana Polymnia Plias
viri propriũ. accidit synæresis
Iunge & Iapetides.pater Iapetusq; promethei.

¶Diana variatur. Macrobi⁹.i.saturnaliũ.vult esse latinũ. Oui.iii.me. Ira pharetratæ fertur satiata Dianæ. Virg.i.ænei. Exercet Diana choros quã mille secutæ. ¶Academia variatur. Claudianus. Inlatium spretis academia migrat Athenis. Laurea Cice.libertus. Atq; Academiæ celebratam nomine villã. Polymnia vna musarũ/variatur.sed frequentius(teste Niniuita)corripitur. Plias/

Diana Academia Polymnia, Plias

adis. variatur. sed eodem teste frequentior est productio. Virg. Arcturū plyadesq;
hyades: geminosq; triones. Oui. iiij. fast. Pliades incipiant humeros releuare pa
Japetides. ternos. Aliqñ diphthongus diuiditur. Virg. j. gæor. Pleiadesq; hyades claramq;
lycaonis arcton. Japetides viri propriū primā corripit. Ouidius. Tu quoq; Jape
Japetus tide non hos adhibendus ad vsus. Japetus pater promethei. primā produ. Ouid.
Quā satus Japeto mistam fluuialibus vndis.

I ante e productum.

Produc pierides sic piera pierus adde.
Priene. Gabriel varies. potius breuiato Priene.

Sidonius variat Priene in. j panægyrico. Prienææ Bia qđ plus tibi turba malorum est. Idē in laudibus Narbonis. Et tu quē dederat Bias priene. Phal. est. vbi priene primā cor. & recte quidē. nā græci cor. Priscianus in perihegesi. Inter multam currens latamq; Prienem.

I ante o productum.

I super on produc ternæ. breuia amphitrionem
Asterion. vel Ion. Chromion. sic carmenionq;
Certyonem. sic Deucalionem. Gerionem. des
Dedalion. sic emathion. iunge Eetionq;
Eudymion. simul euritiion. adde ethalionem.
Iasion. sic œnopion. cum mimalione.
Mo(q;)rion. protyon. vel hemeridionq; dionq;
Porphirion. sic socration. cum pygmalione.
Tangilion philisti(q;)on. variabis orion'
Cum multis alijs nequeas quæ includere versu.

Melanchion. Aegion. Electryon. Sigalion. Ut Melanchion viri propriū. Aegion nomē gigātis. Electryon. hippotion. Sigalion. propria. cū alijs q̄ poetarū poemata nō sunt ingressa.

I super on breuiant flexuræ græca secundæ.

Græca secundæ in on. quæ apud nos vertuntur in um/corripiunt. vt Ilion.

Alia exceptio. I ante o productum.

vna musarum. | proprium philosophi. | .i. iuppiter. vñ dius. a. um.

Producas Clio sic Diogenes quoq; Dios
Et Dioclides sic hermiona et enyo

loci nomē. | viri nomen | mare. | nymphæ nomen.

Herios Iob. iunge ionium quoq; Spio

viri nomē. | regio. | possessiuum. | Inachi filia a Ioue in vaccā conuersa.

Ionos varies vt ionia ionicus Io
Ionas. at potius longa Io Thiodamasq;

Jonia. Jones Jonicus. Jonos. Nō solū p̄ma syllaba. sed scđa harū dictionū Jonia. Jones (teste Niniuita) variantur. etiā Jonicus. & Jonos ppriū viri. vnde Jonia. Oui. vi. Fasto. Nec latium norat quē pbet Jonia diues. hic p̄ma cor. scđa pdu. Lu. vi. li. Thessalius rector primus telluris Jonos. Horatius. Ode. vi. libro. iij. Motus doceri. gaudet Jonicos. Dactylic⁹ alcaic⁹. Manilius et Oui. in arte pdu. tuti⁹ cor. Seruius dicit dios corripi. Cui refragat Virg. gæor. iij. Nec mihi tū mollis sub dio carpere somnos.

¶ I ante u productum.

.i. diuus vel sanctius. pmiũ victoriæ vel brabium.
Longũ est Arius populus. diusq; brauium.
arietis frons. promontoriũ. Persarũ rex. metric⁹ pes: ex breui & duabus lõgis. .i. imberbis. teste Soudano.
Crium Darius Bacchius pesq; agenius.
lapis. .i. templũ. ab idoliũ. matula a similitudine scaphæ dicta.
Heliotropius iunge idolia scaphium
cõtra naturam pmitiui chios. fluuius sacer inusis. .i. Apollo.
Et possessiuũ chius sic Hormiusq; Lycius.
viri propriũ. viri propriũ.
Et gynæcium sic Eu(q;)genius Orius
locus vbi vẽdũtur libri. vt bybliopolium.
Sic Orithius vel quæ coniuncta polium
vniuersale hospitiũ. vt pandochium. thessaliæ fluui⁹. locus vbi orphani alũtur. vt orphanotrophium.
Vel quæ dochium sperchius iuncta trophium

Bacchius Arrius propria sunt. Chios insula fertur.

Dant graphiũ Latij. græci dicuntq; graphium.

Et Lycius quidam dicunt alijq; Lycæus.

¶ Arius cũ simplici r. est populus quidã. Arrius cũ duplici rr. est ppriũ viri. Catullus. Chõmoda dicebat si quando cõmoda vellet Dicere et hinsidias/Arri⁹ insidias. Sic Arrius hæretici nomen. ¶ Chius. a. ũ. possessiuũ producit priorẽ cõtra naturã pmitiui Chios: quæ est insula in mari ægæo. ¶ Lycius cũ y græco in prima syllaba. i. Apollo sic dictus: a lyco. i. lupo. qr sicut lupi pecoꝝ sanguinẽ exugunt: ita sol humorẽ exhaurit radijs. Quidã corripiũt i penu. lycius. & pdu. lycæus per diphthongon. vt Epicurius et Epicuræus. ¶ Gynæciũ locus secretior in ædib⁹ vbi solæ mulieres conuersantur. ¶ Polium. locus vbi aliqd vẽditur. peñ. pdu. cũ coniũctis. teste nebrissensi. qr græce cũ ei diphthõgo scribitur. vt bybliopoliũ: vbi libri vẽdũtur. ¶ Ichthyopoliũ vbi pisces venaũtur. ¶ Pharmacopolium. loc⁹ vbi pharmaca & medicinæ vendũtur. sic Oenopoliũ. Thermopoliũ. ¶ Bacchius. peñ. pdu. pes metricus. de q̃ inferius. Bacchius pen. cor. propriũ viri. hora. li. saty. viij. Compositis melius cũ bitto Bacchius in ius. ¶ Heliotropius apud Priscianũ in perihegesi. hic lapis heliotropi⁹ q̃ nomine vero. ¶ Scaphiũ. teste Nestore. qr per ei diphthongon græce scribitur penu. pducitur. Scribitur etiã aliqn per iota. & sic a latinis corripiuur. Marci. li. xi. In scaphiũ mœche Sardanapalle tuæ. ¶ Dochium cũ cõpositis produ. penul. & teste Nebrissensi. scribitur cum ei diphthongo. Docheion. i. receptaculũ. Xenodochium. peregrinorũ hospitiũ & plura alia inuenies. ¶ Trophium. locus vbi aliqd educatur. penu. prod. teste Nebrissensi. qr per ei diphthongon scribitur. cu cõpositis. vt Brephotrophium. est paruulorũ hospitiũ. vbi infantes expositicij aluntur. ¶ Ichthiotrophiũ. vbi pisces alũtur. & pro piscinis apud Columellã legitur.

Arius. Arrius. Chius Lycius. Gynæcium. Polium. Bybliopolium Ichthyopoliũ Pharmacopolium. Bacchius. Heliotropius. Schaphium. Dochium. Xenodochiũ. Trophium. Brephotrophium. Ichthiotrophium.

¶ O ante a, e, i, o, u.

O Græcis breuies vocali quaq; sequente.

Stoa. Cloe. Laocoon. Alcinous. Antinous.

¶ O ante quancunq; vocalem in græcis dictionibus corripit. Ante a. vt Oares. ciuitas Cretæ. ab Oaxo viro. ¶ Stoa. adiectiuum a Stoo porticu qd in stoi obliquo. stoicus. et stoicides deriuatis nunq; corripitur. ¶ Ante e. vt Cloe mulieris propriu. ¶ Ante i: vt Euboıs. euboicus. ¶ Ante o vt Laocoon. ¶ Ante u. vt Alcinous. Antinous. propria virorum.

¶ O ante a productum.

Longa Oarion. Ioannes. sic quoq; troas.
Dant Aorion quidam, Siloa at variatur.

Oarion. Aorion. Orion. Ioannes.

¶ Oarion (teste Niniuita) pducit o ante a. Et scdm Nestore dr Aorion. ab aor qd est ensis: qr est ensifer. Catullus. Proximus hydrochoo fulguret Aorion. Spondaic versus. hydrochoo. i. aquario. Politianus no putat Aorion legendu esse. sed Oarion. Tata authoru græcanicoru est varietas. ecce. ¶ Orion est ppriu viri. post mortem inter astra relati. Variatur pma. sed productu volut per v / Urion quida dici. gtus est Orionis. cuius penul. et antepen. variantur etia. Stati. vij. the. Atq; auro rude fulmen habent Orionis alti. Lucanus. j. Armatuq; auro circuspicit Oriona. Spondaic est versus. Sic frequentissime inuenies pma cor. Oui. j. de arte. Pallidus in lyncen syluis errabat Orion. Virg. j. æneí. Quu subito assurges fluctu nymbosus Orion. hora. in Epo. ode. xv. Du pecori lupus / et nautis infestus Orion. Ne verearis hoc nome variare. vel in minimo carmine. ¶ Ioannes propriu viri. pes dispondaicus. qr græce scribitur per o mega. quæ litera perpetuu producitur / et scribitur sine aspiratione. hæc hermolaus barbarus in. vi. Plinij. ca. xxvi. vbi reprehendit Sidoniu: qui corripuit. ostenditq; eu græcæ linguæ ignaru. Na dicit I Eucharistico. Qua nuc helias nuc te iubet ire Ioannes. cum quo errauerut pius Baptista. Sedulius. Arator. Petrarcha. Mancinellus. Philelphus. et plures teste Niniuita.

Troas. Siloa.

¶ Troas / adis. Virg. At procul in sola secretæ Troadis acta. ¶ Siloa a christianis variatur. Arator. Ille iacebat iners cui proxima mota Siloa. Sedulius li. iiij. Voce monenti Accepta domini: Siloam venisset ad vnda.

¶ O ante e productum.

Longat Aloides vel Aloeus iunge Typhoeus
Troes et Heroes, variatur primaq; Noe.

Aloeus. Typhoeus. Troes. Heroes. Noe.

¶ Aloeus gigantis nomen. Luca. vi. Impius hanc prole superis immisit Aloeus. et Aloides patronymicu. filius Aloei. ¶ Typhoeus. gigatis nome. Virg. Nate patris summi qui tela Typhoeia temnis. synæresis est i ei. ¶ Troes. troiani. Virg. primo ænei. Troes reliquias Danau atq; immitis Achilli. ¶ heroes. viri clari / et quasi semidei: ob virtute immortales. Virgi. in Buco. Delectos heroes et ipse videbitur illis. et si quæ sunt talia. ¶ Noe viri nomen. a Aratore variatur secuda semper producta. Sedu. li. j. Nunc bonus heliæ qui perfidus antea Noe.

¶ O ante i productum.

Produc dinois Deois / iunge Lagois
Troilus Oiclus Phoix sic Zoilus, addas
Casus obliquos / sic deriuataq; longis.
Stoicus, et trois, vel aloides nihi testes.

Deois. Dinois. Troilus. Oiclus. Phoix.

¶ O ante i producunt hæc Dinois. ancilla. per o mega. ¶ Deois. oidis. Proserpina. ¶ Lagois. piscis nome. est etia auis. ¶ Troilus. Priami regis filius. Oiclus viri nomen. pro Centauro corripitur. xij. meta. ¶ Phoix aut phoicus. auis. ¶ Zoilus

homeromastix.& pinde quiuis doctorũ rephensor/et aliorũ virorũ nomen. Mar- Zoilus.
cialis. zoilus ægrotat faciunt hanc stragula febrem ¶ Producũtur obliqui in ois. Trois
vt Trois a tros. Minois a Minos. ppriũ herois . ab heros. Et deriuata e longis Minois.
vt Aloides. alois. patronymica ab Aloei. et/in i/lõgũ versum. Tiphois. Minoius. herois
Troius. Troicus. heroicus. Stoicus. &c. Aloides
Alois.

¶ O ante u productum.

Longa Achelous. sicq; Pyrous. ducta et in ous. Achelous

¶ O ante u. producitur. vt Achelous. dei & fluuij nomen. ¶ Pyrous cuiusdã hero- Pyrous
is nomen. vt dicit Nestor. Pyrois (vt dictũ est) solis equus. Cuius prima et secũda Pyrois
corripiuntur. Ualerius Flaccus. li. v. Et formidãtem patrios Pyroenta dolores.
Colu. xi. Nec serius ardor Sic micat rutilus Pyrois aut ore corusco. Ouid. ij. meta.
Interea volucris Pyrois eous & æthon. his testibus prima et secũda corripiunt.
sed in illo Ouidiano multi hallucinantur.

¶ U ante vocales semper corripitur. vt suus sua sui.

Finis græcarum dictionũ.

¶ De positione.

Vocalem quoties comitatur consona bina
Immediate/aut vna duplex. geminata ve/eodẽ
Verbo/vocalem producit eam positura.

¶ Positio est quando in eadem dictione post vocalem duæ aut plures immedia-
te sequũtur cõsonãtes. vt carmen. castra. Aut vna duplex. vt axis. troia. græcizo.
aut geminata lr̃a. vt addo. assum. possum. torris. agger: quæ oia p̃cedentẽ vocalẽ
positione longam faciunt.

Diuersis verbis nonnunq̃ fit positura.
Consona quũ simplex vocem finit præeuntẽ:
Et quæ subsequitur vocem simul incipit altra.

¶ Positio fit aliqñ in diuersis dictionibus. vt si vna dictio in consonantẽ desinat: &
sequens dictio a consonante incipiat: vt in illo Uirgiliano. Ad quem tũ Iuno sup-
plex ijs vocibus vsa est.

Quum post vocalem quæ natura breuis astat
Mutæ subiecta est liquida/hæc vocalis habetur
Communis. tamẽ hanc in prosa corripe semper.
Curtam producas. sed longa nequit breuiari.

¶ Quando post vocalem natura breuem liquida immediata post mutam sequit/
vel in eadem/vel in diuersis dictionibus. præcedẽs vocalis indifferẽter pduci vl
corripi potest. vt in illo Ouidiano heroidũ. Iam patrem famulumq; patris lucẽq;
timebam. Idem alibi. Piscosamq; guidon grauidamq; Amathunta metallo. Ho-
ratius in odis. Mercuri facunde nepos Atlantis. In prosa tamẽ hmõi vocalẽ na-
tura breuẽ semper breuiare debemus. vt pharetra. cathedra. quorũ penul. breuia-
tur. Sed si natura longa sit vocalis breuiare nequit: vt aratrum. simulacrũ. volu-
crum. febris. salubris. amatrix. & id genus alia.

¶ Annotatiuncula.

¶ Olim liquidæ etiam fuerũt. m. &n. sed raræ nũc æui. Mar. li. ix. Quæ capta est
alio nupta Lacæna cygno. vbi cy/corripitur. Lucre. Nil tamẽ esse signi mixtas po-
tuisse creari. ybi li/un signi corripitur. Hora li. ij. car. ode. iiij. Mouit aiacẽ telamo-

ne natũ. Forma captiuæ dominũ tecmessæ. Sapphicum est. vbi syllaba te / in tecmesse corripitur per mutã m. ¶ S / olim fuit liquida. ⁊ liquescit in hoc versu Ennij apud Uarronẽ. li. iij. de lingua latina. Subulo finitimas ꝓpter astabat aquas. vbi a in astabat corripitur: sed non imitanda sunt ista antiqua.

Vox si præcedens vocali desinat / atq;
Incipiat vocem comitantem cõsona bina.
Illam vocalem non producit positura.
Sed liquida illa sequẽs mutã / longat breuiat ve.

¶ Fit etiam positio (vt sentit Sulpitius) si præcedẽs dictio i vocalem natura breuem desinat / ⁊ sequẽs dictio a duabus pluribus ve cõsonis incipiat: illo Uirgiliano freius. Tribulaq; trahæq; et iniquo pondere rastri. At huiusmodi vocalis (vt mea fert opinio) quæ natura est breuis: nõ per positionẽ istic producitur: sed ꝑ liquidam quæ mutã sequitur / cuius natura est (vt dictũ est) vocalẽ natura breuẽ reddere ancipitem. Nã si hmõi vocalẽ ꝑ positionẽ longã esse cõtenderes tũc sequeretur vt huiusmodi vocalis semper produci deberet. qđ erroneũ esse probat illud Uirgilianũ. Terrasq; tractusq; maris cœlũq; profundũ. in quo hæc dictio q; ante hmõi iuncturas indifferenter et corripitur ⁊ producitur. Et illud Uirgilianũ te non decipiat ponite spes sibi quisq;. sed hæc q̃ angusta. videtis illud quoq; Horatianum. Linquimus insani rudes ꝑmia scribe. s / eni in hmõi iuncturis liquescit ⁊ vim amittit: et vocalis præcedens indifferens est / per liquidam quæ mutę subiecta est.

Principio vocis quando est x zita ve iunctum
Vocalem vocis fine haud longat præeuntis.

¶ Si dictio præcedens in vocalem desinat: et sequens dictio a duplici (quales x et z) incipiat: non fit positio. vt ꝓbat illud virgilianũ. Jam medio apparet fluctu nemorosa zazintos. Lucanus. Tales fama canit tumidũ super ęquora Xersem.

¶ De compositione.

Prima patris quanta est eadem sit compositiuo
Quamuis vocalem mutet: modo cõsona perstet
A nubo tolle innuba pronuba. sic nihilumq;
.i. circundatus. vt comitum.
A ni sic hilum. sic ambitus. dat itumq;
half in slepe
Atq; comitia. de sopitus semisopitus.
without leyuen. fermentũ. an hors leche in the water
Azimus a zima. de sugo sanguisugam dic.
to swepe depely. to forswepe. ab agnosco. cognitus a cognosco.
Deierat a iuro sic peierat agnitus et cog.

Et dicus a dico. sed connubium variatur.

¶ Compositione cognoscitur prima syllaba. Nam cuiuscũq; quantitatis est syllaba in p. in. itiuo / eiusdem erit in cõpositione: dũmodo eadem manet cõsonans. licet vocalem mutet. vt sicut quæro habet primã longã / diphthongo. ita et inquiero mediam: quæ sine diphthongo scribitur. Et cado primã corripit / sic ⁊ occido eius cõpositũ / mediam corripit. Sed hinc excipiuntur cõposita q̃dã a nubo vt innubus

pronubus et connubiū/qđ secundā cōmunē habet. similiter cōposita a dico. tertiæ in dicus terminata: vt fatidicus. Et a iuro. vt deiero/peiero. A sopitus vt semisopitus. Et cognitus agnitus a notus. Et azimus a zima. sanguisuga a sugo.

locus vbi duæ viæ ꝯueniūt.
vt bisortus. bisacutus. biuium. triuium.
Corripe bi bis tri, producat ni positura.
.i. duorum annorum. triū annorū.
Iis primā produc binus/bimus quoq; trimus
.i. currus duobus equis tractus. currus tribus equis a bimus vt bimulus. a trinus trimulus. a tria. iis.
Et trinus/bigæ/trigæ/genus id reliquisq;

¶ hæc aduerbia bis/bi/tri/in cōpositione corripiuntur. vt bisortus. bisacutus. biuium/triuium/biceps/triceps. Excipiuntur ea quibus accidit positio. vt bissenus bissyllaba/trissyllaba. producūtur etiā ista binus/trinus/trimus/bigæ. trigæ/ et id genus reliqua. vt bimulus/trimulus/quadrim⁹/quadrimul⁹/quadrigæ/bijugæ/trijugæ/quadrijugæ.

Cū pars cōpositæ prior (haud monosyllaba) vocis
Finit in i: breuis est i. ni quando positura
Producat. velut hæc tibicen vbiq; et ibidem.
I cunctis reliquis produces compositiuis
Casibus obliquis/quorū tantum i reperitur.
V similiq; modo breuiabunt hisce latini
Cōpositis: græci o breuiāt simul atq; latini.

¶ Qñ prior pars dictionis cōpositæ (nō monosyllaba) in i/p oēs casus desinit tunc illud i corripitur ni obstet positio. Exempla de iis q̄ corripiūt: vt omnipotēs. clauiger. dapifer/ignivomus/auricomus. Sed bijugus/trigæ/et quadrigæ (vt dictum est) pducūt et id genus alia. ij duplū eni in longū contrahunt. qđ et tibijcen facit. Exempla de positione: vt semiscriptus. semiustratus. falsigraphus. quanq̄ in hmōi p liquidā mutæ subiectā indifferēs esse potest. Monosyllaba dixi: q2 cū prior pars dictionis cōpositæ est monosyllaba pducitur. vt in iis/ilicet. scilz. diligo. diduco. siquis. ⁊ hmōi. In oibus reliquis cōpositis quæ i in obliquis dūtaxat casibus (⁊ non in ntō) habēt: i semper pducitur: vt in iis quanticūq3/qualicūq3/quātiuis/ quantilibet. vtriq3. tātidē. plæriq3. ⁊ silia. Silr̄ i producit̄ in his tubicen. vbiq3. ⁊ ibidē. Silr̄ u/in hmōi cōpositis corripitur. vt puluerulētus. virulētus. quadrupes. cornupeta. Itidē o tā apud græcos. vt enophorū. calcograph⁹. Christophor⁹. q3 apud nos. vt sanguinolentus. vinolentus. cynosura. ⁊ hæc de cōpositis.

Omnipotēs .i. q oia pōt. clauiger: q claues gerit. dapifer qui dapes fert. ignivomus/ ignē vomēs. auricomus q aureos crines habet. bijug⁹. bijugi. equi q duo sunt ad iugū. tibicen q tibijs canit. ilicet ire licet vl statim. diducō diuidere vel separare

¶ Annotatio.

I contra normam producit compositorum.
vt meridies.
Quod medius creat atq; dies. sed qđ quotus aut quot
quotidie. quotidianus.
Conficit atq; dies: varies, necnon vbicunq;.

a moole hyll.
.i.terræ tumulus. propriũ viri. .s.terminationẽ.

Producunt gæolophus atq; theophilus.oq;

auis lepori= interpretatᷣ terræ mẽsor/he
no villo pe= alba petra. that recheth
des habẽs. loci nomen. geometry.

Lagopus.leucopetra et gæometer apte.

he that kylleth he that kylleth per licentiã
his fadre. his modre. poeticam.

Patricida lego sic matricida licenter.

Meridies.
Quotidie.
Quotidianus

¶ Meridies cõpositum a medius et dies: sic meridio et meridior/cõtra naturã cõpositiuorũ producũt i/in fine prioris partis. Et quotidie a quotus: siue (vt aliq sentiunt) a quot et dies. et hinc quotidianus. Quod variatur tam in prima syllaba/ q̃ secunda. sed apud neotericos solos repertur quotidianus produci in prima: t/ litera assumpta. et in secũda corripi. teste Niniuita. vt apud Mantuanũ in vita diui Georgij. Et apud Catullum ad Mallium. Coniugis in culpa flagrauit quotidiana. Apud alios reperitur prima correpta/ & secũda producta. Marci. li. x. Leuis dro pace tu quotidiano. Idẽ. li. ix. Cultus sidone non quotidiano. Sidonius li. viij. Hoc pernix habitu meum memẽto. Orpheũ visere qui quotidiana Saxa et robora corneasq; fibras Mollit dulciloqua canorus arte. Omnes phale. sunt versus. et Orpheũ per synæresin est spondæus.

Ubicunq;

¶ Ubicũq;. variatur. Claudi. in laudib9 Stiliconis. Occursant vbicunq; velis. Ouidi. meta. viij. Seruor vbicũq; est vni mea gaudia seruo.

Parricida.

¶ Parricida nimis licenter Arator pduxit qñ nulli veteres heroicorũ aut elegiacorũ ausi sunt producere. vbi dixit. Parricida trahis. per duplex rr. Similiter Ausonius. metri ne: grauitate: an licentia: nescio. matricida produxit. in monostichis. Matricida Nero proprij vim pertulit ensis.

Matricida
Patricida.

¶ Patricida. vocabulum a veterioribus parũ vsurpatũ recte in hexametris et pentametris recipitur. In parricida rr/geminat Hora. li. iij. car. Ode. xxix. Telegoni iuga parricidæ.

¶ I vocalis et nõ cõsonãs grecis & hebræis.

Consona fit nunq̃ græcis I. sed nec hebræis.
Dices semper Iambus Ioannes et Iesus.

¶ I litera neq; in græcis neq; in hebræis noibus vnq̃ est consonans. sed vocalis semper. testibus Niniuita. Georgio Valla. Antonio Nebrissensi. In q̃ regula multi per indoctos decepti sunt. vt Iambus trissyllaba dictio. sic Iesus. Iacob9. quadrisyllaba & Ioannes. &c.

¶ De deriuatione.

Quanta patris prima est (si littera non varietur)
In deriuatis eadem plærisq; manebit
Hæc tamen a breuibus tollas quæ longa tenentur.

lapsus rui=
na fortu= a tyle or
regio no= na euen= sclat.
bilis & fer= tus omen. .i.leticiæ. qp domos.
tilissima. periculũ. plenus. tegat. a syde.

Italiam casus iucundus tegula latus

insula et spacium
monable. quædã centum malus lasciuus
moueri aptus. all. hærba. annorũ. luxuriosus.

Mobilis et totus Sicelia sæcula nequam

moysture.
onium moysture. quia aquæ
cheese. pastor. .i.humor. yonger. terris inclu=
lac pssum .i.ouilio. liquidus. a iuuenis. sæ sunt.
Caseus opilio liquor cum iunior humor
.i.nutrimē=
tū vel aliqd
qd nos accē= cereris ira a share of
dit atqȝ ex= verat⁹.i. a veyn. a plough.
citat ad ali= norysshyng. isanus vł .s.sāguinī .i.dens
qd agēdū. .i.nutrimentū. furiosus. ⁊ canalis. aratri.
Fomes fomentum ceritus venaqȝ vomer
instrumentum he that lo=
gentyll quo aguntur qui remū keth a ly=
.i.aliter. benignus. naues(an oore). agit.idem. tell asyde.
Secius/humanus/remus/ cū remige/ petus/
mēsura terræ
ducētorū ⁊.xl.
to rebuke. strenght. dedly. pedū in lōgitu=
.i.vitio ali= robur et dirus vel dine:⁊ dimidij a stoole or seyte.
quid dare. potentia. mortalis in latitudine. cathedra.
Vitupero vires feralis iugera sedes
ang.(a pype
of wyne.
seria/æ.vas
.i.equus/bos/asi= oblongum
nus/mulus/camel⁹. artūqȝ op=
ꝙ nostrū laborē iu= ponūtur
a pasnepe uant.angł.(a best) .x. etiā locis. .ix.
Rapaqȝ iumentum cum denus seria nonus
mars belli
deus:Iouis cradels.
filius ex sunt in quibus
an ape a lāterne. Iunone. nettes. iacēt infantes.
Simia laterna gradiuus retia cunæ
proprie cū dolore
siue indignatione
maiorem vocem supra modū
emittere interdū sumptuosus
.i.pceptio/ sine affectu vehe= vel abiectus
vel norma mēter exclamare. iacens. .i.filius priami.
Regula vociferor profusus Priamidesqȝ
pinguedo porci
cōterere/dila= ant suis extra= macero.to wey
niare/frāgere ctum ac densa= ke or water fyis
debilitare/mol= tum:siue occisa. she.to make ley
vt regis.legis.vocis. lificare. ang.(larde). ne.
Casibus obliquis rex lex vox/macero sumen
cōmodus/ꝯueniēs. .i.siculæ aut sici=
vtilis/necessarius. lienses musæ.
Oportunus/Sicelides/ alibi quoqȝ dicta.
¶ Deriuatione cognoscitur prima syllaba. Nā quanta est prima in primitiuo/tā=

ta etiã erit in deriuatiuo: vt amatur cuius prima corripitur sicut in amo vnde deriuatur: seruata tamen literatura. nã aliqñ mutatur literatura: vt in ibo/ qđ ab eo deriuatur. ⁊ tum mutatur quantitas. nã in ibo prima producitur / in eo et his primitiuo prima corripitur. Excipiuntur etiã hæc quæ sequuntur / quæ licet a breuibus deriuentur: pducũtur tamẽ in prima syllaba. Italiam ab Italo rege/ casus a cado/ iucundus a iuuo/ tegula a tego/ latus a tuli/ mobilis a moueo/ totus a tot/ Sicelia a Siculo rege/ sæcula a secando vel sequẽdo: vel potiꝰ a sene. vt vult Varro/ nequam a nequeo/ cascus a coacto/ opilio ab oue/ liquor a liqueo/ iunior a iuuene/ humor ab humo/ fomes et fomentũ a foueo/ ceritus a Cerere/ vena a venio/ vomer a vomendo/ secius a secus/ humanus ab humo/ remus a remoueo/ remiges a remex/ petus a petendo/ vitupero a vitio/ vires a vireo/ feralis a ferẽdo: eo q mortem fert/ iugera a iugo/ sedes a sedeo/ rapa a rapio/ iumentũ a iuuo. Columella authore. denus a decẽ/ scria a scorsum et risu/ nonus a nouem/ simila a simulãdo/ laterna a latendo/ gradiuus a gradu: vt docet Festꝰ/ rete a retineo/ cunæ a cuneis quibus similes sunt / regula a rego / oportunus ab ob et portu / profusus a profundo/ Priamides a Priamo rege/ rex a rego/ lex a lego/ vox a voco/ macero a macer/ sumen a sue/ vociferor a voco: ⁊ (vt quidã censent) a voce/ sicelides a siculo.

Quæ a longis orta corripiuntur.

A patribus longis venientia corripiuntur.

Ista dicax / stabilis / manus / et titulus / vitiumq;

- dicax: a scoffer. est cuiꝰ sermo cũ risu aliqđ incessit.
- stabilis: stable. qui potest vel natura aptus est diu stare.
- manus: a hande.
- titulus: est proprie index cuiuscũq; operis ponitur etiã pro munimento vel ornamẽto capitis.
- vitium: a faute/ or vyce. .i. crimen.

Atq; sagax / siquidem / nato sicq; bubulcus omasum

- sagax: acutꝰ solers ⁊ pscius futurorum.
- siquidem: .i. certe.
- nato: to swymme. frequentatiuũ a no/ nas.
- bubulcus: a herdeman. .i. custos boũ.
- omasum: a trype. .i. pingue intestinũ.

Et fatuus / lotium / femur / ac odium / varicosus /

- fatuus: .i. insulsus
- lotium: pysse. .i. vrina.
- femur: a thyghe. exterior pars sub coxendice dicitur.
- odium: hatred.
- varicosus: varices venæ in cruribus q frequẽter tumidæ sunt ⁊ obtortæ: a quibꝰ varicosus appellatꝰ q tumidiores habet huiusmodi venas.

Dux ducis / atq; vadum / sopor / atq; soporo / lucerna

- dux: a capten.
- vadum: est p qđ via datur vel fundũ fluminis lacus maris ⁊ cuiuscũq; aq̃ vl' locꝰ q̃ ppter breuitatẽ aquæ trãsiri põt.
- sopor: slomber. somnus.
- soporo: to slomber/ or slepe. .i. inducere somnũ.
- lucerna: a candell. .i. candela.

Adde fragor / fragilis / quater / atq; quaternus / arista

- fragor: sonitus q ex arbore aut re alia cõfracta redditur.
- fragilis: caducũ debile et qđ facile frangi potest.
- quater: .iiij. tymes.
- quaternus: .iiij.
- arista: prima pars spicæ.

Iunge farina / oculus / pluuia / atq; curulis / arena

- farina: meyle or floure.
- oculus: an eye.
- pluuia: rayn.
- arena: puluis minutissimus aridus.

Fragor a crashe or crack as thonder. Fragilis. broskull. Arista a neyle of the eyre of corne. Curules sedes quibus magistratus vehebantur. anglice a chare.

fricella vel cibus expulse fact⁹: diminutiuũ ab offa. water. ab absum. a poynte/or a klysse. the pap hed. .i. pua mãma diminutiuũ. signũ anuli ⁊ illud qd fit in cera lŕarũ. Sigillum (a sygnet/or seale.

Sic aqua/ofella/et abes/ligula/atq; mamilla/sigillũ.

socius in mensa ilcutella vl' in symbolis. vetula eo q multos habet annos. cumulusq rei congeries in acutum elata. a sparre/or dafter. trabs cui tectũ imponitur.

Sodalis (a cõmenar felowe at table). Anus (an olde wyfe). Aceru⁹ (an heppe/or a rucke. Nota (a thefes or a hores marke).

Atq; sodalis/anus/vel aceruus/iunge tigillum

macula/culpa vel signũ quod alqd notat. to tryumphe. .i. letatur. pmesse. .i. incoctus/immaturus.

His nota sic vir ouat coniunge fides et acerbus.

¶ Hæc aũt a longis corripiuntur. dicax a dico is. stabulũ a stabo verbo. manus a mano as/siue munio. titulus a tutum tutu. vitiũ a vito. sagax a sagio. siquidem a si et quidem. nato a no nas. bubulcus a bobus. omasum ab omne. fatuus a fatũ. lotiũ a lotum. fœmur a fœmina. odiũ ab odi. varicolus a varix. dux a duco. vadũ a vado is/vel vador aris. sopor et soporo a sopio verbo. lucerna a luceo. fragor ⁊ fragilis a frango. quater et quaternus a quattuor. arista ab areo. farina a farre. oculus ab oculo. pluuia a pluui pterito. curulis a curru siue curuo. arcus ab arco. aqua ab æquo. i. plano. ofella ab offa. abes ab absum. ligula a lingua. mamilla a mamma. sigillũ a signo. sodalis a suadeo. anus ab annis. aceru⁹ ab aggere. tigillus a tigno. Nota a nosco: a quo noto as. vir a vi. ouat ab o/letantis interiectione. fides a fio et dictum. acerbus ab acer.

¶ De diphthongo.

Cum vim seruantes vocalis syllaba iungit
Binas: diphthongus fertur/quæ longa tenetur
Vocalis comitans quã vult breuiare latinis
Ast ediuerso græcis producta locatur.

¶ Diphthongo cognoscitur prima syllaba. vt audio. euge. æneas. fœnũ. Nã vbicunq fuerit diphthongus: ibi longa in latinis dictionibus est syllaba. Sed si vocalis sequatur corripitur apud latinos. vt præire præustus. In græcis tamẽ producitur. vt in æacus. æus ⁊ æagrius. Ouidius. Aeacus æginã genitricis nomine dixit. Lucanus. Purus in occasus: sed puri gurgitis æas. Virgilius. Surgite iã medio portans æagrius hebrus. Diphthongus (vt diffinit Sulpitius) est conglutinatio et coniunctio duarũ vocaliũ in eadem syllaba vim suam seruantiũ. Diphthongi apud latinos sunt quattuor. quarũ du æ/au et eu scribuntur et proferũtur. Diphthogi apud græcos (vt sentit Tortelli⁹) sunt octo: quas hic enumerare per longum foret. quare qui eas noscere velit eundum Tortellium legat. Duas tamẽ ex iis mutuant interdum poctæ nostri. videlicet ei ⁊ yi. Et in fine est. vt hei: ⁊ apud veteres scribebant p i/longo in dtõ et abltõ pluralibus. vt viels sueis. p visis suis. et in actis plalib⁹ tertiæ declinationis/vbi gtũs in iũ desinit. vt parteis. treis. omneis. p partis/tris/omnis. yi i paucis vtimur. vt harpyia. Elegyia. Ilithyia. de quibus superius. Apud veteres. æ i ai mutabatur. vt aulai. aquai. animai. ⁊cẽ. sed iam exoleuit. Annotatio.

¶ De præpositione.

Præpositura eadem remanebit compositiuo

Quanta fuit simplex. vocalis ni breuiarit
Hanc comitans: longat ve sequens illam positura
Præpositas iacio iunctas longat positura.

¶ Præpositione cognoscitur prima syllaba: oīs enī præpō in cōpositione eandem quantitatē seruat quā in simplicitate: vt e/in edisco: quæ producitur tā cōpositione q̄ simplicitate: et re in recubo quæ corripitur tam cōpositione q̄ simplicitate Sed aliquando vocalis sequens facit hanc corripi: vt in deamo præustus. & aliqñ ꝓducitur positione: vt in respondeo: producūtur etiā præpōnes cū iacio iunctæ: vt in adiicio/coniicio/subiicio/obiicio/iniicio. nam prior i/est consonans: et sic fit positio. Ouidius. Adisce Troianæ suasorē anthenora pacis. Virgi. his germane malis oneras: atq; obiicis hosti. Nā illud Lucani figuratū esse oportet. Cur obiicis magno tumulum manesq; vagantes. & illud Sillij. Arietat in primos obiicit immania membra.

E/de/præ/pro/se/semper si nulla sequatur
Vocalis. debent longari præpositura.

¶ hæ præpōnes e. de. præ. pro. et se. tā simplicia q̄ cōposita producūtur. vt edico deputo. præfero. separo. Nisi vocalis sequatur. tunc enim corripiuntur. vt in deamo. dealbo. præire. proauus. seorsum.

¶ Di et pro.

Di. pro. producunt latij. breuiant quoq; græci:
Sed dirimo semper breuiabis sicq; disertus

¶ hæ præpositiones di. et pro in latinis dictionibus producūtur. vt diuulgo. didaco. prodo. ꝓficio. sed in dirimo. et disertus. di semper corripitur. testimonia facile occurrunt. In græcis di/& pro corripiuntur. vt in dilēma. digamma. ꝓlepsis. prologus. prometheus. propontis. prophasis.

¶ Annotatio. Pro breuis.

.i. longe/vel ꝓcul fugiēs vel procul a finibus suis vagans. — antistes ꝓphanorū oraculorūq; interpres. — nepotis filius
.i. profugus .i. ꝓfugio. .i. ꝓfugo. .i. ꝓpheta. .i. pronepos
Pro breuis ante fugus/fugio/fugo/pheta/nepos q;

.i. neptis filia. — crudelis/petulās procax. — .i. publicelego. — .i. ꝓdico. — .i. festino quasi ante tēpus paro. — ꝓprie imū ponitur aliquando ꝓ alto.
.i. proneptis. .i. ꝓteruus. .i. ꝓfiteor. profor. .i. ꝓpero. .i. ꝓfundus
Sic neptis/teruus/fateor/fari/ pero/ fundus.

.i. irreligiosus/non sctūs/execratus/sacrilegus: etiā appellatur qđ ex religioso vel sacro in hoīm vsum conuersum est. — ex sacro humanis vsibus ꝓmiscuū facere. — .i. ꝓcul dubio/vtiq; pro facto. — subita vis ventorū cū pluuiis: interdū eleuatio fluctuum. — est qui hominibꝰ ad rē priuatā vel publicā administrandā cōcessus erat.
.i. prophanus. .i. prophano. .i. profecto. .i. procella. .i. profestus
Et phanus/ phano/ sic fecto/ cellaq;/festus

offprynge .i.iter.
.i.genus .i.petere facere.
.i.ppago .i.ppages .i.pcio .i.propercius. .i.proficiscor.
Sic pago / pages / cio / percius / atq; ficiscor /

¶Pro cōmunis.

ppriepoculū
vt quis bibat
prægustare / supra modū
ac porrigere. exponere. .i.profectio.
Iis pro cōmunis propino profundo profectus.
to put fro. to speke for. propagas.
Propello sic procuro. verbumq; propago.

propago nomē cor. pro.

¶Re præpositio inseparabilis.

Est re / breuis. ni quum producit eam positura.
A res sed produc refert. secus abbreuiabis.

¶Hæc præpositio Re / corripitur. vt redeo reduco. Nisi quando producat eā positio. vt in reddo resto. Re in refert quando cōponitur a res et fert. pducitur. sed alibi corripitur. Marci. Rustica sum perdix. quid refert. si sapor idem.

¶Annotatio.

Reiicit. aut reicit. prius i / quandoq; poetæ
.s. cōpositis.
Demunt. vt iacio reliquis. metri grauitate.

¶Re in reiicio cū ii duplici producitur. positione: vt Nin iulta sentit. qr prius i / sumitur tanq̄ duplex consonans. nō natura / sed authoritate. Virg. geor. iii. Reiice ne maculis infuscet vellera pullus. Idem æneidos. xi. Reiiciūt parmas et equos in mœnia vertūt. Idem. his reiecti armis. Poetæ etiā aliqn̄ tollunt prius i / et re corripiunt metri grauitate. Papinius li. iiii. the. Tela manu reicitq; canes in vulnus hiantes. Virg. in buco. Tityre pascentes a flumine reiice capellas. vbi re corripitur. est enim in quinto loco pes proceleumaticus. Eadē etiā variatio fit in aliis cōpositis a Iacio. Oui. Adiice troianæ suasorem Anthenora pacis. hic ad pducitur. qr i / prius est consonās. quod (i / subtracto) corripit primā. Marcialis li. x. Si quid nostra tuis adicit vexatio rebus. Similiter in aliis cōpositis. Iuuena. saty. xvi. Hunc abicit sæua dignū veraq; charybdi. Oui. i ponto. Turpe putas abici qd sit miserandus amicus. Luca. li. viii. Cur obicis magno tumulū manesq; vagātes et sic de reliquis.

Cōposita a Iacio variāt primam.

¶De exemplo.

Syllaba si quanta est dubites et regula desit /
Consulito authoris tu digna exempla probati.

¶Exemplo cognoscitur prima syllaba. sicubi enī nō succurrit regula. ad authoris exēpla cōfugias. vt si hæsitaueris quāta sit prima huius dictionis numisma consulas illud Horatianū. Regale numisma philippos et ita eius quātitatē inuenies.

¶De præcepto siue regula.

Præterita elongant bissyllaba cuncta priorem.
Sed bibit atq; fidit scidit et stetit et dedit aufer

Cum tulit / in quibus et vocalis præuenit altræ.

¶ Præcepto siue regula cognoscitur prima syllaba. Nā omne præteritū bissyllabum ꝓducit priorem. vt vidi legi. hæc tamē primā corripiūt bibi fidi scidi dedi steti et tuli et cætera omnia vocalem ante vocalem habētia. vt rui fui.

Præteritum primam geminans breuiabit vtranq;
Sed cædo et pedo cum alijs quibus est positura
Tollas / quæ breuiant primā elongantq; secundam.
Præteritis reliquis tanta est quoq; syllaba prima
Quanta est præsentis. tamen isthinc excipiuntur
Hæc genui posui potui simul atq; coegi
Reppulit et sic rettulit illis repperit addas.

¶ Omne præteritū geminans primā syllabam in vtrāq; corripit. vt pupugi. tutudi. Hinc tamē excipiuntur præterita a cædo ⁊ pedo. cū alijs in quibus est positio. vt cecidi. pepedi. momordi. pependi / quæ primā syllabā corripiūt: producta secūda. In omnibus alijs præteritis tanta est prima præteriti / quāta est prima præsentis. His exceptis genui. posui. potui. ⁊ coegi / quorū prima corripit. licet prima præsentis vnde nascūtur sit longa. siliter hæc reppuli. rettuli. repperi. quorū prima positione producitur: licet prima præsentis vnde deducūtur sit breuis.

Prima in præsenti quanta est / ductis eadem sit
Littera si non mutetur / vel sit positura.
Primaq; præteritis quanta est / eadem sit in illis
Temporibus cunctis: quæ deducūtur ab illo
Ram. sem. rim. ro. se. sunt præterito quoq; ducta.
At de præsenti sunt tempora cætera cuncta.
Participans præsensq; gerundia dusq; futurū.

¶ Annotandū est quod quāta est prima præsentis / tanta erit in eius deductis: vt in amo cuius prima corripitur. itidē in amabā. et alijs deductis. Sed si litera mutet / vel sit positio: hæc regula fallit. vt in reor cuius prima corripitur. tamen in rebar / eius deducto ꝓducitur. Siliter in edo / cuius prima cor. tamē i essem essemus deducto ꝓdu. positione. Aduertendū est etiā quāta est prima ꝑteriti / tāta erit in eius deductis. vt in legi / cuius prima ꝓdu. sic et in legerā / legissem / ⁊ alijs deductis. Et in steti / cuius prima cor. ita ⁊ in steterā / stetissem / et reliquis deductis. Et hæc sunt deducta a ꝑterito perfecto indicatiui. præteritū plusq̄perfectū eiusdē modi: vt amaueram. ꝑteritū perfectū optatiui ⁊ cōiūctiui: vt amauerim. ꝑteritū plusq̄ꝑfectū optatiui ⁊ coniūctiui: vt amauissem. futurū cōiūctiui: vt amauero ꝑteritū infinitiui: vt amauisse. Reliqua aūt tpa a ꝑsenti deducūtur. siliter participia præsentis ⁊ posterioris futuri in dus. etiā gerūdia in di. do. ⁊ dū.

¶ De supino.

Ruo ꝓprie cōcidere. aliqñ deijci / diruere / euertere / cōplanare / vel festināter ire / siue ꝑcepsferri / ⁊ sine cautela i aliquē impetū facere. nonnunq̄ impellere.

Primā producunt bissyllaba cuncta supina.
to can. to dawbe. to gyue. to fall. to stāde. to suffre.
Tolle supina queo / lino / do / ruo / sto / sino eorum
to trowe. to call. to sowe or set.
Atq; reor / cieo / sero / quæ primam breuiabunt.
Sed cunctis reliquis est syllaba prima supinis
Quanta est præteriti de quo deducta fuerunt.

¶ Omne supinū bissyllabū producit priorē syllabā: vt lusum / lotū. dēptis istis. quæ

tum a queo. litū a lino. datū a do. rutū a ruo. statū a sto. situ a sino. itū ab eo. ratū a reor. citū a cieo/nā a cio quartæ ꝓducit/satū a sero. q̄ omnia priorē corripiūt. sed cæterorū supinorū tanta est ꝑma/quāta ꝑma ꝑteriti vn̄ nascūtur: vt amatū cuius ꝑma corripitur: vt in amaui vnde deducitur.

In ductis eadem remanebit prima supini
In rus participans/sic præteritumq; supino
Sunt deriuata et verbalia plæraq; cuncta.

¶Obseruandū est: quāta est prima syllaba supini/tāta erit in eius deductis: vt in iturus cui⁹ prima corripitur/vt in itū ei⁹ simplici. excipitur ambitus participiū cū quibusdā alijs: in deriuatione prius dictis. deducta a supino sunt ista. participiū ꝑteriti et prioris futuri. siliter omnia ferme verbalia.

¶De crementis.

vt amamus. vt volumus/possumus.
A medijs crescēs producit/et u breuiabit.
vt dare. circūdabam. venūdabo. pessūdarem.
Ex do fit da breuis cum primæ compositiuis.
vt amem⁹ amaremus ameris legemus legeris amatote docetote. docemus. doceremus. doceris. audiemus. audieris. legitote. auditote.
E simul o medijs verbum producit vbiq;.
vt legeris vel legere imperatiuo ꝑsenti optatiuo tempore præsenti indicatiui legere. præsenti legerem.
Sed super r prius e breuis est in tempore quouis
cōiugationis. ꝑterito imperfecto cōiūctiui legerem.
Ternæ pręsenti imperfecto præteritoq;
vt amauerā docueram legerā audiuerā. amauerim docuerim. legerim. amauero docuero legero. vt amaberis/vel re. doceberis/vel re.
Et præ ram/rim/ro/beris et bere borq; futuro.
vt amauimus. legimus. docuimus. audiuimus. vt audimus.
Corripit i super m verbum medijs: nisi quartæ
vt audirē audirer audire.
Tempore præsenti: at super r producit vbiq;
amaueritis docueritis legeritis audieritis legitis amabitis docebitis. vt petiui audiui cōtului.
Corripit i prę t verbum medijs: super u/sed
vt auditis vt audito audite.
Et. t. præsentis quarti flexus/sic to teq; longat
vt possimus velimus malimus nolimus possitis velitis malitis. nolitis. nolite/nolito.
I super m vel t possum/volo/nataq; longant.

¶Annotatio.

¶De crementis noim diximus superius in declinatione nominū. Et de ijs inferius suis locis dicetur in quantitate syllabarū.

¶Sequūtur regulæ speciales de primis syllabis scd̄m ordinē literarū.

vt scabo scabellum. labo/as. .i. deriuata.
A Nte b/fit breuis a/primis. producito ducta — A ante b.

Fabula ppͤrie sermo vel cōfabulatio. vel res ad vtilitatē siue delectationē hoīm cōficta Flabellū (a fan)

vt a for (to speyke) fabar fabor fabilis fabula fabella (a tale). a flo: vt flabā flabo flabilis. i. ad flādū abilis. flabellum / quo vētilatio fit pro æstate ad refrigerādū corp⁹.
a no nas. ang. (to swym) nabam nabo nabilis. vt stabā stabo. id est, hoīm diuersoriū / siue hospitiū. vel ang. a rakke.

A for flo no sto. præter stabilis stabulumq;

a spotte. i. ruina vel macula tracta ab oleo aut alio liq̄re. to slyppe. i. leuiter ac sensim descendere. a hornet. q̄dā vermis

A longant cabro labes labor quoq; verbum.

scabbed / or scarbed. a scabo vel scabies. ppͤriū viri. ppͤriū viri. oppidi ppͤriū. ppͤriū viri.

Scabidus / et Strabo sic Sabura Trabraca Sabus

putridus et qui tabē patitur. i. sanguis corruptus i. putrere / pigrere / deficere tabe fluere. i. cibus: sed maxime qđ bruta depascunt. ñ. in singulari. i. morbus.

Tabidus et tabo: sic tabeo / pabula / tabes

viri proprium. viri ppͤriū.

Trabigilus. nabis. sabacius. anteq; dicta.

oppidi nomē. mulieris nomen. viri propriū. viri ppͤriū.

Labicum varies labica labicus et abel.

Annotatio. ¶ A ante b in primis syllabis corripitur: vt scabo scabellū labium. Excipe deducta a for faris: vt fabar / fabor / fabilis / fabula / fabella. Et a flo: vt flabā / flabo / flabilis / flabellū. Et a no: vt nabam nabo nabilis. Et a sto / as. vt stabam stabo. præter stabilis et stabulum quæ a breuiant. Producūtur etiā cabro / labes et labor verbum. Tabidus / tabo / tabeo / tabes nomen / pabulū / Strabo quando est proprium. ¶ Et antea dicta: vt deriuata quæ deriuatione noscūtur. vt pabulor a pabulū. tabesco a tabeo / es. tabefactus a tabes. &c. Quodsi alicubi æquissime lector iusto succinctiorem me iudices: ad superiora præcepta. i. generales regulas recurras velim. Nam breuitatis amator pro Horatianis monitis. Quicq̄d pcipies esto breuis vt cito dicta Percipiant animi dociles teneantq; fideles. Nonnulla hic et infertius prætereo: quæ cum superius satis manifesta sunt) sæpi⁹ repetere superuacancū foret.

incoctus vel immaturus vt acerbus. ppͤriū viri macer. leynes. macies. boolde or well stomaked.

A ante c. A, c, super breuies / pro forti longa sit acer

a caldron. a stynge. to calasa pertryche. to gagle as a goose. proprium.

Cacabus. aculeus. sic cacabo. glacito. et achar

A in primis.

denmarke. a dane. eloquẽtia. an engeyn. leyne.
Dacia sic dacus facundia. machina macer

to make ley- a mudde wall/or
ne/or weyke a wall with- howte homo de
salt fysshe. out morter. legged. thracia.
Macero maceries glacinia vacia thracus.

proprium viri. proprium.
Glacilla. et sic Zacharias Racipalis adde

.i. disertus qui viri et fluuij no-
facile fari et regio europe a Jeye. mẽ in sicilia.
ornate potest. .i. thracia. latissima. qdã auis. acidis.
Facundus thrace/sic thracia/graculus acis

a breche.
indumẽti genus
vyolet floure. pudẽda maxime
gẽtilis de thracia. flores nigri an arme. tegens.
thracis et thracyn. casibus. coloris. vt brachiũ. bracha.
Thrax simul obliquis vacinia/sic quib us aut b.

brũdusinus
.i. mitiga- mitẽ ac nobilis tra-
re leuiare placidũ gœdtarũ
peace. pacificare. facere. scriptor.
vt pacis. paco. placo. pacuuius. a staffe. to please.
Aut p præsidet a /demas baculus/placeoq;

distantia/in- est recreandi gra-
teruallum/vl' tia huc et illuc de- to make cõuenaũt.
.i. breuis. intercapedo. ambulo. .i. pactũ facere.
Atq; brachus/spacium/spacior/coniunge paciscor/

latro in Jtalia
q etiã villas
incendebat
quidã dicũt
fuisse seruũ
Euãdri regis. to stakker. pmõtoriũ sicelie.
Communis Cacus: iungas vacillo pachynnus

A ante d.

A ante d.

a trẽcher. .iiij. wayes. a shallowe water.
vt quadro. quadra. quadriuiũ. vadum. .i. mercurius
Ante d est breuis a. tamen hinc caducifer aufer

virga Mercu-
rij qua pax ppli apud Priscianũ
significatur. pprĩũ viri in periegesi.
Et caduceus fadus sic Cadusijq;

tellus qdã.
apud Pris. populus. propriũ.
Gadilon et gladis gaditanus quoq; Dada

calamitas / morbus. / murder. — vrbs in gadibus. — viri/canis/ et fluuij proprium. — to trāslate or to conduce. — insula oceani vltra bethicā hispaniam.

Et clades gadir Ladon traducere gades

cursor Alexā=dri/velo=cissimus. — populi apd baptista ī exhortatione contra infideles. — dea orator. — to shafe.

Et Ladas quadi: suadela et radere iunge

to wade — to betake. a roote. — to coūseyle. a geldynge.

Vadere cum trado radix sic suadeo spadix

viri propriū.

At varies adam gradiuus et adria adrastus.

callidus versutus. ang. (crafty). vafer. — vir de aphrica. apher. — vētus occidētalis. aphricus.

A ante f/ et ph. A siquando præest f/corripe. phi quoq; produc.

¶ Quidam scribunt afer et africa cū f. sed vsitatius cū ph. Sapphirus lapillus cū duplici pp scribitur.

to do. vt ago. is. — nomē mōtis. Cragus — via in naui sic dicta: q in ea maxime quæ res agi soleant. — simulacrū/larua vl statua. angl. an ymage. — lacedemoniorum rex. gidis.

A ante g. A præ g breuies, ni agea agalma vel Agis

idolū. — puer/nomē. — auis leporino villo pedes habēs. lagopodis. — a pancake. ab laganū. — ægypti rex.

Dagon cum Lagon lagopus lagana Lagus

frater hannibalis. — cotages/or shepe cootes. — ingeniosa incātatrix.

Sagana vl saga. a wytche or a wysewoman. Ijs addas mago magalia sagana saga.

.i. acute sentire. — præsentio id est futura ante sentire vl præsentire vel diuinare. vt psagio. — diuinatio vl pdiuinatio. psagiū. — .i. præsentiēs. psagus. — .i. venditor sagorū. inde sagarius. — wyse & whar. .i. calliditas. sagacitas.

Sagio cum natis. breuiato sagumq; sagaxq;.

bellaria seu dulciaria q ad secūdam mensam apponūtur. — genus teli quod scuto infixa trahatur. itē rete. — clades/ depulsio/ pfligatio/ iactura.

Tragemata. Produc tagitia et tragemata tragula strages

error vel potē res vel flagris vel increpatiōe dignus. flagitiū. fulmina ardorū pars et virga cuius diminutiuū est flagellum. flagra.i.um.
a scabart/or .i.plorare vel ibe ipti. flere more infantiū. a couerynge of a bed. opertoria lectorum. arbor quædā vt fagus. a theca gladij.

Vagio vagina et sic stragula: vel quibus aut f.

vic⁹ paganus: hoc est vbi plures rusticanæ dom⁹ cōiūctæ sint et aliq̄ spacio remotæ ab vrbe. vt pagus. .i.villan⁹ paganus. et tractus pars phyllure vel folij. pagina. .i.ardere. .i.caducū debile et quod facile frangi potest.

Aut p præcedit/breuiato flagro fragilisq;

.i.sonit⁹ q ex arbore aut re alia confracta redditur. a crakke or crashe. .i.reddere odorem. rete rarum ad capiendū feras. a scourge. diminutiuū de flagro.

Sic fragor atq; fragro plaga rete vel ora flagellū

qui ab aliquo alitus est/nō qui alit. .i.nutrio vt alo. alumnus. omne animal volans. qua aues volant.

A breuies super l/produces ales et ala.

omnis ludus magna ex parte in fortuna varietate cōsistens. .i.vna triū furiarū infernaliū. to reke vp as a myste. .i.spirare. breythe. .i.spiritus. est ouiū more clamo.

Halitus Alecto sic halat et alea balo.

flumen. piscis marinus. genus est tormenti. angl. (galentyne) pliquamine.

Alia calonis balena balista vel halec

pars rotūda faciei morem mali (the ball of the cheke). arbor mala litera fere pomifera. obscuritas et vmbra spissitudine aeris. tacta (derknes). an aple. pomi species.

Hæc mala hæc malus caligo iungito malum

Lycaonis filia. Cāpaniæ oppidū. Cāpaniæ oppidum. mulieris nomen.

Calisto Aliphæ Calatia Dalida iunge

vnguentum vrbs apud Baptistā. hispaniæ prouincia. inde Laletanus.

Malobratum Halora sic Laletania iunge

piscis in Lippio. viri nomen. viri propriū. apud Iune.

Phalarnam Salustius ac Aledius adde

aqua lalititudine et palā late diffusa. .i.magis volo. edes superbæ amplæq; vocantur. vagari errare itē sepire et quasi pallis munire.

Palus li malo verbum palatia palo.

A ante l.
Ales (a byrde or a nurse).
Ala (a wynge).
Alea (a dyce)
halo. to blaite.

Marcia. Gall. a Papini⁹ pō. pallatiū cū duplici ll/vt pallatinus.

A in primis

instrumentū p quod vinum defluit cū calcatur vua | inquinatio/ sordes.
milites vagi. what maner.

Palantes qualis sic qualus qualea squalor

ex Salētino italiæ promontorio.

Et salentinus scalena et squaleo scale.

tunica prolōga vsq; ad talos descendēs | lignoꝝ putamen. | hmōi suche. | pœna par. | an hele.

Talio cum talis talaris talea talus.

.i. spiritus vel sacerdos Iouis. vt flamen. | to loue. | ꝓprie tribuere exhibere facere dicere ꝓstituere mittere. | oppidi nomē. apud Sillīū.

A ante m. A super m produc. sed amo damus et zama tolle

a mantell vestis lanea | honger. edendi cupiditas | .i. nihilominus aliquādo ponit pro statim. | viri ꝛ populi nomen.

Same idē qd samos produ. Et chlamys atq; fames thamos et tamē adde camersq;

insula in ægeo mari circa Thraciā. Altera est in eodē mari insula samos cōtra Ephesum sita. | viri nomē. | .i. iucudus vt amœnus. | .i. induo circūiscio. amicio. | soror patris. amita.

Et samos atq; Lamus polisyllaba cūcta. nisi ista.

ꝓpriū viri | paruū lorū qd iaculo adnectitur vt longi' iaci possit vel omne ligamen. | .i. flere dolere voce tristi dolorē exꝑmere vel conqueri. | .i. bractea. sed bracteæ tenuiores sunt. laminæ grossiores quales sunt ex quibus arma cōficiuntur (a plate).

Dameta amentum lamentor lamina iungas

Aphricæ oppidū ferri inopia laborans. | deductū ab amentū noie. | viri propriū. | viri propriū.

Bamura amento Mamercus Mamuriusq;

ppl'i Campaniæ. a Mamertia oppido. | viri ꝓpriū. | Arator ꝓdu. Iuuec' cor. nomen vrbis.

Et mamertini Mamirra. at Samaria anceps.

voce modulari/cātare/laudare/diuinare/ꝑdicare/ canore proferre / et cantando pronunciare. vt cano. | a pype of a condyt. canalis. | anus ꝓ vetula corri. an arse.

A ante n. A super n breuies: pro podice longat at anus

angl. (hore hered). interdū p antiquus accipitur.
regula. in de canonicꝰ. i. regularie.
a rynge. albesco. fœnerator.

Anulus et canon canus cum caneo danus

fluuius grandis ꝙ germaniam a Dacia separat ꝛ p hungariā fluit tandem multis ostijs in pontū ruit. alio nomine ister.
a hoore mayster. i. leccator.
hempe. mulier.

Canabis et Dane cum ganeo Danubiusq;

Danae cor. filia Acrisij. Daneæ arum. a Prudētio corripitur.

a porter. cui ianue custodia dēmādata est.
grayn of corne. fer ē frugū vt tritici hordei farris ꝛ similium.
vetus rex latio qui saturnū accepit sociū regni hic ob prudentiā dicitur bifrons.
pmꝰ introitus vl pmus ingressꝰ vl ostiū pforatum.
wolle. i. lanitiū.

Ianitor et granum ianus sic ianua lana

ppric vi ē ꝗ aliquid ex integro ꝗd ē sed nō satis solido p minutissimas partes stillat.
i. dij inferi.
tenera pilatio vt ad lanā similitudinē ꝗlis in adolescentiū genis ꝛ in pomis quibusdam cernit.
i. lana.

Mano cum manes lanugo lanitiumq;

cū dies clarꝰ est ab omne bonu noie.
vt immanis myghty. i. unctum.
homo paruæ nimis staturæ paululūq; supra terram extans.
sacer.
a churche. i. templū.

Maneq; cum manis nanus phanus quoq; phanum

Nanus (an elfe or a dwarfe).

sacro. deus pastoris. cui figura æqualis est. breed. i. planitas.

Phano Pan planus panis sic planiciesq;

Prophano. pollno.

i. integer incorruptus. natādo transeo. ptinnatiuū de vaneo. a frog/or a padocke. mendax stultus et qui in rebus inanibꝰ studiū collocat.

Et sanus trano vanesco ranaq; vanus

Cōposita annotauimꝰ vt a sano sanesco. Ranūculus a rana.

vt apud.
ventus ab aphrica flās ꝗlz inter austrum et zephyrum.
alij ꝗs de aphrica.

Est breuis a præ p. produc tamen Aphricus apher

A ante p

homo de Apulia. fluuius Thessaliæ. supabūdans edacitas siue dē rata et noxia voracitas. gentiles de Capadocia.

Apulus Apidanus sic crapula capadocesq;

Papula æ. est pustula ardēs cuius pm̄ a cor. Jn̄ papilla qđ sigt aliq̄ mā mæ capitulū.

a capon. est gallus castratus. mons est qui ab alpibus pficiscēs vniuersam Jtaliā vsq; in Siciliā diuidit. hærba qdā. a lapathes. a butter flye/ or a tent.

Capo Apeninus cum lapathe papilioq;

Pape interiectionis pma cor. sicut apz vs pes. ang. a bee. Annotatio. Aliq dicūt pappus cū duplici pp. sicut pappo p cibo. as. Sapphyrus Pappa puerorum cibus. Vappa vile vinū vel vilis homo.

pater siue ijs q pne- ēsi alit. .i. auus .i. papus .i. comedere quod tantum ad pueros ptinet. .i. papo. summus pōtifex. .i. papa. apud Lucanum.

Papas / pus / po / pa / sic Sapis quū fluuius sit

incolæ Paphagoniæ i minori Asia. inde trāsuectiin Jtaliam / Veneti dicti. viri nomē. viri nomen.

Paphagones ijs Papius et sic Papilus addas

to be beyten. .i. verberor. a pasnep. est quo vestes lauāt. græce vocatur smigma. conchæ genus. idem qđ rapa.

Vapulo cum rapa sapo saperdaq; rapum

lapillus pciosus. prouincia vbi conditū est Brūdusiū. .i. communis

Saphyrus cum Papinius / sit apulia at anceps

A ante q. vt aqua. aquila. vt quaqua. quacq;. quaq;.

A q corripies. sed produc compositiua.

qui inspectis extis futura pdicit: qui et extispex dr. vt aruspex. a gotes berde. .i. pil⁹ capri⁹ pēdēs a mēto capellarū. .i. siccus .i. torreri siccari siue torridū ac siccum esse.

A ante r.

Curta sit a super r. ni aruncus et aridus aret

Arūcus cuius pma corri. sunt populi Jtaliæ Quidā addunt arinca cū i / pro vrbe.

vrbs aruncorum. oppidi nomen vbi terit frumētū a morbus capitis. pro porcili. (a swyne stye) hara cū h / cor. .i. altare. viri nomē.

Arunca Arene sic area et ara vel Aruns

barrhus cum rr duplici.

oppidū Jtaliæ nauiculæ species. baridos. dere or scant. quod vili cōtrarium est. prouincia in asia minori iter Syriā et Joniā cui⁹ incolæ vocātur cares. beloued. amatus.

Barium item baris carus cum caria charus

.i. clarū esse. .i. lucidus. angl. a flagge. genus herbæ ficus species. populi sunt in Asia minori contra Rhodum.

Clareo sic clarus carex sic carica cares

A in primis.

grāmatici nomen.
atis. fluuij nomē. viri nomen.
Carinas / iungas Claris. sed Carolus anceps.
i. rex caldeoꝝ. vt faris. fare. flare. nare. stare. a do. as. s. verbū.
Darius / et verbū crescens (præter dare) quoduis
terra sicca / sterilis et sabulosa. & minutissimos lapillos sigt. i. scius / peritus doctus. ab hic. hæc. hoc.
Glarea cum gnarus larex sic iarus et harum.
italiæ lacus viri pprīū ac etiā fluuij in Istrū fluentꝫ. vrbs Thessaliæ a qua Achilles dr larisseus vetustissimū Locrorum oppidū.
Larius et Maris Larissa et narea Narix
Larus est homo vilis ignobilis. Itē animal volatile (a coote) et eius prima sem Larus per cor. in. v. Odyssee Homeri. licet indocti producant.

populi. viri nomen. mulieris nomen.
Larinas Laronius et Laronia iungas
insula in mari ægeo. q fuit Ulixis. the noose thrylles. parua insula ægypti. i. obedio. a qs qui.
Naricia et nares Pharus cum pareo quarum
rarius fieri. fewe or scant. pprie dr qui pedes obtortos habet. vel fluuius. & viri nomen.
Quare et raresco rarus varix quoq; varus.
homo de arabia. regio asiæ maioris inter iudeā & ægyptū. est aūt triplex arabia. s. fœlix / petrea et deserta. lapillus pciosus coloris viridis
Est cōmunis Arabs et Arabia iunge smaragdus.
est media pars orbis terræ Asia minor est pars asiæ: scꝫ q fuit sub imperio romanorū quæ hodie Turchia dr. vt Asia. fluuius achatæ. viri nomen.
A super s / breuis est. Asopus Asius aufer. **A ante s.**
semel apud priscianū produ.
Asia longa palus. raro prouincia longa.
q di . . tie neicire an sit palus vl rꝫ q vocetur Asia.
Vult Nebrissensis Asiam semper breuiari.
ducta ab Asia. contra naturam primitiui: q tamen non negat corripi posse.
Asius elonges. sic asiacus simul asis.

A in primis,

grandis fluuius colchorū. et etiā vrbs: hinc Medea filia regis colchorū dr̄ Phasias et phasianæ aues illinc allatæ. — .i. oscula pudicorū. — pars capitis. — Nasones dicti sunt ab extātibus nasis. — idem qđ vasum.

Basia cum phasis nasus naso quoq; vasa

satyri nomen. viri nomen.

Et laserpicium Mnasillus Nasidienus.

viri ꝓpriū. viri nomē. mulieris ꝓpriū. Pasiphilus.

Nasica Nasidius sic Pasiphaeq; philusq;

viri nomen. viri proprium. viri propriū.

Thrasius & Thrasymachus: ijs Vasidius adde

insula inter cyprū et brundusium — vt casus caseus.

Sason sic proprium casellius anteq; dicta.

¶ Antea dicta. vt præterita bissyllaba: vt rasi a rado/suasi a suadeo: et supina bissyllaba. vt casum rasum suasum et eorū deriuata. vt suasor casus rasor. Item caseus a coacto. &c.

A ante t.

wyse. vt catus. — a thefe. i. latro. — quater. — a syde. latus. eris. — blacke. — a courte. ab atriū.

A præ t / breuies, hinc ater et atria demas

ynke or bletche. — comœdia iocularis et scurrilis. — puer Cybeli dilectus. cū y græco.

Ac atramentū sic atellana vel Atys

fuit oppidū oscorū i cāpania vbi grāde āphiteatrū erat. — fuit vetus vrbs in cāpania iuxta pōtinas paludes. — vel clathrū. — oppidi nomē. apud Horatiū.

Atella Atina et Clathrus sic Gnatia iūge

decretū deorū natura voluntas oraculū qđ dij fantur. mors. — a lateo cōtra naturā primitiui produ. — a lanterne. — .i. extēdere. — vt quæ deriuatione noscūtur. vt fatus a fatū supino et natus latus status: et natura a natu supino cū alijs.

Fatum laterna et lato simul antea dicta

.i. mitis festiuus vt maturus. mater. — est ex qua aliquid fit. materia. — a brodre. frater. — qui memor est accepti beneficij. gratus. — beneficiū pœna dānū cā vl amicitia. gratia. — idem qđ gratulari vel gaudere. grator.

Et quibus m præsit simul r muta præeunte,

Latus. eris. cor. Saturnus prius dictū pdu. pri.

Phœbi mater. — iterpres ꝓpheta et poeta. — filius cœli et vestæ vel terræ. — .i. amplus spaciosus.

Latona et vates Saturnus mobile latus

A in primis.

mons in vrbe roma/vbi nūc palatiū summi pontificis ꝛ basilica scti Petri: dict⁹ a vaticiniis ibi datis olim. quasi faticinor hoc est fata canere. Quatinus p i. i. quia. Quatenus p e. i. quousq ꝛ in quantū.

Vaticanus vaticinor sic quatinus adde

piscis. viri propriū. nauigiū latū. vel Stlatū. poetæ nomē.

Squatina Scatinius sic Stlata et Statius addas

Amphiarai vatis filius. fluuius. serpens. Agamennon ꝛ Menelaus.

Anceps Catillus Crathis natrix et Atrides

Marcellus/Nestor/et Baptista pius sentiūt statim a sto ꝑ pseuerāter æqualiter/ꝑduci. Sed a sisto ꝑ illico mox: corripi. a plato. a strete. Statim.

Et statim. potius breuiato platona plateam

cruell. mons. vt catholicus. lz Sidoni⁹ liceēter ꝑduxit.

Et blatero vel atrox et Atlas: cata iungito nata.

vt auis. cauco. auus. vt auerto. auersor. auello. auius.

A super u breuis est/a produc compositiuus

A ante u.

Auia licet cōponat ab a præpōne ꝛ via: qꝛ volās a via: qꝛ volat⁹ sciri non pōt. corripit tamen priorem.

.i. fulgere vel auri colorē reddere. .i. color auri. fluuius. onis. vt clauis clauus flauco. flauus. subniger.

Et quibus l præit a cum muta sauoq; rauus

ꝑpriū viri. ꝑpriū viri. viri ꝑpriū.

Sic Dauid Dauus gauisus & Auidienus

a malo verbo. i. magis volo. .i. mars deus belli. a shyppe. .i. celer/industrius/habilis/diligēs nauus.

Mauis cum mauult Mauors nauis quoq; gnauus

quise in nauigāda exercet. .i. nauta. q̄dā auis quæ pulchras hꝫ pēnas et turpes pedes .i. prauū facio. .i. malus puersus. .i. nauiter facio. .i. dulcis.

Nauita pauo prauo prauus nauigo suauis.

Virgil. xii. Illo quæratur coniunx Lauinia campo.
Ouid. iij. fastorū. hāc tibi cur tradā pia causa Lauinia coniūx.
regis Latini filia. vñ Lauiniū oppidū. ꝛ Lauinius. a. ū.

Cōmunem ponas Lauinia cum sibi natis.

E in primis.

vt faris aris. — vrbs palestinae vl iudeae vbi olim regia gaza .i. pecunia erat. gaza. — ppriū viri Lazarus.

A añ x & z — A super x et z / producuntur positura

a cawdron. vas aeneū. vt lebes — .i. frequēs vt creber. — .i. fre= quēter. crebro. — fluuius no= mē / 7 viri. Crebenus. — raskall people. plaebis.

E ante b

Prae b primis breuies / sed cū duo cōsona ꝑsunt.

.i. pellis damae. — .i. obliga= tū esse. — a feuer / or ague.

E longa est prae b / sic nebris debeo febris

.i. Apollo q Jouis 7 La= tonae fili9 fuit. — talowe. pro seuum. — .i. equus. — materia quae ex elephanti dentibus fit.

Ebosia et phoebus sebum. rhebus simul ebur

.i. infirmus quasi parum habilis. — fluui9 thraciae ortū habēs ex Pindo monte. — fons et fluui= us iuxta Neapolim. — pater sanctorū Jacobi 7 Joannis euangelistae apostolorum inuentus.

Debilis ac Hebrus Sebetus Zebedeusq;

nomē fluuij. — italiae lac9. — diphthongon.

Et debae Rhebas febinus. scripta per oeq;

thessaliae vrbs. — thessaliae palus.

viri propriū. — is. — idos. — glaphyri filius.

Boebius et boebe boebeis iungito boebus

viri propriū. — viri propriū. viri propriū.

Oebalus et coebus sic oebasus oebadis adde

plaebei. .i. vulgus. — ꝑtali insulae nō lōge a Thyle. — a clotte or turfe. — ꝑpplō sine diphthō. pro loco cū diphthon.

Plaebes Haebudes plaebs plaebis, glaebaq; caebes.

qui nimio po= tu alienat9 ē mente. ponit et aliquādo pro pleno et abundāti. — filia Juno= nis / pincer= na Jouis an Gany= medē tan= dē facta vx= or herculis. — Thebe bes. grā= dis vrbs egy= pti ab Usyride rege cōdita Thebae arū. vel thebe bes. vrbs boeotiae: fuit 7 alia in Sicilia. — .i. Dia= na.

Ebrius ac Hebe Thebe phoebe anteq; dicta.

¶ Annotatio.

¶ Antea dicta. vt ea q̄ deriuatione noscūtur. vt a debeo debitū debitor. 7c. a debilio debilito et debilitas. Itē ea q̄ praepositione noscūtur: vt debello / ebibo / ebullio. Siīliter q̄ cremēto cognoscūtur: vt fleba / bo / bilis. flebā / bo / bilis. 7 hmōi.

E in primis.

i.aliter. vñ speculamur.
vt secus. specula vt cæco.as.cæcutio. .i.tolle. E ante c.

Ante c/est breuis e.cũ natis cæcus at aufer

prænestris cõditor. hinc Cæcilioium familia & Cæcilius et Cæcilia ppria.
amnis q̃ Rhegynũ agrũ a locrensi diuidit. Cæcinos.
Italiæ oppidũ. Cæcinum.

Cæculus et quotquot diphthongon in æ vel in œ dant.

cuiusq; rei excrementũ. cũ cõpositis.vt fæcula.
p'entefull.
quisq; ex græcia.

Vt fæcis fæco fæcundus græcia græcus

vuæ dictæ q̃ plusq; cæteræ fæcis afferũt.
Et fæci preterito ps.supi.

Fæciniæ væcors sic fæcula Pha.casiusq;

i.domus
pecuniæ et frugum dispẽsator. inde æconomia
adulter. inde mœchia. .i.adulteror.
loca vbi matresfamilias cũ lanificiis sedẽt. p'ali tñ.

Oecus et œconomus mœchus mœchor simul œci.

aduersarũ vt fluuius.inde btũ nomen. œchalides.
ab œcos cõpo.in mediis videbit.

Oechalia Oechalius parœciaq; œchadiusq;

vniuersalis & ad totũ orbem pertines. viri pprũ.
portic' athe niensis.
lapill' varius pœcilos

Oecumenicus Oecinyres sic Pœcile losq;

nympha vocalis/vl soni repercussio. Echus in gtõ.
weyke. siue imbecillis.
mulieris propriũm.
olearium vasculum contra Sulpitium: teste Nestore ex vij.odysseæ.

Echo imbecillus Lecania lecythus adde

v.meta.p au gure a perseo interfecto.
insula i Rhodano ostio. Stechados.
pprũ viri repositoriũ. vt bybliotheca.

Echion Stechas Mecœnas.thecaq; iuncta

vt mecum.tecũ.secũ. .s.præceps.præparo.
et secus pdu.cõtra naturã primitiui/secus.

Et me te se cũ.prædicta.et præpositura

declinationis. vt specula a spes.recula a res.

Securus quintæ sic diminuentia ducta

¶ Producũt e/ante c.hæc pronoia mecum tecũ secum.et e de præ se in cõpositis ut prius dicta in præpositione.

to syt. vt sedeo.
arbor cedrus.
to departe. facies cessi.
tũc enĩ corripitur.

E præ d breuies produc cedo.nisi pro dic E ante d.

vnde edonis idis et edonius.
viri propriũm. cytharœdi nomẽ.

Edon cum natis sic Gedippa Hedymelesq;

regio cui* | pp͞ri apud | | |
icolæ me= | Mātuanū | venefica | hærba apud
di dicūtur. | a mediaco fluuio. | notissima. | virg. græor.

Media medoaci medea et medica iunge

viri pp͞riū. | dissidium plæbis. | plenus seditione.

Istis Nedymnus, seditio seditiosus

hispaniæ pp͞li propenouam Carthaginem. | apud Juuencū. | vrbs in xiii. Strabonis.

Et Sedentani Pedania et Pedasus adde

bysy/or dylygēt. | a place/or a seyte. | apud baptis. | viri propriū.

Sedulus et sedes zedorum Seduliusq;

Annotatio

❡Ae et œ ante d.

Ae præ d produc quod diphthongatur et œ ceu.

viri propriū. | tam templum & domus priuata. | pduco. | mōs & vrbs Lyciæ: a Dædalo nomē accepit. | faciens cecidi.

Aedilus et ædes ædo sic Dædala cædo

viri pp͞riū. | caprarum fœtus. a kydde. | to hurt or displease. | viri propriū.

Dædalus ac hædus lædo sic dædalionq;

pp͞li quidā galliæ. | vt pædagogus puerorum ductor vel custos: cū aliis.

Hædui et educta a pęs pædos pædia pædo.

❡Producūtur deducta a pæs pædos. vt pædagogiū. i. seruitiū atq; mancipium Pædagiū. i. puerorū habitatio. Pæderastes. i. inhonestus puerorum amator. Pæderastia turpis puerorū amor. Pędotriba vel pædotriues. ludi literarii pceptor. Pædaretus viri propriū. quasi puerorū virtus. Pædomachia puerorum pugna. Pædor. i. squalor et quæuis immūditia seu putor in animali. a pæs pædos. i. puer. q2 pueri sordibus plærūq; sunt obnoxii. hinc pæditi sordidi et obsoleti dicūtur hinc pædiculus seu pædunculus. vermiculus in pueris notissimus. et Pædiculi populi dicuntur.

viri propriū. | viri propriū. | græce pulcher. | vt Phædrom* adulescēs. i Curgulione Plau. Phædria adulescens. in eunucho Terentii.

Phædymus et Phædron. phædros de se quoq; ducta.

viri propriū. | currus iū rhædarius. | to swage. as. | mulieris proprium. | fax (a braūde)

Phædon cum rhæda sædo sic thædia tæda

E in primis.

werynes. .i.fastidiosus fylthy.
vt tædiū. tædulus. a.um. a fœd⁹.eris.
Tædet cum natis et fœdus fœdera fœdo

viri proprium.
Oedipus adiungas lœdoria sic sua ducta

¶ Sua ducta. nā a cædo cecidi deducitur Cæduus.a.ū. vt sylua cædua. Cædic⁹ ppriū viri. apud Virg. ix. Cæditius viri propriū. in xiij. saty. Iune. Cædes mors Ab ædes: ædilis. ædifico. ædepol. æcastor. &c. ab hædus hædin⁹. hædillus. hædiculus. A lædo læsio. læsus. Pædo nomē et verbū cū alijs.

vt fero. ferus. vt defero. præfero.
F quoties sequitur / breuis e. ni compositiuis. E ante f.

a countre.
vt regio. vt segrego. dego a de et ago.
E breuies præ g. producunt compositiua E ante g.

to sende in
embasy / or
to bequeythe.
viri nomen. gae. pmæ. insulæ.
Gregorius lego ac Egates hegaleosq;

lawfull. (a rule) cōtra pri= equus Persei
a lex legis. viri propriū mitiui naturā. alatus.
Legitimus Phlegeus ijs regula Pegasus addas

Ppriū et appellatiuum. a tyle or sclat.
nomē viri et paruus rex. a tego. brutorū vrbs.
Regulus et flege sic tegula Rhegyon atq;

gigas Thesei pater.
vt ægeon. ægeus. &c. græce / capra latine.
Quæ diphthongantur. æx ægos compositiua.

¶ Compositiua ab Aex. ægos. græco: vt ægonom⁹ caprarū rector. ab æx ægos .i. capra: et nomos. i. lex. Aegoceros. i. capricornus. æg!oga. i. sermo de capris & rebus pastoralibus. Aegocephalus. auis est. Aegonomus caprarū ductor. Aegolethron. hærba in ponto alba. Et cætera q̄ diphthongantur. vt ægeus Thesei pater. Aege es. vel æge plali nūero. vrbs Ciliciæ. Aegea nomē duarū vrbiū. vt scribit Ptolo. quarū vna in Emathia. alia in Mauritania. Aegæon nomen gigantis Aegialeus Medeæ frater. Aegialus littus. Aegeria nympha. Aegis gidis munimētū pectoris æneū cū Gorgonis capite. Aegle nympha. Aegina Asopi Bœotiæ regis filia. Aegimuros. insula vltra Corsicā insidiosa naufragijs. Aegysthus Thyestis filius. Aegon nomē pastoris. Aegoneñ. porta Romæ. Aegos Thraciæ fluuius. Aegopotomitæ. eius fluuij accolæ. Aegipanes sunt nudi leues caprinos pedes habentes. vt syluani. fauni. & satyri. Aeger ab ago p contrariū. inde ægre & ægreo. es. ægroto. Aegrimonia. ægritudo. Aegyptus. & multa alia.

vt Peleus.
E super l / longant dissyllaba: tolle sed inde E ante l.

vrbs et nomē oppi= hæderæ
testudo vel fluuius risus. di. iiij. the. species.
cythara. frost. siciliæ. gelotos. Papinij. helicis.
Hæc chelys atq; gelu gela sicq; gelos Helos helix

insula in Ae=
geo et Myr=
too mari Phœ=   cantus sua=
bo sacra.   viri ppriū.   .i.mel.   uitas. vel melius.

Et delos addis Helops meli./iungas nata melosq;.

¶ Cōposita a meli græco cor. vt Melimela. poma mustea siue dulcia ⁊ melitetes penultima pducta: genus potus ex melle et musto. Melicraton peň. cor. Mulsum vinum coctū cū melle. Melicæris idis. ⁊ melicæria a cæra et melle nomē accepit morbus. qꝫ humor in eo melli similis includitur. Melilotos hærba. honysukkell. Melitonas. vbi apes nutriuntur. Melissones et mellarij qui opus mellis exercent. ang. hony men. cū alijs. Similiter composita a melos. i. cantus. vt melœdia. i. dulcis cantus. Melœdes p mellico dulcia carmina cantāte. ang. a musicyon/or a synger. Melicus idem qꝫ melœdes.

ppli errabūdi
q quondā Thessa=
liā coluerūt.   fluuius ppe Smyrnam.
siue lelegæ. ¶ viri ppriū.   melis vrbis. rex achaiæ. a myscheyfe.

His Lelegesq; melasq; melesq; Pelops scelus adde

ppłus apud
vrbs apđ Priscianum
Stra.   in perihegesi.   mulieris nomē.

Elona Elæus   Electra ijs melanionq;

Et stelis atq; telon velut atq; velim velutiq;

                                              oblectamēta pro=
better.   prie q̄ nobis vo=
vt melior. melius.   a best.   luptati sunt.

Et polisyllaba. tollas bælua deliciæq;

campi i infer=
no poetarum
figmēto amœ=
nissimi vbi exer=   .i. ciconia: et instrumē=
centur ani=   tū quo aqua hauritur.
gummi.   mæ bonorū. templum.   angł. (a bukked).

Electrū Elysium delubrum Celoniumq;

ol. vnde helio=   Phaetontis
tropium. ⁊c̄.   sorores.   piscis quidam.

Helios   Heliades sic Pelamys Heliodorus

                                  fluuius atti=
mulieris nomē.   cæ regionis.

Helizabeth variū et Helisos. longa locabis

nomē hærbe apđ Colu.
viri ppriū.   vel melanthium.   ouina pellis.

Melius et melanthion: ijs melotaq; iunge

pugna ⁊   vnū de ostijs
pa i bello nili/Arabiā   oppidū sabinor̄
hostiū cō=   separans   in quo natus   mons Thes=
gressio.   ab ægypto   erat Ouidius.   saliæ.

Prælia Pelusiū Pelignum Pelion atq;

aetoli æpplī et insulæ quædā. .i.spelunca. viri proprium.
Teleboæ spelæum iungas, Teleboasq;
viri propriū. viri ppriū. a caue or a den.
Telebous sic Telecoon speluncaq; iunge
viri nomen. viri nomen. viri nomen.
Telegonus cū Telemachus sic Telephus atq;
locus iuxta auentinum móte Romæ quo velis et ratibus vehebātur. qui amat ita sollicitus ne qs amore suo perfruatur.
viri nomen. .i.pficio. græcū.
Telemus et telo velabrum zelotypusq;
inde bælumus.
Ae simul œ quotquot retinent: vt bælua cœlum
viri ppriū. canis propriū. viri ppriū. mulieris nomen. to grave.
Cælius atq; Lelaps. sic Lælius Lælia cælo
viri propriū. happy. mulieris nomen. populi.
Chœlius et fœlix sic chœlia cæliaciq;.
vt emo to groone. gemo.is. a cresco. an encrease.
E super m breuies. crementum tollitur inde — E ante m.
Et ducta a demos. e. de. præ. se. quoq; iuncta.
Et quibus e solum præit m. dempto ast emo solo
Sic crescens verbum et bissyllaba nomina ternæ.
Hinc nemꝰ atq; memor femur atq; chremes themis aufer

¶ E ante m/producūt deducta a demos græco .i. populus. vt Demodocꝰ Demophon demoleon demarchus demarchia Demosthenes Democritus Democles Demetrius. Similiter ɔposita cū e. de. præ. se. vt emitto. demitto. præmoneo. semoueo. Et in quibus e/solum præit m. vt emulor/Emaus oppidi nome. eminꝰ .i. a longe. solo emo dempto. quod cor. Et dictio crescens: tam verbū. vt demus a do. flemus a fleo. nemus a neo. stemus a sto/q̄s nomina bissyllaba: vt semen seminis a quo semino. thema thematis positio siue positū. Schema schematis. figura. Nemo. temo. cū aliis præter ea excepta in littera.

.i.aufero. .i.postremo. musarū mater. .i.memoria.
Producas demo demū sic Mnemosyneq;
viri ppriū. an ooze. to sayle or rowe with oores.
Phemius et remus sic remigo remigiumq; — Remus frater Romuli corr.
viri propriū. viri ppriū. nauticꝰ q remos agit. oppidum galliæ. remorum. dimidium in cōpone. solū vtitur.
Remigius Rhemus remex Remi quoq; semi

Semen cum ductis cum diphthongo quoq; scripta

¶ Producuntur ducta a semen. vt semino. seminariū idem qđ semen et seminium idem. Et seminariū est arbor de qua aliquid sumitur vt plantetur. Sementis ipsa satio siue seminatio. Semento semen produco. ⁊c. Et cōposita cū semi: qđ in quibusdam venitus i/perdit. vt in semuntia: sed non in omnibus. vt semiuir. semihomo. Producūtur multa diphthongo. vt æmilius. æmulor. Aemilia sermonis lepiditas. Aemon propriū viri. Aemonia regio q̄ etiā Thessalia dr. Clæmēs ppriū ⁊ appellatiuū. Cæmentū a cædēdo/oīs rudior materia. qua ædificia cōsurgūt. propric cæsi lapides apti ad ædificandū. Dæmon. dæmoniacū. dæmoniacus. cacodæmon. ⁊c. Dæo. i. intelligo. scio. hæmus mons Thraciæ. hæma. i. sanguis vnde multa. vt hæmatites lapillus sanguinei coloris. hæmorrhois serpens. hæmonia regio q̄ dicta est postea Thessalia. Mæm⁹ viri propriū. Læmargia pen̄. pō. ingluuies. vnde Læmargus. i. gulosus. habētia etiā oe. vt cœmiteriū a cœmaome. i. sopio: qr ibi mortui dormire dicūtur. Foeminis a foemen nō raro. anglice a thyghe. hinc fœminalia. a nedder topse or breche. ⁊ effœmino. i. debilito. molliorem facio. Lœmius. i. Apollo. Phoemonoe. es. phoebi filia. Poemenis canis nomen. Poemenicus. i. pastoralis.

Aemilia. Aemon. Aemonia. Clæmens. Cæmentum. Dæmon. hæmus. hæma. hæmorrhois. hæmonia. Læmargia. Coemiteriū. Foeminis. Foeminalia. Effoemino. Loemius. Poemius.

forte vinum. — vt temulentus.

Sed temetū varium cum deductis sibi ponas.

Iudæi nomen. apđ Martialē. Menopilus. — Bellona. i. dea belli/vl̄ furor bellicus. — vt deus. — p qr.

E ante n. Produc e super n. nisi Enyo et enim vel enipus.

.i. intrinsec⁹. valde lōge omnino. — quasi penitus intrare. — fenestræ dicūtur quæ in ædib⁹ sunt altæ amplæ aliæ minores. partim ad lucē. reddēdā factæ. — furor/insania.

Et penitus penetro penes atq; fenestra frenesis

quicqđ eni lōge vsionis gratia recōditur ex eo quod non imprompte est sed intus et penitus habetur et locus ipse dicitur penus. — idem. — xenia quasi hospitalia hoc ad hospites missa vocabantur. — dii priuati/quasi penes nos nati.

Et penus atq; penu xenium coniunge penates

Menoetii filius. — vrbis nomē. apđ papiniū. — viri ppriū.

Atq; Menœtiades vel Enispæ et Enęsimus addas

vt bene. genus. tenus. senco. teneo. venio. senesco.

Et quibus e præeunt b g t vel f v. tamen aufer.

a ser. — q̄ per funes discurrit ludendo quasi funtambulare.

Benacus fenus cum senio schœnobatesq;

mons laconiæ. — a splen. — fascia/vel lapis albicans sub aquis in fasciæ similitudinē. — bonominis gra munusculū. — .i. inumbratio.

Tænarus et splenis cum tænia strenaq; scæna

.i. indagari feras et quasi circũuenire. | q⁹ per eam veniat sanguis/vel ꝯspectaculũ sanguinis.
fortis celer vigilans: et ad res gerẽdas prõpt⁹. | idem qđ tænia. | .i. vendor.

Strenuus et venor sic tæna & vęneo vena.

Ae et œ ante n.

Ducta meno atq; xenox. cũ diphthongo quoq; scripta

Ae simul œ super n/diphthongo longa tenẽtur.

¶ Producũt e ante n/cõposita a meno .i. maneo. vt Menedemus Menelaus Menander Menalina Menecrates. Menetes Menalipp⁹ Menalippe Menalcas. &c. ꝓpria nola. Et composita a xenox .i. hospes i&m prima & media syllaba: vt Xenodocus Xenophon Xenophanes Xenocrates Philoxenus Aristoxenus. &c.

Ae et oe ante n/producũtur diphthõgo. vt Aeneas viri nomẽ. cũ deductis. Aenos laus. Aenus vrbs et fluuius. Aeni insula iuxta sinũ Arabicũ. Aenygma sermo obscurus. Aenygmaton propositor. Bænacus lacus galliæ cisalpinæ. Cænos .i. nouus et eius deducta q̃ multa sunt. vt Cænodoxia noua gloria. Cænotaphiũ nouũ sepulchrũ. Atq; p oc coenos cõmunis est. et Coenodoxia cõmunis gloria. Cenos sine diphthongo manis. hinc Cenodoxia manis gloria Cenotaphiũ manc vel vacuũ sepulchrũ. Cænc vrbis nomẽ. vnde Cænites portus. et Cænæus Iuppiter. Chlæna vestis/quæ lena quoq; dr. At leno et lena spurcissimorum hominum appellationes diphthongo carẽt. Fræniũ a frangendo. vnde frænare et effrænus. Laeneus .i. Bacch⁹. Mænas. adis. Baccha. a mænome .i. furere. Mæna .i. piscis Mænalus mons et vrbs Arcadiæ. Nænia æ. et i pluraliter hæ Næniæ arũ. & hæc Nænia. orũ. Scæna. æ. inumbratio. hinc scænicus. proscænicus. Tænarus. loc⁹ Laconiæ vbi putabatur descensus ad inferos. Tænarũ oppidi nomẽ. Tæna vel Tænia fascia et lapis albicãs. etiã pisciculus. Taenię pluraliter .i. oppidũ. Vaeneo id est vendor. — Ae ante n

¶ Oe ante n. vt Coenos cois. hinc coena. vespertina refectio qđ multorũ esset: et coeno. as cũ deductis. Coenobiũ vbi cõis vita est. bios vita dr. Coenobita. poen. lõga in coenobio viuens. Coenũ .i. lutũ. a coeno .i. inquino. Choenix. icis. & choenica. cæ cũ ch. mensura quatuor sextariorum. Foenus. oris .i. vsufructus. et foenero et foeneror cũ alijs ductis. Foenũ .i. hærba arefacta. qđ sine cura foenus pbet. hinc foenisex foenisecus foenisectũ foenisеca. Foeniculũ hęrba ¶ Moenia a muniendo. nã oe diphthongũ pro u/veteres posuerũt. et contra. qr moerus pro murus lectũ est. Oenos .i. vinum. hinc multa sunt ducta. vt Oenophorũ Oenopoliũ. Oeneus Aetolię rex. cũ ductis. Oenides p Tydeo. Oenomaus hippodamię pater: Elidis rex. Oenochonum Thessalię fluuius. Oenops viri propriũ. Oenopion. viri proprium. Oenone. es. mulieris propriũ. Oenotria italia. Oenotrij Itali. Oenotrius sabinorum rex. Oenotrides insulę. Poene aduerbium .i. ferme. hinc poenultimus. Poenuria caritas et parcitas poenoris. quasi poenus vrens. Licet alij velint a poene aduerbio: quasi poene minus sit q̃ necesse est. Poenula vestis. Poenus. a. ũ. Carthaginensis. Poena poenitet. et inde ducta. a punio. u/in oe versa. Phoenix auis vnica. & populus. Phoenicia regio. Phoenix quoq; viri et arboris nomẽ. et color rubeus. vnde phoeniceus. a. um. Phoenix etiam fluuius est Thessalię. Phoenissa foemina phoenicię. Schoenos cum ch aspirato post s .i. funis. Schoenobates funambulus Schoenoplocos funarius/seu restio. Schoenismos. id est terrę mensura continẽs quinquaginta stadia. vt inqt Herodot⁹ lib. ij. Schoenos oppidũ Boeotię a schęno Atlantis patre nomen accepit. hinc Schoeneis schoeneidis Atlanta puella. — Oe ante n — Annotatio pcipua. Oe p u/apud veteres.

Schœnitia quidam amnis Arcadiæ. Schœnũ locus in bœotia: vbi vnguentũ pessimũ esse dr. hinc viliores meretriculas vocant Schœniculas.

vt ephebus. Ephesus — monstrosum aial in Aethiopia a babyloniis adoratũ. — Andromedæ pater.

E ante p. E præ p breuies. produc cepus quoq; Cepheus

viri pprũ. — Bœotiæ fluuius. — Cepheni populi a Cepheo rege nominati. — viri pprũ. — a lyuer. hepatis.

Cepio Cephisus Cephenus et Ephitus hepar

viri pprũ. — regio q̃ Molossia/vł Chaonia dicitur. vel Epirus. — viri proprium. apud Uirg. v.

Epytus Epiros ephestion Epytidesq;

viri pprũ. — to crepe. vnde obrepo.

Epiola ephestus Leponticus ephula repo

piscis cuius cruore atramẽtũ fiebat. et scopulus. — viri proprium. — ppli nomẽ. — sæpe circuendo. — talowe. p sebum.

Sepia Tlepolemus sic Gepida sepio sepum

pmontoriũ Macedoniæ. sepiadis. — mulieris proprium. — auis quæ altius sublimiusq; volat.

Repẽs nomen corripit apud Uirgiliũ. xij. & Ouid. j. fastoꝝ.

Sepias epiolus. epestia Sephora præpes
Seps sepis iungas præputia vel quoties s
Præsidet e. demas tamen hinc sepelire repensq;.
Quot cum diphthongo sunt scripta per æ simul œq;

¶ Cum diphthongo scribuntur Aepia vrbs propinqua Pylo. Aepolus caprarꝰ. Aepitus viri propriũ. Aepy cũ y græco vrbs quondã sub Nestoris ditione in mõtibus. nã æpy sublimis est. æpis altus. Aepycus pastoris nomen. Cæps pis. loci cuiusdam nomen. Cæpi præteritũ. a capio. Cæpe neutrũ & Cæpa æ. fœmininũ a capitis magnitudine. an onyon. Sæpe aduerbiũ. Sæpes. an hedge. Sæpire to compasse about. ¶ Oe ante p. Cœpi verbũ defectiuũ. ab antiquo coepio idem quod incipio.

.i. certe. vt equidẽ. — an horse. equus. neq;. — Petrarcha male corripuit sequana vt alia multa. fluuiꝰ galliæ. — populꝰ galliæ iuxta Burgundiam. & sequanicus.

E ante q. E breuis est præ q. sed Sequana Sequanus aufer

vt nequitia. — .i. frustra. — nomen pro ne aliquis.

Nequã cum nato nequicq̃ iungito nequis

vt nequo. — nequaq̃. — nequorsum

Et ne præiunctũ cum quo quaq̃ quoq; quorsum

E in primis.

vt æquitas. æqualis. æquæuus. &c.
æquor mare. æquo as.
ab aqua.

Ae cum diphthongo producũt æquus et orta

Equicolus viri propriũ corri-
pitur apud Virg. xj. æneid.
pplus Thusciæ. — viri propriũ. — mõtes Sur-
rentini.

Ae quicolus iungas sic Aequanus Aequana subdes.

.i. dñs. — ppriũ viri.
vt herus. — Eryx. — lapillus.

Curta est e/super r. ni Beryllus quoq; clerus

hera pro dña corripitur.
p Iunone.

E ante r
Prudenti[9] sol[9]
cor. beryllus in
psico.

Berytus. sic Cerathus cerusa vel Hera

oppidum. — viri ppriũ.

Ductaq;: Ceretũ Cherinthus iungito Ceryx

¶ Ab hera pro Iunone multa sunt deducta. vt heracles. i. hercules. vnde heraclæus. heraclæs Calpe. heraclææ. arũ. oppidũ proximũ Neapolin. heraclæapolis pluriũ vrbium nomen. heracleon hærba quã hercules inuenisse dicitur. heracleota nux. heraclitus heraclides et heracleotes philosophorum propriã.

vna Sibyllarũ. — mulieris ppriũ.
leo in genitiuo. — herus in gtõ.

Heros cum natis. sic Heriphile simul Hero

mõtis Ar-
giui nomẽ.
loci nomẽ. — piscis. — viri nomen.

Herios meryx. sic Neris. Merionesq;.

¶ Heros cum natis producitur. vt herous. a. ũ. heroicus. herois. et heroine. herodotus herodes. Eriphyle sine aspiratione in principio: & cũ y græco in tertia. pro vxore Amphiarai corripit primã. Virg. vj. his Phædrã procrinq; locẽ mœstamq; Eriphylen.

duorũ oppi-
dorũ nomen. — .i. tardus
a. um. — viri ppriũ. — mons Ithacæ.

Neriton et serus Seranus Neritos atq;

Oceani & Te-
thyos fili[9] ma-
rinus deus. — vt nereis. nerine. — extrema
pars diei. — viri proprium.

Serũ p aqua
lactis cor.

Nereus et ducta hinc. serum sic Pheridamasq;

sera p clausu-
ra ianuæ.
angl. (a lock). — a pype.
sero aduer. ĩñ serotin[9]. corripitur. — .i. vas. — viri proprium.

Cum nato sero. sera vrbs et seria Tereus.

pplus Scy-
thiæ a Se-
ra vrbe.
hinc sericus. — nympha.
us in gtõ. — canis nomẽ. — canis nomẽ. apud Ouidiũ.

Ser seris Thero Theron sic Theridamasq;

granis/non
iocosus. quarundam
a.um. vrbiū nomē.

Serius et Thera ac zerinthius ortaq; xeros.

¶ Xeros.i.siccus/quo in cōpositis vtimur: producitur. vt Xerolophus siccus tumulos. Xerolibya sicca Libya. Xerophagiū siccorū cibōrū comestio. Xerophthalmia sicca lippitudo: quū nō fluunt oculi. sed grauescūt. Xeria emplastra: sicca. hygremplastra vocantur liquida emplastra. Xerampelinę vestes. i. virides. Teste Nebrissensi.

E produc quoties pręit v vel p tamen ista
Tolle veru vereorq; verutū iunge veraedus
Atq; Pheres iungas istisq; Phereq; pheraeus.

¶ Producūtur etiā habentia v aut p ante e. vt pero peronis. calceamentū rusticū hinc peronatus calceatus. Pero perus nymphę nomē. Pera. rę. sacculus. Verona patria Catulli poetę in hispania. hinc veroneus et veronēsis. Tollūtur hęc Pheres etis viri ꝓpriū. Phere oppidū. vnde Phereus possessiuū. Vereor timeo. Veru a browche. Verutum. Verędus cū ae diphthongo in scda syllaba. equus. hinc verędarius nuncius: qui equo vtitur. angl. a currar or a poste.

¶ Ae ante r.

Ae super r / produc diphthongon et oe velut ista

rubigo ęris
ęras. brasse. vel argenti. wer.

Aero vel aeris ab aes sic nata aerugoq; caera

ab ęro vbo gręco. ꝗ miseriā sigt.
hinc ęrūnosus. .i. gaudeo. populi. nomē vrbis. idem.

Aerūna et chaero chaerusci Caerete Caere.

¶ Ab ęro as. nascūtur subęro. obęro. ęrosus. ęrificiū. ęruesco. Aeria insula. era. i. monetę nota. ęra. i. loliū. vñ ęrineus. i. loliacus. Ab aes aeris. aereus. aerarius. aerarium. Et a cęra multa. vt Caero. as. incero. cęratura cęreus. cęrotū. ꝗ caeratum. caerofoliū. caerosus. caerinꝰ. Caerium. caeris. caeromā. Caerinthe. es. haerba. ꝗ habet caerae melle mistae saporem. Caeremoniae a caere hetruriae oppido. teste Pompeio. et Caeres. etis. ppꝛs et incolae vrbis Chaeretis. A chaero verbo graeco. i. gaudeo. Chaere salue. cū ch aspirato. hinc Chaerebulus viri propriū. quasi gaudens consulere. bule est ꝯsiliū. Chaeropolū haerba. Chaerea adolescēs Chaerestratus Chaeremon. Chaerippus Chaerephon. sunt ꝓpria virorū. Chaerilla mulieris ꝓpriū. Chaeroma vrbis nomen.

ꝗ bonis defūcti
optio electio adhaeret. to stykke
vel lecta. an heyre. or cleue. vt haeresco. haesito. haeruca. haerugo.

Haeresis et haeres sic haereo cum sibi natis

to seke/or
to moone. enquyre. omnes fere. Proeti filia.

Mereo pro luget quaero plaeriqueq; Maera

circulus
nomē fluuij. haerba. coelestis. poetae nomen.

Sarius et naerum sic sphaera & Choerilus atq;

viri propriū. viri ꝓpriū. viri propriū.

Choerades Moeris Choerillus Moericus adde

E in primis.

vt liq̄t ex cōpositis antithesis prothesis.&c.
adolescens. Ctesiphon. Aegypti rex.
E super s/produc. breuies thesis atq; Sesostris — **E ante s.**
oppidū. inde mesembriaci ppl'i.
a mesos graeco. i. medius omnia. viri ppriū.
His meso iunge chorus / Vesagusq; Mesembria subde
viri propriū & mōs Liguriae. viri ppriū. mons Cāpaniae.
Et Vesulus veseris vel Esau. ancepsq; Veseuus.
Veseuus vel vesulus per syncopam appellatur qd vesuuius quadrisyllaba.

mōtis ppriū. nomē fluuij.
Ae cum diphthongo produc Aesagius Aesis — **Ae ante s.**
ardor solis. hinc aestuo as.
poetae nomē. fluuij nomē. idem. arbor.
Aeschylus Aesar sic Aesarus æsculus æstus
nomen collis in Roma. pncipis graecorū nomen.
potiº exquiliae. vrbs Thraciae. Priami filiº. Jasonis pater.
Aesquiæ Aesyrmus Aesymnus et Aesacus Aeson.
fabulator phrigius. titubās q̄ litteras sonare neq̄t. vt caesar viri ppriū. Caeso. onis. caesim. caesio onis.&c.
orator.
Aeschines Aesopus blæsus cæsus quoq; nata.
Deducta a caesus quod a caedo dicitur. sunt ista. Caesar Julij agnomen. deinde omniū imperatorū. Caesaries capillorū decor. Caesio abscissio. Caesim aduerbium. Caesura scissio. Caesaria nomē vrbis. Caespes a turfe. Caespito titubo. Caestus pugilū arma. Cestus p cingulo. diphthongū non agnoscit.

color q̄si caelius. vt q̄situ. quaesito. fluuius indiae.
Cæsius. et quæso cum natis Mesolus adde
vl' oesypū. ouiū sterc.º rex Lidiae ditissimº. vrbis nomē.
Oesypon et Crœsus coniungas Mœsia dictis. — **Oe ante s.**
vt meta. metior. oppidū hispaniae. genº arborū eximij cādoris
Ante t/longa fit e. demas Betulū betula arbor — **E ante t.**
nomē ciuitatis Dauid.
hispaniae fluuiº. dicta Euphrata. pprium viri.
Et Betulus Bethleemq; Bethulia iūge Cethegus
fluuius in Ponto. ppl'i q̄dā. apd .i. ita.
apd Vale. fluc. scutū. pisci. i perihe. aduer. viri propriū.
Et creta cūq; cetra cletabeni etiam atq; Etheocles — **Creta p Jonis patria. cū natis Cretacus & cretensis producitur semper.**
viri ppriū & gēs truculētissima.
.i. mos. vn̄ ethicus. i. moralis. viri ppriū. viri ppriū. vel getes. piscis.
Sic ethos ac Ethemon Ethedus geta sic etelisq;
mare ab aquarum fremitu. sū in singulari. regio Italiae. vt hetruria. i. mēsura. .i. trans. translatio. vt metaphora. methodus.
Et freta sic heteros metros & meta cū sibi ductis

¶ Corripiuntur deducta ab heteros. vt heteroclitus. i. varia declinatio. heterocranea s dolor capitis quũ caput inæqualiter dolet. Et a metros. i. mensura. vt metricus. quod ad metrũ ptinet. Metreta genus vasis. Metrodorus. i. mẽsuræ donũ Dimetrũ carmen duorũ metrorũ. trimetrũ. tetrametrũ. at meter. i. mater. producitur. vnde metropolis.

to sheyre.
pœnitẽtiæ dea. messui. viri pprĩũ. viri proprĩũ. metell.
Et Metanæa meto Metabusq; Metonq; metallum
fluuij nomen.
vel metaurũ. viri proprĩũ. venefici nomen.
Atq; Metaurus iunge Metiscus sicq; Metyllus
bakwarde.
aduerbiũ. to drede. drede. viri proprĩũ.
Atq; retro metuo metopon metus atq; Metellus
Achillis mater.
vrbis nomen. cũ i, in scda syllaba.
Iunge Methone sic tetricus Thetis et tetra nata

¶ Tetricus mons sabinorũ asperrimus. hinc tetricus. a. ũ. p aspero tristi seuero. Et cõposita a tetra. i. quattuor. vt tetrasyllabũ. i. quattuor syllabarũ. tetradoron. quattuor palmarũ. tetrarcha qui quartam partẽ regni detinet. Tetragrammaton quattuor literarũ. Tetragonus quadrangularis.

anatũ est vocem ædere.
auis nomẽ. suffrutex. to quakke. vxor Oceani. cum y. sed sæpi⁹ pdu.
Atq; tetrix tetralixq; tetrinnit. sed thetys anceps
olde. to aske. pprĩũ.
vt vetus. peto. Petrus. petra.
E breuies quoties v vel p præsidet illi
qui oblique in altũ respicit. et q
breuiter oculos versat.
pætus proprĩũ et appellatiuũ.
Hinc demas pætus prætor præter quoq; iuncta.

¶ Ae et œ diphthongi.

Ae ante t — Ae simul œ semper diphthongus longa locetur.

¶ Ae simul œ diphthõgata ante t. vt ætas per syncopã. i. æuitas. hinc ætern⁹. æterno. Aether. i. aer vl suprema pars aeris. Aethiops vulcani fili⁹ et æthiopiæ pplus. Aethra mulieris pprĩũ. Aethon solis equus. Aethalia insula in mari ligustico. Aetolia regio. Aetolus pplus. Aeta mons Thessaliæ. Cæteri. ræ. ra. raro in singulari. i. reliqui. Cæterũ pro sed coniunctio. Cætus magnus piscis. Dætor. oris. viri proprĩũ. Frætus. i. cõfisus. Gætulia regio aphricæ. cuius incolæ gætuli dicitur. Lætor. aris. i. lætus sum. Lætus et lætamen: et qcqd aliud hinc ducitur. Pætus pprĩũ et appellatiuum qui oblique oculos versat. Ræte (a nette). vel rætis ræticulũ. rætiaculũ. rætiæ. irrætio. Tæter. tra. trum. i. malus / fœdus / insuauis.

Oe ante t. — ¶ Oe ante t. vt Cœtus. i. conuentus congregatio. Cætus cum æ prius annotat. Cæte in plali idem quod cætus. Coeten græci appellant thalamũ. Foetus. us. fixum quartæ. fructus vel soboles. etiã adiectiuũ fætus. a. ũ. plenus / grauidus. et foeto. as. foetifico. i. foetũ facio. foetiolus foetu plenus. nõ dices foetosus. authore

I in primis.

Nimilta. licet Hieronymus dicat. Oues eorũ fœtosæ. Litera forte deprauatur. Fœteo male oleo. Fœtidus olens male. Phœthyni populi. Phœtychius viri proprium. Lœtũ. i. mors a luo. teste Apuleio. Priscian⁹ credit latinũ esse ab antiquo leo les let. qꝛ mors omnia delet. ideo sine diphthongo scribimus letũ. Varro a Lethe. quod obliuionem ducit. facit lethum cũ th. Nec defuerunt qui lætũ cũ æ diphthongo scriberent per Antiphrasin: q̄ minime lætũ sit. hinc lætalis mortifer. Mœtius viri proprium. Oeta thessaliæ mons. Annotatio pulchra.

ꝓpriũ viri. vt Leuinus. — to make short. — shorte or breefe.

E super u longa demas breuiare breuisq; — E ante u.

lyght. — lyghtnes. — to lyfte vp.

Non grauis atq; leuis leuitas leuo iunge seuerus.

¶ Ae ante u.

vxor Adami protoplasti.

Ae produc super u / quũ diphthongatur. vt Aeua

ætas. vnde æuiternus. — smoothe. — to plane / or make smoothe. — .i. sinister. ua. uum.

Aeuum sic læuis pro plano / leuigo læuus.

viri propriũ. — hinc næuolus. corporis macula. — mulieris propriũ. — ꝓpriũ viri. a næuo macula.

Nauius et næuus sic Nauia Næuolus atq;

viri propriũ. — cũ sc. i. sinister. — vt sæuio. is. sæuitia. — .i. crudelis.

Scæuola sic scæuus cum natis sæuio sæuus

¶ Ae et œ ante z.

populi. — Tantali filius. — viri & vrbis nomẽ. — nauale apud ostia Sari fluuij.

Aezani Aezanus produc Trœzen quoq; Rœsus

fluui⁹ hispaniæ. vt Iberus. — libra æ. vł libyc es.

Breuies primis præ b. sed fibula longa est — I ante b.

tempus brumale. ab hyems. — viri ꝓpriũ. — auis. — ab eo is.

Hybris et hybernus simul Ibicus ibis et ibo.

a gentyll man. — .i. deo vini. — to delyuer. — a pounde.

Pro ingenuo aut Baccho liber. sic libero libra

placẽtæ species. — mons & fons magnesiæ. vel libethra. — viri proprių. — mulieris nomen. & Scribonia.

Libum Libethrus libo Scribonius atq;

ashamel. ĩn tibicen. — q̄ canit tibia. placentæ species. — to wryte. — a scio. aliq̄d q̄d pōt sciri. — a scrybe or secretary.

Tibia scriblita et scribo sic scibile scriba

a hyssynge. vox serpentũ. — oppidi nomẽ. ĩn tyburs & tyburtin⁹ & tyburt⁹. ꝓpria. tyburnus possessiuũ. &c. — vł tribulũ. — vestigiũ ex ictu virgæ vel flagelli. (a wale).

Sibilus et Tybur cum natis tribula vibex

multiplicis vitæ:et | breuissimũ virgultũ.
viri propriũ. | angl. hethe. | viri propriũ.

Vibius ijs iungas viburnum Vibidiusq;

Sedul. li.iij.pducit. mons Palestinæ. insula in Oceano.

Corripies potius Libanus, sit Hybernia at anceps.

to rubbe.
vt frico.as. | viri pprũ. | viri proprium.

I ante c. Ante c fit breuis i, ni Bichus Cliciadesq;

mulierũ nomẽ.
viri nomẽ. | es. | to sape.

Et Cichus Cyce. dico dicis quoq; dica

quidã loc⁹. | vt ficulnus.ficedula.
in vrbe. | cũ alijs multis. | Dedali fili⁹.

Ficeliæ et ficus cum natis Icarus Icon

Icon siue econ:latine effigies.imago.et statua.ex mẽbris ipsis a pictorib⁹ seu statuarijs expressa. hinc multa deducta.vt Iconismus.i.descriptio.&c.

mons Atticæ.
insula est in | et pater Penelopes.
Icaro mari. | .i.pcutio. | viri pprũ. | et Icarius.

Icaria ac ico. Licheus sic Icariotus

morb⁹ q̃ a mento
vel licũ latine. | viri pprũ. | mẽtagra dr.

Licion et Lychas lichen deductaq; nice.

¶ Deducta a nice.i.victoria.vt Nicolaus.quasi ppli victor. Nicao eni vinco sigt. Nicander Nicanor Nicophanes Nicostratus Nicostrata.&c.hoim ppria. Sic Nicopolis oppidi nomẽ.quasi vrbs victoriæ. Nicomachus viri pprũ. Niceteriũ victoriæ præmium. | auis garrula.

viri propriũ. | a crome of bred. | regio Italię. | a pye. | a vynde.

picus auis. etiam est viri nomen in eã auẽ versus.

Michylus et mica et Picenum picaq; picus

a knyfe or | mẽsura ptinẽs | vt sicubi.sicunde. | arbor.
a henger. | scrupula sex. | et sicuti.&c. | vt sycomorus.

Sicaq; sicili quus sicut sic nataq; sycos.

a nto spiculũ | an eyre | | idem qđ
in singulari. | of corne. | viri pprũ. | spicus.

Spicula sic spicus Sicheus sic spicaq; spicum

Isula est q̃ sicania & trinacria dr.& græce Sicelia.
hinc sicelis.sicelides. | a sicilia possessiuum. | viri propriũ.

Sicilia et nata (at siculus breui es) pducito Sicha

Uirg.iij.æneid. Sicano ptenta sinu iacet insula contra Plemyriũ. Silli.xiiij.li. Sydera clisæis aderat genosicana votis. Idẽ in eodẽ. Asia miscebãt tyrios leuitate sicana. Ouid.xiij.meta. Sicania tribus hæc excurrit in æquora linguis

Sicania et sicanus variant primam atq; secundam

capilli aut res aliæ
quib⁹ gallinarũ pedes inuoluuntur.
oppidi nomẽ.
A tricæ in tri- | fluuij nomẽ. Ticinum. | tricarum. | pprũ viri.
co.extrico.&ba

Ticinus vel num, tricæ. Siconius adde

vrbs Cretæ. idem.
cæ. ces. vicesimus.
His Trica aut Trice. vice et tricesimus atq;
vigesimus viceni vt vicies.
trigesimus triceni. tricies.
Gesimus et ceni. vel ies. vicus quoq; nata
¶ Nata a vicus. i. pagus vel platea sunt. vicinus propinquus. vicina. vicinia cœtus in eodem vico habitans. et vicinitas. et viculus diminutiuũ.

vrbs Cretæ. hinc cydon. onis. aliquis illius vrbis. et cydonius et cydoniæ. adiis patronymicũ.
stella vt collectio stellarũ. Phrygiæ oppidũ.
vt idus. icus. vel Cnidus. hinc cnidius. a. ũ.

I ante d

I præ d produc. Cnidos atq; Cydon tamen aufer
Seruius etiam in dicendo Cydon pprium produci appellatiuũ corripi. sup Uirgi. x. vbi dicit ppriorũ syllabas esse cões. in qua re (teste Nimiuita) decipitur maxime.

insula vna ex æolijs.
viri. cũ y in scẽa. p cæsare ponitur.
Sed Cydon proprium varies. Didyme Didius breuiabis
viri propriũ Apollo dr quia geminam speciem suis numinis præferat
montes Celicie interpretatur
Arabiæ. orum. geminus. illuminãdo formãdoq lunã. viri ppriũ.
Et Didymi Didymus Didymæus cum Didymaon
tã tertiæ quam quintæ. vt fidiculæ. fidicen. fidicina.
a strying. i. corde. Italiæ oppidũ.
et pprium mulieris. et Fidius Iouis filius. vel fidenæ. arũ.
Atq; fides semper cum natis iunge fidena
vasis nomen. in hydria vas aquæ. et hydropisis
liæ. viri ppriũ. dropl y. et hydra serpẽs.
Atq; fidelia. sed varies Guido. hydor quoq; græcũ
therfore. masculinũ pducit. es. vrbs Iudeæ. fluuius Indiæ.
Ac ideo. neutrũ vel idem. vel Idume et Hydaspes
vel Mida. rex notissimus
ob auriculas asininas. aptus. ppli Cãpaniæ.
Sic idioma Midas et idoneus & Sidicini
coniunctio. tose. viri propriũ.
Atq; quidem rhidium video vel Idasmenus adde
Rhidiũ (inquit Donitius) geometriæ dimẽtionis vas. ab angusto fundo in oris latitudinem exiens.
V quibus i præit vt viduus simul antea dicta.
¶ Antea dicta cõposita ab bi: vt bidẽs. tri. vt tridens. qui corripiuntur generali regula de præpõne.

vt triformis. bifrons. q generali regula cognoscũtur.
I super f breuis est sed solum cõpositiuis. I ante f
vt migro. i. ab vno loco i aliũ discedo. æ. rum propriũ.
I præ g breuies. tamen hinc digentia tolles I ante g.
coolde. to be acoolde. idem.
Cum natis fligo et frigus sic frigeo frigo

Cōposita a fligo sunt affligo infligo. fligæ arū. A frigeo: vt frigutio. frigero. Refrigero. frigil. friguilla auis. & vt alij sentiunt fringuilla. Frigit tamē pro erigit. teste Nonio & Marcello corripitur.

.i. cauda.
Frigutio fligæ: ligna arida phrigia. piga
est Troiæ pmōtoriū. vt mitigo (to prycke). vestigo (to seke out). capræ syluestris species. piscis.
Sigæum stigo sata. pygargus quoq; trigon
decurio cubiculariorū. vt cōposita a di. vt digero.
Sigerius sic antea dicta. at strigilis anceps.
vt vigesimus. trigesimus.
Produc triginta et viginti his gesimus adde
Martialis. Amphora vigessis modius datur ære quaterno.
.i. viginti. idē qd̄ exhaustus vel macilentus.
Vigessis iungas strigosus sigalionq;.

I ante l.

Joniæ vrbs. vt Miletus. the brew of the eye. serpentis nomen. vel cylydrus.
Longa sit I super l tollas ciliū atq; cylydros
regio Cilicia. quisq̄ de Cilicia. viri pprīū. instrumentū rusticū angl' a roller.
Cum patre sicq; cilix. Cilianus iunge cylindrus
merx. ferne. siue hilaris. viri pprīū. Cyrenaicorū dux in bello secūdo punico. Ilertæ.
Atq; filix ilaris Filimacius. addito Ilertes
loci nomen. pprīū viri. pprium viri.
His addas Gilium Guilielmus sic Gilibertus
viri pprīū. canis in Dæmone Virgil'. Herculis puer. est vrbs hispaniæ. canis nomen apud Ouidium.
Atq; Gilippus hylax et hylas et Ilerda et Hylactor.
Bœotiæ vrbs. et pro gente sarmata.
Vrbs Hyle est varium. pro sylua longa sit Hyle
Hyle. es. pro Bœotiæ oppido variatur. Nā Nebrissensi teste producitur apud Homerū. Papi. Qui breue littus Hyles. p sylua. & sarmatica gēte pducitur. Valerius flaccus. Mouit & Hylæa supplex cū gente syenem.

viri pprīū. frumētū quoddā. vrbis nomē. viri pprīū. fluuius Atticæ.
Iunge Milo miliumq; Lilæa Lilæus Ilissus
.i. crinis. vrbs a Nelo Nestoris patre cōdita. Siciliæ promontoriū. vrbs ætoliæ.
Et pilus atq; Pylos Lilybæū iunge Pylene
qdā pplus. possessiuum a pylo isula. .i. pilos emito. unde expilo. &c.
Et philetę pylius Pylades pilo. iunge Pylemon.

vt P. flatus.id est pilo arma-
romano. tus/7 cognomē nephandi Pontif.
Pro telo pilus pilum producito et atus
a ball.
Est pila sphæra breuis.sit longa at pyla columna.
viri propriū. viri ꝓpriū.
Adde Philetus sicq; Piletus/ducta philosq;
¶ A philos.i.amicus:multa sunt deducta.vt philosophus amator sapiētiæ.philandros amans viri.Philadelphus amator fratris.Philocalus amor boni.Philalethes veri amator.Phileutheros amator libertatis.Philoponus amator laboris.Philomela mulieris ꝓpriū.i.amatrix carminis siue melodiæ.Philoctetes tis.vel tæ.nomē Peantis filij.7 herculis comitis.i.amoris possessor.cum multis alijs.

oppidū Thessaliæ.
arx.vrbs. arum. ces. vel phylacea a phylace.
Adde Phylę atq; Pylę Phylace phylaceia iunge.
ppl'i apud Prisciani. arbor quā latini tiliam vocāt. ꝓpriū viri.
custos. idem. philantis.
Atq; philax phileres philira atq; philura Philasq;
arbor quā salicē vocāt.
.i.taceo ang.(an osyarde).
arbor. vt silus. sileo. siler.
Et tilia et quoties s/vel t/forte præest i.
sylua 7 mōs Lucaniæ. vnguentū depilatoriū. vel thule. aduerbium. .i.certe.
Syla et psilotrum thyle sic scilicet aufer.
viri ꝓpriū. viri nomē. bacchi nutricius.
Et Sylo Tylis varies siloa Silenus
patronymicū cōtra naturam primitiui.
Phylacides produc quāuis Phylace patre ductū
¶ Thyle.es.est nomen duarū insularū.quarū vna est in Oceano inter septentrionalem et occidentalem plagam.vltra Britanniā.In ea insula solstitio æstiuo nullas esse noctes Plinius tradit.et secundū Nestorē scribitur cū th/aspirato 7 y græco.sm Tortelliū cū t/latino sine aspiratione Tile.Dicitur quoq; Thule.teste Nestore.vt cupressus pro cypressus.Mancinellus negat per y/scribi:quia græce habet ou:quam in u/longam vertimus.ideo solū per u/thule dr.Virg.Tibi seruiat vltima Thule.

a slyfter/or a chowne.
vt rima. viri ꝓpriū. dunge or mukke.

I ante m.

I super m longū.breuiato Dimas fimus atq;
deus nuptiarū.
Est Hymen varium.breuis est nimis ac Hymenæus
mons in minori asia.
mimantis. ꝓpriū viri. idem. .i.vna. hærba notissima. thyme.
Atq; Mimas Simo siue Simon simul adde thymūq;

Errātq; dicunt thymus.teste Niniuita.

viri propriũ.
vt Tymœtes. .i.hyemalis. fluui⁹ et oppidũ.
Et polisyllaba. Chimerinos sic Hymera tolle
nympha maris.
vel cymodocea. nympha maris. viri propriũ.
Cymodoce sic cymothoe cũ Mimalione.
nomẽ philosophi. viri proprium. .i.honor dei.
fluuij et viri ꝓpriũ. Timæus Timarch⁹. Timagenes. Timothe⁹. peñ. pđ.
Simethus varies, time ꝓducito nata
nomẽ rustici.
an ape. ashe ape. in moreto Uirgilij.
Simius adiungas ijs simia Similus adde.
castrum siue oppidũ italiæ vbi Pan colebatur.
an heere. flaxe. a lyne. Jeball.
vt crinis. linum. linea. hærba. ꝓpriũ viri.

I ante n I super n produc. Inula ac Inuus Ginus aufer
viri propriũ.
to anoynte or to dawbe. viri ꝓpriũ. rex Assiriorũ. vrbs Assiriorũ.
Et lino vel linio Linus et Ninus adde Ninosq;
fluuius prope Meuaniam.
vermis.
Ninuita sentit tineã semp corripi et nõ variari. viri proprium. viri ꝓpriũ. a mought. tinetis. tiniæ.
Et Pynarus Tinarus tinea atq; tines tiniasq;
.i.cõposita cũ tri.
viri nomẽ. vt triuodis/ to suffre. asshes. to threyte.
cũ y græco ⁊ ch. trinoctiũs. ⁊c. vt sino. cinis. minor. minæ.
Et Tynichus tri iuncta, aut s, c, vel m præeunte
.i.simplici ⁊ nõ cũ alia lrã. to stowpe. a singulari
an heere. inde inclino. scriniũ.
Puro. nam crinis cum clino scrinia produc
Phrygiæ oppidũ. synadis. cretẽsiũ rex. mons q̃ etiam Sinai salteꝫ i grõ cum i/latino.
a bowle ois. viri propriũ.
Et synas sinũ vas minos Sinaq; Minus
to threten.
verbũ. possessiuũ patronymicum.
collis brixiæ. viri ꝓpriũ. as. a mineus. mineis mineidis.
Chinea sic Mineus mino mineius et eis.
populi apud Priscianum.
Et minotaurus minei. at hinulus anceps.

¶ Hinulus ceruorũ pullus. a foone. Uariatur vt ostendit deductũ hinnuleus. Propertius. Atq; hinuli pellis totos operibat amantes. Horatius in odis. Uitas hinuleo me similis chloe. asclepi. est. Ualla scribit cũ h. licet alij sine, etiã cũ duplici nn. quod alijs non placet.

¶ I ante p.

I in primis.

I ante p.

arbor dicta latine
a cup. ligustrum.
vt scyphus. cyper⁹ cōtra Sulpi. a grype 𝔡 grypes ⁊ gryphones.

Ante p est breuis i. grypus gryps grypis at aufer.

Grypus per simplex p/nasus aduncus. gryppos per duplex pp/sermo implicitus. Gryphi dicuntur nare curui. et vt gellius sentit ænigmata sunt.

.i. robur. viri pprium et pu-
fluuius siciliæ. græco. viri pprū. ellæ i virū versæ.

Hypates: Iphi ducta: vt sunt Iphitus Iphis.

¶ Deducta ab Iphi sunt multa. Iphigenia peñ. prod. ⁊ Iphianassa mulieris propriū. Iphinous viri propriū. Ihinoe mulieris pprīū. Iphiclus media pducta. viri nomen. Iphilus viri propriū. Iphias patronymicū. Ouidi. v. tristiū. Ansaq; in ac censos Iphias ire rogos. In quo errauit Petrarcha i. vi. Aphricæ. Cernit Iphim et nimio consumptam biblida luctu.

nymphæ Dia- passerum est.
næ nomen. viri pprīū dimiñ. a pipo. gallinarū est.

Et Niphe Rhipheus sic pipilo pipio pipo

fistula ex plumbo per
a back on the montes pōderis genus. quā aqua emittit.
water syde. schythici. nomē viri. a ntō scrypulū. onis.

Ripa et Rhipæi sic Scipio scrypula sipho

Negat Nonius ea scrypulus dici latine.

mimorū præ- oppidū. hinc Ni-
mium vl' vela- colaus sipontin⁹. nautæ primi
men scænarū. sipūtis in gtō. itis i gtō. .i. cōdenso. nomen.

Sypharium Sipus stipes sic stypoq; Tiphis

linum vile q̄d lini
cortici proximū est. idem signt. cū y græco.

Stipa et pro stupa. stips et stipis quoq; stypes

a stubble. to enquyre. wages or hyre. .i. breuies.

A stipa stipula stipulorq; stipendia curtes.

Annotatio.

¶ Dicimus stipes pitis. sunt tamē qui deriuēt a stips. ⁊ y græco stypes scribunt. Stipa pro stupa y in u versa Ualla vult pp geminare styppa p stuppa. hinc styppeus stuppeus. A stypa quæ priorem producit. deducitur stypula. calamus frumenti quidem messo frumento remanet. Aliquando ea pars quæ continet spicam. Et dr a stipa: eo q stipæ instar vtatur. sine q ea quoq; stipari tectorū rimæ gsueuerūt angl. (stubbull) Similiter Stipulor a stipa signt pmitto siue pecuniā spōdeo Aliquando rogo. inde astipulor consentio. A stype etiam stypendia æs militare seu præmiū quod militibus datur. quæ omnia corripiuntur cōtra naturā primitiuorum.

collis prope gigas et im-
Capuam. petuosa vēto-
tiphatorum. rū rotatio. an adder. apud Priscianū.

Tiphata et Tiphon sic vipera triphilis adde

hypocausta sunt
vaporaria vbi suda-
.i. simulator. dam⁹ in thermis.
vt hyppocrita. hypocaustū. gigas idē q tiphon.

Ducta ab hypo breuies semper: coniunge Typhœus.

to be open or
to melt. liquor.oris.nomen.
vt liqueo. liquo as.cū natis. to melte or dyssolue.

I ante q. I præ q breuis est.sed liquor liqueris aufer

to leue. hinc adiectiuū liquetus.a.ū.
aliquo. venetiæ fluuius.

Præteritum liqui Liquetius et quibus est si
vt siquis.siqu3. nā si diuisæ & binæ sint dictiones/si producitur.

Præiuncta.at siquidem breuies quādo vnica vox est
quando enim a liquor.eris.veniūt ꝓducūt primā/quando a liqueo corripiūt.Testimonia satis patent.

Sed liquidus varies sic liquēs atq; liquesco.
¶Liquidus variatur.Lucretius.li.i.In saxis ac speluncis permanat aquarum liquidus humor &c.Idem in.iij.Crassaq; conueniūt liquidis et liquida crassis.Similiter liquesco.Persius.Tot tibi quū in flammis iunicū omenta liquescāt.Ouidius de ponto.Sic mea perpetuis liquescunt pectora curis.Itidem liquens participium.Virg.At quum liquentia mella.Idem.Camposq; liquentes.

a balke or forow. vna excp=
vt lira pro sulco cladibus.
cum i/latino miror. scyros. an harpe.

I ante r. I super r/longant dissyllaba.Ni lyra plectrum
anima a ꝑ sulco. Deliro et delirus.peñ.ꝓdu.

impudicæ muliercu= læ nomē. vnguentū. græcū est. statuarij nomen. a stak of wodde. pyræ. a peyre tree.

Et Lyris atq; myron Myro vel pyra sic pyrus arbor

insula et vrbs
raro in singulari. Syriæ. gen⁹ aroma= loci nomen.
primus romanus. a peyre. vt tyros. tis et arbor. apd̄ Vale.

Et Quiris atq; pyrū Tyrus atq; styrax tyra iunge
ppriū viri. fluuij nomē.a vir.

Adde Tyresq; Tyrasq; viri.Tyrus variabis.
teste Nimuita.

Rectius et semper Syria abbreuiato Syrusq;
Iuuenalis semel iij.saty.dixit.Iam pridem in Tyberim Syrus defluxit orontes. Et Petrarcha dixit.Syria mollis.Porrigat ipsa manum.Licet alij semper corripiant.

viri proprium.
vt Pyreneus.

I super r breuiant polisyllaba.tollito ducta

a keruer at table.
or a chironomos.mi.
.i.man⁹. .i.ignis. a ventō. chironomontis in gtō.

A chir, pyr,veluti pyraustę chironomonq;.

solus Phylelphus græcā deriuationē
gowte i the hāde. secutus/ausus est producere.

Sed solum chiragram semper breuiato latinis.

I in primis.

Composita Chir.i.manus et pyr.i.ignis sunt multa.vt chironomon ontis.quod et chironomos.mi.dr est is qui ad mensam edenda incidit certa lege.a chir.i.manus.et nomos lex.Ars hæc chironomia dr.Chiromantia ex manuū inspectione diuinatio.prorsus erronea.Cheir græce per ei diphthongon scribitur ideo producitur in compositis.Chirurgus siue chirurgicus medicus vulnerarius.Chirurgia ars ipsa.Chirographus et chirographū.manus inscriptio.angl.(an obligacion)Chirotheca manuū vagina.Chirothesia manuū impositio.Chiron nomē medici.etiā centauri.Chitrapus instrumentū ferreū supra quod chitra.i.olla apud ignē collocatur. Chir.

¶Cōposita a pyr sunt multa.vt pyra lignorū congeries.Pyramis.idis.moles in altum cōstructa in formā flammæ.ang.(a steple).Pyramus adolescēs/q Thisbes amore ardens/seipsum interemit.Pyralis pennata bestiola magnitudine muscæ ex igne proueniens.vnde nomē accepit a quibusdā Pyrausta appellatur.q q diu est in igne viuit:quū euasit longiore paulum volatu tunc emoritur.Pyrous nomē est vnius ex equis solis/quasi ardens.sunt qui declinant pyrois entis.Pyrodes Cilicis filius.qui primus e silice ignem excussisse dicitur.Pyrotes lapillus.Pyragmon vnus Cyclopū.ab pyr.i.ignis.et agmonos incus.Pyrobolla malleus qd ignita percutiat.Pyrocrocorax.i.ignitus coruus.auis nigra rostro ignei coloris.Pyrolabes instrumentū qd ignita capiat cū alijs multis.vt Pyroma.et Pyrula.Pyræus Athenensiū portus.Pyreicus pictor.Pyretus febris ab incendio dicta.Pyretra hærba medicinalis.quā vulgo drachonē appellant.adurens et medicans linguā Pyretrum etiam dicitur.Pyria vrbs insulæ Lesbi. Pyr.

inde Cyriacus et Cyrinus ppria noia.
.i.pprius authēticus et dñs. — viri proprium.

Cyrios elonges cum ductis Myrionesq;

vrbs libyes.
et Cyrenæ.arum. — hinc Cyrenia dicta
Aristæi mater. — cyrenes in genitiuo. — est tota Libya.

Cyrene et mulier.sed Cyrene vrbs variatur.

prædo marinus. — viri proprium.
nympha — a robber on see. — quidā Perithous dicūt.

Liriope produc pirata ac Pirithousq;

fons et mons musis sacer apud Corynthum.
montem hispaniæ.
cū y græco.a Pyrene puella. — Pirene cum i latino.

Pyrenen montem varies.producito fontem

stella in ore canis cœlestis. — an ckyll of Incuell hangynge at the nase.
piscis.i Oppiano.

Sirius est longū Sphirena et stiria turpis

vates thebanus. — idem — Armeniæ rex.

Tiresias vel Tiresia addas Tyridatesq;

Pisæ.arū.ciuitas Thusciæ.vñ Pisani ppli.
ppriū nomē.i.aureū os.
hinc Chrysostomus.
vt chrysos.i.aurū.
oppidū Arcadiæ.
Pisa.æ.
aial iubarū pliritate deforme nasci in germania.
.i.iuditiū.hinc hypocrisis.
catacrisis i.malū iuditiū.
catachresis cū ch est abusus.

I super s/produc. breuiato bisonq; crisisq; — I ante s

hærba hysopi est y græce
vehiculū. unde gētile a Frisia & i simplici. licet apud
cisiarius rector. regione. fluuius. græcos hȝ ii duplex.
Et cisium frisius iungatur Isaurus hysopus
fluui' Galliæ in ciuitas Pā= Idem.
Rhodanū fluēs. vir nomē. philiæ. orum. viri propriū.
At Isara. et Lysias et Isaurum & Isaura et Isalces
nomē orato= coniunctio.
toris græci. angl. except. viri propriū.
Adde iserus vel Isocratis et nisi iunge Nisantes
to haue pyte/ hærba a Tybe=
a wretche. or to rue. Idem. rio dilecta.
Et miser et miseret miseror siser et misereri.
.i. natura. in=
pulmonis de physic' pprīi Asia mi=
exulceratio. naturalis nori quūdā potus confectus
vel ptysis. philosoph'. solymi dicti. ex farina hordei. fluuius Piceni
Et phthisis atq; physis Pisidæ ptisana atq; Pisaurus
a sisymbriū singulari. viri propriū. fluuij nomen.
Adde sisymbria sic Visellius atq; Visurgis.
I añ t. cor vt scythia scytha. vt titus. vita. vitis mitis.
repta. It breuis. produc r et y simul m præeunte.
cicadarū est vrbs in Lesbo iuxta Me=
cantātiū vo= tymnā. nūc est i insula dicta
cē emitto. rex Ponti fuit. nēs. & Mitylenæ. arū.
Sed breuies mitilo Mithridates et Mitylene
dictio barbara q̄ sigtur
capitis ornamentū. pprīu pastorū. nūc Anglia dr. nomen nymphæ
Et mitra sic Mitioq; Britannia. sic Britomartis
¶ Lucretius in vi. Nam quid Britannis cœlum differre putamus. alij corripiunt
vt Britannicus.
Britannus varium. potius sed corripiendū
vas lunari spe= tabula lusoria
Rhitiū et rhi= cie quo vtun= quā græci
dius adde sunt. nomē medici. viri nomen. tur geometri. a vyce. pyrgū vocant.
Et Criton et Critias rhitium vitiumq; fritillus
cōtra naturā pmittit vitū.
a glasse. a calfe. viri nomen. the yolke of the egge.
Atq; vitrum vitulusq; Vitellius atq; vitellus
viri nomē. Arcadiæ fons.
I añ t. pđ. Producas Bitus bitonia Clitoriusq;
Arcadiæ
fluuiue.
a pakke. onis. fluuius. viri proprium.
Clitella et Cliton Clitis sic Cliciadesq;
mulieris Bacchus ipse & hymnus
nomen. fluui' Vmbriæ. pisces i Lippio. in eius honore cātatus.
Clite et Clitumnus Citargi dithy(q;)rambos

I in primis.

to make / nitor nomē. corripit.
ryche. ryche. viri nomē. apud Ouid. verbū. to laboure.

Dis ditis dito. Ditis proprium quoq; nitor

litē ago. to striue or go to the lawe. fluuij nomen apud Sidoniū. pulueris auri mica contra pristinā naturā. pytho. i. putredo. & ducta ab eo. vt pytheleon proprīū. Pythias mulieris nomē. pythi⁹ adiectiuū. serpens.

Litigo Lithorius nitella ac Pythoq; python

leuis sputi irroratio. viri nomē in fœminā versū. onis. viri propriū. regio a Sithon. onis. monte Macedoniæ. vnde sithonius. a. ū.

Pytisma et Scython Pithenor Sithoniamq;

frequētatiuū a scio. to enquyre. mons macedoniæ. sol / et gigas. to tycle. græcæ literæ nomen. th.

Et scitor Sithon Titan titilloq; thita.

scd̄a psona pluralis. a burre. a glis. stryfe. a lis. a popen Jay. ab eo verbū impsonale.

Sim sitis glitis litis sic psitacus itur

philosophi nomē. de⁹ marin⁹. triticum (wheyte)

Pythagoras Triton sic cum patre triticeusq;

pastorū nomē. genus potionis ex hordeo secundum aliq̄s zythū in ntō. viri propriū. vt scitus. a. ū. a scio. citus a cio q̄rtæ. tritū a tero. hinc trituro tritura.

Tityrus et zythus Tithonus: et antea dicta.

¶ De ijs quæ variant.

Bithynus est varium Bithynia bithynicusq;
Italus italiam iungas criticus pituita.

Bithynia eadem est quæ Bebrycia mygdonia pontus. prima recti⁹ pducit. quā Juuenalis corripuit. Petrarcha in. ij. Aphricæ secundā corripuit. Manili⁹ li. iiij. Capadocū armeniæq; iugis Bithynia diues. Claudi. li. ij. i Eutrop. Thyni traces erāt q̄nūc Bithynia fertur. Vale. Flac. li. iiij. Aut Cererem læti'ue pecus nec palmite Bacchū Bithynio Phrygio ve satū. Juue. saty. x. Donec Bithynio libeat iugulare tyranno. Idē satur. vij. Quanq; & capadocis faciāt equitesq; Bithyni. Marcialis. Jam te rem factā bithynice credis habere. Bithynus itaq; primā variat. Italia variatur. & sic italus. sic italis. idis. Lucre. li. j. Italiā terrarū oras a finibus eius. Virgil. Italiam fato. Ouidius. Grata quis italicis author potuisset in oris. Virg. Æneī. viij. Hinc Augustus agens italos in prælia cæsar. Hora. saty. vij. At græcus postq; est italo perfusus aceto. Criticus. i. iudicās siue arguens. a Crino delibero ac iudico variatur. Hora. Ut critici dicūt. Juue. saty. ij. Critice pelluces. Marcia. li. viij. Aequalis liber est critice qui malus est. Pituita variat. Catullus ad Furiū. At sudor abest: abest saliua Mucusq; & mala pituita nasi. phaleu. sunt. vbi prima cū penultima manifeste producūtur. Unde deprehenditur eorum error qui putarunt penultimam semper corripi. Hora. epistola prima. Præcipue sanus nisi quū pituita molesta est. Frustra recurrunt ad procceleumaticū. In Persio aūt est synæresis. vt sit pituita trissyllabū. Somnia pituita q̄ purgatissima mittunt. Itaq; prima variatur. penultima semper producitur.

pagi italici nomen.
I super u produc dum consona, tolle triuicus — I ante u.

where as.is. where as.iis.
wayes mete. wayes mete.
snowe. .i.Dianã. vt biuium. triuium.
Nix niuis et triuiam. bi tri quoqꝫ compositiua.

O ante b.

O ante b in primis.

a gogyn. piscis.
vt gobius. gobio onis. vt prob⁹. globus. probrũ.
Præ b produc. quibus at duo cõsona ꝑsunt
veru vel signũ
quo vtuntur .i. vehemẽs.
scriptores. a.um. an halfpeny. de⁹ somniorũ.
Corripe. sic obelus sobarus obolusq; phobetor
viri propriũ. .s. neoterici.
Et soboles. variant Tobias obexq; Robertus

O ante c

Ante c fit breuis o. Cocytus cocalus aufer
a coyfe as pes metricus
vocẽ cornicũ sergeaun= ex bacchio
emittere. viri ꝓpriũ. tes weyre. et Iambo. cum natis.
Crocio Coceius focale et Dochimus ocys
Focale a faucibus dicitur. aut in o versa. erat capitis tegmentũ ad aures demissum. quo recitaturi oratores vtebantur delicatiores et valitudinarij. Est etiã focale (vt Calepinus dicit) ferrũ: quo ignito. crispantur crines. corripitqꝫ primã. qꝛ a foco nomen habet.
lætus. mulieris nomẽ. piscis
Cocalea et sic iocundus locustaq; voca
vnde oceanis vel
oceanitis. idis. quies (rest).
.i. citius. deus maris. citior. ab ocyũ.
Ocyus Oceanus simul ocyor ocya nata
viri nomen. hærba.
Chironis cẽ= per eu di= ab ocymum
tauri filia. viri propriũ. phthongũ. nto singulari. viri nomen.
Ocyroe Ocyalus sic Ocheus Ocyma et Ochus
piscis.
fluuij nomẽ. viri propriũ oppidũ. oppidũ. porpes.
Ocyron Ochenius Phoce sic Phocea phoca
vt phoces populi. sic
phocæi. phocenses.
phocaicus. phocais.
phocides. a cup or a draught.
regio. viri ꝓpriũ. a poculũ singulari. Aeaci filius.
Phocis cum natis Phoceus sic pocula Phocus
viri propriũ.
viri propriũ. a Socrates. insula.
Procyon vt cę tera græca a pro. corripitur.
Procopius sic procæna et sic Socratis Oca
onis. pistrus vel alt⁹. (tale or hye).
Socration sic procerus vocis quoq; ducta.

O in primis.

Deducta a vox vocis sunt. vocula. vocalis. vociferor.

a meane. .i. ratio/ mẽsura. .i. nunc. aduer. propter de bono.
vt codex.

Ante d longa fit o, breuies modus et modo odorq; — O ante d.

idem qđ odor. insula et vrbs munitissima. hatres. vt odium. socius in mensa. sodalis.

Sic odos atq; Rhodos, sic et polisyllaba: præter

circulus in q̃ duodecim signa mouetur. vel circulus aialis.
viri ppriũ. rex q̃dã galliæ.

Clodius et Clodoneus, sic zodiacusq;

sylua et oppidum Epiri. vt produco. prodeo.

Addas Dodonam longa et pro compositiua.

a colop. vt ofella. viri propriũ. Ofellius apud hora. vt cõposita a pro: vt profero.

O super f / breuies, tollas tamen antea dicta. — O ante f.

compello vt cogo. augur hã=nibalis. in dialog⁹. &c. .i. sermo. mulieris nomen. a phlox. gtõ.

Ante g longa fit o, Bogus et logos et Phlogis aufer — O ante g.

peto vel quæro precor. viri propriũ. strues lignorũ ad cremãda cadauera. in togat⁹. &c. a gowne. mons apud Lucã. s.

Atq; rogo Phlogius rogus et toga sic Vogesusq;.

vestis matronalis. vt stola contra Alexandrũ. gen⁹ fungi. oppidũ italiæ.

O super l breuies, boletus bolaq; produc — O ante l.

viri ppriũ et possessiuũ a bola. membrũ. hinc dicolon tricolon. a strcyner. .i. aliquẽ liquorẽ purgare. les (to strcyne).

Bolanus colon colum colo quoq; primæ

insulæ nomẽ i Oceano Indico. colidis oppidum est græciæ apud Papiniũ. panis luctatorũ. a coliphiũ singulari. a ton a doliũ ntõ singu. magnitudo alicuius rei.

Et colis colos coliphia dolia moles

a leyfe. a foliũ. quasi voligo. volitat eni hic pisciś extra a quã se efferens. (a puffyn). dr etiã herba amara. q̃dã herba. molyos. a non et volo.

Folia loligo moly nolo oleagerq;

est vel aio vel corpe moueri ad aliqđ molitis. .i. sæculo priori. mẽsuræ nomẽ apud Priscia. tintinabulum. a sacryng bell,

Molior ac olim molyros et olea nola

vrbs ætoliæ & alia Bœotiæ. insulæ vros. nomẽ. viri ppriũ viri propriũ.

Olenus Olearos Polus proprium Oleniusq;

piscis nomē. a chylde. demissus fide.
Pholis cum proles prolixus solus et adde.
A proles proletarius. pro vili. rudi. trito. vulgariq;. hinc proletarius grammatic⁹. i. indoctus grammatista.
the sonne. to cōforte.
Sol solis solor solatia iungito solers
oppidū Umbriæ. mons
hinc spoletanus. Ciliciæ. vrbs Bœotiæ.
Solennis sic Spoletum Tmolus quoq; Scolus
Legitur etiam Timolus p tmolus.
.i. orno
vt nomen. como. .i. Bacchus viri ppriū. socius in itinere.
O ante m. Longa est o super m. Bromius Bromus et comes aufer
stella crinita.
propriū. proprium. proprium. vel cometa.
Et Chromi⁹ chromion Chrom⁹ adde chromisq; cometes
a lorde/or .i. cursus vel locus in
capill⁹ mulieris. mayster. an house. to tame. quo curritur.
Como. i. orno pducitur. Et coma sic dominus domus atq; domo dromos adde
canis et ca= mēsura antiqua
viri ppriū. mel⁹ τ pisc;. a clewe of q̄nq; cōtinēs
dromonis. adis. yerne. sextarios.
Et Dromo iunge dromas glomus et gomor & glomerare
nomē ciuitatis
vni⁹ ex Pētapo= a man/or
lis subuersis. apō xpianos. woman. .i. similis.
Gomorra est varium. breui es homo sic homos orta
Deriuata ab homos græco. i. similis sunt multa. vt homoglossus. i. similis lingua. homœomeria. i. partiū silitudo. homonæa mulieris ppriū. i. cōcordia vel consensus.
poetæ nomen
mons Thessaliæ. idem. præstātissimi.
Sic Homole aut homoles. vel Homer⁹ omitto & omasū
.i. Numidia. vrbs Ponti
fluuij nomē. τ vbi Medea fer=
vt tomaculum τ per sagæ nomē. tur fratrem se=
syncopam tomaclū. ēt numida. viri ppriū. cuisse. Iapeti filius
a lyuer pug podyng. nomadis. apō virg. ix. vl' Tomi. ox. phus clarus.
Nata tome atq; nomas Promul⁹ tomos atq; pmetheus
a dwarfe or o turke.
.i. pigmæus idem. teste Niniuita.
Pomilo pomilio sic pomilius variantur.

Tomus liber im= e stomacho
pfectus: siue libri eijcio aliqd.
particula abscissa. regina mes= to vomet/
teste Calderino. sagetarum. stomack. or to spue. fluuij nomen.
Curta tomus Tomyris Stomachus vomo iūge vomanus

O in primis.

tumor excrescens saniem euomens. corripitur a Iuue. a solo Sereno producitur.

asshare.

Atq; vomer tomorus potius vomica abbreuiabis

the. ix. dies i calendarioarum.

O super n breuies, produc nonus quoq; nonæ — O ante n

viri pp̄riū. mēsuræ nomen. tellus.

Nonius et tonum Nonacria nona(q;)ginta

.i. circulus. aliquādo cingulus. .i. nitor vt conor. .i. do dono. pono. insula in mari ægæo.

Zona, quibus præeunt c. d. vel p. tolle Donysa

viri nomē. onis. viri pp̄riū. æneid. ix. viri nomen in vi. Mart. Saturni sacra in Lactantio. viri propriū. in Sil.

Atq; Conon Clonius Chronius Cronia adde Chronusq;

viri proprium. vel dominus. mulieris nomen. .i. angulus. viri nomē.

Et donus ac Donace gonos atq; Ionas monos orta.

¶ Ducta a monos. i. solus sunt: monachus. monarcha solus princeps. monosyllaba. i. vnius syllabæ.

ryches vt opes. somnus. vt sopor. soporo. as.

Ante p / fit breuis o, sed dropax aufer et Opis — O ante p

vrbis nomē a Sophide Erycis Sycani filia. mulieris nomē. poplar tree.

Quum nympha, Opoclope Psophis sic populus arbor

Neronis vxor. an ham. vnguentum. a popea ductū. sonus est qui ex buccarum inflatione erumpit.

Popea et poples popeanū quoq; stlopus

.i. dormire facio. to cast in slepe. lapis est asper q̄ in aere nā soluitur. puellæ nomen apud Ouidiū. .i. abūdātia. vt copia. scropha.

Sopio sic tophus propetides et quoties c /

cophos. i. surdus. sagittario rū signū. a rokke. vt artocopus

Præsidet o. Tollas scopus hinc scopulus copos orta

cælatoris doctissimi nomē. scopæ in gtō. a basket / or a cofer. .i. corbis.

Atq; Scopas cophinus, quædam simul antea dicta.

¶ Antea dicta, vt opilio, contra primitiui naturā. Opportun⁹ cum pp duplici, vt ista, poppisma poppismus oppidū opperior, ppago pro vite pducitur, p posteris corripitur, & composita a pro in multis, vt propugno, propello propono ppalo, propugnaculum, et cætera.

vt loquor. quoq3 cōiūctio. cū cōpositis. vt vnoquoq3.

O ante q. O præ q breuies, sextū producito quoq;.

ventus. qui caurus et argestes or (north eest). sine aspiratione.

drosse of metell. vt scoria. Idomenei pater.

O ante r, O super r breuis est. produc borus quoq; corus

sacerdos, pprīū. Virgilius. ix. cū eu diphthō. missile in sagittarū modum. portus et mons Ciliciæ inde corycius. a. ū. before.

Et coram Choreus, corytus corycus adde

nobilissimæ equæ nomē. vel corithe. thes. thæ. lapis rubei colors. angl. corall. .i. potius.

Coritha, at variū lego coralium mage longū

Cum populū signat semper breuiato Corallū

pprīū viri. pprīū mulieris vt Dorus. & Dorias. .i. lancea.

A doron produc. sed ducta dory breuiato.

¶ Composita a doron græco. .i. donū vel palmus pdu. vt Dorotheus. .i. donū dei viri propriū. Dorothea mulieris propriū. At a dory. .i. lācea corripiuntur. vt Doryphorus. .i. lancifer. Dorycles nomē filij Priami. & interpretari potest lanceæ glia. Dorylus vnus ex Centauris. Dorypetron hærba.

filia Oceani doridis. vrbs Thraciæ. Neptuni filius. Messeniæ oppidū. an howre.

Doris Doriscus, Dorus sic Dorion hora

horoscopo/ as. per astrū nosco

viri pprīū. nympha apud Baptistā. instrumentū siue tempus in quo horæ notātur. viri nomen.

Horus Dorous iungas horoscopus Horops

.i. fatuus. græcū. insanio vel stulte ago. aris. fatuus q̄ naturali q̄dā stoliditate & oris deformitate oblectat. .i. fatuus.

Moros cum natis seu moror morio morus

the mulbery tree or a hyndbery tree. a mulbery or hyndbery or blakbery. euell to please. inde morosus. a mos moris.

Ac arbor morus fructus morum quoq; mores

vt morat⁹ (wel manerd) moriger. morigero. vrbs. viri nomē. regio Europæ īn noricus. a. ū. .i. noricum. .i. finis.

Cum natis. Noris Norax sic Noricon ora

piscis. viri proprium. ontis. vrbs Epiri. īn orithius. a. ū. est vrbs ætoliæ. inde oratio oratoras.

Orata Oromedon sic Orithos Oricos oro

viri nomen inter astra translati.
dicitur et Aorion.
Orion orionis variat primam atq; secundam
ppls apud Priscianum. | viri & vrbis | frenu quod ori inferatur.
arui. hærba. nomen. reæ. loci nome.
Oritæ origanu sic Oropus orea Phora
Boreæ coniunx filia Ericthei Athenarum regis. a mouthe or a face. ab os. rex et lapis. britomarts nympha. viri propriu apud Ualeriu Flaccum. cu eu diphthongo.
Orithyia oris Porus sic Phorea Phoreus
Apuliæ mons. i. scabies. q Soractes. i. a ratte. Italiæ oppidu & Arabiæ vrbs i. cumulus græcu.
Psora et Soracte sorex sic Soraq; soros
sunt argumentationes connexæ quas vulgus de primo ad vltimu vocant. a chest/or a brest plate. viri proprium.
Soritæ soræ. sic thorax Toraniusq;
vt gloria. gloris. floris. ros roris. roro. prora. lorum. ploro.
viri nomen.
Voraptus. quoties l/et r/super oq; locatur.
ab hic hæc hoc. a quis qui.
Adiungas horum genitu sic addito quoru
proprium hebræi. vrbs Thusciæ
vt psa contra Sulpitiu. Moses. cosaru. i. datio.
O super s/produc. breuiato Cosæq; Dosisq; O ante s.
viri propriu.
fluuii nome. sæ. fluuii nome. vrbs Aphricæ.
Adde mosella mosas mosa: sed variato Cosira.
viri propriu. morbus. viri propriu. pp[=l]i quida Asiæ.
Curta Osiusq; Nosos vel Osinius adde Mosini.
Sosia seruus comicus. pdu.
inde roseus bybliopolæ nome. Osiris vel idis. Iouis filius ex Niobe.
Et rosa sic Sosius vel Osiris. pros quoq; ducta
Coposita a pros sunt. prosodia. i. accetus. Proseucha oratio q fit ad deu vel locus vbi mendici rogant.
seruus comicus. p o mega. i. psona. inde prosopopæia. i. ficta persona.
vrbs arginorum.
Sosia pducas. breuiato Prosymna prosopon
quidam mango. plutonis vxor.
Atq; Posides. sed potius proserpina longa.
Proserpina variat. sed pductio acceptabilior. Virg. 4. gæor. Nec repetita sequcuret pserpina matre. sic cæteri pter Hora. semel tm li. 2. car. ode. xiii. Qua pœne furnæ regna pserpinæ Et iudicante vidimus æacu. Vsus sunt Alcaici dactylici. Et pter Seneca semel tm in hercule furente. vidisti Siculæ regna pserpinæ. Alcle. est.

Posui corripit vt diximus prius de pteritis dissyllabis.

vt nota. quotus.

O ante t. Ante t/fit breuis o, sed quũ duo cõsona præsunt

vna parcarum. i. primus. vt Protogenes viri ppriũ. appellatiuum pro gñis primo. ptotomi.

Produc vt Cloto protos quoq; ducta. sed aufer

vir qdã in castra relatus de quo multa Bap. pi⁹. viri ppriũ. vrbs in sinu Tarentino. onis. crepitaculũ. instrumentũ musicũ quo vtebantur. Aegyptij in sacris. viri ppriũ.

Ista Crotus Broteas Croton et crotalumq; Crotopus

cum pro græco corripiuntur. cũ pro latino pducũtur nisi proteruus.

Atq; crotorius et cum pro iuncta antea dicta

Producas cote cotillus iungito cotes

arbor. & nympha in arborẽ versa. vrina. participio. cõtra pmitiui naturã.

Lotos: sed lotium (licet a lotus) breuiatur

auiculæ. bibo effuse. i. saluator soteris.

Otides elonga poto photis quoq; soter

viri nomẽ. interptatur parc⁹. in genitiuo. soteria. riæ. i. salus. soteria. orum. dona amico data/ quæ spe p salute dijs vouit.

Et Sotes Sotæ sit bis soteria totus

asbepe. vt ouis. poetæ nomẽ. Ouidius. an egge. regio. a pcul & vincendo. vt puincia. lacesso prouoco. prudens. prouidus. &c.

O ante u O super u breuies, ouum et de pro sata tolle.

V ante b

to be red. vt rubeo. a brere. rubus to slyppe. cas. for slyppe. & pro lasciuo.

V præ b breuies, sed lubrico lubricus aufer

inde pubertas pubesco. rust. idẽ qđ pubes. idẽ quod rubigo. a pappe. abundans fixũ et mobile.

Pubes rubigo puber rubigus et huber

Pubes adolescentulus. xiiij. annorũ. etiam lanugo circa pudenda.

gaudium quod voce & nõ verbis exprimitur. inde deglubo corticem detraho. ternæ. est species fũgi. nã hic tuber corripit. instrumẽtum certum. donum. corke.

Et subulo onis pprius pducit. Iubilum item glubo ac hoc tuber subula suber

apud Ausoniũ. an owle. vt bubo to be wed. nubo. a herdman. qui boues pascit.

Et cubus, quibus et b vel n præit, abde bubulcus

¶ Prudentius corripuit primam in rubigo nõ imitandus. in Psico. vbi dicit. Cõ

dere vagina gladium nec tecta rubigo. ¶ Huber producitur cū cōpositis. vt hubertas hubero exhubero. ¶ A iubilum iubilo. ¶ Tuber neutrius generis. produ. primam. sed secus corripit. Marcialis in Xenijs. Et vernæ tuberes quæ tibi cum libycis. Et habentia b aut n ante u. vt bubo. nubo. Demūtur hinc ante dicta. vt Innuba pronuba: quorū media corripitur.

vasitage to wynne/ gaynes. or get.

V præ c/produc. tamen inde lucrū lucror aufer — V ante c

cōposita. vt educo. raro simplex. viri proprīū. .i.s.c.

Iunge duco primæq; Ducarius atq; duceni

viri proprium. .i.C. a candell. lacus Cāpaniæ.

Adde Lucretius atq; ducenta lucerna Lucrinus

aliqui scribunt succerdā cū cc stercus suillū. viri ppriū a luceres. vel Thusci. tertia pars ppli Romani distributa a Tacio et Romulo. sic appellati a Lucumone. siue luccrenses.

Sub de sucerda Lucumo. sed luceres variatur.

a cukkowe. vt cuculus. a nut cornell. nucleus. to kyll. trucido

Corripe quū c/vel n/simul r/præit u. tamen aufer

vocē bubonis emitto. Cāpaniæ oppidum. gallorū vocē emittere. oppidum.

Cucubo Nuceriam cucurit Luceriamq;

vt rudus. to prynte or stryke. cudo. pudor est de turpiter actis erubescētia. Verecūdia de recte et honeste factis.

Ante d longa fit u. demas pudor et pudet inde — V ante d

Pudor aliquando pro honestate. aliquando pro virginitate accipitur. Ouidi. Rapinęq; pudorem.

vt pudens pudicus/ pudicitia. &c. .i. Ennius. apud Auso. tam fixum q̄ mobile. Ennij patria. arum. funis nautica. a gable.

Cum natis, rudinusq; rudis rudiæq; rudensq;

a stake. to apply or studye. oppidū vmbriæ. neutri. lucri gra negocyū ago. as. cōtra naturā primitiui trudo.

Atq; sudes studeo Tuder et tuditoq; trudesq; — trudes sunt perticæ ferratæ qbus naues detrudere solent.

applicatio animi. verbum. is. viri proprīū.

Et studium. at varies tam rudo q̄ Ludouicus

¶ Annotatio contra Seruiū.

¶ Seruius sentit rudo semp producī: sed fallitur. Tu propter authoritatē variare ne dubites. Virg. vij. Sera sub nocte rudentem. Oui. iij. de arte. Ut rudit a scabra turpis asella mola. Persius. Fi inditur Arcadiæ pecuaria rudere credas.

a rode. reed.

V super f/produc: vt bufo rufus et vfens. — V ante f.

a yoke. to fle. to chase. a chāpyon. a lytle fyst.
vt iugum. fugio. sugo. pugil. pugillus.

Vante g. V præ g longum, tamen i/p/vel f/præeunte.

domūcula vł casa.
a cotage. vt frugifer/
a tuguriū. .i. fructus. thryfty. frugalis. &c.

Et tuguri breuia, at fruges frugi et sua nata

cōtra Silliū q
male corripit. assiduꝰ/cōtinuus. a iugerū. a dagger. a walnut.

Produc et iugis sic iugera pugio iuglans

pugillares dicūtur tabellæ
in quibus scribimus. vel pugillare.

Pugillar varia aut pugillaris quoq; lare.

oxe tongue.

Vt quidam cēsent sic iuglans atq; buglossa.

.i. psiliū. nomē fluuij.

V ante l. V super l breuies, ni bulæ Bulimeonq;

testiculus vel
sacculus (a stone
or a codde). anthor prla- .i. seruitus insula in mari ma-
coleus idē. cor. pæorum. hominus. leaco a Dulicho Triptolemi filio.

Culeus et culus dulia et Dulichiumq;

Culeus etiam est vter in quo scelestissimi claudebantur cum simia, serpente, & gal lo, vt apud Iuuenalem.

piscis in Op-
piano. nomē viri.
iulidis. & adiectiuū. viri propriū.

Sic et iulis Iulius addis Iu(q;)lianus

contra Nestorē
Sulpitiumq
idem quod po- et cæteros q pullus cū ll duplici. .i. niger. insula in
lypus quod male corri. Oceano.
primā corri. a flee. a chykken. a hen chykkē. et thyle.

Pulypus et pulex pulus pulastraq; Thule

cōtra Sulpitiū. viri proprium.
chykkewede. humor terræ. Apollo. Polydamas idē. primā cor.

Pulegium vligo Vlius addas Pulydamasq;

iuglandiū
soote. putamen a cote. the pype that
vt fuligo. gulioq. mulus. auis nomē. a woman. meet entreth.

F/g/vel m/præiens. fulica et mulier gula demas.

¶ Aunuita addit fulix pro fulica. Auienus in Arato. Et cum parua fulix tepido volat arua volatu stagna sinens. &c.

a fedder. benignus moystnes
vt pluma. humanus. humor. a sholder. lowly meke.

V ante m, V super m/produc, breuies humerusq; humilisq;

pygmæus femininum
breuis staturæ et pumilla
a dwarfe/ idem. idem.
the grosside. or an elfe. idem. et hoc le adiectiuu. pumilio.
Ac humus et pumilo. pumilus. pumilis. milioq;
an heype a grane. a nombre.
a sum.es. hærba. vt cumulus. tumulus. numerus.
Et sumus atq; rumex. sic c.t.vel n.præeunte.
vrbs cāpaniæ
arū. potestas dei. viri propriū.
Sed produc Cumæ numen Numacius atq;
tumor & morbus i scro=
phis.a pokke. plenus strumis. vinculi genus
Struma et strumosus numellam vincula iunge.
a cradell.
vt munio. cunæ.arū. a cony.
V super n produc. tamen inde cuniculus aufer V ante n.
deriuatum a cuneus. fluuius in
a cote. a wedge. vt cuneatū theatrū. Ausonio.
Et tunica et cuneus cuneatus iungito Druna
Cuneus instrumētū ad findendū ligna. & p trāslationē peditū multitudo in cuneū formā redacta.
double. bawdery. al: pwynge.
vt duplex. stuprū. vpupa. V ante p.
Ante p fit breuis u. cupa et Cupennius aufer
Pupillus a warde or chyld in noonage. Pupilla fem.ide. Pupilla the ball of the ey.
a lytle
opilio idem. oflate. chylde
pastor ouiū. aduer. pupus. pupilla a rokke.
hurdes. a shepeharde. vt nuper. pupa. pupillus. rupes.
Et stupa vpilio. et quibus n.p.vel r. præit, absq;
a Rupilius. to prycke.
apud Politianū. viri ppriū. a pungo.
His bupalus Rupuli pupugi de quo antea dixi
¶ Pupus pupa. inde pupulus pupula diminutiua. sic iterū pupillus & pupilla quod ob paruitatē dicta est oculi particula. quæ omnia cum p simplici scribūtur. Neq3 illo rū aliquod. teste Ninuilta corripitur a fide dignis. Licet aliqui grammatici dicāt pupillam variari. Similiter scrupus scrupeus scrupulus scrupulū semper pducūtur a doctis. licet nōnulli Neotericorū corripuerint.

¶ Annotatio pulchra.

Dicimus vpilio et opilio. Nam productionis gratia / poetæ nōnunq3 ea nola q̄ a græcis per ou / diphthongon scribuntur: vertunt in u longū. vt pulydamas p polydamas. pulypus pro polipus. ¶ Cupa vnico p. teste Nebrissensi. olim dicebatur caupa. hinc caupo cauponis. vide Calepinū. ¶ Stupa cū p simplici quæ et styppa dr. Supparus Iuppiter cum geminata pp.

care or fur furis (a thefe)
thought. the court. viri opti
vt cura. curia. furor.aris. mi nomē. sabinorū oppidū.
V super r produc. Curius sed tolle Curesq;. V ante r.

pplī pl'aliter tantū. pplus. in genitiuo. illius patriæ. media producta.

Inde curesq; curis. sunt Dalmatiæq; curetes.

ṗma producta.

Cures curetis. cretæ populusq; vocatur.

¶ Cures sabinorū oppidū. Persius. Diues arat Curibus quantū nō miluus oberrat. ꝛ pl'aliter tm̄ declinaꝶ. Cui aliquādo imperabat T. Tacius. cuius ciues quirites dicebātur. Conuenerūt Romulus et Tacius in hanc sententiā: vt e duobus pplīs vnus efficereꝶ: ꝛ Sabini Romā migrarēt. Roma q̄ nomē retineret. Sed Romani et Sabini Quirites appellarentur. hinc pplus Cures curis. Virg. ix. Tacioq̄ seni Curibusq̄ seueris. Et ḃm Niniuitā Cures curetis prima correpta/ ꝛ media pducta. vnde Quirites pro Curetes. pplus sabinus. teste etiam Beroaldo. in illo Propercij li. iiij. Quid tum. Roma fuit tubicen vicina Curetis. a curibus: nō a curetis Jouis. Et Curetes curetū. prima cor. media pdu. dicuntur ppli Dalmatiæ. Luca. iiij. li. Illic bellaci confisus gente curetū. Et cures. curetis. p Cretæ populis ꝛ Jouis sacerdotibus pducit primā et mediā. Virgilius. iiij. geor. Curetū sonitus crepitantiaq̄ æra secutæ. Marci. li. ix. Curetes texere Jouē crepitantibꝰ armis. Sillius li. ij. Cres erat ærisonis curetū aduectus ab antris. Ouidius meta. iiij. Largoq̄ satos curetas ab imbri.

Lusitaniæ fluuius. mōtis pprīū. idem q̄d durus. sedes ex ebore.

Corripies Durius Duraton duria atq; curulis.

insanio ira exagitor. anglice. to be wood. is. — cū furore cōcito. to make wood. as. — i. insania. woodnes. oris. — vt furiæ. arū. infernales deæ furiosus furore plenus. furibundus. i. vehemēter furēs. — fluuij nomē l Ausonij.

Et furo cum furio furor et fata. iunge Duranus.

¶ Curulis fœminini gn̄is. et curile neutrius gn̄is. per simplex r/ est sedes ex ebore qua maiores magistratus vtebātur in curru. Hora. li. j. epl'arū. Cuilibet hic fasces dabit eripietq̄ curule. Cui volet importunus ebur. Nā senatores qui curulem magistratū: hoc est maiorē honorē gessissent. honoris gratia in curiā vehi soliti erant in curru. in qua sella esset. supra quā considerāt.

genꝰ liquaminis. ex pisce thynno. — idē q̄d muria. — a douzter in lawe. — q̄ incerto patre satus est. a bastarde.

Et muria aut muries murio atq; nurus spuriusq;

viri nomē. — viri propriū. is.

Istis iungantur muridus Turiusq; Thurisq;

paruus puer. vt pusio. onis. — p puero. pusus. — oppidū Italiæ. — i. paruus

V ante s. V super s/ longum. demas Frusino atq; pusillus

a rooner. vt susurro. onis. — to roone or wysper susurro. as. — mulierꝭ pprīū. — a roonyng or wysperynge.

Nomen vel verbūq; susurro Susanna susurrus.

si cū hoīe tūgaꝶ cōuersari est. si cū alijs: vsum habere. vt vtor. — bruti. — scarlet colour. inthū cū th. — the skynne. — a shrubbe. inde frutico. as.

V ante t. Ante t longa fit u, breuiato cutisq; frutexq;

V in primis.

membrū virile. nō vt ... to cut or croppe/to
idocti carnes ouinæ. thynke or iudge.
myre. mutonis. verbū.

Pro cœnoq; lutum(varies muto) sed puto curtes

.i. purgat⁹. vñ
putū argētū.
adverbiū. trued. rotten. īn vterq;. ꝗcqd eruit. wheder. ab ruo. is. ꝓ ſcut. vtiq;

Et puta. iūge putus. putris et sata. vter rutrū

Composita a putris sunt putreo putresco putrefacio. ⁊c̄.

loc⁹ ꝯceptionis
a welle. i mulierib⁹ tm̄. vt vtilis ab vtor. to blabbe oute.
vt puteus vterus. glutino a gluten. a futio.

Et polisyllaba. ni ducta a longis. quoq; futit

vt futilis lin=
guosus. hoc to swalowe. auis ex accipitrū to stynke.
futile vas. glutio. genere. to leynde. fœteo. a puteo.

Cum natis glutit. sic Buteo mutuo putet

to borowe. Turnæ soror.
aris. næ. viri propriū.

Mutuor addatur Luturna et Glutius atq;

nomē. viri propriū. to nouryshe.

Mutuus(at variū Rutilius) extraho nutrit

auis. idem. riuulus in viri propriū
a porpyn. vt struthio. via Appia. apud Marci.

Struthius atq; thio. sic Tutia Tutius adde

viri ꝓpriū.

His Tuticanus. quidam variant quoq; nutrit.

Sulpitius dicit nutrio semper ꝓduci. Nestor carpit ꝓpter authoritatē Claudiani dicentis. Sæpe nutrit ducitq; simul refouetq; leonē. Nestorem refellit Bebelius. cui astipulatur Niniuita ⁊ frequēs authorū testimoniū. sic legens. Spe nutrit. nō sæpe nutrit.

a grape.
vt vua.

V super u solum produc. sed corripe semper

V ante u.

Iune. sat⁹ ij. Arma qd vltra. Littora
rayne. Iuuernæ ꝑmouimus ⁊ mōcaptas.
vt iuuo. as. pluuia. regio inter Hispaniā ⁊ Britanniā.

Consona quū præeat. Iuuerna tollito solum.

¶ De media syllaba cognoscenda.

Octo modis istis media est tibi syllaba nota.
Vocali ante aliam. diphthongo. sic positura.
Exemplo authorū. cremento. compositura.
Et deriuato. sic præcepto speciali.

¶ Media syllaba dr ea/q̄ posita est inter primā et vltimā syllabā dictionis quotuis syllabarū. quæ quidē octo modis cognoscitur. Uocali ante vocalē. vt gloria. Positione. vt columna. Diphthongo vt sabæus. Exemplo authorū. Cremēto. Cōpositione. ⁊ deriuatione. ⁊ regula. de quibus prius diximus.

De cremento quanq̃ in declinatione tam noim q̃ verboꝝ in promptu est infe-rius tamen suis locis memorabim⁹. Sed ad regulas speciales iam redeamus.

A in medijs ante cõsonantes.

ppr̄ Arabiæ. hempe.
vt arabes. cauabis. vent⁹ apuliæ peculiaris.

A ante b. Præ b medijs breuies. sed Atabulus aufer
dabilis. dabã.
bo. bar. bor. a sto.
Crementa a primæ verbis. ni do. instabilisq;
viri propriũ. a chyppe axe. tã verbũ q̃ interiectio.
Longa dolabella atq; dolabra, et semper amabo

Nomine vel verbo deducta per abulũ et abrũ.

A ante b in medijs corripitur: vt arabes. Producũt atabulus. & deducta cremẽto a verbis primæ cõiugationis in abilis. vt amabilis. in bũdus: vt lætabũdus. in abam/ in abo/ in abar et abor. vt amabã. bo. amabar. bor. ni a do et sto. Producitur naturaliter dolabra. et eius diminutiuũ dolabella. qd in viri nomẽ abijt. Licet cum o in scda dolobella a vulgo dicatur. Iuue. saty. viij Inde dolabella est. atq; hinc Antonius. Inde sacrilegus verres. producũtur naturaliter deducta in abulũ et abrũ siue a verbo siue a nõie. vt venabulũ cunabula. acetabulũ. volutabrũ. candelabrũ. velabrũ ventilabrũ. testibus Aldo Manutio & Niniuita. Amabo semper siue verbũ siue interiectio producitur. licet scioli corripiunt. Mar. li. viij. Dic verũ mihi Marce dic amabo. Barabbas positione producitur.

vernacula lingua
mery. moder tongue. byssy tonged.
vt alacer. vt vernaculus. vt dicaculus.
A ante c. Ante c/ fit breuis a. finita sed aculus aufer
a parler. angry. .i. ex hærba. a cocke chykken. false.
Cœnaculũ. vt iracũdus. vt hærbaceus. gallinaceus. vt falax.
Aculum et acundus simul aceus. acius. axq;
fluuius ortũ habẽs fluui⁹ ætoliæ & macedo-
ex Pyreneo monte. niæ vrbs.
fallacis. & silia. Calepin⁹ scribit atax
Obliquos, nisi quos dant barbara athax simul atrax
a cui⁹ gtõ aba- insula Cræta. i. cã- parasiti genus aromatis & arbor
cus formatur. dida et regina cuiuldam
vnguenti gen⁹. a cupborde. ethiopũ olim dicta. nomen. vnde fluit.
Et dropax et abax Candaxq; coraxq; styraxq;
arbor quã latini taxũ vocant et est gen⁹ hærbæ hederæ similis densis geniculatæ cau-
viri ppriũ. libus spinosæ fruticosæ ramis olente liliũ.
Pharnax: sic smilax quidã dicunt similaxq;
hærba q̃ oim morboꝝ remedia pmit-
a fyre bronde. tit. teste Pli. idẽ qd styrax.
Istis iungatur fax sicq; panaxq; storaxq;
lapill⁹ ex flumine rotũdus
ad cochlearũ similitudinẽ. a draught. .i. merus. a. ũ.
Longaq; Benacus cochlaca cloaca meracus

libi genus ad cōcili=
andum stomachū.
vt etiā mustace⁹ ex nucū gene= obumbro.as. a shadowe place.
a mustaceū. re arbor. as. vmbrosus locus.

Et mustacea seu pistacium opaco et opacus

viri propriū. Corcyre populus.
apud Papi. inde phæacia regio. nomē patriæ alimar.

Fumacus phæax istis Limacaq; iungas

ꝓpriū mulieri.
in Priapæis. viri propriū. viri ꝓpriū.

Addas Laudace Pediacia Otaciliusq;

celeriter duco.
viri proprium. teste festo. as.

His Numacius hippacoq; petacius addas

duarū vrbiū nomē.
vehiculi genus quarum vna
quo lapides & li= est in Media.et
gna vehi solent. alia in Arabia. a raser.

Et sic sarracum sarraca nouacula subde

purslayne.
hærba hærba. possessiuum a syracusæ.arū.

Pastinaca et portulaca syracusiusq;

nisi apud Ausonium solū corripitur.

Esto Syracusæ varium.raro breuiandum.

Syracusæ.arū.vrbs Siciliæ cū y græco variatur:sed ꝓductio frequētior.Sillius li.xiiij.Ipsa Syracusæ patulos vrbs inclyta muros.Ausonius de syracusis & Catina.Quis Catinam sileat aut quadruplices syracusas.sed solus Ausonius corripuit.quare productio est tritior.Inde syracusius.a.ū.qđ antepenultimā cōtra primitiui naturā corripit.Sillius li.xiiij.Inde syracusias castris circundedit arces.Virg.in Buco.Prima syracusio dignata est ludere versu.ꝯtra ꝓmitiui naturā cui/cor.qđ græce per ou diphthongon scribitur.Sed quū corripitur/ potius scribitur per o Syracosius.vt diximus de pulypus et polypus.culeus & coleus.Illud annotandū quod Ferettus censet.qꝛ ou diphthong⁹ græca in u longū latine vertitur.et correptionis gratia aliqñ in o micron.hoc est breue. Annotatio.

troiani a duce æneа. philosophi ꝓpriū. ægregij sculptoris nomen.
vt æneades. carneades. a grešhoppe

A ante d.

A præ d/breuies.sed tolle cicada ageladas.

to scrape away to com vpon fluuius in hadriaticū.
vt abrado. inuado. mare fluens. vt wolfadus.

Composita a longis et Iader ꝓpria in adus

Corripies eadem produc sexto sed eadem

a strype/or a buffet.
vt colaphus. .s.dictionibus.

A super f vel phi vult simplicibus breuiari

Venaphrū est oppidū in Cāpania:vbi fiebat optimū oleū.Marci.hoc tibi cāpani sudaui baccha venaphri. cū ph. cū ph.

A ante f

Tolle Venafranumq; Venafrum iunge Carafa.

A ante g.

vt virago. Bethphage. aulo hyberna. viri nomen.
Ante g/longa fit a. tolle attagen Abdenagoq;

auis nomia.
idem quod attagen nomen montis
dr rattages.gis. viri nomen. et oppidi. viri proprii.
Attagena Astyages Acragas simul Arpyagesq;

græcu i.mutatio nymphæ et pplī scythici in Asia
hinc hypallage.&c. mulierz nomē vltra Caspiū mare. a grauer or keruer.
vel ge. apd Mar. arū. .i.sculptor.
Allaga sic Lalage sic massagetæ ac anaglyptes

fluuij nomē in Sicilia.
Nebrissensis cū t/sim=
plici Patagia. at Cale=
pin⁹ Pattagia cū tt. prouerbium vel
Niniuita cū n et t. tritum dictum. pplus Scythiæ.
Pantagia ad(q;)agiū sic thyrsagetes apageq;

pplī ex paphlagonia regione vt paragoge vt pythagoras
que est in minori Asia qui in synagoga anaxagoras
Italiam transuecti.mox pædagogus. hermagoras
Veneti dicti sunt. .i.ductio. .i.forū. athenagoras.
Paphlagones iungas vel agoge vel gora nata

Mandragora⁹ hærbæ nomē. et Andragoras corripiuntur.

the goute in the goute in
.i.dolor the hande. the foote. declinationis.
Ex agria educta. vt chiragra et podagra. atq; secundæ

hærba q̄ crescit aspa in
virgulta et in caulem.
Nomina. vt asperagus sic vertagus aruiragusq;

vt pamphagi dicitur
pplī æthiopie omni-
bus reb⁹ vescētibus.
pfundū maris. totū comedēs. .i.comesse.
Lucagus et pelagus sic Pamphagus orta phaginq;

qui naui fracta asinus agrestis
bona amisit. a wylde asse. nauis fractio.
Naufragus ac onager tanager sic naufragiumq;.

quicqd dēsat aut constringit.
ɔiūctio vl cōpositio. pprie tamē dr ea pars viscerum
a ioynīg togyder. i vitulz q̄ lac dēsat. angl. ryndels.
cui⁹ pma cor. dr ɛ cōpages.gis. a coagulū. nrō singulari.
Ex ago composita hæc compago coagula produc

morbus qui ex contactu cōtrahitur.
verborū circuit⁹. a contagyose sykenes.
a circūstaunce. a contaginm. contagio. vel contages.
Iungas ambages contagia vel gio. vel ges.

aduuo. fauo=
rem fero. .i.repugno. modo auxiliū/modo voces
to gyue a voyce. to say agayne. q̄ dantur in comitijs.
Suffragor sic refragor, suffragia at anceps.

¶Suffragiū variatur. Iuuena. Libera si dentur populo suffragia qui tam. Ouidius de nuce. Quid nisi suffragium nymbis ruitantibus essem: & deducitur a frango, teste Calepino. vt fragilis et fragor. quorū prima corripitur.

alijs de Italia. vt italus. | coralium. | .i. denoīatiua & adiectiua. | vt gñalis. | a perser. vt penetrale.

Abreuies super l. ni ducta per alis et ale.

A ante l Claudianus ll/ gemmauit i Corallıū pductionis gratia.

(a bolster): vt ala.l.alis. | ceruical.alis. | fabulosus & garrulus iactās virtutē: vel suam/vel alienam. | viri proprium filij dauid regis.

Al neutrū obliquis. aretalogus ac Abesalom

ciuitas palestinæ .i. Iudææ a quo ascolanitæ dicti ppli. | nomen mulieris. et nomen fontis.

Ascalon iungas. Atalanta at variatur

a cephalenia insula Ionij maris possessiuū. | viri proprium apud Sidoniū. | a pype of a condyt.

Longa cephalenus Caramalus iunge canalis.

a coyfe. | herculis amica. | agrestes casæ pastorum. shepardes cotes. | Rhodiani q Rhodū incolūt ab Ialysus. q vrbs est Rhodi.

Focale Omphale magalia Ialysijq;

¶Focale a faucibus dr. au in o longū versa: vt fit in suffoco et pfoco. Focale erat capitis tegmentū ad aures ptendēs. quo recitaturi oratores vtebātur delicatiores & valitudinarij. ang. a coyfe. Focale a focus corripit primam. angl. a cryspyng yron.

viri ppū. in messalinus. | agrestes casæ. shepehardes cootes.

Pharsalos vel lus. Messala mapalia iunge

thessalia. | nisi apud Catullū. | socius in mēsa.

(Pharsaliam breuies raro). sed longa sodalis

pal9 Arcadiæ cum y græco. | .i. solea. dicūtur epor calcei nunc: olim genus calceamēti. | vltim9 Assiriorū rex luxuriosissime viuens.

Iungas stymphalus Sandalia Sardanapalus

addūt alij Sādaliotis isulā.

¶Annotatio.

¶Abesalom dictio tetrasyllaba. nō absalon. interroga Caldæos. græcos. et hebræos. cū e/ante s. & m/nō n/in fine. pen. pducta. dicit hoc cōtra Sulpitiū Nestor. Non recte dixit Philelphus in tertia secūdæ. Pœnas absalon horrendas dederat darijq vocarūt. Pharsalos oppidi nomen. Pharsalus viri nomen/qui oppido nomen dedit. hinc pharsalus. a. ū. et Pharsalia. i. Thessalia. oia producūtur præter Pharsalia quod variatur: sed rectius producitur. Luca. li. vi. Emathis æquorei regnū Pharsalos Achillis. Ibidem. Exire e medijs potuit Pharsalia campis. Sic idem semper Ouidius. Ouidius. xv. meta. Obsessæ mœnia pacem victa petent Mutinæ: pharsalia sentiet illum. Catullus solus corripuit. Pharsaliam coeunt et Pharsala tecta frequentāt. Alij habent sine coniunctione Pharsalia tecta frequentant. Hunc imitatus Petrarcha in secunda Aphricæ. Sit phas Pharsaliam post simoenta legi.

vt salamis cōtra Bebeliū: qui dicit pduci in perihegesi. | a showe. | in q errauit Arator. vt i alijs. vt calceamen. & inde calceamentū. &c.

A super in breuies, produc verbalia in amen.

A ante m.

odor suauissim⁹ thymi odorē referēs. hoc incēdebat. i sacrificijs. iñ thymiateria. vasa odorum. atis.
vt amam⁹. doceam⁹. legam⁹. audiam⁹. q̄d cor.
Et crescens verbū (præter damus) at thymiama.

Cræte oppidū. et hærba. ang. dytan. apd Baptistā. viri propriū.
Produc Dictamus mum. vel alama Philamon

scrutor et iuestigo. intamino. maculo. fœdo.
Iunge examino sic in. vel contamino dictis.

A ante n

vt galbanū. lachanum. a spyder or a nedder coppe. vt titan.
A breuis est super n. sed aranea araneus. ex an

sol vel gigas eo noīe. titanis. auis de Phasi fluuio traducta. a phesaunde. vt phasianus. straunge. .i. de exterī locis. vt extraneus. voyde. inanis.

A ante n longa.

Obliquos tolle et ducta anus. et aneus. anis.

vt Romanus hispanus vt Nicanor. mons galliæ garganus.
Et gentile simul propriumq; hominū atq; locorum

vt Aristophanes. Diophanes poeta. Epiphanes. fons et nympha in fontē cōuersa. filia Mœandri ex qua Miletus tulit byblidē.

A ante n bre.

Ducta phanes breuies Cyane sic Cyanee adsit

viri ppriū. ficus albæ pediculo minutissimo latissimæ. fluui⁹ Damasci in radicib⁹. Libani. fluuius est Thessaliæ.
Ananias arane ac Abana Apidanus cataneq;

villa secundo milliario ab hierusalem. in latere montis oliueti. cancri genus dicitur. et Caranus viri propriū. pmontoriū siue oppidū Siciliæ a curuo situ instar falcis. falx curua: græcū.
Bethania et capaneus caranus Drepanū drepanosq;

viri propriū. fluuius i Italia ab Eridiano solis filio. troian⁹ fili⁹ Jouis ex Electra. inde dardania Troia. montes supra Patauiū Istriam versus. inde euganeus. a. ū.
Ceranus Eridanus sic Dardanus Euganei addas

vrbs Mediæ regionis. siue egbatana plali tm. viri nomē q thethyos cōiunx fuit. dicitur et mare. quod vniuersam circuit terrā. ppli germaniæ. nomē fluuij in Scythia.
Ecbatana Oceanus sic marcomanes Hipanisq;

viri propriū. mōs palestinæ regionis. viri ppriū. ppli apd pscianū in perihegesi.
Manganus et Libanus Pytanus sic peutanei addes

V in primis.

fluuius Belgarū
viri proprium. fluui' galliæ. in gallia.

Pausanias Rhodanus vel Sequana Sardanapalus

nomē oppidi. vna ex nouē
apud Susios. musis.

Susa.e. et susa. orū. metropolis Persidis et oppidū.

Susana Tessimanus sic Vrania vraniusq;

insula in mari indico interpretatur aduersatis ampla inter or- sarius quo noie
Et cœlum: q sit vi- sus occasumq solis. appellatus est
sui peruium. vt ait vel na. diabolus.
Ambrosius.

Vranos addas Taprobane, sed longa sathanas.

dicta est Sicilia
a sicanis pplis qui
primi eam incoluisse ferūtur. q hispani populus hispa- interpretatur
sunt indigenæ. nus a fluuio nobiscū deus.
Sicare dictus. nomen dei.

Sicaniam varies sic sicanus emanuelq;

filius Dædali.
a strype/or vn Iapygia cala-
a buffet. fluuij bria dicta est.
vt alapa. catapulta. fluui' siciliæ. nomē. pygis.

A ante p

Ante p fit breuis a, ni Anapus Iapis Iapyx

lyricen apud fluuij nomen.
Ouidi. meta. cū p græco. viri propriū.

Sic et Iapetides Cynapes et Caiaphas

hortorū deus olim
viri proprium. deorū quos gē-
vnde Mesapia tilitas coluit.
fluuij nomē. apulia dicta. fœdissimus.

Isapis sic Mesapus coniunge Priapus

hærba seminosa maxi-
vrbs Italiæ mā acrimoniā habēs.
quasi noua vrbs. mustarde. sinapi.

Adde Neapolis atq; sinape sinapis et api

cognomen a kynred.
Osyridis. progenies. idē qd Serapion.

Inde Serapion et prosapia subde Serapis

vt Tanaquil mulieris nomē.

A ante q

A præ q mediis breuies, demas tamen inde

Nequaq̄ et sexti casus sit testis vtraq;

mery. a mylstone. an alter.
vt hilaris. vel rus. vt molaris. altare.

A ante r.

A super r breuies, produc sed in aris et are

stlataria qc- vt carnariū (a larder). ærariū (a
vt singularis denari' (a peny). et quid stlata. treser house.
et singulare. possessiuū a denus. est aduectū.

Stlata (a lyghter. gen' nauigij.

Mobile vel fixum, sic arius, aria, iumq;.

vt balearicus a baleares. vt a cæsaris cæsarius.
Aricus ex ares. breuibus sed ducta notabis.
insula a statione nauiũ Aeneæ bytter. a nyggarde.
dicta. vt ait plinius. .i. acerbus. .i. tenax.
Aenariam varies. produc sed amarus auarus
vñ amaricin⁹. a. ũ. nomẽ pueri in
hærba quæ amaracũ hær=
maiorana dr. viri pprĩũ. bam versus.
His et amaracus adde et Auaricus atq; Cynare
.i. amaritudo.
to were bytter. oris. .i. amarũ facio.
Sic et amaresco vel amaror amaricor adde
mons Euboiæ
altissimus. viri propriũ
viri propriũ. cum diphthongo eu. frater Moisæ.
Et Longarenus sic Caphareus et Aaron
pyleus. Phrigiũ mulierũ Persarũ
locus decollatorũ. occiput tegens. ang. (burlettes). q̃
& dicit caluities postea vsi sunt reges & sacerdotes.
totius capitis. viri nomẽ. æ. femininũ. æ. masculinũ.
Et Caluaria Hilarius atq; tiara tiaras
nomẽ auis apd
Catullum. viri propriũ. fluuii nomen.
His zodoara palara Pinarius adde Megarus.
viri pprĩũ. apud Sidoniũ. viri pprĩũ.
Macharius breuis ac Hilarion. longa sit aris
loc⁹ vbi boues Julii cognomen. hinc
a spurre. stare cõsueuerũt. tractum ad omnes
vt calcar caris. a bostar. imperatores.
Obliquis ex ar. cum bostare Cæsaris aufer
hærba est radicis iubar proprie stella q̃
odoratæ ad cynna= ante solis ortum ful= fruticis genus
mi similitudinẽ. get. sæpe pro ipso est in oriente
a baccar. splẽdore ponit. similis lẽtisco.
Baccaris et iubaris sic capparis asparis adde
preciũ quod
ex lucis capit. k
fluui⁹ galliæ vt erogatio q̃ i deorũ potus
ab Arar. lucis fiebat. a nectar. vt hamilcaris pprĩũ.
Ac araris lucaris cum nectara barbara iunges.
viri pprĩũ. viri pprĩũ. q̃ amat vel amatur. angl.
vt Jalius. Damasus. ægyptio= a peramour or lemman.
cõtra Sulpitium et alios. rũ rex. hinc amasia fœminini.

A ante s.

Est breuis a super s. sed Amasis Amasius aufer
hærba i ægy= equorũ vel
nomen cuius= pto in humi= filius Aeso= asinorum
dã astrologi. dis nascẽs. nis fratris. ductor.
Atq; Albimasar Colocasia Iason agaso

A in medijs.

Gymnasiū corripit a ante s. Marcialis. Gymnasium thermæ stadiū est hac parte recede.

insulæ apud Pris. in perihegesi.

viri nomen. diphthōg° corripit añ vocalē. viri pprīū.

Adde Caprasius et gymnasiæ atq; Naason

mons in Phocide musis sacer. viri proprium. apud Macrū. est pinguius ac crassius intestinum.

Parnasus iungas Orbasius adde et omasum

Sidicinorum dux. viri proprium apud Baptistā. viri nomen.

Et Viridasius ac Pascasius atq; Eleaser

¶ Annotatio.

¶ Sulpitius plureſq; dicunt hic propria. cōia esse. In quo eos longe errasse declarant poetarū testimonia. Nā qdā semp corripiuntur. vt Jasius. Ouidius. ij. de tristibus. In Cererem Jasius qui referatur erit. quædā semper pducūtur. vt Jason vij. meta. Pelle moras tibi semper debebit Jason. Idem alibi. Quē nisi crudelem nō tangit Jasonis ætas.

vt barathrū (hell) vt palatum (the roofe of the mouth)

Ante t fit breuis a, produc finita per atum. **A ante t.**

poeta lyric°. Horatius. viri pprīū Bullatius. senatus collectio senatorū. aliqñ loc° vbi consultabant. the parlamēt house. syluaticus dcād pertinet ad syluā. amator. paulatim vicatim gregatim agminatim.

Atius ac atus sic aticus ator et atim

vt Achates viri nomen. Nyphates Scythiæ fluui°. viri proprium. viri propriū.

Acates, breuies tamē Antiphates Pelatesq;

viri propriū. idē qd lapa siue lappa (a burre) a lapathes. is. idem qd sarmata pplˢ scythiæ. a sarmates. Eurybates nomē viri Schenobates. i. funābul° Ichnobates

Et Zalates cum lapathe sarmate nata batesq;

vt Socrates phī nomē. Xenocrates phī nomen. hippocrates viri pprīū. Nicostratus viri nomē quasi victoriosus exercit°. Philostrat° viri nomen quasi amator exercit° interpratur. Callistratus viri nomē. vt potestatis maiestatis. ab anas.

Et cratos atq; stratos. sic atis ab as. anates ni

Cretæ fluui° viri propriū. viri pprīū.

Produc Cerathus Bullatius adde et Aratus

antiq vulneris vestigiū. viri propriū.

Atq; cicatrix Egates Curatius adde

regio. iñ Croatii populi. viri propriū. fluuij nomē apud Phocydos.

Iunge Croatia sic Egnatius ac Erymathus

oppidū Italiæ. fluui° Siciliæ. a hypate vel hypata oppidū Siciliæ. a plough.

Et Fabrateria ac Hypates semper aratrū

frenũ acerrimũ. a rough bytte of a brydell. | tã pilo armat' q̃ infoelicissimi Pontij nomẽ. | prædo marinus. a robber on the see. | Umbriæ oppidũ.

Adde lupatum Pilatus pirata Reate

mõtis nomẽ. tes. | collis prope Capuam. orum. | viri ppriũ. | viri nomẽ apud Sidoniũ.

Leucate Tiphata Lutatius atq; Phabaton.

viri ppriũ apud Horatium. | palatium mons Romæ. etetiam dom' imperatoria ampla et supba. ang. a palace. a palatũ singulari. | locus Romæ in morem hemycycli extructus ad videndum spectacula idoneus.

Et Pediatia iunge Palatia sicq; theatrũ

a Palãtia latini regis vxore. adiectiuũ. vnde dicimus montem Palatinum super quo extructa est Roma. | oppidi nomẽ. apd Silliũ. | virga virilis. a veratrũ. | apud Pauliniũ.

Adde palatinusq; Theate veratra vasate

viri ppriũ. | deus pastorũ. deus. i. pan. | a faute. culpa vel crimen.

Atq; Trebatius et Tegeaticus atq; reatus

viri propriũ. vt Octauius. | regio. p Batauia. | vrbs quæ Padua dr. p Patauiũ.

A ante u. A super u produc. Batana at Patauum breuiabis

fluuius apud Ausoniũ. | batauus. a. ũ. possessiuum a Batauia. | inde tetaticus.

Et Durauus. verũ varies batauus tetauusq;

Tetauus morbus est quũ musculi q̃ secundũ spinam sunt rigent ita vt se inflectere non possint. vt quũ ceruix recta et immobilis intenditur.

De e in medijs ante consonãtes.

vt cerebrũ. | viri ppriũ. | viri ppriũ. apud Ouidiũ in Ibin.

E ante b. E Præ b medijs breuies, sed Alebus Alebes

Apollo propter multitudinem sagittarũ. | a deleo. es. | viri propriũm. sm Tortelliũ.

Longa Hecatebeletes delebilis atq; Chorebus.

adolescẽs quatuordecim annorum pubescere incipiẽs. | vrbs Thessaliæ. vt Perrhæbe. es. | cytharœdus amœbeus. | et sm Nestorẽ Corœbus. viri ppriũ.

Adde et ephebus eis diphthongon in æ simul œq;

vt verecũdus. verecũdor. | a breuib'. | vt extrinsec'. | quindecim. a q̃nq; et decẽ. | ab hẽdeca et syllaba hẽdecasyllabon.

E ante c. E præ c produc, sed deriuata notentur,

mōs ⁊ oppidū vbi Cybele
.i.capillatus/vel sine tōsura comarū. viri ꝓprium regis Juda. mater deoꝝ colebatur. vel thus.
Adde et acersecomes sic Ezechias Berecynthos
apud Ausoniū. p̄hus ⁊ poeta ex Sypro insula/ tragicus q̄ phthiriasi.i.pediculari morbo interijt.
Et pherecles phereclus Pherecides sic Pherecrates
Ouid. Romechiūq; legit caulonaq; nariciamq;. Jacobus Bononiensis legit Rumētū. quicquid animum ad voluptates illicet. wāton ꝓuocatyons. ipsa mater deoꝝ Cybele dicta. viri nomē.
Romechium illecebrę Berecynthia Sufeciusq;
phi moratissiminomē/Neronis p̄ceptor. vrbis nomen apd̄ Baptistā. senecio diminutiuū a senex: dr̄ etiā hærba q̄ vere canescēs i tegulis ⁊ in muris nascitur cauliculis rubicūdis. teste Nebrissensi. viri propriū.
Et Seneca Albunecar sene(sic)cio Telecoonq;
Sed per diphthongon quotquot sunt scripta notabis.

¶ hæc per diphthongon ꝓducūtur in medio. Chamæcyssus.i.hedera terrestris. Synæcia.i.bona dea. vt mater deoꝝ. Synæciū mulieris diuersoriū. Synæconitis mulierū coenaculū. Pyræchines apud Nimuitā. ¶ Oe sic. vt dioecesis. p̄œnilōga.i.gubernatio/administratio/siue iurisdictio. Monoech⁹ portꝰ ⁊ statio quædā Liguriæ. Menecoeus fili⁹ Creontꝭ. Paroecia.i.incolatus. ⁊ vulgo dicūtur oēs dom⁹/vni animarū pastori subiectæ. Sunt qui deducūt a para.i.iuxta/⁊ oecos.i. dom⁹. Sūt etiā q̄ a parochus parochia censeāt recte dici. Paroecus cōtubernalis. q̄ nō lōge a me habitat. ⁊ sic q̄d aliud ab oecos.i.domus. Soloecismus est imparilitas a n̄ris dicta. a vetustiorib⁹ striboligo. et est impar ⁊ incōueniēs cōpositura partiū orōnis. Jn̄ soloecissare corrupto sermone vti. ⁊ Soloeci q̄ male loquūtur. Stoechō cū ch. lr̄az dicim⁹. in Antistoechō positio lr̄ę p alia. vt sella p sedda. hoc Tortel.

nomen viri. vt Diomedes. Lycomedes. a cheyre. cathedra. .i.finita. viri ꝓprium Antimedon.
Ante d longa fit e. breuies hedra clausa medonq;
idē q̄d alcimedon. mulieris nomē Alcimede.es. vt Andromeda. viri nomē.
Alcimedes vel de sic Andromede Celedonq;

¶ Corripiunt̄ cōposita ab hedra.i.sedes. vt cathedra.i.subselliū. Exhedra loc⁹ spaciosus q̄si tricliniū: q̄ q̄si ad occidentē versa esse solebat. Hiero. Si q̄s coeperit ægrotare/trāffert ad exhedrā latiorē: ⁊ tāto senū ministerio ꝓfouet̄: vt nec delicias vrbium nec m̄ris quærat affectū. Synhedra. Similiter i medon desinētia. vt Alcimedon q̄d ⁊ Alcimedes dr̄. viri ꝓpriū. Laomedon viri ꝓpriū. Erymedon cū y/viri ⁊ fluuij nomē. Theromedon viri nomē. Oromedō. ⁊ si q̄ sint alia in medon clausa.

Britānoꝝ gallorūq; vehicula. nomē phi. oppidi nomē. medici nomē.
Essedum et Empedocles Lebedus sic Democedesq;
Jue. Mergere ficedulas didicit nebulone parēte. Marci. Cærea q̄ patulo lucet ficedula lūbo. Luca. Quū tibi sacrato macedo seruat̄ i antro. Uirg. Quippe macedo Jnsomnis hæc visus ait miserere p̄camur. vrbs græciæ a Jouis filia dicta.
Ficedula & macedo, variant, breuies Lacedæmon

ficedula auis q̄ ficu pascitur et vuis. Macedo ⁊ domacedoniæ regionis incola.

viri proprium.
apud Terentiũ. viri proprium:
Iphimedia simul Menedemus Melchisedechq;
a remedy.
per Apocopen. insula vici-
hærbæ nomen. pro remediũ. na Troiæ. apð Statiũ. Siciliæ flumen.
Peucedanum remedum Tenedos veleda et Vagedrusa
arboris nomẽ. vir nomen.
Vnedo Zebedeus sed diphthongata notabis.

¶ Diphthongata sunt ista. Cauædiũ: qr fit ab ædes. Cinædus puer pathic⁹. Ueredus equus velocissimi cursus. quo vsi sunt maiores in venatione. Uerædarius nũcius. cursor. siue tabellari⁹ equestris. Oe ante d. vt comœdia. tragœdia. psalmœdia. prosœdia. i. accentus. hodœdocus latro et viarum obsessor. obœdio. i. obtempero.

E ante f.

E super f (vel phi potius) breuies, tamen aufer

Composita a longis: varies facio et fata fio.

E ante f (vt dicũt) corripitur. sed difficulter inuenitur exemplũ. qr elephas p f/male scribitur. Sed composita a longis pducuntur. vt veneficus venefica. qui ꝛ quæ venena conficit: et qui incantationibus et cæteris malis artibus vtitur. Ueneficiũ. ipse actus venenãdi. Sed cõposita a facio et fio q̃si infinita variantur. vt liquefacio liquefio. patefacio patefio. sic expgefacio. rarefacio. Tepefacio. Oui. vj. me. Thura liquefaciunt indutaq; cornibus aurũ. Catullus. Omentũ in flamma pinguẽ liquefaciens. Hora. ser. iij. In matris iugulo ferrũ tepefecit acutum. Catullus Alta tepefaciet pmixta flumina cæde. Propertius. Nec flentis dominæ patefiãt nocte fenestræ. et sic de reliquis.

De elegia siue elegeia prius dixi de i/ante a.

miseria. hinc locus tricame- Collegæ dicitur duo
elegi versus rat⁹ in naui. eiusdẽ potestatꝭ muñi. collegarũ societas.
vt elegia. tristega. vt collega. æ. collegium.

E ante g.

Ante g fit breuis e. de longis ducta notabis.
loci propriũ apud locus in quo lu-
Uirg. ij. æneidos. ctãtes spectãtur. viri propriũ.
Corripit Vcalegon. produc Symplega Cethegus
accusatio siue prædicamentum. vnde
categoriæ siue categoremata
Aristotelis. i. prædicamenta. nauiũ fabricator.
Atq; categoria et naupegus sic soropegus
astutia vel gesta mili-
taria vel consilia.
atis. terræ ambitus. viri propriũ.
Adde strategema et perihegesis atq; strategus
laus et solẽni-
Symplegades insulæ tas. hinc panæ-
duæ in Bosphoro. eti- gyrici lib⁹. qb⁹ ali-
am scopuli. viri nomen. qd laudam⁹. viri pprũ.
adis. vt Cynægyris. panægyris. Cratægus.
Symplegas iungas sic diphthongata per æq;

E in medijs.

vt pyrgoteles
praxiteles. vt periscelis. idis. crurũ ornamẽtũ.
Aristoteles Monosceli hoies indici
a nyghtingale. hungry. phi darinomẽ. singulis cruribus.
vt philomela. famelicus. .i.finis. .i.crus.

E super l produc. sed nata telos scelos aufer — E ante l.

qui studio quo=
dã ardet i oẽm
an aungell. rem: et nihil
.i.nuncius. perficit. viri proprium. ægregij sculptoris nomẽ.

Angelus ardelio sic Abimelech Ageladas

vrbs in Auso. viri ꝛ fluuij
viri nomẽ. viri nomen. mater deorũ. et Pruden. nomen.

Ampelus Ampelius Cybele ac Arelas Achelous

hærba q̃dã.
a daphodell. sacerdotꝫ nomẽ. gẽtis nomẽ.

Aphodelus Cybelus Auelis coniunge ameletis

Ixionis et Ja= tonsoris nomen. viri proprium. dux
de filius. bacchus. apud Marcialẽ. græcorꝫ apd Troiã.

Cypselus ac Eleleus sic Eutrapelus Menelaus

oppidi nomẽ
apud Luca. gigantis nomen. piscis. cõuenientia quædã.

Encheliæ Enchęladus sic etelis entelechia

cythar œdi nomẽ. deus somniorũ
locus qui= hedys. i. dulcis idẽ Morpheus
dã Romæ. melos. i. cãtus. Apollo. Phobetor.

Ficeliæ Hedymeles Hecatebeletes Icelosq;

helles mater veru græce q̃ cõfo=
vnde illa Ne= dimus mẽdas et
pheleias dr. canis nomen. errata librorꝫ. idem.

Et Nephele meneleus obelus iungas obeliscus

vnguentũ apud
bacchus ipse. canis nomen. bacchi mater. Marcialem.

Nyctelius pterelas Semele sic marcelianũ

to bury. lucus ꝛ ma= viri nomen in
Vlyssis vxor. a sepelio. is. ter bacchi. cygnũ mutati. cẽtauri nomẽ.

Penelope sepelit stimele Sthenelus Stipelusq;

a Sicelis.
sicelidis. hærba. mulieris nomẽ. mulieris nomen.

Sicelis ac sphacelus sic Thargeliam Thymeleq;

vestes virides. populi.

Et Zerampelinæ coniungas vindeliciq;

¶ Diphthongo ꝓducitur æ ante l. vt Chamælæa hærba. Chamæleon ontis. paruus leo. animal est diuersa varietate ꝯspersum. vt pardus. Chamemæla hærba nota ab odore graui. angl. a chamemell. omnia p ch/scribũtur. vt dicit Nestor. Mentæle. is. et mantælũ. et mantile est id/quo manus absterguntur.

wyldernes. hinc Artemisia hærba.
vt academia. eremus sꝫ pð. artemidis. i. Diana. viri ꝓpriũ.

E produc super m, breuia Artemis Anchemolusq; — E ante m.

vet⁹. at an æ mos
cũ æ diphthõgo dr
exanguis. viri nomen. regio. vñ aleman⁹.

Anemos Archemerus Alemania chrysothemisq;

vicul⁹ pinguissim⁹ miles.
in palæstina. græcum. viri nomen. rex ægypti.

Gethsemani polemos Polemon sic et Ptolemæus

vt Triptolem⁹
vt Neoptolem⁹ viri nomẽ.
viri nomẽ. i. nou⁹ Philoptolem⁹ viri nomen.
miles. viri nomẽ. viri nomẽ. Vlixi filius.

Deducta et Ptolemus. Solemus sic Telemachusq;

p synæresin frequẽter
viri propriũ est bissyllabũ. sigt trãspadani vo= seminariũ õmĩ.
apud Ouid. graue. magnũ. vrgẽs. cãt capsam. vt ignis. aer. aq.

Telemus et vehemens sic ploxemũ et adde elementũ.

¶ Annotatio.

vt amemus. &c.

Quæ diphthongantur longa et crescentia verba

¶ Ae ante m/ diphthongo ꝑducitur. vt Achæmenes. primus Persarũ rex. Unde persæ Achæmenidae et Achaemenij dicũtur. Achaemenides comes Ulyssis. teste Tortellio. per æ diphthongon in scđa syllaba. nõ p i. Adræmon Thoantis pater. Calodæmon cacodæmon. Diadæma. Eudæmon & eudæmonidas. virorũ ꝓpria. Lacedæmon lacedæmonia. Palæmon viri ꝓpriũ. Pylæmenes cũ y/ viri nomẽ. Talemæneus viri nomẽ. ¶ Oe añ m. parœmia. ꝓuerbiũ. Prooemiũ præfatio. Philopoemon viri nomen.

¶ Annotatio.

¶ Diastema græce. i. spaciũ ꝓducit e. teste Pio & Calepino. Ideo (vt vterq; testatur) errauit Sidonius in epithalamio Polemij dicẽs. Sic placidam paphien seruare diastema quintũ. Euphemia mulieris nomẽ. interp̃tatur bona fama. scribit p ita græcũ/ qđ vertit apud nos i e/ longũ. In quo errauit Sidonius in. j. panegyrico dicẽs. Gaudeat Euphemia sp̃dius diu ale parẽt. Errat etiã poeta doctissim⁹ Baptista Mãtuan⁹ in catharinaria dicẽs. Fun⁹ Anastasiæ vidi euphemiæq; dolores. Eleemosyna hexasyllaba dictio est. cuius tertia syllaba ꝓducit. qcqđ Uerulanus alijq; dicũt. scribitur enĩ tertia syllaba per ita graecũ: et interp̃tatur misericordia. Uindemia ꝓducit antepenultimã. Uirg. ij. geor. Floret ager spumat plenis vindemia labris. sic caeteri. hinc Uindemiator. & p syncopã vindemiator Hora. dixit li. j. saty. vij. Uindemiator & inuict⁹ quũ saepe viator. Oui. detraxit a lr̃am dicẽs in fastis At non effugit vindemitor hoc quoq; causam. Abstemius deducit ab abstineo et temetũ: ideo q̃dã putãt variari. sed melius ꝓducitur a cũctis. Academia semper ꝓducitur. Erem⁹ sine aspiratione ꝓducitur tñ cõtra Alexandrũ Sulpitium et alios plurimos. scribitur enĩ in scđa per ita graecũ/ quod nos vertimus in e longũ. testis est Nestor. Errauit ergo Prudẽti⁹ cũ alijs. q graecã ortographiã parui curãtes corripuerũt.

nomẽ medici. ab agar deductũ a strãger.
E ante n. vt Galenus. agarenus. vt aduenio. aduena. conuena.

Longa est e super n. breuibus sed ducta notabis

viri ꝓpriũ. regio.
hebreum. cõtra Rigã & Petrar.

Et genos atq; sthenos, Aenech sic Armeniamq;

¶ Corripiuntur cōposita a genos graeco. i. genus. veluti Diogenes nomē philoso phi. et Origenes viri nomē. cōtra Rigā qui mate scripsit in Luca. Scripsit Origenes qđ nō tenebrosa fuerūt. Antigenes. Hermogenes. Protogenes virorū ꝓpria. Siliter ducta a sthenos cū sth. i. robur. vt Demosthenes orator dulcis. Borysthenes cū y. fluuius insula et oppidū. vnde Borysthenidæ scythae. et borysthenius et borysthenis. idis. Sic Antisthenes Calisthenes. Philisthenes. virorū ꝓpria.

His xenos atq; menos tenus adde meneq; menesq;.

Et cōposita a Xenos. i. hospes vel peregrinus. vt Philoxenes. i. hospitalis vir. Philoxena. hospitalis mulier. Philoxenia hospitalitas. Aristoxenus optimus hospes. Axenus inhospitabilis. Polyxena cū y graeco filia Priami interptatur multorū peregrina. Corripiuntur quoq; deducta a menos. vt Ariasmen⁹ viri nomē. Idasmenus viri nomen. Missumenos. i. odio dignus et displicens. Orchomenus mons Thessaliae. vide Orchomenū oppidū et Orchomenon fluui⁹. Et a tenus. vt hactenus eatenus quatenus nullatenus. Et finita in mene. vt Nyctimene filia Nyctei conuersa in noctuā ob incestū cū patre. Clymene phaetontis mater. Melpomene vna musarum. Eurymenae. arum. cū y apud Flaccum. Clazomenæ. arū. oppidi nomen in Jonia asiatica. In menes. vt Achaemenes primus Persarū rex. Ascamenes sculptoris nomē. Anaximenes philosophi nomē. Aristomenes viri nomen apud Marullum.

¶ Item corripitur Achemenides viri propriū.

regina Aegypti soror Ptolemęi et Cleopatrę.
vrbis nomē apud papi. in. iiij. thebai. — viri nomē apđ Mar- — es.

Amphigenia simul Carmenion et Berenice

ꝓpriū mōtis et loci apud Vale. Flaccum libro. vi. — viri propriū. — viri ꝓpriū. — oppidi nomen. idis.

Ambenus Abdenago Celeneus vel Berenicis

in Pylade. — piscis minim⁹ maximas naues sistens. es. — furiae infernales. — dux graecorū. apud Virg.

Cromenon ac echene. sic Eumenides Menelaus

furia infernalis. idis. — viri nomē. xj. Aeneid. — arbor. vel hebanus. — viri ꝓpriū. — mulierē ꝓpriū. helene. vl na.

Eumenis eumenius. iungas hebanū ac hebenus, ne

a Jentyll man. — a yōge person. — a wytte/ot dyl posycyon. — viri proprium.

Ingenuus iuuenis sic ingenium Idomeneus

lapis preciosus apud Priscianū. — de⁹ nuptiarū. — Aetoliae vrbs et alia Boeotiae. — inde olenius a um.

Miritenes Hymeneus et Olenos Olenus atq;

nympha. — vicus. — cōditor Ormenij.

Ormenis Ormenium sic pœmenis Ormeniusq;

virgo. vnde parthenice. — viri nomen. — viri parasithae. nomen.

Parthenos Ochenius vel Parmeno parmenio sic

Corripiunt̄ q̄q; helenū frutex. et herenius. Item eugeni⁹.

viri. montis. et fluuij nomen. .i. Neapolis. viri nomē apud Ausoniū.
Parthenius sic Parthenope Philopemenis adde.

romanoꝝ rex. viri nomē. viri nomē cōuersi in cygnū. viri nomē in Pylade.
Porsena Telomeneus Stelenus sic Disamenesq;

¶ Hæc diphthongantur Amphisibæna serpens. Bolitæna piscis. Balæna marina bælua. Celæno harpyiarū vna et etiā Pleiadū. Celænæ. arū. oppidū Phrygiæ. dr et Celæna singulari. Dracæna draconis fœmina. Encænia ⁊ quicqd a cænos. i. nouus. Hyæna. Lacæna. Leæna. Muræna. Nazarænus. Parænesis admonitio. Apæneos. Proscænium. Phocæna piscis.

¶ Oe ante n. vt amœnus. i. hilaris. Amœnitas. Apœninus. vt vult Seruius: qui a pœnis nomē habere putat Nestor et alij per geminū nn. sine diphthongo Apenninus scribunt. Buthœnus cū th. i. hercules. Camœna. i. musa. Caloenū. i. vinū optimū. Lagoena mensuræ species. angl. a gallon. Et quicquid ab oenos. vt philoenos. et a coenos. i. cois. vt Epicoenū. i. promiscuū. et a schoenos. i. funis. vt oxyschoenos iuncus marinus. quasi acutus funis. Prothœnor.

E ante p

viri proprium. vt Telephus. elephas. fluuij nomen.
Ante p fit breuis e. Aesepus sed demitur isthinc

viri nomen. viri nomen. centauri nomē.
Adde et Iosephus Asclepius atq; lycepes

¶ Ista producūtur diphthongo æ ante p. Hypæpa. orū. cū y græco Lydiæ vrbs monti adiacens. ab hypo. i. sub: et æpos cacumen et vertex. Præsæpe a cratche. Palæpharus. Palæpolis. Palæpaphia. ⁊ similia. a palæ diu. et palæos vetus.

¶ Oe ante p. Hodoeperus viator. Hodoeporicū. i. itinerariū. hoc est liber aliquod iter describēs. Synaloepha. i. cōpressio. Episynaloepha cōglutinatio duarū syllabarum in vnā. quod in diphthongo et synæresi fieri solebat.

E ante q.

teste Gellio. aduerbia temporis. vel tæ. vel tæ.
E præ q breuia. vt diequarti vel diequinti.

E ante r

viri propriū et ianitor inferni. vt Cerberus. ppriū fluuij infernalis. acheron.
E super r breuies. hinc obliquos tamen aufer

spynge of the yere veris. a woman. mulieris a standyng pece/ or a goblet. crateris. vel ra. aial maculosum. pantheris. vel ra. suppositoriū quo aluus purgat. angl. a clyster. dr et clysterium.
A ver et mulier crater panther quoq; clyster

Macer igitur in hoc versu (Appositus digitis aut intus clystere fusus) penultimā male corripuit.

teste Placētino ⁊ Minuitra. eris. scāsilis annoꝝ lex ⁊ tps dubiosuz i septenario q̄uis eris. vas in quo vinū diluit. eris. nerū a quo testiculus depēdet pondus est quod in manib᷑ accipim᷑ ad saliendū velocius
Ac Erier climater luterq; cremaster et halter

E in primis.

soteria.orū.dona amico data
piscis marin⁹ q̄ ipse p salute dijs vouit.
mira ma= id est saluator
gnitudine. viri propriū. & viri ppriū. salus. riæ.
Physeter Ricimer soter soteria iunge
est genus pōderis gen⁹ serpētis ve=
qui duo habet nenati q̄ alio
didragmata. noīe dipsas dr̄ pp̄ius pōti.dr̄ signū/& dicēdi stylus.
cōtra Calepi. teris. et buzer. eris.
Atq; stater prester Byzerq; character. et ista
arteria.riæ.
latine dicit arteria.orum.
vrbs Asiæ acris asper conceptaculum
ad helle= immitis. spiritus natu= poetæ græci
spōtū sita. græcū. ralis.teste Gellio. insignis nomē.
Abdera austerus arteria Homerus acheras
insula contra Crætam arbor est q̄ ligustrū dr̄
an hat. in quā aduecta Venus. etiam hærba.
Atq; galerus Cythere Cythera cyperus
¶ Est et Cythera vna ex Cycladibus insulis. Ouidius.iij.meta. Vadit vbi festus facienda ad sacra cytheron.

Genus a Cythera insula cōtra regio hispaniæ fluuius hispaniæ
Crætā.testib⁹ Calepino & itra iberū fluuiū a rege eiusdem
contra naturā primitiui. & p tota regione. nominis.
(At Cytherea breuis) propuc sed Iberia Iberus
Virgilius.j.æneid. Parce metu cytherea manent immota tuorū.
Insula inter Siciliam
idem qd̄ Iber⁹. equus castratus. triū annoꝝ & Liparim Vulcano
Iberis. a geldynge. spacium. sacra vna ex æolijs.
Ac Iber et cantherius ac trieteris Hiera
instrumentū quo
notæ imp̄mun=
tur.dr̄ etiā quo
fortiores bitu=
minationes p̄= breuiter acute
ctorū coquunt. salseq; dictū.
rium. rium. rium.
Et finita rium caute. dicte quoq; flate
in quo q̄s lauat sacrum archanū et
q̄si lauacrū hoc organū musicū. occultū.qd̄ vulgo enū=
icellis & locis se= a psaltery. ciare non licet.
cretiorib⁹ p̄stitui solet. a chyrche yorde.
rium. riū. rium rium.
Baptiste psalte cœmete iungito myste
victoriæ præ=
miū.Nicete= vasa odorū in qui= solitudo pprie:nunc
rium scribit officina vbi bus incēdebātur tamē vsurpat a qui=
Calepinus. aliqd opera odores vt thymia busdā p cœnobio.
riū. mur. riū. na. rium. rium.
Nicete, ergaste, thymiate sicq; monaste

E in medijs.

habitaculū piratarū est. vt scribit Ambrosium.

Adde pirate. sic centeria sub de statera

est instrumentū q̄ res pōderātur sine bilācibus. a stando dicta.

vrbs thyrrhenæ hetruriæ. a phalerisū ntō.

talaris tunica duplici syndone vt inquit hiero. qua vsi sunt sacerdotes in ministerio tēpli.

Atq; Phaleria iungas œnanthera poderis

pfectus nauis triremis.

attentio seu cōseruatio. ea pars animæ est / q̄ vitijs aduersatur. & ad bonū mouet.

nauis triremis.

Iunge trierarchus synteresisq; Trieris

vt seuerus. a. ū. syncerus. a. ū.

asseuero. as. perseuero. as.

Composita a longis diphthongo scriptaq; produc

¶ Composita a longis. vt seuerus: quasi sequēs verū. grauis austerus. hinc asseuero. as. affirmo. Perseuero persto. Syncerus purus/integer. alij dicūt a cæra deduci. Tractū ab eo q̄d q̄ diuidere fructū cōmunē alueorū cū socio volūt. simul cū cæra mel partiunt: quasi simul cū cæra. Alij dicūt a carie duci. quasi sine carie. i. corruptione. Enim vero pro certe. &c.

¶ hæc producūt æ ante r diphthōgata. Arcæra. currus vndiq3 clausus. Arcæris securis ærea quā in sacrificijs vtebātur sacerdotes. Aphæresis est abscissio & est figura q̄ lrām a principio dictionis aufert. vt pone metum p depone. diæresis. i. diuisio figura cū diuiditur syllaba in duas partes. vt syluæ trisyllabū. Synæresis. i. cōtractio. Epaphæresis. Chimæra monstrū triforme habens tria capita. primū leonis. secundū capræ. tertiū draconis. s̄m historiā mons est in Lycia. Cithæron cū in latino viri et montis nomen. Megæra furiarū vna. Machæra. i. gladius. Neæra mulieris nomen. Procærus altus. Syncærus integer. Phaletærus viri nomen.

Oe ante r. vt pomoeriū. quasi post moeniū. locus est intra extraq3 muros. vbi ædificare non licet.

vrbs. vt Ephesus.

vt obesus. adesus. semesus.

E ante s

E super s / breuies, sed compositiua notabis

vt pelopōnesus proconnesus. chersonnesus. i. insula.

vt vicesimus tricesimus.

centesimus millesimus.

Et ducta e nesos numeralia in esimus, adde

Laertes au⁹. Vlyssis

i. poculū. a carchesiū ntō.

i. abusio.

His Arcesius et charchesia sic catachresis

Teren. Si sensero te qcq3 hodie conarier: q̄si diceret puniam.

reticētia vl' interceptus sermo. figura comica

fluuij vrbisq3 nomē apud Vale. flac.

eremus. inde anachorita eremita.

Aposiopesisq; Caresus et Anachoresis

apud Niniuitā.

vrbis nomē apud Strabonē.

Adde diœcesisq; cinesias atq; Cabesus.

dubitatio. et est figura locutionis. — apud Iuniuitã. — fluuij et viri nomen apud Papi.

Ex(et)egesis item diaporesisq; Galesus

vrbis nomen apd Homerum. — oppidum est teste Sondano. — cœtus. concilium. concio. congregatio. — .i. saluator.

Eutresis iungasq; genesa ecclesia Iesus

flat⁹ aquiloni j añ canis ortũ spirãtes dicti q statuto tpe annuo redeũt. etesiæ. arũ. — Phorbãtis mater in Pylade. — fluuius et mons non longe ab Aetna monte.

Iungito ete(q;)sias Epithesia sic et Halesus

oppidũ ppe Tps blam apud Sil. — fons apud Pris. in perihegesi. — mons atticus. vel Lycabesus.

Addas Herbesos vel Halesinus ac Lycabesos

oppidũ Phrygiæ. — apd Silliũ. viij. — .i. disciplina. dr a mathano græco qd est demonstro.

Lyrnesus iungas Ithacesius atq; mathesis

Ad disciplinam spectãt. gæometria. musica. arithmetica. astrologia. i. demõstratione discũtur. Phia et logica nõ dicũtur disciplinæ qz plane per demonstrationẽ nõ discuntur: sed ratione quadam et studij inuestigationẽ.

mons Pari. — festa et ludi magnæ deæ.

Addas Marpesus megalesia sicq; malesus

pmontoriũ Chersesi ciuitatis. — regio vrbs et promontoriũ. — viri propriũ.

Et Mibalesos item Magnesis iunge Monesos

vrbs Syriæ. vnde mynclesius. — viri propriũ. iæ. — viri clari nomẽ.

Subdes Mindesosq; Moneses adde Menesis

apd Iuniuitã. — costarum dolor. dr a pleuritis. idis. — furor et amentia.

Atq; Munesis item pleuresis subde phrenesis

attẽtio seu cõseruatio et est pars aiæ q vitijs auersatur. — viri propriũ. — oppidi nomen est.

Et synteresis Sperchesius adde et Opesos

mons apud Thebas. — viri nomen — opus totũ poetæ.

Theumesus iungas et Onesimus adde poesis

cõtemplatio. — fluuius iuxta Idam montẽ apd Lucanũ. — fluuius quem Orchon dicũt apud Lucanũ.

Atq; theoresis Telmesis sic Titaresus

apud Prisci. in perihegesi. — in ibide Ouidij. — in. x. Sillij.

Iũgas termesusq; philesius atq; vagesus,

¶ Diphthongãtur ista; Anapæstus pes metricus. Anæsum hærba. Ancæsa vasa cælata: q circũcidẽdo fiãt. Clitẽnestra mulieris nomẽ. Diocæsarea a cæsare vt Neocæsarea. Ephæstiõ viri nomẽ. Palæstra loc⁹ certãdi. Palæstrita q exercet. Palæstina regio Siriæ. Masæsilij populi nomen in perihegesi Prisciani.
¶ Oe ante s. Argir Oesa vrbs Aetoliæ.

E ante t

cõsolator. vt paracletus, curetes: vt ait Miniuita. .i. sẽsim a pede. pcutio a peto. violentia. vt pedetẽtim. Impeto. is. Imper⁹ ic.

Epræ t produc. sed compositiua notentur

Ioue. vt pietas. fulsomnes. sacietas. carmẽ vni⁹ metri. vt monometrũ. vt syntheton. i. cõpositũ.

Asyntheton figura quũ cõiũctiones omittũtur. vt veni vidi vici.

Deriuata in etas coniuncta metronq; thetonq;

¶ Paracletus. i. consolator: oim doctorũ testimonio producit e ante t. z dr a paracleo. i. hortor rogo consolor. Bap. Mantuan⁹ in agone Margaretæ dicit. Cui nomen paracletus erat descẽdere mandat. multi inepti corripiũt. quũ græce per ei diphthongon scribitur: quã nos in e longũ vertimus. vt cytherea p cythereia. paracletus p paracleitos. Nõnunq̃ (authore Seruio) vertimus ei in i longũ euphoniæ causa. vt Thalis p Thaleia. Maluerunt tamen nostri paraclitus: vt idem sit sonus apud nos: qui fuit apud græcos. Et forte pter euphoniam. sic Agapitus dixerunt non Agapetus. vtut tamen est penultima producetur tantum. Paradytus cũ y græco dicitur insignis vel infamis. nã para significat aliqñ præter z clytos famam. quid absurdius potest enunciari de spiritu sancto: z magis impium:

vt Aretalog⁹. i. iactãs virtutẽ tũ suã tum alienã. i. virtus. Arethusa nympha i fontẽ aut fluuiũ sui nois versa. incompositũ. idẽ qd asyntheton. apud Miniuitã.

Ex arete ducta ac vel asyndetos argeneteſq;

eq nomẽ apd Papi. the. exemplaris. pædagogi cuiusdam nomen. i. sine cõmunitate. lapis cõtra ebrietatem valens. the amethyst.

Aschetos archetypus vel Acænetus ac amethystus

Archetypum exemplum vetus ad cuius similitudinẽ conamur efficere. sic dicimus Archetypus liber. archetypa epistola. archetypa vasa.

viri nomen. viri nomẽ. chrysendetũ. ti. dicitur vas aureũ vel in auro ligatum. apud marcialẽ i fine. vi. viri nomen.

Calpetus Archetius chrysendeta sic Capetusq;

viri nomẽ apud Papi. musca minutissima longis cruribus in capite habẽs rostrũ (a dogfle) tis. viri nomen. viri nomẽ apud Marci.

Sic Chaletus cynetes Chremetaon Calpetianus

ppli in perihe. apud Prisci. i. cretenses orũ. apud Siliũ. fœmina in piscẽ versa apud Ouid. lib. cærulæ genus q̃ terræ suæ nomen habet. qua præcipue vsus fuisse Parrhasius dr. li. j. Strabonis.

Cercetij Eteretes sic Darcetis Eretria atq;

Androma- capulus quo
ches pr̃ qui mortui effe-
apud Cili- rũtur. a fe- Juppiter dictus
ciæ Thebas rendo. a fero siue ferio. idē q̃ð Arethusa.
imperauit. angl'.(a bere). apud Proper. iiij. apud Niniuitam.
Eetion feretrum fere(sic)trius atq; Erethusa

Apollo dictus a
multitudine sagit-
tarum. i. radiorũ morbus.
apud Suetoniũ. apud Macrũ. viri nomē apð Homerũ.
Ac Hecatebeletes sic herpeta iunge Hicetaon

solis filia apud
populi viri nomē pr̃ Proper. iij. viri nomē apud
apud Bapti. Promēthei. es. Uale. Flac.
Heluetij Iapetus sic Lampetieq; Hipetaon

hæresis. optio electio
siue secta. dictio græca .i. macedo falco. accipiter
ab hæreomæ. i. opto aliquis de siue nisus.
vl' eligo. nõ ab hereo. iñ Macedonia. p synæresin
hæretic⁹ q̃ sectã tenet. vel maceta. tetrasyllabũ. Uenetiæ oppidũ.
Hæreticus macetes haliæetus Lucetia atq;

iuppiter: q̃ lucē mulier vulgato
dat thusca ligua ppl'i scythie. corpore. angl'. an ppl's Scythicus.
apud virg. solũ. tarũ. hoore or harlot. vel massageta. æ.
Lucetius Magetæ meretrix sic massagetesq;

ab obstãdo mulier ppl'i apud
quæ præest partui Priscianũ solis filius fontis nomē. hærba
a mydwyfe. in perihe. apud ouidiũ. apud mar. j. apud serenũ.
Ob(q;)stetrix Oretę Phaeton Nemeta et nepeta adde

Calepin⁹ scri
bit halyet⁹ cũ
y græco sine
diphthongo.
Niniuita ha-
liæetus pẽta
syllabũ. i tetra
syllabũ collisũ
p synæresin.

qui pleuresim
patitur. i. dolorē
laterũ. ab aposte- Phaetõtis soror
mate vel ptisi. apud Ouid. ij. li. apud Niniuitã. to perse thorowe.
Pleureticus Phaetusa Parænetícus penetroq;

hærba
a quyner. pyretorp. fluuius apud Ouid. fluuius infernalis.
Cum pharetra pyretrũ sic Peucetius Phlegetonq;

oppidũ Italiæ
forte vinum. inde vel pometia æ. mulieris ppriũ.
viri nomen. temulēt⁹ æbri⁹. orũ. apud Marci.
Palpetus et Temetũ sic pometij Theletusa

Niniuita cēset temetũ recti⁹ pduci.

Sicilia a figura
viri nomen. triquetri. i. tri-
aliq̃ scribũt p c. angulari. q̃ patitur in splene. quod sanũ et incolumen est.
Suffetius Triquetra et sic spleneticus vegetusq;

recreo fortifico aliq̃ ex Uenetia æ. et
ppl's Scythic⁹. vegetũ facio. venetia. hæ venetiæ arũ. spaciũ triũ annorũ
Thyrsagetes vegeto venetus pater et trieteris

stella veneris --- montis nomen.
vesperus. idem. apud Luca.iiij. spaciū duorū annorū.
Vesper et hesper in us. sic Taygetus dieteris
q naturalibus est a wall. a tuppe or a ram.
destitutus virib⁹. vt paries.etis. aries arietis.
Est variū vietus: sed etis breuies abies, ni
Inquies vneasy.
requies rest. ryche. mulierꝫ nomē. viri propriū.
irrequiet⁹ vneasy. vt locuples etis. Agnes etis. Chremes etis.
Nata quies, longam per cætera vt es dabit etis
¶ hæc producūtur diphthongo. Agrætius viri nomē. Cynætha capræ nomen. Diæthus historic⁹. Diæta cœnādi loc⁹ et victus. et iudicij locus. nā diæteo est iudico: vt arbiter. Diætarij q̄ Diætæ seruiūt. Diætitæ. i. arbitri. Indocti putāt diætā vni⁹ diei iter. Melanchætes canis nomen. Menelæt⁹ aquilæ species. Niæth⁹ fluuij nomē. Panæti⁹ philosophus. Philætas poeta. Panætoliū Aetoliæ maximus mons tanq̄ totā cōtinēs Aetoliam.
¶ Oe ante t. Damœtas viri nomē. Menœtius viri nomen. vnde Menœtiades Orœtes æ. viri nomen. Propœtides patronymicum. i. Deucalion. Polypœthes pirithoi filius. Timœtes priami filius. Timœtas viri nomen.
vt parasceue. i. pparatio. apud Niniuitam.
E ante u. E super u produc, tamē Isteuones breuiatur.

¶ De vocali i ante cōsonantes.

vt delibutus cōtra multos.
I ante b. I Præ b breuies. bilis a quarta variatur.
mulieris nomē. canis nomē apud Ouidiū.
Vt dicunt quidam. Perrhibia Oribasus aufer.

Annotatio.

grāmaticus.
Aldus at vt sentit pœnultima quanta supini
Præ bilis et bundus verbali eadem remanebit
¶ Noīa in bilis et būdus a supinis formata (vt sentit Aldus) pœnultimā supini imitari debent. vt delebilis a deletū. scibilis a scitū. cupibilis a cupitū. petibilis a petitū. nobilis a notū. volubilis a volutū. solubilis a solutū. sitibūd⁹ a sititū. q̄ oīa pducūtur. Cōtra. corripiūt terribilis a territū. moribūd⁹ a moritū. stabilis a statū.
a dawe. emitto vocē by therote.
viri nomē ædes pua fœlicē facē. a cornice cornicis a radice.
vt Epicur⁹. ædicula. oricalchū. vt fœlicito. cornicula. cornicor. radicitus.
I ante c Ante c curta fit i, longis deducta notentur.
vt Henricus. Lodouicus.
Ducta a barbaricis producunt nomina in icus
vt stoicus troicus crætecus gallicus. vrbicus.
Corripiunt contra græcis ducta atq; latinis
¶ Noīa in icus a barbaris deducta (vt sentit Niniuita) q̄lia sunt plurima Gottorū vandalorū Germanorū et aliorū barbarorū noīa apud veteres latinos vix repta vt Hēricus Ulricus Alaricus Ledericus Lodouicus Athanaric⁹ Rodoric⁹ Gestricus ꝛc. q̄ nō min⁹ pducēda sunt q̄ Jacobus Josephus Adam⁹ ꝛc. licet nōnulli male ausi sunt corripere. Quæ āūt a latinis aut græcis deducūt ppā i ic⁹ corripiunt

Ideo male de omnibus intelligit alexander. In proprijs scus pducitur. vt Fredericus. Corripiuntur itaqz hæc et longe plura Mylycus. melicus. rusticus Monychus Ibychus Euthycus Autolicus Stoicus Urbicus Dominicus. et gentilia Anglicus Gallicus Germanicus Scythicus Atticus Persicus Getulicus Pōticus. &c.

vt Philonicus. Stratonic⁹. hipponicus. Polinices ppria viroꝝ. Thessalonica oppidum. Berenice et berenicis.

.i. victoria. q̄ aduersatur et est priuatus. qui amat

Deducta a nice produc inimicus amicus

amicor. aris. inimicor. aris. amicitia. apud virgilium. viri propriū. .i. vestire.

Cum natis. (Amycus breuiabis sic amicire)

a wayedur. ca. et cum. a backdur. ca. et cum. fluuius.

Produc anticus posticus iunge Caicus

Caici dicuntur germanici.

Anticus. a. ū. Antica dicūtur omnia ea q̄ ante nos fuerūt. Postica q̄ post nos futura sunt.

a place that the soñe shyneth vpō. locus sole gaudēs. to sonne/or prune in the sonne as fowles do. sole gaudere. viri propriū. apud Marci.

Apricus sic apricor vel Apicius atq;

possessiuū ab ab aricia. vrbs Italiæ. syluestris ficus nullo tempore maturescēs.

Iungis Aricinus vel Aricia sic caprificus

Caprifici dicuntur caniculares dies.

dimiū. a canis. et syd⁹ cœleste. vt canicula. dimū. a cutis. cuticula. dimū. a crati. craticula. a cony. cuniculus. nouicius.

Nata canis cutis ac crates cuneusq; nouusq;

a couerlet. parua teges tegeticula. a lytle kaye. clauicula. pp̄l's Thusciæ. to get out. a tric; exco. extrico. to go on hoore huntynge. meretricor.

Et teges clauis æquicolus et sata longis

Equicolus viri ppriū corripit pmā. scdam pducit apd Virgiliū. ix.

a pysmyre or a naute. apud Iuuinalē. a bolster/or pyllowe. frutex est quā alij Sisarū vocant folia habet tamarici silia: hæc tamē hærba sola floret in syluis.

Formica embricus ceruical iungis erica.

vt febricula dimū. febrē patior febricito. febriculosus. & meretricula diminutiuum.

Et ducta a febris fœliculus et meretricis

fluuius apud Pyladem. vermiculus rodēs ventrē et etiā vermis terrenus. a habburion. oppidi nomē. hinc labicus. a. ū.

Atq; Grenicon lumbricus lorica Labicum

virgultū hærbidū
ex cuius culmo exu-
dat succus rosidus
quē vocant laser.
a laserpiciū singulari. viri ꝓpriū iustissimi. mater Latini.
Laserpicia sic Mauricus iunge Marica
vestis genus.
qui matrē interimit. a multiciū singulari. brome.
Sic matricida et multicia subde myrica
abegger. viri & fluuij nomen.
to begge. mēdicus. viri nomē. apud Horatiū semel corripitur.
Mendico et dicus, Nasica Numicius atq;
.i. molestus: a perpll.
a petris dictū. pueris abuti. ꝓpericula. deus ethnicus.
Et petricosus pædico pericla Palicus
terra rube i coloris
a minio prima hac mōs i Sabinis &
legum tituli et ca- insula iuxta Siciliā.
a lonce. pita notabant. atq; i ea vrbs. .i. castus.
Adde pediculus et rubrica Vstica pudicus
slepe or dropsy.
Cāpaniæ ppl'us. culosus. thyrsty or drye.
Atq; saticulus et somni siti(q;)culosus
qui tibia canit. apd Ausoniū. viri nomē apud Siliū.
Tibicen iungas bellicanus atq; Vaicus.
vel qcqd in aliqua re est
mediū vel intestinorū
ligamētū. ang. (a nauel).
a bledder. ꝓ vmbilic' p syncopā. apud Siliū. pagus Italiæ.
Vesica vmblicus Vepicus iunge triuicus
mulieris nomen. parua vitis.
teste Laurētio. a vitis.
Cum Veronica iungas viticula dictis
herba pūgēs a redimo. is. iui. vt diuerticulū a diuertēdo (a cornell
et vrens. vt redimiculū. or a turnynge of a strete or waye.
a nettle. cōiugationis. cōiugationis.
Vrtica et quartæ icula, sed ternæ breuiabis
virga lanata in summi-
tate pilei. est etiā cha-
racter in summitate syllabæ: linea (a shete).
vt apex apicis (a tytle) lanea (a blanket).
Ex breuiabit icis. longat lodix tamen icis.
a voute/or a baudes hous.
fornix icis.
Ix mas curtat icis: producūt hæc tamen icis
the byrde of a sylke worme/
arabye. madder. or sylke web.
Phœnix cum sandix spadix bombix quoq; Ceix

quæ colit. / vt cultrix/icis. — faustus fortunatus / fœlix.fœlicis. — noīa sequētia q̄ p (œ)nul.gti cor:

Cætera cuncta per x longant icis tamen aufer

foemina q̄ pīnsit. q̄ virū pellicet ab vxore (an hoore) — q̄ddā mōstrū marinum. — a salowe tree or a wyllowe. — ferne. — celer pernitiosus.

Hæc pistrix pellexq; salixq; filix quoq; pernix

reuylynges. inde cōuiciōr aris (to relagge or reuyle). a cō ꝛ vicis vel vitiū. a.um.

Et conuicia. sed vaticanus variatur.

Uaticanus a vates dr̄ q̄cqd ptinet ad vatē. vt vaticanus ager. vatican' collis. vel vt inquit Gellius quod ibi dari solebant vaticinia.

helpe. / vt præsidiū. bisidus. — q̄cq̄d recidet. / recidiuus. — to kyll. / vt occido. — idem. / trucido. — to consydre. / consydero.

Ante d corripis i. longis deducta sed aufer — I ante d

vt Pelides. Phoronides. Titides. Belides. Bacchides Licurgides

Ides mas et ab eus Belus Bacchusq; Licurgus

deus amoris ꝛ cupiditas. / vt Cupido. — drede. / formido. — lust or pleasur. / libido.

Ides producunt sic nomina ducta et in ido

vt Priamides. — abl'ticasus ab Theseis Phoroneis. ꝛc. / et Theseide. Phoronide. — a Belis belidis fœminino:

(Cætera curta in ides plurali et belides adde)

viri nomen. — .i. timeo. — vrbs Asiæ a Milesijs cōdita: / vt Abydus. hinc abyden'. a. ū.

Longa at Aristides verbū formido et Abydos

hinc acidalius.a.ū. fons in Orchomeno Ueneri sacer. — inertia. ignauia. tedium. / vt acedia pot'. — viri nomen. / in Pylade.

Iunge et Acidalus ijs vel acidia vel Polyphides

viri pprīū apud Uirg. in Coppa. — .i. dauid rex iudeorum. / æ. — a swalowe. / hirundo / onis.

Adsit Alybides Dauides adde chelidon

lapillus preciosus ꝛ herba. angl. (salendyne). ꝛ regio q̄dā ipertthegesi. — philosophi nomen. — poetæ nomen.

Adde chelidonia ac Euclides Eu(q;)ripides

Elegidia diminutiuū ab elegia.

apud Persium. / ab elegidiū singulari. — to be wery of / or to lothe. — fulsomnes or werynes. / .i. sacietas / fastidium.

Sic elegidia vel fastidio iunge dium q;

ppr̄ apud Priscianū in Dionysio. — apud Ouidiū in Ibin. / ab Isis Isidis.

Et Posidæi iungas Isidius atq;

spadonis nomẽ. viri nomen. viri nomen.
Posides iungasq; Phasides vel Godofridus
ppři apud Priscianũ in perihegesi.
poeta græcus.
Psophis psophidos Pherecydes iunge Nesidæ
vt meridies. pridie. postridie.
viri nomen.
authore Nimuita. viri nomen. teste Calepi.
Nata dies, subdes Vectidius atq; Laydes
metri causa cũ. tt. duplici cũ. t. exili.
historici græci nomẽ. ppři apud Claudianũ.
Tucydides varies sic quottidieq; Pisidæ
nomẽ angeli. the daye sterre. vt Lucifer.
a craftes man artifex.
arma ferens armifer.
i añ f & ph I super f breuies (vt dixi) in compositiuis
an hoose. caliga. hinc caligo. as. vt corrigia cõtra Aratorẽ.
to hoose. morbus et minutissimus furfur vt porrigo. inis.
a carter. vt auriga. iñ aurigor. verbũ
Ante g fit breuis i. tolle in go nomen et in ga.
to torment vt affligo. to make colde. infrigido. to set vpon. instigo. medicamentũ exruta. to make wery.
Et ducta a longis diapiganon atq; fatigo
to be darke or blynde. a toppe of ony thyng. a fastigiũ singulari. hærba. ab origanũ singulari.
Caligo obscuror, fastigia origana iunge
serpẽtis nomẽ. Italiæ populi quondã. a cart of. iiij. horses or. iiij. wheles.
Salpiga adiungas, Læstrygones atq; quadrigæ
tolle or custom. a steppe or the prynt of any thynge. a vestigiũ singulari. to seke out. inuestigo. peruestigo.
Vectigal vestigia vestigo et sua nata
¶ Uropygium apud Marcialẽ in. iij. producit i.
coũseyle vt consilium. corrupt. pestilens. idẽ qđ oestrus a gad brees & etiã viri ppriũ. locus profugis ad vitam tutandũ aliquãdo tẽplũ angl. sanctuary.
I ante l. I super l curtum, produc sed asilus asilum
ppři. viri nomẽ apđ Uirg. Asilas. regionis nomẽ. i. sine labiis.
Adsit Asili, las, Pamphilia iunge et achilus.
viri nomen. q Ausilens. mulieris nomẽ. viri ppriũ. i. alienigena.
Iunge Ausilenus vel Acilius allo(q;)phylus

I in medijs

serpens quadrupes
a conchylium siue cochyle.is. super Nilum. viri nomen.
Et conchylia sic crocodilus Atilius adde

piscis satis grādis qui in Pado
inertia pinguescens ad mille ali=
Apollo quando libras cathenato hamo
apud Hora. capt⁹ nec nisi boū iugis extract⁹.
Adde et Agyleus sic attilus Creopylus

morbus quidā. mons Hispaniæ.
Et condyloma ac cobylum. (anceps at Abyla)

in Lucretio. viri nomen.
Produc Incilo Lucilius ac Eriphyle

vrbs Libyæ. inde viri propriū
Massylus.a.um. Massylianus.
Et fœnilia sic Massylia iunge Lianus

viri nomen.
vrbs Narbonēsis Galliæ. vrbis nomē. inde Oilides patronymicū.
Massiliam breuies. produco Petilia Oileus

regio in Iudea. mulieris nomē.
(Tute Galilæam varies) Manilia produc

viri propriū. auis.
Sic Manilius atq; triphylis iunge trochilos

viri propriū. et Seruilia. Turni mater.
Seruilius varium. produco venilia. iunge

locus vbi bones. capri. equi
auis vespertina vt seruilis. virilis. et sues stabulantur.
a bakke. paluis. quitilis. sextilis. bouile. caprile. equile. suile.
Vespertilio. sic finita per ilis et ile

fluuiatilis. aquatilis
saxatilis. versatilis. &c. mulieris rusticæ nomē.
Atilis at breuies sic missile Thestylis adde

vt a fingo fictilis quod potest fin=
gi. textilis. sessilis. fragilis a vt a seruo seruilis
frango. quod frangi potest. a capro caprilis.
scibilis a scio. qd sciri potest. &c. a boue bouilis.
Curtat ilis ductum a verbo. de nomine longat

i. lautus/
liberalis bowly meke. lyke. lyke egall.
Dapsilis at breuies humilis similis parilisq;

viri propriū.
Produc cordilus. variabis Rutiliusq;

vt Theotimus dei honor.
Polytimus vir magni ho=
a godfader. a godmoder. teste Politiano. noris. viroꝝ propria.
vt patrimus et matrimus cōtra multos. i. honor.
Est breuis i super m. producas sed sata time I ante m.

hurt. vt detrimentū: — ease. vt lenimen. — .i. munitio: munimen.
Finita in mentum verbalia quartæ et in imen
vt oblimo as. sublimis. elimino. — vt Joachimus a Joachim.
Deducta et longis sic barbara adaucta per inus.
philosophi nomen. — viri nomē apud Papinium. — viri nomen.
Sic Archimedes et Alimenus vel Alimon
oppidi nomē. — diariū libellus in quo acta quotidiana continentur. vel p e potiꝰ ephemeris
Adde et arimathiam vel Ariminū ephimeris atq;
in nono Sillij. — fons et mulier. es. — pinguis fertilis.
Assit Adrymachides et Amimone vel opimus
vel pentemimeris sm Ωmnitam. — argumētatiōis species apud dialecticos. — vt quadrimū vinū. .i. quattuor annoꝝ.
Et pentimemeris sic enthymema quadrimus
vt audimus. nescimus.
Et crementa prius dicta, ijs iungas epithima.
a nyghtigale. vt luscinia. — a iourney or waye. itinerꝫ ab iter siue antiqꝫ itiner. — fames inwarde sagina. robbery. vt rapina. — mulier magna q̄si semidea prony: micū a heros. heroine. — nympha marina a nereus, Nerine.
I ante n. I super n breuies. produc sed in ina vel ine.

Exceptio.

rude aial. an asse. — e Apina næ: oppidi nomē. res vilissimæ. arū.
Hinc Asinam tollas apinæ, vel aporina iungas
instrumentū quo signū dat hostibus in bello. a trumpet. — Siciliæ oppidū. vel Catine. es.
Buccina cū catina casina et sic plantina sub de
mulieris et vniꝰ gsarū nomen. vel Euphrosina. — almoose. misericordia. — .i. mulier. — a thyghe. a fœmen. inis
Euphrosine ac eleemosinam sic fœmina bisq;
a leppe. — a flesshe hooke. — a plate of stele or yron. — an enioyne. — genus vestis a gausapina.
Fiscina fuscina lamina machina gausapinamq;

I in medijs.

a dysshe or / a platter. — oppidum. — a leyfe or a scrolle. — mater musarũ .i. memoria.

Cum Mutina patina / sic Pagina Mnemosyneq;

a fardel. p cliterã. — mulieris nomen. cum y græco. — Umbriæ oppidũ. per s.

Sarcino sarcina sic Sophrosyna Sarsina iunge

insula in littore vel statinæ arũ. — telũ quoddã. — vxor Plutonis Cereris filia. — vrbs Aphricæ.

Cum statina sibina Proserpina ruspina subdes

piscis. — vestes virides.

Squatina cum trutina trutino zerampelinæq;

Secunda exceptio.

vt Sabinus. Charin⁹. Lauinia. — altinũ. arpinum.

Propria produces et in inus in ina vel inum.

Demuntur inde.

mulieris nomẽ. apud Flac. — viri ppriũ. — viri proprium.

Arsinoe Alcinous breuies simul Albinouanus

virinomẽ. apd Sillĩ. — viri nomen. apud marci. — viri nomen apud Iuue. — viri nomen.

Cælinus Earinus sic Fuscinus Euxinus adde

duplex Italiæ lac⁹ vnus Narioꝝ / alter Uolscoꝝ. — lacus et mons Hetruriæ. — vrbis nomen apud Sillũ. Fulginia in ntõ. — viri proprium. apud Sidoniũ. id est Gallicinus cinus.

Fucinus ac Cyminus sic Fulginiam quoq; Galli.

oppidi nomen apud Lucanũ. — Italiæ oppidũ & illi⁹ ppřs apud Sillũ. onis. — viri nomen æneí. xi. — viri nomen apud Hora. in odis.

Iungis Arimi(q;)num Frusino Herminius Lycinusq;

viri proprium apud Uale. Flac. — vir. & gens gallica: q vulgo moruiensis dicitur. apud Sillũ. — viri nomen apud Silli. — loci nomen. apud Marci. li. iiij.

Gessominus Morinus iungas Hebrinus Matinessa

regio apd Mar. li. iiij. — viri nomen Mar. Xenijs. — ppři quidã apud Ualeriũ Flac. — viri nomen. apud Hora.

Sardinia et Myrinus Torini sic Stertineusq;

mons asperrimus in Sicilia: super quẽ & Tauromiminum oppidũ est. — oppidi nomẽ. teste Nestore. — viri nomen apd Oui. li. fasto. — viri nomen.

Taurominum ac Vtinum sic Tarquinius Chorineus

I in mediȷs.

virorũ propria cũ aliȷs

Astinous simul Antinous sic Callinousq́3

¶Tertia exceptio.

piscis.dolphen or dog fysshe.

vt a delphin delphinis.phorcyn phorcynis.

Inus Producas genitum longo a recto vel in inis

vt Perusinus.Uenusinus. vt bouinus.ouinus.

Inus ꝑdu. Possessiua simul/vel deriuata per inus

¶Demuntur hinc.

Innus cor.

Corripiunt sed inus gemmæ vnguenta atq; lapilli
Ducta coloribus aut ab odoribus a quoq; veste
Et quæ materiam designant arboris hærbæ

antiquus

pristinus. crastinꝰ. diutinꝰ. serotinus. hornotinus.

Pris,cras,atq; diu sero curtant tinus horno

.i.die post crastinum

a perendie.

.i.procul. inde perendino.as.

Protinus atq; perendinus iȷs sic quatinus adde

circulus cœli qui capricornum cõtingit in q̃ quũ sol est breuissimi sunt dies.

.i.hiemalis.

Chimerinos therinos vel Aporinos hiccine iunge.

¶Corripiuntur noīa in inus quæ fiunt a nominibus materiarũ. vt vnguentorũ. vt myrrhynus a myrrha. Lapillorũ. vt amethystinus ab amethysto. cristallinꝰ a cristallo. smaragdinus a smaragdo. sardinus a sardio. onychinus ab onyche. adamantinus ab adamãte. A coloribus. vt spadicinus a spadice. hiacynthinus a hiacyntho flore. sandicinus a sandice. Coccinus siue coccineus a cocco. Crocinꝰ a croco. Glaucinus a glauco. prasinus a prason græco qđ porrũ latine sign̄t color viridis Ab odoribus. vt amaricinus ab amaraco hærba vnguentaria. Lucre. li. ii. Denique amaricinũ fugitat sus et timet omne. vnguentũ. hinc ortũ adagiũ. Nil cũ amaracino sui. Et q̃ sign̄t materiã vel arborũ. florũ. aut hærbarũ. vt amigdalinus ab amigdalo. faginus a fago. oleaginus ab olea. Iantinus ab Ian græco. i. viola. color violaceus. cædrinus a cædro. A vestibus. vt xerampelinus. Xerampeline dicũtur vestes ad vsum matronarũ. xerampelinus color q̃ inter coccinũ et muricẽũ. Bombicinus a bombice. et byssinus a bysso. Chimerinos. i. hyemalis est vnus ex circulis cœli qui capricornum contingit in quo quum sol est. breuissimi sunt dies. Marcialis li. ix. Si daret autumnus mihi nomen Aporinos essem. horrida si brumæ tempora chimerinos. Dictus ab æstiuo thermos tibi mense vocarer.

¶Quarta exceptio.

an hall. ma hall.

.i.lectus. vt tricliniũ. archtriclinius. gladius persicus

Deducta a cline produc et Acynacis inde

I in medijs.

vas in mensa escaris
vbi pultem. aut iura=
lenti quid ponebāt.   in festin⁹. a. ū.
vel catinus.   to make hast.
accelero.   a chymney.
Adde catinum sic festino caminus aginor

hærba et semē
q pallorē parit.
anglice comyn.   .i. impatientia.
curr⁹ britannicus.   vel cuminū.   piscis: pri⁹ dictū.   furia infernalis.
Atq; couinus sicq; cyminum Echinus   Erynis

qui alienas ædes habi-
tat et pbi vl' odij causa.   inde opinio
sic qs appellat. anglice.   inopinus   corruptū vel exangue morti=
an outlādysshe man.   .i. puto.   cinā carnē dicim⁹ aīalium
to thynke.   quæ non sunt mactata.
Sic inquilinus vel opinor morti(q;)cinum

Morticini da=
nt dicūtur pe=
dū. q tāq mor
ticina caro sit.
anglice. a auge
neyle.

hærba quædā cu=
ius radix fit præ=
.i. prorsus   cipuus past⁹ hois.
vtterly.   .i. potū trado vel pgusto.
Addas omnino sic pastinaca   propino

pinguefacio.   iacere vē=
a quysshyn or   idem.   make fatte/   tre cœlū   q iacet ventre
a pyllowe.   puluinus.   or feede.   versus.   cœlū versus.
Puluinar vel nusq; /sagino   supino supinus.

cāpanula a sono vocis   vas i quo sal reponitur.
a sacrynge bell.   a salt cellar.
Telchines sic tintinabula iunge salinum

Campaniæ
viri nomen.   oppidum.   fluuij propriū.
vt Antiphus.   in Aliphan⁹.   vel eniphcus.
Ante p fit breuis i. produc Aliphæ et Enipeus.

I ante p

viri nomen.   viri proprium.
a Terētiano.   a Iuue. et Sedulio.
(Euripides Caiphas varies) coliphia produc.

obstipo. obstipus. a. ū.   viri propriū.
constipo condenso.   apud Luca. v.   vna Cycladum.
Deducta et stipo. Racipalis atq; Seriphos

mare est inter Bœotiā
et Euboiam. interpre=
cōtra Seruiū q dicit variari.   tatur irrequietus.   oppidum.
Atq; manipulus   euripus coniunge Seriphum.

I ante q

vt antiquus. oolde.
I præ q produc: sed compositiua notabis

tegumentū vel folliculus quo
grana leguminum includun=
tur (a pese codde). Siliqua etiā
est vigesima pars vnciæ: qua=
prorsus/   some body. the remanēt.   rum sex conficiunt obolū.
omnino.   qsi alius qs. quasi relict⁹.   anglice (a myte)   verbū.
Sic vtiq; ac aliquis reliquus   siliqua et   siliquare.

I in primis.

ex omni parte. on euery syde. — dicitur pauca q̃ relicta sunt (remaynes) arum. — boothe ab vtroq;. — in oi loco

Vndiq; relliquiæ. produc sed vtriq; et vbiq;.

regio vbi abundat helleborus hærba vt Anticyra. — to spyke. vt suspiro. — no merueyle. nimirum.

I ante r — I super r breuies, de longis ducta notabis

vrbs teste Volaterrano. libro decimo. ab Aegyra nto. — coquorũ princeps — viri nomen. cõtra quosdã q̃ corripiũt.

Aegyram produc sic archimagirus abiron

Valgius. Lac niueũ butyrũq; nouũ cũ melle comedit. hũc sequuti sunt Macer et Seren⁹. Egnati⁹. molliq; subacta butyro. — botter.

Producunt græci variant latiiq; butyrum

deus lini Neptuni et libyes filius. — apud baptistã — poma punica siue granata ꝓprie dulcia. pomegranate. ab apyrina nto singulari.

Busiris iungas almyria apyrina subdes

medicamẽtũ oculorũ. a collyriũ nto singulari. — insula Dalmatiæ adiacẽs. vrbs Aphricæ. — arbor q̃s ligustrũ dicimus vel cyperus de q̃ superius.

Et collyria sic Corcyra Cosira cypirus

filia æneí ætoliæ regis herculis vxor. — corynthus — Leucippi filia quã Pollux deperiit. — vrbis nomen.

Deianira simul Cercyra Ilaira Camiros

dicimus Empyrũ cœlũ a ppr quod est ignis. Calepin⁹ dicit Empyreũ teste Nimuita. — regio quæ Chaonia dr. vel Epiros. — Ludi quos Romulus Marti instituit in his ludis currere in martio campo equi solebant. anglice (iustinge or rennynge). orum.

(Empyrius varies) epirus equiria longa

diminutiuum a manu dictum quicquid manu contineri possit. vt libellus August. gladiolus. &c. — qsqs ex Epiro regione. — viri ꝓpriũ.

Sic enchiridium sic epirota Lairus

parua insula nõ longe a Coo in q̃ optima vina. — a papyro Papyri⁹ cognomen viri. inde Papyrian⁹. — iuncus vel charta. in qua scribi solet.

Iungas Nisyrusq; Papyrius atq; papyrus

astrologi nomen. — medici nomen apud Oui. de arte. — Iouis filius & Niobe. Osiris vel Osiridis.

Et Petorisis item Podalyrius adde et Osiris

lapillus ꝑciosus a saphyre. — Chiron centaurus producit secundam cõtra ꝑmatiui naturã. — quidã ꝑ Ilaira legũt. Leucippi filia.

Sapphirus iungas Phillirius ac Thelaira

Nini vxor.
proprium viri. idis. in Pylade.
Adde Rabirius atq; Semiramis atq; Ianira
nomen vrbis populi quidam
apud Oui. i. tristiū. nomen vrbis. apud Priscianū in perihe.
Stantyram iungas necnon Tenthyra Vechires.
lapis valēs cōtra ebrie-
tatem secundum Cale-
pinum sine t/secundum
vt Acrisius viri nomen. vrbs Phocydis. alios amethystus.
Est breuis i super s. produc Amphisa amethysus — I ante s.
fluuij nomen. Chij promontorium.
vel sus. pater æneæ. hinc aruisius possessiuū. vrbs Ponti.
Amphrysos sic Anchises Aruisium Amison
pater Darij dict⁹ viri propriū.
Dryopes filius. Nabucodonosor. apud Bapti.
Amphrysus sic Cambyses Aloisius adde
viri propriū. inde insula in
Carisianus. ægeo mari.
Iunge Carisius ac aphrodisius atq; Donysa
fluuij nomē apud a gaudeo fluuius Atticæ
Virg. v. æneī. Bœotie fluui⁹. sum lætus. regionis.
Crinisus sic Cephisus gauisus Helisos
a. um. apud Silliū. viri ppriū. viri propriū.
Sic Dionyseus Dionysius atq; Moyses
viri ppriū. Dido. onager adhuc paruus.
Iunge et Elisæus vel Elisa Lalisio subdes
mulieris propriū.
(Helisabeth varies) sed producas Ialisos
vt diuisus a ū. diuisio. locus amœnissimus mulieris nomen.
diuisiui. diuisor. vltra lunarē circulum. apud Oui. vi. fasto.
Diuido sic nata et paradisus Ocrisia iunge.

Larisa Aetoliȩ vrbs / Larissa est Thessaliæq;.
vt conditio. polymita diaconus.
cuius oēs syllabæ cor. vt leuita.
I præ t breuies. produc sed ducta per ita — I ante t.
viri nomen. ab auo. furiosus.
eremita. Therlites sunamitis. vt auritus. auitus. cerritus.
A græco. et tes tis: sic nomine ducta per itus.
a suppono a fingo.
vt supposititi⁹. fictitius. pyrites. thonites. actites.
Titius a verbis ductum lapidesq; per ites.
Romanus. a cupio. lacesso. audio. largior.
vt quiris quiritis. vt cupitū. lacessitum. auditum. largitum.
Itis ab is longa est, ternæ quartæq; supina

ab insero. ab adeo. ab exeo.
vt cupit9.tur9. audit9.tur9. vt insitū. aditū. exeitum.
Itum cum ductis: curtis nisi ducta supinis
a pareo. a tueor. a parturio. ab esurio.
Et paritum tuitum sic parturitum esuritumq;
I cor. a fruor. a metior. a morior. ab orior.
Et fruitum metitū moriturus sic oriturus
vt funditus. stirpitus. medullitus. radicitus. a blandior.
Sic peritus deducta aduerbia. blanditiæq;
lasciuia libidinosa
illecebra. vt sentit.
a seruitū cōtra primatiui naturā. Aulus Gellius.
Seruitiū vel itus de seruo: nequitiamq;
proprium viri. quod casu accidit.
De nequam. Alphita. de forte est fortuitusq;.
Neptuni vxor: et
accipitur p mari. philosophi nomē. hærba venenifera.
Longa Amphitrite sic Architas aconitum
Apro. ab Aquitania. mulieris nomē. viri propriū.
Adde et aquitanus vel Amithone ac Agapitus
venus ipsa. nymphæ
vel Aphrodita. nomen. mulierū nomē. ppri nomen.
Sic Aphrodite vel Alithyia Anitia Alites
Phœniciæ vrbs. infernalis fluui9. puer quo qs abutit sodomitice.
Berytus iungas cocytus sic catamithus
Mercurij ex Venere filius
viri propriū. viri propriū. qui erat gemino sexu.
Atq; Galeritus Castritius Hermophroditus
pharetra vel fm oppidi nomen.
Noniū missile in equæ nomen. teste Nestore.
sagittarū modū. vel corytha. cum y et th.
Corytus vel corythe: (at corythus breuiabis)
naues onerariæ quæ
i summo malo p signo viri propriū.
corbes habebant apud Ouidiū in ibin.
Longa cotytaris et corbitæ vel Damasithon
viri nomen.
mel ex arūdinib9. mulieris nomē. apud Ouid. viri nomē.
E(q;)bosita simul gallita Erisiton Eritus.
a larke.
auis cristata mulieris nomē. viri nomen.
Adde galeritam ac hasbyte et Hyarbita iunge

philosophi nomē. viri nomē. terræ putor ex aquis sulphuratis.
Sic Heraclitus Misitius atq; mephitis.
apud Lippiū. hispaniæ regio.
Atq; hamerochita sic lusitania iunge.

Dianæ nomē ꝗnia ꝗꝺ molesto aio ꝛ partur ientib⁹ p̄est. | adulator ꝗ ꝺiuitū mē- sas vētris grā sectur. | et parasitaster pa- rasitor aris. verbū.

Ilithyia sic inuitus vel parasitus

i. allecto. | quicꝗꝺ immolatū idolo.

Atq; thomitanus. inuito ido(q;)lothytum.

euacuo. | instigo.

Irritat euacuans / irritans prouocat iras

ꝗꝺ est nouū. | ꝗ nutrit siue ꝗ habet curā infā- tiū ꝛ adultorū. a nutritum. | vide in paracletus.

Adde nouitius et nutritius ac paraclitus.

Nutrit⁹ pater a foster fader.

sunt p̄mia relata ex vi- ctoria: vt torques | ppli apꝺ ꝑsi. arū. | viri nomen. apud Ausoniū.

Niceteria sic Oritæ vel Polygiton

Boreæ coniux filia Ericthei Athenarū regis. | viri proprii. | flegma. vide i ante t in primis.

Orithyia vel Pampitius et pituita.

habitudo corporis vel bona vel mala et potius valetudo. | placentæ species. | viri nomen.

Iunge valitudo striblita Potitius istis.

in. xiii. Sillii. | homo solutis neruis. stryken with the palsy.

Atq; veliternus: paralyticus at variatur

vt rediuiuus. | audiui cū ductis. ꝛ similia.

Compositiua notes crementaq; vt antea dixi.

spatell. vt saliua. | to twynke. conniueo. | fluui⁹ apud eq colos ꝗ sunt supra Tybur. | vrbis nomen.

I super u produc. ni Symbriuium Niniueq;.

I ante u.

¶O ante cōsonātes in medijs syllabis.

viri propriū. vt Aristobolus. | boothe. ii. | two.

O Præ b breuies. ambobus tolle duobus

O ante b.

ppli italiæ. | ppriū viri. ab Iob. | ciuitas ægypti.

Et longobardi vel Iobus iunge Canobus

ad vnū aliquē locum et ad alterum. to this place ꝛ that place. | mēsis anni. | viri proprii ab Jacob.

Iunge et vtrobiq; ac october sic Iacobus.

vt apocope cōtra Alexādrū: q; græce p o micron. | a nego et ocyū. vt negocyū. | a foco antiꝗ. suffoco.

Ante c fit breuis o. de longis ducta notabis.

O ante c.

vt Jodocus. Guinnocus. ꝛc.

Barbara ꝑducūt ocus propria. at breuiabunt.

vt Demodoc⁹. Laodocus. vt patrocinor latrocinor. patrociniũ. latrociniũ.
Græca in ocus. produc clausa ocinor ociniumq;
in. xiiii. Sillij. viri nomen apud Philelphũ.
Atq; triochala sic istis Iannocius adde.
liber quo iudeorũ exitus ab ægypto describitur. genus cãt⁹. .i. terrenus. sulphureus.
vt exodus. exodium. vt gæodes. Thiodes. .i. melodes vel dia.

O ante d — Ante d fit breuis o. ni græca educta per odes
cõtrari⁹ cãt⁹ accentus Celtiberiæ a keper.
palinodia. prosodia. oppidum. custodis.
Composita ac ode Botrodum iungito custos
vt custodia. æ. auis quædã. oppidi nomen.
custodio. is. erodius. montis nomẽ. Emoda. dæ.
Cum natis. erodio iusq; Emodus et oda.
viri propriũ. viri proprium.
Herodes herodion atq; Laodocus adde.
monticuli nomen ex quo nascitur himera. fluuij nomen. viri nomen.
Nebrodes sic Thermodon iungas vel Orodes.

Epodos pducitur teste nestore cõtra Sulpitiũ. nã græce p o mega scribitũ

O ante f. — O super f breuies.
vt syllogismus. vt pedagogus. Isagoge.

O ante g. — O breuies præ g. goge producito ducta
foure scoore. viri nomen.
Atq; tolostobogi ac octoginta Bagogus.

O ante l. — vt Neapolis. vt bybliopola. pharmacapola medicamẽtorũ vẽditor
O super l breuies. produc grçco sata pola
teste Niniuita. vide capitolinus. loc⁹ in vrbe vbi erat templum Iouis. a capitoliũ nomẽ.
vnius mẽbri. duorũ mẽbrorũ. vnde ætolus. regio.
vt monocolos. dicolon. &c.
Et colon. iungas Aetolia sic capitoli
simulacrum. terræ tumulus. vrbis nomen. viri nomen.
Idolum gæolophus atq; cymolus Iollas
mylleri.
vrbis nomen in Italia. viri nomen. mulieris nomen.
Et Mediolanum Mansolus sic Neobole
fluuius aurifer is arenis.
sepulchrũ Mansoli. viri nomen.
Et mansoleum Pactolus iunge Phicolus
ventus. expecto. montis nomen.
Dic subsolanus Præstolor subde Timolus.

Idolum per o mega scribitur in q̃ errauit Alexander Riga Arator & multi alij. teste Nestore.

viri nomen. spaciũ septẽ dierũ arbor. pinguedo in q̃ renes iacẽt. .i. enunciatio.
vt Ptolomeus hepdomas adis. vt amomũ. abdomen. axioma.

O ante m. — O super m breuies. neutri sed nomina produc

O in medijs.

virus ex equarū inguinibus defluens quo tpe feruntur in amoris furore. breuiarīu et incisio vel compendium. vt epitoma et epitome es. ptotomus

Hippomanes breuia sic Sodoma nata tomeq;

Sodoma.æ.et Sodomū.mi.& Sodoma.orū.oppidū fuit Judeæ vnū ex quinq vrbibus submersis propter peccatū contra naturam.vt legitur.Gene.xix.

nomē ab enētu.duorū nolm. viri propriū. vt agnomen. binomius. vt Esromus ab Esrom. Absalomus ab absalon. viri proprium.

Produc a longis ducta, et barbara, anomalus adde

fuerūt Galliæ populi cisalpini quo caput. vrbs Brixia fuit. mōtis nomē. arx Messeniæ vrbis.

Et Cenomani iungas vel Ithomus Ithome.

Mancinellus sentit cenomani potius produci/ q̄ recentiores variant. vt Guaguinus qui corripit primam et secundā dicens. Ah obloqueris Cenomani pncipis aulam.

terræ mensor vel gæometer. teste Beb Cœlio.

Istis coniungas gæometra sicq; Salome.

viri propriū. vt hieronymus. psona.lz a psono qd cor. .i.angulus. .i.vox.

O super n produc.vt gonos ductaq; phone.

O ante n

Producūtur deducta a gonos siue gonia angulū signs.& phone.i.vox græcē deducta quæ per o megam scribuntur.teste Mancinello.vt trigonus.tetragonus.agonia.Marcus Manilius.li.j.Est quæ cūq̄ tamē dicuntur signa trigona.A phonos siue phoneo.vt symphonia.euphonia.antiphona.cōtra indoctos. Phone vox est. vn̄ antiphona vox est reciproca duobus choris alternatim canētibus. Silr cōcionor.qd fit a cōcio.onis.& psona:lz psono vbū corripiat. Itē obsoniū & primæ obsono vel ut cōtra Sulpi.& plures.hora.i.ij.sat.li.j.Oia cōductis coemēs obsonia nūmis.

Exceptio.

Antea dicta notes obliquis on simul o q;.

Obliqui casus ducta ab on et o notentur de quibus superius in nolm declinatione diximus.Nā alij producūtur alij corripiuntur.

De correptis.

Ducta phone atq; phonos cędem signātia produc.
Et deducta gony genus aut cum filius extat

Corripiuntur deriuata a phone vel phonos.qn signt cædem. vt Tisiphone vna furiarū.ab vltione mortis dicta.Nebophronos canis nomen:interpretatur ceruorū occisor.Persephone.i.pserpina.corripiunt etiā a gony.i.genus vel filius.vt Crysogonus.i.aureus filius.Antigonus aduersus vel cōtrarius filius.

Venetiarū vicus. apud Marcialem. Cadmi filia.

Corripies aponus sic aphronitrum Autonoeq;

mulierē nomē.virtutis. apd Lucanū. hærba calidæ mugwort. mulier in auē conuersa. veneni genus.

Arsione abrotonum simul Alcyone atq; aconitum

rhetoris nomen.
viri nomē. ix. æneid. apud Marcialē. pp̄rs apud Sidoniū. ij. panegy.
Atronius vel Apollonius sic Ballonotusq;

flumen in extremis rhenorū. siliquæ species. gen' fici pūæ. coctonorū. ciconia instrumentū quo aqua hauritur.
Axona cæronia et sic coctona celoniumq;

apud Ausoniū. mulieris nomen. meretricis nomen. apud Marcialem.
Atq; carantonius iunge Eurymone atq; Chione.

viri nomē. interpretatur lis terræ. mulieris nomen. mare quod volunt ab Io dici.
Adde et Ericthonius sic Hermione Ioniumq;

vrbs in mari æggo. p̄priū mulieris. apud Ouidium.
Hermiona tamen produc. breuis Hilonome sit.

cōcentus vel concordia. viri nomen. mulieris nomen. cōmune nomē & propriū.
Harmonia Ilioneus sic Ilione Harmonicusq;

figuræ nomē. mulieris nomē. fluuij nomē. viri nomen. Oui. xiij.
Epimone Hesione sic Matrona Merionesq;
Matrona pro graui muliere producito/pro fluuio corripe

dea stabulorū apud apuleiū. mare qd volunt ab Io dici. vna cycladum. vel Myconos. alba tabula in qua scripta erāt iudicū nomina.
Hippona et Ionium Mycone aut os: Leuconia adde

diuitiæ quæ ex iniquitate collectæ sunt. syrū vocabulū. viri nomen. apud Niniuitā. lanx ad ferendū obsonia. apud Horatiū.
Mamona Mandonius manonix sic mazonomūq;

Atlantis vxor. oppidū vel portus ægypti. regio.
Pleioneq; Paretoniū sic Pannoniam dic

viri propriū. dea apud Prudentiū. filia phœbiq prima heroicum carmen cecinisse dicitur apud Papiniū.
Atq; Peletronius sic Typhona Phœmonoeq;.

regio græciæ. viri nomen.
Ioniam varies Dionysius additur illi.

inde Agamennonius. vt Agamennon Agamennonis.
Ex on et o curtum faciunt onis: hinc oniusq;

O in medijs.

macedonius
habitatores
Macedoniæ — lacedæmonius
Macedones. — Lacedæmones.

Propria multa hominũ gentisq; loci velut ista.

Aristei filius a
Diana in cer=
uũ conuersus. — proprium viri
de Thessalia.

Arago & Actæon britonq; Erisichton Alemon.

cytharœdꝰ peritissi=
mus Jouis et An=
thiopes filius. — vrbs in Bœotia
& alia in phœ=
nitia. — fuit vir argiuus
Melampi
medici.

Agmon et Amphion simul Anthedon ac Amithaon

rex q̃dã ĩ fõs
in Aonia.
regione. — Ulixis et
Calipsonis
filius. — idẽ q̃ Thrax.
.i. Bistonius

Aon sic Auson Biston simul adsit Amason

vir i nomẽ. — populus
Thraciæ
iuxta He=
brum. — interp̃tatur
peritus vel
sciens. — regula inde
canonicus.i.
regularis.

Cercyon et Cicones dæmon cum canone chaon

bonus vel fœlix
vel bona anima. — vrbs Asiæ vel Bithy=
niæ iuxta Bosphorum
contra Bizantium.i.
Cõstantinopolim sita.

Esione eudęmon sic Calcedon damasiton

Jasonis
pater. — malus infœlix.
vel mala anima. — vrbs in Laconia quæ
etiam Sparta dr̃.

Eson dæmonium cacodæmon sic Lacedęmon

fuit vnus ex socijs
Cadmi primi regis
Thebarũ & pr̃ Pan=
thei regis q ab eo
dr̃ Echionides. — pater Solis et
sæpe ponitur
pro ipso sole.

Edipodion Echion et Idmon sic Hyperion

Phlegiæ filius
qui Junonem
attentauerat. — rex Arcadiæ.

Gorgon et Ixion lęstrygones atq; Lycaon

filius Esonis
fratris Pelei
regis Thessa=
liæ. — Cithoni filij
Laomedõtis
regis troia=
ni filius. — ppl's Galliæ
in prouincia.
Lugdunensi.

Lichione et Iason Memnon sic Lingones adde

propriũ
nomen. — filius Aesculapij
clarus medicus.

Mæon mygdonides sic mygdoniusq; Machaon

O in medijs.

homerus dr a Mæone rege qui cū educa= uerat vel a regione mæonia. vñ et Mæonius. dicitur.
ppl's ægine insulæ quos fabulātur ex formicis ortos. nā mirmix græce formica dr.

Męonides iungas et etion Mirmidonesq;

fœminæ bacchantes .i. bacchi sacra pagentes a Mima monte Asiæ. .i. mimalones.

Iunge Mimalonides sic meriones vel ochion

inde macedonia macedonis.
inde pæonia pæonis.
adiectiuum.

Et Macedo natum pęonq; paretoniusq;

fuit Arthei regis Athenarū filius.
pserpina filia Jouis et Cereris.

Pannon Pandion partaon Persephoneq;

marini dei propriū qui latine portunus dicitur grammaticus ætatis Quintiliani.

Atq; Palęmon item polydęmon sic polyphemon

populus Galliæ i ducatu Britā= niæ Occeanū.
ppl's Galliæ.
a saxum dr q2 sit durū et validissimū genus hoīm.
cytharœd's Apollinis et Chiones filius.

Et rhedones senones cum saxonibusq; Philemon

fluui's q̄ Macedoniā a Thracia separat.
vestis tenuis.

Sithones ijs addas Strimon cum santone syndon

filius Jouis ex Laodomia Belle= rophontis filia.

Teutones et Turones Sarpedon: dat qđ & untis

populus hispaniæ. terroconēsis.
vna furiarū infernalium.
populus germaniæ. nūc vnormacienses.

Vascones et sic Tisiphone: dic Vangionesq;.

oppidūm Aphrica.
mons Thraciæ.

Anceps o prę nis retinent hæc Sidon et Edon.

Jasonis pater.
propriū nomē gygantis.
filius Neptuni ex Euriale Minois filia.

His iungas Eson sic Aegæon vel Orion

.i. loquela vt sermo onis.
oppidū in Assyria Babylon onis.
Aetoli filius alius Sisyphi. Simon onis.
caprile est .i. loc' vbi capræ seruāt et pprīū pastoris. Aegon onis.
cuiusdā phi nomē Damon onis.

O finita vel on produces cætera ferme

Cætera si dubites doctorum carmina vises.

O in medijs.

vt Atropos vna Parcarũ. .i.homo. castrũ ĩ ægypti vrbs.

O præ p breuies. antropos longa Conopus. O ante p.

fluuius Achaiæ.et Aeginæ pater. poetæ ppriũ. viri propriũ.

Asopus iungas Aesopus sicq; Cleophas

viri propriũ in Lippio. apd Niniuitã. tentoriũ seu velũ vel papilio.angl. a tent: a nĩõ Canopiũ.

Aulopus simul enopus conopia iunge

idem qđ conopiũ. apđ Niniuitã. tertia pars mundi in qua sumus nos. argiuorũ rex.

Et conopæũ tedropa Europa Crotopus

q carnes vendit. vt creopilus. carnis comestor vel vorator. creophagus.

Adde creopolam.sic cætera nata creosq;

fluuij nomen. apud Uale. Flaccũ. morb⁹ intercus ab hydrops nĩõ. nauta in delphinũ versus a Baccho.

Inopus sic glaucopis vel hydropis Epopeus

apud Priscianũ. loci nomen. apud Niniuitã. cytharœdi nomẽ.

His Leucopetram iungas leucopis Iopas

vrbs Cappadotiæ. Sinopie dis. terra rubea. .i.silentium.

Adde Sinope cum ductis coniunge siope.

rupis nomen. psona. inde psopopæia. personæ fictio. lapillus preciosus.

Adde Metopon sicq; prosopos iunge pyropus

Marcialis. hæc est illa tibi promissa Theophila cani.

Longa Theophilus atq; theophorus at breuianda.

in cõpositis. vt alloquor. præcoqua. poma. .i.alioquin.

O præ q breuies sed producas alioqui. O ante q

to strenght. mons in littore. vt roboro as. pmõtoriũ. vt olor oloris. odor odoris. olorinus.

O super r breuies. a longis ducta sed aufer. O ante r.

a senator senatorius. a prætor. prætorius. a sonus sonorus. ab odor. odorus. ab ador. adoreus.

Orius ac orus deriuata oreus adde

vt Theodorus. Isidorus. polydorus. ĩc.

.i.palm⁹ vł donũ. anachorita. Enchorius. apud Lucã. viri nomen.

Et ducta a doros. vel choros iunge Achoreus

the mornyng. apud Niniuitã. vrbis nomẽ. mons Asiæ minoris: est etiam Phryri fili⁹. vñ Citoriũ oppidũ.

Aurora azorus vel Alorus iunge Citorus

apud Niniuitã. viri nomen. in quinto Uale. apud Niniuitam.

Atq; Cucorus sic Crotiorus et cytisorus

apud philelphū. apud Baptistam. viri nomē.
Et chrysoloras sic crepacorus iunge Diores.
a cyboriū ntō singulari. proprium viri. mulieris nomen. ridis.
Adde cyboria. sicq; Lycoras sub de lycoris.
nymphæ nomē apō Virg. iiij. georg. adis. vrbis nomen. in. ix. Strabonis viri nomen.
Iunge Lycorias atq; Lycorica sicq; Lycoreus
apud Baptistā. sublimis suspensus. & meteora opp. liber quidā aristotelis.
Et leonora simul lymnoria sic meteorus.

Sycomorus fatuus ficus compositione noscitur.

mōtis & viri nomē. autūnale tps. viri nomē apud Lucanū li. ij.
Adde Pelorus oporinos et Sertorius inde
cōtemplatio. speculatio. ædificia trib9 pinnis surgentia
Iunge theoresisq; theorema atq; trichora
transformatio. vt metamorphosis. immortalitas. viri nomen.

O ante s.

O super s produc. tolle ambrosia Ambrosiusq;
dicitur mel ex arūdinibus. viri nomen apud Uale. Flac. vrsa minor. Neptunus q̄ terrā concutit.
Ebosita Ambosius cynosura ac Ennosigæus.
hexasyllaba cui9 tertia pdu. & di munus datum ob dei amorē. angl. almose. Epyri fluuius puellæ nomen.
Iunge eleemosynam, genosus sic pandrosos adde
insulæ nomen cōtra Pestanum sinum. apud Siliū. interpretatur memoria mater nouē musarū. .i. monumentū.
Leucosia et sic Mnemosyne sic mnemosynonq;
in. vi. Strabonis.
Petorisis vel Pandosia addas melobosisq;

Sophrosine vel ne.

symposiastee. .i. cōpotor. archiposiastes. .i. conuiuiū. cū ductis: vt Euphrosyne vel na. leticia. vna de tribus gratiis.
Symposium sic sophrosyne simul Euphrosyne addas
viri propriū. Siciliensis. pro syracusius.
Theodosius iungas subiunge syracosiusq;.
¶ Theodosius cuius prima et scda syllaba per synæresin in vnam longam cōuertuntur. hoc fecit Claudianus cōtra Rufinum. Quas cœlo Juppiter arcet. Theodosius terris en aurea nascitur ætas.
pauimentum lapideum. vt aptoton. diptoton. lithostrotos. virorum propria. vt herodotus. Entodotus. cōtra venena medicamētū. antidotum.

O ante o.

Ante t longa fit o, dotos orta potes breuiabis

O in medijs.

Potos græce.i.datus latine. Potes græce potor latine. Archipotes potatorum pnceps. hydropotes aquæ potatur.

compotor. de cōpositione viri propriū.
vt Sympotes. diximus supius. vt Timotheus.i.timens deum.

In græcis: velut o. cunctis in compositiuis

viri nomen. hærba calida loc⁹ iuxta Caluariā stercorarius.
Ouid.xiij. mugwort. apud Ciprianū. teste Goudano.

Acrota et abrotanū sic Golgota coprotinusq;

populus quidam
apud Sidoniū. viri proprium. vētus australis.

Ballonotus sic Deiotarus sic Euronotusq;

a byttowe or a
viri nomen. viri nomen. myre dromble.
apud Claudianū. apd Uale. Flac. auis palustris.

Odotheus Sabotes et onocrotalus sociatur.

vt Lodouicus. Geno-
uefa. Clodoueus.

O super u raro (nisi sit proprijs) breuiatur. **O ante u.**

V ante consonantes in medijs.

mournynge. Lucani patria.
vt lugubris. Corduba i hispania. tibicinæ mulieres.

V Præ b breuies. ambubaiæ tamen aufer. **V ante b.**

deus ægyptiorū
vt solubilis. volubilis. amnis. salutifer. in specie canis.

Lubilis a verbo: insuberq; saluber Anubis

apud Colu. copulatio maritalis.

Corruba adiungas varium sed connubiū sit.

a hedgesparowe swyfte. a byrde.
vt sambucus. curruca. tam adiectiuū q̄ substantiuū.

Ante c longa sit u. breuies volucer volucrisq; **V ante c.**

alo (to bryng vp). manifesto. a clocke with a hoode.

Educo et enucleo coniungas bardocucullus

vt dispudet (to be ashamed). Repudiū.i. ob rē
a vowte / or a snayle. pudēdā recusatio. to rumme. to enforme.
vt testudo. contudi a contudo. erudo. erudio.

V præ d produc. ducta a breuibus tamen aufer. **V ante d.**

In simplici enī nō reperit̄. si vsq̄ est dicūt corripi: vt carnufex vetuste p carnifex.

V super f solum breuies in compositiuis **V ante f.**

a con et iugum.
vt lanugo. vt coniugium.

Ante g longa sit u: breuibus sed ducta notentur. **V ante g.**

Nonnulli censent sanguisugā pduci bm naturā primatiui: alij asserunt corripi cōtra primatiui naturam.

vt singulus (euery oon) vt curulis. contribulis. edulis.

V super l breuies: produc deducta per ulis **V ante l.**

¶ Producũtur cõposita a bule græco.i.consiliũ.vt hæc ppria, Chærobulus. Archibulus. Pasibulus. Thrasibulus. Cleobul[9]. Producũtur etiã cõposita a dulos.i.seruus.vt Theodulus Philodulus ppria. hierodulí sacrorũ ministri.

regio in Italia. to flatter. viri nomen.
Et bule.et dulos.et Apulia adulor Iulus
¶ Apulia nomẽ mulieris cũ p exili scribitur et corripit primã. Appulia cum pp/ duplici est regnũ Italiæ.

tuberculũ in gingiuis nascẽs.
a yonge spryngolde viri nomen. angl. a codde.
Iunge et adulescens et Amulius atq; parulis

populus.
aculeus paruus. regio Aphricæ. Getulus. idem qđ parulis
Sic et aculeolus. Gætulia. us addito epulis

a wyne presse. quicquid alicui[9] industria
prælũ vinariũ. apud Baptistã. lucrifactũ est. dactylicũ carmen.
Torcular iungas Betulia sicq; peculium.

viri nomen apud iuuencũ.
Adde Tramulius. at zabulones est variatum.

vt legumen. argumentũ. vt a moneo monumentũ.
V ante m. V super m produc. sed nomina ducta secunde
a noceo nocumentũ. a doceo.
A verbo in mentũ breuies veluti documentum

inobediens.
vt contumax.contumelia a tumeo. existimo. viri proprium.
Et ducta a breuibus. sic autumo vel Columella

.i.sanus oppidi nomẽ apud Silliũ. a goorde.
incolumis. sanitas. fluuij nomẽ apud Luca.li.ij. et cucumer.
Cum nato columen: sic Crustumium cucumisq;

viri proprium
teste seruio. oppidi nomen. apud Ausoniũ.
hoc Crustumerũ et hi ri.rorũ. onis. fructus vtilitas.
Crustumerũ sic crustumeri. Lucumo emolumentũ

pprũ viri et appellatiuũ: qui
post mortem patris natus est. pueri nomen apud Horatium
vel posthumius. verbũ inhonestũ. in exodo. synæresis in vltima.
Posthumus atq; mius. sic irrumo Pactu (q;) meius

vt lacuna a podell or lake. mõtis et fontis pprũ. apud Baptistã.
V ante n. V super n longa est. breuis Albunea albunecarq;.

populi nomen.
vt Cẽturupe oppidũ Siciliæ. apud Tibullũ.
V ante p. V præ p breuies. sed Arupinus tibi longa

a purse.
viri nomen. a marsupiũ singulari.
Est et Erigdupus. dictis marsupia iungas

ppri Syriæ malefici. luxurio dicturio.
vt Ituræi. vt esurio. parturio. itẽ verba meditatiuæ formæ.
V ante r. V super r produc. breuies tamen in rio verba

O in medijs.

luxuria pœnuria. luxuries. esuritio. .i. finita.
In ria siue ries. ritio. sic nomina clausa.

more senum multo fastidio suauissima quæque degustare. voce gallinæ emittere. pro primatiuo scateo. quod est fontium et hærbarum.
Deme ligurio sic cucurio iunge scaturit

Juppiter Anxurus dicebat apud câpanos. hinc Anxur oppidum. populi Galliæ. vt bituriges. .i. curuus. dux qui centum militibus præest. onis.
Anxurus et Bituri camurus sic Centurio que

qui decem militibus præest. populus de liguria a Ligur. oppidum Siciliæ.
Decurio Liguris sic Centurupe lemurusque

nuncius deorum.
Mercurius. masuri ac ab iusque lemuria produc

scarlet. viri nomen viri nomen. onis. oppidum apud Sillum.
Purpura Palphurios breuies Saburo Satura adde

hærba notissima lauorcy. impleo vt satio. plenus a satur. casa vel domuncula pastoris. a tugurium.
Et satureia simul saturo saturi tuguriique

a grype. a vultur. vulturius. viri nomen.
Vulturis atque rius. varium Mamurius extat

mulierum propria. vt Medula. Creusa. regiuncula Sabinorum vbi erat horatij agellus.
V produc super s. sed Blandusiam breuiabis

Italiæ oppidum. Italiæ oppidum. a Canusius possessiuum.
Brundusium. Canusi vel ab um. iungas Canusinus

a canusinus. populi apud Priscianum. côtra primatiui naturâ. a Perusia. æ.
Et Canusinatus sic Cadusij Perusinus

viri nomê. Ebusus.
Ac Ebusus proprium. variatur at insula dicta

possessiuum a Siracusæ. arum. a Venusia Daunioru colonia patria horatij.
Sicque Syracusius Venusinus sic Hierusalem

ciuitas Siciliæ. viri proprium. idem.
Longa Syracusæ. breuies Volusus Volusi(que)us

vt præputium. côfuto. refuto. côtra multos. arbor (a serue trec).
Ante t longa sit u. sed defruta et arbutus aufer

.i. longus. Minutius proprium. vetus puto causa metri.
Et diuturnus item iungas ab ius Minutique

côparatiuus a diu. apud Virg. in diris. côpositum a diu. a Prudentio.
Longa diutius est sic lecta diutinus esto.

A Ligur. uris. Liguria regio Ligurinus proprium viri.

V ante s.

V ante t.
Defrutum vinum decoctum vsque ad mediam partem.

poetæ nomen. rayn.
vt pacuuius. pluuia.

V ante u. V super u breuies exceptio nulla videtur.

De vltimarũ syllabarũ quantitate.

Syllaba quæ constat vocis/fine vltima fertur
Quæ quanta est istis sit nota modis tribus apte
Diphthongo/positura/præcepto quoq; certo

Vltima syllaba ea dr̃ q̃ terminatur dictio q̃tuis syllabarũ: monosyllabaq; ipsa qm̃ a se incipiunt finiuntq; inter vltimas syllabas numerãtur. Cognoscit aũt vltima syllaba trib⁹ modis. diphthõgo: vt musæ. præ. positione: vt fœlix/dicunt/frons. præcepto et regula: vt inferius dicemus.

nihil aliud est negareq; dicere aliqd non esse. — qui fingit elegantia .i. cãtus carmina — bonus nonnũq; p bonitate accipitur. bona rerũ substãtia.

A finita. vt vltra. nega. citra. ama. vt musa. poeta. scanna. bona. hectora.
Vocis fine sit a longum/sed in a breuis omnis

proprie vrbs siue oppidũ vñ orti siue oriundi sum⁹ q patria cois oĩm parẽs sit/aliqñ puincia ipsa ex qua orti sumus: lz improprie.

thesca vt ab hac patria. musa. vt ænea. anchisa.
Casus: preterq̃ sextos quintumq; creatum

anchisæ et veneris filius vt æneas — capis filius anchises
Ex as es recto breuies: ita sic quia iunge

puto .i. cogitare. opinari. scindere. vel deputari. — .i. mina vel libra — flatum emittere
vt da. mina. sta. na. fla.
Antea postea sic puta: sed monosyllaba longa

cibus p angelos ministratus. vt manna. — solennis dies qñ dñs noster trãsiuit a morte ad vitam pasca. — vt a. k.
Barbara cũ græcis sic nomina litterularũ

Uirg. Triginta magnos. Juuenalis. Quadragenta dedit.
Sunt cõia: ginta longa est: genta breuisq;

vt. me. te. se. de. præ.
Vox quæ finit in e monosyllaba longa tenetur

.i. ambo.
vt vterq; neq;.
Tolle q; pro et secum sic iuncta: ne p an/veq; p vel

¶De vltimis syllabis.

.i.mea causa.
vt tute.huiusce.hisce. vt meapte.tuapte.nostrapte.
Et te ce compositis breuies pteq; p preeunte.
vt domine.marc. cubile ille.sancte
Vox quæ finit in e(si nō monosyllaba)curta est

E finita.

vt huius musæ.poetæ.
Diphthongo at produc primi flexus genitiuū.
huic musæ.poetæ. hæ musæ.hi poetæ
Singlarē et ternū sic pluralem quoq; rectum
vt o musæ.poetæ. vt bone.sancte.
Et quintū:iungas istis muliebris in eq;
modo decore/
modo fortiter amate a docto a recto
vt pulchre/pulcherrime. vt ille.ipse.iste. vt docte recte
Cuncta adiectiua & pronomina:ductaq; terno
probe a probo.i.bene.
Casu aduerbia quum formando e conficis ex o

Sed bene corripias semp/male iūgitur illi.
vt or vlissis .i.diana
vt penelope phebe
Sunt finita per e ferme græca omnia longa
filius eni-chomachi medici. grādis fluuius parthorū trāsiēs babylonē. filius agamēnonis reg? et clitemnestre. filius fuit laertæ regis ithaci.
quedā pducuntur.vt aristotele. Eufrate.
Ni quintis ternæ et sextis vt oreste et vlixe
vt ab hoc die:meridie ab hac specie glacie
E quinti flexus sexto producere debes
edendi cupiditas a cōsumpcyon vt hodie.pridie.
Sicq; fame tabe/cōiungas nata dieq;
.i.valde.
Sicq; fere ferme quare/ast apprime breuis sit
vt doce.mane aude. mone.
E longum donat semper modus imperialis.
.s.numero in prali corripitur docete.passiua eni corripiuntur:vt docere.
Singlari/flexus actiua voce secundi
.s.flexus
Sed caue siue vale(cum terni sunt)breuiantur
vt domini.illi.docti. bibi audi
Finalem produc i/sed cōmunia sunto

I finita.

vt sicubi.inibi.
Hæc mihi ibi tibi vbi sibi sic sua compositiua
vt huic amarilli.o amarilli.
I græcis terno quinto/et nisi cū quasi curtes

vt do. sto. flo. no.
O finita. O semper longat vocis monosyllaba fine
fluui⁹ q̄p vxor et
tiberī fluit vis martꝭ .i.extollere
vt anio nerio. virgo. magnifico
O dat cōmunē vox nō monosyllaba quæuis
vt huic dn̄o/ab hoc dn̄o.huic falso/ab hoc falso.
O longat terno et sexto flexura secunda
.i.magis
falso.vero.impendio .i.frequenter
Ductaq; ab ijs aduerbia/sed communia cræbro
Sedulo sero modo cito mutuo et ergo profecto
vt amando/docendo/legendo.
Sicq; gerunda per o/sed produces ego raro.
vt dido. alecto. ericthō quedā venefica.
Græca per o magnum semper producta locabis.
vt genu.cornu. vt dic. duc.
Vc. V fine est longum veluti c/sed breuiabis
mō quisq̄.
inylke. mō q̄ñdiu.
Lac nec cum donec fac/sed pronomē hic anceps.
M/b/d/g/p/t. M/b/d/cum g/p/t/finales corripe semper
ꝓprie postulare
vt petit pro petiuit haud.aut vt forent abest
Syncopa ni quando diphthongus vel positura
vt ah vah. vt ceruical.semel.
H/l. H fine est longum semper: tamen l breuiabis.
vt michael.gabriel.
Sed sol nil produc/sic barbara cuncta locabis.
vt titan pean .i.quin vel sed
N N producetur finalis/corripe forsan
.i.deinde idē .i.proinde
.i.versitamē vt dein exin proin
Forsitan attamen an simul in cū cōpositiuis.
vt nomen nominis
Crescentis geniti et quibus est pœnultima curta.
.i.vidine .i.satisne .i.egone .i.nemone.
Sic vidin atq; satin vel egon/nemon tamen anceps
.i.mene tene. .s.quibus syllaba
Men ten produces et quis pœnultima longa est
.s.declinationis vt bellerophon. symon
On terne breuies ontis vel onis genitiuo
propriū viri
vt salomon
Quod format/cōtra produces quod facit onis.

vt æneān/laertē/anchisen declinationis.
Quartus in an vel in en primę cōis habetur.

vt cæsar. pater.
Finalis breuis r: sed produc quæ genitiuo R finita

medium spacium qd est inter cœlū et terrā · interdū pro aere ponitur quēadmodū cœlū. · cū inuenire incipiūt virgulta et frondes ac flores arborū atq̨ herbarū
Eris formabunt aer æther et hiber ver.

.i. ąre · ppriū viri · triticū. · fluuius vmbriæ · sic · vt impar. dispar
Cur/lar/far/ nar/. fur/cor/par/sic a pare nata

vt maiestas · opus homeri de ilio vel troiano bello. vt ilias iliados vel dis.
As fine est longū/breuies tamen omnia græca As finita

vt peiadas. troadas. hiadas.
Quæ dos dant genito. plurali as græcaq; quarto.

vt dies fides libyes · vt atlantides. troades.
Es longa/at breuies ternæ pluralia græca Es finita

cura sollicitudo molestia · vt ades subes cū cæteris natis
Inquies atq; penes/sic es verbum et sibi iuncta.

qui pedes militat. vt pedes peditis. · a knyght. a squyer. or a horsman. eques equitis.
Crescētis geniti et quibus est pœnultima curta

ouis mascula q cornua gerit et frōte ferit: et machina bellica. · opinio futurorum. · viliores partes populi. · paries domorū murus vrbis lapideus ambitus.
Tolle fides aries res spes plæbes paries q;

dea frugū · the fyrre tree · vincula pedū lignea vt compes tripes.
Atq; ceres abies et pes simul a pede nata

vt lapis · legis vt lis litis. · samnis. samnitis.
Is breuis/at produc genitum quod format in itis Is finita.

pprie auribus pcipere aliqn credere et pcipienti parere vel fateri. vt audis · instruere ornare et quasi muneribus cōplere. munis · accipe extrahere. metaphorice videre. aliqn audere sumere nōnūq̄ pfodere. vulnerare. defatigare. vacuare hauris
Atq; velis verbū et quarti persona secunda.

vt musis. bonis. omnis. · de vniuersis dr · vrbs in minori asia. trallis.
Præsentis singlaris/pluralis quoq; casus.

vt sis. vis. vt ꝗuis. adsis. videsis.
Is fine elongant monosyllaba sic sua nata

Sed breuis est is quis bis / sic mis tis geniti olim.
filia cœli et veste vxor neptuni
ponitur etiā pro mare proprium viri. proprium mulieris
vt thetys thetyos aris arinis soteris soterinis
Græca per is produc quinto rectus quibus est par
troie fluuius
vt simois. simoentis. pyrois pyroentis. ꝛ silia.
Sed quæ dant entis genitiuo corripiuntur
insula in egeo vna cycladū. cōfusio elimētorū. mons in insula itacha.
.i. sol.
vt os oris. flos floris vt ilios. lemnos chaos neritos

Os finita

Os fine est longum / cum græcis corripe os ossis
dea sapientiæ a pallas vt pallados. gentile nomen ex arcadia. archados ab archas. proprium mulieris thaidos a thais. voti effector. nō potens.
Græcorum et genitos / ijs addas compos et impos
iudex inferni minos minois
vt androgeo

Græca tamen genito quibus est o longa vel ois.
vir fortis semideus ꝛ plus ab homine habens. herois.

Os finita

Produci debent velut androgeos simul heros
vt tempus vt mus thus pus plus.
Finalis breuis us / tamen est monosyllaba longa.
dea terræ terra elementum
vt tellus telluris salus salutis
Crescētis geniti et quibus est pœnultima curta
vt huius manus
Et quarti flexus tam singlaris genitiuus
hæc manus. has manus o manus
Quam rectus quartus plurales sic quoq; quintus.
insula in ægæo mari sacra veneri: vt amathus amathūtis phi edipus edipodis filius larij regis thebani ꝛ iocaste.
cus phicūtis melāpus podis. amithontis filius argiuus vates ꝛ medicus
fuit hō nois filius otrei fratris hecubæ lꝫ facit pāthu
Græcū untis vel odis genito dans / sic quoq; pāthus

Finis quantitatis syllabarū.

ℂVVHITINTONI editio cum interpretamēto Francisci nigri. Diomedes de accentu in pedestri orōne potius q̄ soluta obseruāda.

Ccētus est acutꝰ / vel grauis vel inflexæ orōnis elatio/ vocꝫ vtētio vł inclinatio aut inflexo sono regēs verba. Nā vt nulla vox sine vocali: ita sine accētu nulla est. ⁊ est accētꝰ (vt quidā recte putauerūt) velut anima vocꝫ. Accētꝰ dictꝰ ab accanēdo: q fit q̄si q̄dā cuiusqꝫ syllabæ cātꝰ: apud græcos igit̄ ꝓsœdia dr̄. Accētꝰ q̄dā fastigia vocauerūt: q ꝓ capitibꝰ literaꝝ ponerētur: alij tenores vł sonos appellāt: nonulli i cacumina retinere maluerunt. Sūt vero tres. Acutꝰ / grauis / ⁊ q̄ ex duobꝰ factꝰ est circūflexus. Ex ijs acutꝰ i correptis semꝑ: interdū ꝓductis syllabis ꝟsat̄. Inflexus i ijs q̄ producūtur. Grauis aūt ꝑ se nūqꝫ cōsistere i vllo ꝟbo pōt: sed in his i quibꝰ inflexus est aut acutꝰ. Cæteras syllabas obtinet i græcꝫ itaqꝫ dictioibꝰ cū acutꝰ tria loca teneat: vltimū / pœnultimū / ⁊ aṅpœnultimū. Circūflexꝰ aūt cū q̄tlibet syllabaꝝ sit dictio nō tenebit nisi pœnultimū locū. Oīs igit̄ ps orationis hāc ratione, pnūciatiōis detinet. Oīs vox monosyllaba aliq̄d sig̃ns si breuis est acuet̄ vt mel / fel. ⁊ si positione lōga fuerit acutū scꝫ tenorē habebit: vt ars / pars / pix / nix /. Si autē lōga natura fuerit flectet̄: vt lux / spes / flos / sol / mōs / fons / lis. Oīs vero dissyllaba priorē syllabā aut acuit aut flectit. Acuit vł cū breuis est vtraqꝫ vt citꝰ latꝰ erat: vł cū positiōe lōga est vtraqꝫ vt solers: vł alterutra positiōe lōga dū ve natura lōga sit: vt pōtꝰ / cohors. Si vero prior syllaba natura lōga / ⁊ sequēs breuis fuerit flectit̄ ṗor: vt luna / roma. In trissyllabis aūt ⁊ tetrasyllabis: ⁊ deinceps scd̄a syllaba ab vltima sꝑ obseruāda si hęc sit natura lōga flectit̄: vt romanꝰ / cetegꝰ / marinꝰ / crispinꝰ / amicꝰ / sabinꝰ / q̇rinꝰ / lectica. Si ꝟo eadē positiōe lōga pœnultima positiōe fuerit acuet̄: vt catullus / metellꝰ / marcellꝰ. Ita tamē si positione lōga nō ex muta ⁊ liq̄da fuerit: nā mutabit accentū: vt latebræ / tenebræ ⁊ si nouissima natura lōga itēqꝫ pœnultima posiōe lōga fuūt. pœnultima tñ acuet̄: nō inflectet̄ sic natura: vt athenæ / thebæ / cumæ / tabellæ / fenestræ. Sin aūt media aut nouissima breuis sit / prima seruabit acutū tenorē: vt Sergius / malulius assia / fiscina. Si oēs tres syllabæ lōgæ fuerit media acuet̄: vt romani legati prętores ꝓnoīa q̄ duplici modo declinant̄ aut corripiūt aut ꝓducunt: vt illiꝰ / ipsius. Sane græca ꝟba græcis accētibꝰ efferimꝰ si eisdē lr̄is enūciauerimꝰ in latinis: neqꝫ acutꝰ accentꝰ i vltima syllaba poni pōt: nisi discretionis causa: vt i aduerbio pone i cōpositꝫ dictionibꝰ vnꝰ accētꝰ est / nō minꝰ vna ꝑte orationis: vt malesanus. Interea loci in peregrinis aūt ꝟbis ⁊ i barbarꝫ nōibꝰ maxime in interiectiōibus nulli certi sunt. In ijs eni accētuū lex certa esse nō pōt. cū sit absurdū a turbato tenoris / exigere tenorꝫ rationē. accētuū legē vł distiguēdi ratio vł discernēdi ambiguitates vł necessitas sæpe cōturbat. Inueniunt̄ quędam noīa omonyma ꝟbis siłia alia quoqꝫ aduerbijs: de quibꝰ q̄d dici pōt nisi q̄ accētꝰ sit arbiter discernēs vtriusqꝫ sig̃ti differētiā sicut parēs a pareo / es. Participiū priorē ꝓducit: vt i virgiliano illo Iāqꝫ ibat dicto parēs. Aliq̄n est nomē sig̃ns idē q̄ pater: et tūc priorē corripit. vt in illo Uirgiliano. Salue sancte parens. Idem intelligendū est de cæteris partibus orationis. Oīa tñ huiusmodi facilꝰ ex metrica structura comprehenduntur. hæc diomedes de accentu.

ℂDe accentu vsitatiore et apud recentiores magis obseruato.

Ccentus tonus est per quē fit syllaba quęuis
Cognita: quando acui debet / vel q̄n grauari

ℂAccētus est tonꝰ / sonꝰ / tenor / vel pnūciatio vnde quæuis syllaba cognoscit̄: q̄n acui et eleuari: q̄n autē grauari et deprimi debet.

Accentus triplex: fit acutus / vel grauis: inde
Est circūflexus: qui nunc fit rarus in vsu.

VVhitin. de accē.

Accētꝰ eſt triplex. grauis/acutꝰ ⁊ circūflexꝰ: ſꝫ apud recētiores rarior eſt circūflex.

Syllaba cum tendit ſurſum eſt accentus acutus.
Eſt grauis accentus ſed ſyllaba preſſa deorſum.
Fit circūflexus grauis in prima: ſed in altum
Attollit mediam/poſtrema grauis reciditq;.

Acutus accētus dr̄ cū ſyllaba ſurſum tendit ⁊ eleuatur. vt prima huiꝰ dictionis dn̄s. Grauis aūt accētꝰ eſt cū ſyllaba deorſum deprimitur ⁊ grauat̄: vt pateti media et vltima illius dictionis dominus. Circūflexus vero eſt quū prima deprimit̄ media eleuat̄: vltima aūt in grauē recidit vel deprimit̄. vt in romanus/amare.

Præcepta generalia de accentu.

Accentu effertur monoſyllaba dictio acuto.
Sed diſſyllaba vox leuat exacuendo priorem/
Et grauat accentu depreſſo poſteriorem.
Si poliſyllaba vox breuiauerit anteſupremam/
Quæ præit hanc acues: ſint depreſſæq; ſequētes.
At poliſyllaba vox cui ſit pœnultima longa/
Ipſam tunc acuit: poſtremam deinde grauabit.

Generalia accētꝰ p̄cepta ſunt tria. Primo oīs dictio monoſyllaba acuto accētu eſt proferēda: vt lux. eſt. ſunt. Deinde oīs dictio diſſyllaba acuto accētu p̄orē ſyllabam eleuat/poſteriorē vero depreſſo accētu deorſum grauat: vt conſtās. pater. pius. fœlix. Poſtremo: oīs dictio poliſyllaba habens pœnultimā breuē acuit antepœnultimā: depreſſis ſequentibus ſyllabis: vt audio. amauimꝰ. leticia. Oīs dictio poliſyllaba habēs pœnul. longā/acuit eandē: dep̄ſſa poſtrema: vt laudarūt. amaret/ſacerdos. Dictio poliſyllaba habēs poenul. longā/⁊ vltimā breuē ſ̄m quoſdā in poenultima circūflectitur: vt in amare. romanus. ⁊ huiuſmodi.

Pręcepta ſpecialia de impedimētis veri accētus.

Accentum impediunt cōciſio/quæſtio/voces
Encleticæ/æquiuocatio/necnon compoſitura.

Impeditur verus accentus quattuor modis: ſcꝫ. cōciſione. interrogatione. p voces encleticas/per ęquiuocationem/et compoſitionē.

Accentum vocis conciſio ſeruat eandem
Qualem ſeruaret ſi vox perfecta maneret.

Conciſio naturalē et verū accentū impedit. Nā ſuper quācunqꝫ ſyllabā erat accētus i dictione integra ſup eandē remanet in dictione cōciſa. Accidit aūt cōciſio in dictionibꝰ apocopatis: vt benefac/cuiꝰ vltima acuit̄ vt poenultima in eiꝰ integro beneface: idē accidit in vocatiuis apocopatis: quorū nti corripiunt̄ in antepoenultima: vt Virgilius Virgili. Mercurius Mercuri/⁊ hmōi: tales vocatiui acuunt poenultimā q̄uis breuē. Idē de cōciſis i as accidit: vt nr̄as. vr̄as. cuias. Arpinas. Rauēnas. quorū olim in atis deſinebāt: vt noſtratis. Idē etiā accidit (vt quidā ſentiūt) in ſyncopatis: ſed hoc in pedeſtri oratione potius attēditur ⁊ niſi diſſyllabis tertiæ perſonæ cōtingit: vt fumat pro fumauit. Virgil. Ilium et omnis humo fumat neptunia Troia. In aliis eni ſyncopatis poenultima eſt obſeruāda: vt generalia p̄cepta prius oſtendunt.

Finali verbo clauſæ quæ quęrit acutum
Vox dabit accentum: vt nonne vides quid ago?

Interrogatio impedit naturalē ⁊ verū accentū finalē eni dictionē orationis interrogatiue acuit ſiue breuis ſiue longa fiūt: vt in illo Virgilia. Nōne fuit ſaciꝰ triſtis Amaryllidis iras? Atqꝫ ſupba pati faſtidia? nōne Menalcā? Teren. hoccine eſt humanum factum? hoccine eſt officium patris?

Encleticæ voces postremam acui præeuntis
Vocis conficiunt / ipsæ accētuq; grauantur·
Accentum seruant in compositis et eandem.
Ast in corruptis / cum vocalis variatur
Hanc legem amittunt. sunt hiccine deniq; testes.

¶ Enclesis siue vox encletica naturalē accentū impedit. Nā faciūt vltimā syllabā dictiōis p̄cedētis acui q̄ grauari deberet / ꝛ illæ ipsæ grauātur: vt dixitq; serione? iocoue? Encleticæ voces sunt tres dūtaxat: q; pro et / ne pro an / ve ꝓ vel. Eundē accentū seruāt in dictionib⁹ cōpositis quales sunt plæriq;. plæraq;. q̄sq;. vnusquisq;. vterq;. vbiq;. ꝛ hmōi: ꝛ in his nō sunt encleticæ voces / sed syllabicæ adiectiones. Cæterū in corruptis cōpositis hāc potestatē amittūt: vt in his hiccine. isticcine. illiccine. vndiq;. deniq;. qđ quidē accidit ꝓpter corruptionē p̄cedētis vocalis. Nam hiccine cōponitur de hicce et ne: vnde si intergra maneret: diceret hiccene: sed euphoniæ causa e / in i / mutatur. Siliter vndiq; cōponitur de vnde et q;.

Encleticæ voces iunctæ fini rationis
Quæ quærit: retinent accentū semper acutū.

¶ Encleticæ voces in fine orationis interrogatiue positæ / nō grauātur sed acuto accentu efferuntur: vt ecquis hic est paterne?

Cum vox quæ encletica est: dicas & itaq; et vtiq;,
Syllaba cū adiecta est harū tunc prima acuetur.

¶ Itaq; et vtiq; duplici accētu efferūtur. Qñ eni itaq; sumitur ꝓ et ita / tūc q; est vox encletica: et hæc syllaba ta acuitur / ꝛ q; grauatur. Siliter vtiq; cū sumitur ꝓ et vt: hæc syllaba ti acuitur ꝛ q; grauatur. Sed aliqñ itaq; sumitur ꝓ igitur / ꝛ vtiq; ꝓ certe: ꝛ tūc q; est syllabica adiectio: ꝛ acuuntur in prima eorū syllaba.

Vt varium sensum dabit æquiuocatio vocis
Sic leuat accentum varie quandoq; grauatq;.

¶ Aequiuocatio interdum mutat eiusdē syllabæ accentū: vt in hac dictione caligo. nā qñ est nomē pœnultimā acuit: qñ vero verbū anpoenultimā acuit. Siliter in hac dictione decoro / as: qñ venit a decor poenultimā acuit: qñ a decus antepoenultimā acuit ꝛ idem de multis alijs intelligendū est q̄ in quantitate syllabarum facile dinoscantur.

Accentu exacuunt primā coniūcta: vel inde
Vt sentit Priscus q̄q̄ pœnultima longa est.

¶ Cōpositio interdū naturalē accentū impedit. Nā oia cōposita ab hoc aduerbio inde (vt sentit Priscian⁹) antepoenultimā habēt acuā: lz naturaliter (cū poenultima sit lōga) ea poti⁹ acui deberet. Enitūtur q̄dā affirmare cōposita a qñ / intus / lōge / sursum / ꝛ hmōi. sili accētu pnūciari debere hac insipida dūtaxat ratione leti entes: videlz ne hmōi dictiones videantur esse duæ partes: at q̄ delira est illa opinio. Nōne hmōi cōpositio accidit in alijs dictionib⁹? vt i describo. emigro. q̄ igitur rōne acueret anpoenul. pl⁹ i illis supramemorati q̄ i his. Cæterū cū nulla authoritate ꝓbata saltē / sua dicta ꝯfirmāt eoꝝ opinioni erroniæ haud assentiēdū cēseo.

Accentum seruant in compositis facit et fit
Qualem seruabant dum simplicitate manebāt
Compositum quando vocalē seruat eandem.

¶ Qñ huic ṽbo facio vel fio (vt Prisciano placuit) integris manētib⁹ aliud ṽbū infinitū añ ea cōponitur nō solū figtiones ꝛ cōiugationes integras in eis seruamus: sed etiā accēt⁹: vt calefacio. cis. cit. tepefacio. cis. cit. ꝛ hmōi. In scđa eni ꝛ tertia ꝑsona poenul. acuim⁹ q̄uis sint breues. Siliter calefio. fis. fit. tepefio. fis. fit. finales seruant accētus. In oib⁹ alijs cōpositis poenultima syllaba est obseruanda: et ṗm generalia præcepta eoꝝ accentus est moderandus.

Cum post me te se positum nobis quoq; vobis
Cum voce encletica naturam seruat eandem
Post sextos quis qui finalis cum sit acutus.

¶ Hæc præpõ cũ vbi postponitur abltis horũ pronoim me/te/se/nobis/vobis cũ encletica dictione eandem naturã retinet. Nã vltimã dictionis præcedẽtis acuit ⁊ ea ipsa grauat: vt mecũ/tecũ/secũ/vobiscũ nobiscũ/ac si vnica esset dictio cũ pronoie præcedẽti. Cæterũ qñ hæc præpõ cũ postponitur abltis hui⁹ nois q̃s q̃ non seruat hãc naturã/sed finalis acuitur ipsa: vt quicũ/quæcũ/quacũ/quibuscũ. Author est Priscianus li. xiiij. vbi de præpositionibus meminit.

¶ Annotatio.

¶ Accedit etiã cuiusdã p̃ceptũ satis probabile sit. necne ⁊ doctorꝝ ꝑmitto iudicio/ affirmãs oẽs græcas ⁊ barbaras dictiones i ia terminatas/in pœnultima ꝓduci: et acuto accẽtu proferri debere hmõi quasi versiculos adducit.

Barbaricis græcis semper producitur ia.
Est breuis in nostris vt controuersia verbis.

¶ Paulo post infert. Itẽ quædã latina: vt rectoria/vicaria/abbathia/cantharia/ ⁊ silia in pœnul. ꝓducũtur ⁊ acuto accẽtu ꝓferri debẽt. At ipse hmõi vocabula nõ latina immo barbara dicerẽ: nusq̃ ei apud probos authores reperiuntur hmõi. Inoleuit (nõ dubiũ) apud plærosq̃ hmõi vsus/si nõ poti⁹ abusio est dicẽda: vt obnixe cõtendãt hmõi græca/⁊ barbara in ia terminata q̃ authore ac (verius vt loquar) errore ducti/me latet: in pœnul. accẽtu acuto ꝓferri debere. Cæterũ veritati (vt mea fert opinio) magis consentaneũ videret oppositũ. Nã ꝓbatorꝝ p̃ceptis ⁊ poetarũ carminib⁹ satis cõpertũ est/hmõi græca ⁊ barbara: nisi paucioib⁹ q̃in syllabarũ quãtitate explicuimus exceptis/in pœnul. corripi: hmõi et similiũ errorũ causas probe dilucidat ꝑspicacissimus ille Seneca. Inter causas (inq̃t) malorũ nrõrũ est: q̃d ad exemplar viuim⁹: nec ratione cõponimur: sed cõsuetudine mala abducimur. Quod si nulli facerent/nolimus imitari: quũ plures facere ceperint: quo frequẽti⁹ quasi honestius dicim⁹. Causas etiã humani erroris asserit philosoph⁹ metaphysicæ scdo p̃cipuas esse: cõsuetudinẽ/⁊ populi testimoniũ. Roges fortassis quũ vsus quasi altera lex (vt vulgo d:) apud plærosq̃ adeo inoleuit: vt huic ꝯtraire sit difficile/⁊ q̃si laterẽ (vt ferũt) lauare. q̃d ipse hac in re faciendũ cẽseo dicam q̃d alij docti sentiunt. Quos accẽt⁹ admisit scte ecclæ dignitas: sicubi inter ecclesiasticos legas/aut canas/eosdẽ imitãdos ⁊ obseruãdos dignũ duxerĩ. Nolit eni ecclæ dignitas grãmaticcs p̃ceptis oino se subijci. Ait eni diuus Gregorius ꝓlogo moraliũ. Indignũ vehemẽter existimo paginã diuinã regulis grãmaticalib⁹ subdi. Cæterũ inter eruditos sicubi vel legas vel disputes: vtiine erroneo/an poti⁹ probatorũ authoritati inniti sit ꝓbabilius: tuo relinquo iudicio.

¶ Exempla authorꝝ de ijs quæ in ia efferũtur.

Bia.	Iuuenalis.	O Lybia disiunge boues dum tubera mittas.
Cia.	Uirgilius	Qui se Bebrycia veniens de gente ferebat.
	Ouidius.	Ambraciam versusq̃ vident sub imagine saxum.
Dia.	Horatius.	Successit vetus his comœdia nõ sine multa laude.
Phia.	Uirgilius.	Aeternũ sophiæ coniũctũ carmine nomen.
Gia.	Ouidius.	Uenit odoratos elegya nostra capillos.
Lia.	Uirgilius.	Et fluuiũ vinclis innaret Chloulia ruptis.
Chia.	Horatius.	Inachia langues minus ac me.
Mia.		
Nia.	Uirgilius.	Prouehitur pelago vicina ceraunia iuxta.
Pia.	Horatius.	Optat ephyppia bos piger/optat arare caballus.
Ria.	Uirgilius.	Est locus hesperiã graij cognoie dicunt.
Sia.	Iuuenalis	Occurris fronte obducta ceu Marsia victus.
Thia.	Propertius.	Cynthia prima suis miserũ me cœpit ocellis.

¶ Aelij Antonij Nebrissensis de accẽtu grecarum hebraicarũq; dictionũ cõtra Alexandrũ.

¶ Alexander dogmatistes.i.q̄ sibi ipsi et illis q̄ modo in sua verba iurarũt p̄cepta
quædã reliquis omnib⁹ inaudita ꝓposuit: illud in primis tradit qđ cãtãt/laudãt
amãt/⁊ quasi oraculũ quoddã Apollinis præ se ferũt. Oĩs (inquiunt) barbara vox
nõ declinata latine. accentũ super extremũ seruabit acutũ. Credas ex eadẽ offici=
na ꝓdiisse: vnde alia hmõi p̄cepta q̄ sermonis latini reliquias fundit⁹ euerterũt.
Sed esto nescierit latine: q̄ sua ætate res literaria dormiebat: nunq̄d.i.nõne cum
barbaris hoc est hebraicis dictionib⁹ p̄cepta dabat: oportuit hebræos consulere
iis de rebus: quarũ ignoratione tenebatur: sed q̄ i Gallia res gesta est: nõ erat ita=
li copia hebræi cuiusdã p̄ceptoris vnde illa disceret. q̄d reliquarũ nationũ asellos
bipedes ita ne oportuit rationis habenas alteri p̄mittere: vt quacũq̄ duceret se=
querẽtur. Neq̄ eni ea authoritate fuit Alexãder qua Pithagoras: cuius discipuli
satis magnã rebus dubiis ꝓbationẽ afferre putabãtur: si ab illo se audisse dicerẽt:
vnde emphaticon apud illos erat ipse dixit. Cũ igitur illud sit simul oĩm grãmati
corũ cõsensu receptũ: dictiones peregrinas nisi literaturã mutauerint cũ suo accẽ=
tu: ad nos migrare oportere cõsulamus. iam nõ hebræos: quorũ genus iustissimo
quodã dei iudicio: nõ tamen sine magna lr̃arũ iactura extinctũ est: sed vnũquem=
piam ex regeneratis nuper in xp̄o/vel mediocriter hebraicæ linguæ peritũ ⁊ cõ=
perimus tertiũ quodq̄ verbũ apud illos: etiã ex iis q̄ latinã declinationẽ admitte
re nõ possunt: accẽtu acuto in pœnul. atq̄ etiã nõnũq̄ in tertia a fine ꝓferri debe=
re. Itaq̄ quũ dicimus Abel accẽtu i fine acuto nõ græce ꝓferimus: q̄r apud illos
in fine grauãtur: nõ latine: q̄r nullũ latinũ nomẽ nisi corruptũ vltimã acuit: nõ he=
braice/q̄r illi primã accẽtu acuto ꝓferũt. Igitur nullo harũ triũ linguarũ quib⁹ ec=
clesia vtitur: sed suo (hoc est ab ignorãtia) nato: accentu isti pronũciant quũ ꝓferẽ=
dum sit Abel accẽtu in prima. atq̄ pari ratione nõ dicemus accentu acuto in fine
abisai: sed accẽtu acuto in pœnul. vt in his sequẽtib⁹ abimelec/bersabe/carnaim
cœleth/cassen/esau/ezel/eugadi/euphrata/gomer/iesabel/isboseth/nuphisboseth
lameth/mathusale/ramatha/thamuata/iared/heber/iaphet/suza/thamathaim
ephraim/berzellai/issai/medai/hedrai/vlai/sali/eliezar/phares/zaram/sophtim:
⁊ alia prope innumera quæ perperã ab ignaris hui⁹ linguæ atq̄ rationis litera=
riæ proferũtur. In tertia quoq̄ a fine cõplura ex hebræis nõ declinatis enuncian
tur accẽtu acuto: vt ionathan/osanna nabuchodonosor malhelelel. Atq̄ ex iis etiã
quæ declinantur: vt vrias. thobias: quę in tertia a fine acuuntur.

¶ Dictiones hebraicas latine declinatas accentũ habere latinum.

Ex superiori regula cõsequẽs illa est: oẽs dictiones hebraicas si latina declinatione
inflectãtur: etiã accẽtus latini rationẽ seq̄ debere. Hæc præceptio ab oib⁹ in cõmu=
ne grãmaticis recepta est: atq̄ cõfessa: sed neq̄ diffitẽtur eã grãmatistæ: q̄n quidẽ
ipsi dicũt: si latine nõ declinãtur accentũ habere acutũ in fine: igitur e diuerso/si la=
tine declinãtur latinũ accentũ habeant oportet. At q̄ hæc p̄ceptio latissime patet:
idq̄ nõ modo in hebraicis dictionib⁹: sed etiã in iis: q̄ in latinũ sermonẽ ex græco
venerũt. Sed de græcis in latinũ cõuersis mox de hebraicis/quã rationẽ apud
nos obseruẽt pauca dicenda sunt: atq̄ illud in primis de quo iampridẽ cũ oĩ bar=
baria digladiati sumus. Nullũ videlicet barbarũ nomẽ posse inflecti: qđ termina
tionẽ declinabilẽ atq̄ accẽtũ latinũ nõ habeat. Atq̄ e cõtrario si declinẽtur accen=
tũ quoq̄ habeant latinũ necesse sit. Cũ igitur Adam/Abraham/⁊ hmõi neq̄ accẽ=
tum: sed neq̄ latinã terminationẽ habeãt q̄ declinari possit/nulla ratione inflecti
latine possunt. qđ quidã ex nostris fecerũt atq̄ in obliq̄s Adæ/Abraæ/dicere non
dubitarũt: sed q̄ recte ipsi viderint. Priscian⁹ libro. v. de octo partib⁹: in hęc v̄ba
p̄cipit. Noĩa barbara indeclinabilia nõ solũ in am: sed etiam in alias quoq̄ termi=
nationes nulla latina vel greca declinatione sunt moderãda: nisi transferãtur in
aliquam formam declinabilẽm: quod quidã historici fecerũt: vt Abraam (inquit)
abraamus/ami. Idẽ quoq̄ refert Flauius Iosephus in p̄mo hebraicarũ antiq̄ta=
tũ libro. Noĩa inq̄t ꝓpter scipturę decorũ gręci ad delectationẽ legẽtiũ mutaue=
rũt. Neq̄ eni est gẽtis nr̄ę (inq̄t) ⁊ hmõi formis vti: sed licet vnũ quidẽ schema ⁊ finis
noĩm sit vn⁹: vltimas tñ noĩm syllabas alit̃ illi declinãt. Noe itaq̄ apud eos noeus
appellat̃. vt Abraam abraamu⁹: ⁊ si hęc forma in oĩ schemate custoditur. Hęc Io=

sephi verba quemadmodū et prisciani superioris manifeste ostēdūt: sub illa terminatione nullo modo posse declinari: tū quia nulla dictio latina nisi corrupta accentum habet in fine: tū quia in am terminatum vnū est tm̄ apud latinos idque indeclinabile nequā: quod ipm argumēto est illa quoque indeclinabilia esse. Quod si terminationem habēt declinabilē accentū vero barbarum: hoc est in fine acutū nihilo plus declinari possunt: vt iuda/bala/dauid/ezras/israel: Quod si vspiam declinata reperis puta: iudæ/balæ/dauidis/ezræ/israelis: tū ipsos obliquos/ tū primā noim positionē accētu latino efferas oportet: vt bala/ balę. ezras/ezrę. accētu in pma: sicut musa/musæ. lucas/lucæ. dauid accētu i pma dauidis i eadē: ad pportionē bogud bogudis. quod solū nomē ex terminatis in d/apud latinos declinat. Israel quoque accentu in poenultima sicut et michael. dicēte valerio Flacco in argonautica. hic et odoratus flagrāti crine Michael. Sed oia hmōi obliquos ideo pducūt: quia a grecis p e/lōgū scribūtur. Quare si vspiā abraæ/iudæ/adæ/dauidis et similia legis. necesse est accētu latino efferas: atque in recto abraas/ adas/iudas: dauid accētu latino enūcies: aut nihil oīno est totū hoc negociū: quod grāmaticen appellamus

¶ Noia hebraica ex græco traducta accentum latinum habere.

Quę vero noīa ex hebręo sermone p grecū/forma declinabili Il latinū venere: si declinatione habēt grecā/accētu quoque greco moderāda sūt. Quę si latina declinatiōe inflectunt: accent⁹ quoque latini regulā sequant oportet. Nā cū latine ligue illud sit ppriū: vt dictiōes integras i vltima syllaba nunque acuat: aut circūflectat: sz i dictiōib⁹ dissyllabis primā: i polisyllabis q poenulti. habēt lōgā/ eadē acuāt: q vero breuē i tertiā a fine trāsferat accētū: græci suā quandā rōnē sequētes et vltimas dictionū syllabas acuere vel circūflectere possunt et poenultima exnte lōga accētū i antepoenultimā trāsferre. atque ecōtrario: existēte breui i eadē accētū collocare. Cū itaque noīa i a/vel i as/terminata i iota ante a/habētia q apud illos breuis est i poenultimā pferāt accētu acuto. Latini i antepoenultimā trāferunt: propterea quod (quēadmodū diximus) latini sermōis regula nō patit: vt poenulti. exnte breui accent⁹ i eadē collocet: sz in tertiā a fine accent⁹ trāsferatur. Itaque nō dicem⁹ cū græcis Abdias/diæ. poenultima acuta: qm latine declinamus: sed abdias/abdiæ. accētu i antepoenultimā trāslato. Cadit etiā accēt⁹ in antepoenultima olz hor sequētiū. Azarias. Ezechias. Esaias. hieremias. Jeconias. Josias Mathatias. Ozias. Onias. zacharias. Barachias. Thobias. Urias. tametsi hęc duo vltima etiā ratione hebraicæ literaturæ accētū habeāt i antepoenultima: quēadmodū et maria: quod nomē apud hebræos celebre doctissimus qsque poenultima breui posuit in carmine. Claudian⁹. pparat et mariæ pulchros: sed luce minores Eligit ornat⁹. Seduli⁹ quoque i pascali. Quis fuit ille nitor marię cū xps ab alno Processit. Eadē quoque ratio est noim græcorum i/iota i poenultima habentium cū a/finalē: vt sophia philosophia/symphonia/phātasia/chirurgia/melācolia/categoria/ vsia. et ab ode es. cōposita: quod interptatur cant⁹: vt prosoedia/tragoedia/comoedia/psalmoedia/meloedia: et ab arche quod est pncipat⁹: vt toparchia/monarchia/hierarchia/tetrarchia: et a logos quod est sermo: vt theologia/astrologia/tropologia/ethimologia: et a graphe scriptura. vt orthographia chronographia/topographia. et a mache ches. vt gygātomachia/naumachia batrocomyomachia. et a nomos quod ē lex: vt astronomia/chironomia/antinomia. Quæ vero apud illos per ei diphthōgō ante a scribūtur in eadē hoc est poenultima habent accentum. itaque hac ratione dicemus dulia/hypdulia. Angaria non vt isti proferūt dulia et hyperdulia: angaria i tertia a fine: latria et idolatria: nō latria et idolatria in poenultima. Sic et perihermenia/pędia/mechia: accētu i poenultima sunt enūciāda: eadē ratiōe zenodochiū/orphanotrophiū/ichthiotrophiū et alia ppe innumera accētu in poenultima proferri debent.

¶ De arte punctuandi.

¶ Punctus est sectio siue incisio: orationē distinguēs intellectū et spm lectoris reficiēs. Pūcti sunt nouē. s. suspēsiuus/geminus pūct⁹/cōma/colon/period⁹/ interrogatiuus exclamatiu⁹ seu admiratiu⁹/semipūctus siue cnectiu⁹/et parēthesis.

¶ Suspēsiu⁹ pūct⁹ est simplex virgula q solet qetis gratia poni: anteque sensus aliquis clausulæ haberi possit. vt mors/

¶Geminus pūctus est quo vtimur: vbi clausula maiorē quandā quietem habet: ⁊ tamē sensum imperfectum. vt mors/vltimus vitæ terminus:
¶Cōma est pūct⁹ plan⁹ in sup̄iori parte lineæ posit⁹/vł inferiori cū virgula superi⁹ eleuata: vbi clausula videtur esse cōpleta ⁊ tñ est imperfecta: vt mors / vltim⁹ vitæ termin⁹: terribilis est his.
¶Colon est pūct⁹ plan⁹/i inferiori p̄te lineæ posit⁹. quo vtimur vbi sensus est p̄fectus: a toto tñ corpore abrupt⁹: vt mors/vltim⁹ vitæ termin⁹: terribilis est his. q̄rum cū vita oīa extiguūtur.
¶Period⁹ est pūct⁹ plan⁹ /q̄ ponitur in fine clausulæ: qñ non modo p̄fect⁹ sensus/ sed ipse sermo. vt qđ seq̄tur/ q̄si de nouo inchoari videatur. ⁊ ponitur in inferiori p̄te lineæ: virgula curua inferi⁹ circūflexa hoc modo: vt mors /vltim⁹ vitę termin⁹: terribilis est his? q̄rū cū vita oīa extinguūtur. nō his quoꝝ laus emori nō pōt.
¶Interrogatiu⁹ pūct⁹ est q̄ interrogationē sig̃t: ⁊ ponit̄ in superiori p̄te lineę cū virgula eleuata: vt hic pietatis honos: sic nos in sceptra reponis?
¶Exclamatiu⁹ siue admiratiu⁹ est q̄ admirationē cū exclamatione significat. et ponitur i superiori p̄te lineæ cū virgula eleuata sic proh deū fidē? q̄d est cōtumelia si hæc nō est? adeon quenq͡ꝫ in felicē? vt ego sum?
Semipūct⁹ siue ꝯnectiu⁹ est virgula q̄ i fine lineæ ponitur cū dictio imp̄fecta est cuius pars in sequentē lineā trāsit. et sic depingitur=
¶Parēthesis est interpositio siue inclusio vni⁹ clausulę intra aliā qua e medio remota/sens⁹ tamē p̄stat integer ⁊ p̄fect⁹/⁊ duab⁹ virgulis connexis (quasi semicirculis) cōcludi solet hoc modo. Eneas (neq͡ꝫ eni patri⁹ consistere mentē pass⁹ amor) rapidū ad naues premittit achatem.

¶De metris.

Est iunctura pedum numero finita modoq;
Metrum vel carmen: veluti finit Diomedes.

¶Metrū siue carmē (vt Diomedes diffinit) est pedū iūctura nūero modoq͡ꝫ finita Uel metrū est cōpositio pedū ordine statuto decurrēs modos/positiōes/sublationesq͡ꝫ ꝯseruās: differt metrū a rithmo (vt idē asserit): ꝙ metrū certa qualitate ac nūero syllabarū tēporūq͡ꝫ finitur: certisq͡ꝫ pedib⁹ cōsistit ac clauditur. Rithm⁹ aūt tēpoꝝ ac syllabarū pedūq͡ꝫ ꝯgruentia in infinitū multiplicatur ac profluit.

¶De metri accidentibus.

Ista decem spectant ad metrum pes/locus/ordo.
Cæsura/ac mensura/et depositura/figura.
Appellatio vel nomen/species/genus adde.

¶Metro accidūt decē: pes/loc⁹/ordo/cęsura/mēsura/depositio/nomē siue appellatio/figura/genus/et species.

¶Diffinitio pedis.

Pes metri est in quo vel syllaba bina reposta
Vel plures: spacio certo comprenditur apte

¶Pes (eiusdē testimonio) est duarū plurīue syllabarū certo spacio cōprehensio.

¶Pedum numerus.

Viginti octo pedes metri sunt (teste Perotto)
Pyrrhicius/spondæus/vel iamb⁹/sicq; trocheus/
Dactylus/et tribrachus/anapęstus/iūge molossum/
Amphimacrus/sic amphibrachus/bacchius/ & anti
Bacchius/sic dispondæus/proceleumaticusq;/
Sic antipastusq;/diambus/vel coriambus/
Et ditrochæus/maior sic et minor Ionicus pes.

Ijs pæon primus: iungatur sicq; secundus
Et ternus / quartus: totidem iunges epitritos.

¶ Pedes metri (authore perotto) sunt octo ⁊ vigiti nūero: videlʒ pyrrhicius / sponꝺęꝰ / iābꝰ / trochęꝰ / Tribrachꝰ / molossꝰ / anapęstꝰ / dactylꝰ / amphibrachꝰ / amphimacrꝰ / bacchiꝰ / antibacchiꝰ / ꝓceleumaticꝰ / dispōdęꝰ / dijābꝰ / ditrochęꝰ / antipastꝰ / coriābꝰ / ionicus maior / ionicꝰ minor / epitritꝰ pⁱmus / epitritus scðs / epitritꝰ tertius / epitritus quartus: pæon primus / pæon scðs / pæon tertiꝰ / pæon quartꝰ

¶ Pedum diuisio.

¶ Pedū alij simplices dicunt̄ alij duplices / alij heteroplici. simplices pedes sunt illi q̄ sine alteriꝰ admixtiōe i vsu ꝯdiunt̄. simpliciū alij bissyllabi / alij trissyllabi.

Simplices pedes bissyllabi sunt quattuor.

¶ Pyrrhiciꝰ / spōdęus / iābus / trochęus.

Pyrrhicium ex breuibus faciet bissyllaba binis.
Spondęum ex binis faciet bissyllaba longis.
Syllaba longa breui subiecta vocatur iambus.
Ex longa atq; breui pes dicitur esse trochęus.

¶ Pyrrhiciꝰ q̄ ⁊ ꝑiambꝰ dibrachus bibreuis vł ęgæon græce dr̄: cōstat ex duabꝰ breuibꝰ tēpoꝝ duoꝝ: vt deꝰ. ante eni breuis q̄ꝫ lōga syllaba repta est: vt priꝰ vnū q̄ꝫ duo. Ideo aūt pyrrhiciꝰ dictꝰ est ꝓpter pyrrhiciā: qꝛ breuē syllabā ꝓferentes spm̄ arctiorē labris cōcurrētibꝰ explicamꝰ: q̄ cōpositio hmōi modulationꝭ pyrrhicię cōuenit / vel a pyrrho achillis filio / q̄ crebris et citis modulationibꝰ bis breuiter ꝓminētē clypeū genibꝰ incūbēs et ꝑ hūc terrorē hostibꝰ immittēs inferebat̄. Cū ergo gradꝰ vult breuiter accedētis ostētare mobilē decursionē pyrrhicio pede cōmētꝰ est. Et ideo metrū pyrrhiciū a pyrrho repertū ⁊ illustratū cognominauit: sed ipse pedū mobilitate qð tripudiās ⁊ cinesias etiā cognoiatꝰ / vł qꝛ ꝑmꝰ victoria potitus / eo gn̄e metri laudatꝰ est. Uel a gradiuo bellonę filio: q̄ cū ꝑ mōtes ⁊ difficilia colliū cōcitato cursu capræ more viatores superet̄: quoties ꝓdatoria vice grassaret̄: huic pedi qꝛ calore velocitatis tripudio mobilitatis acies flāmaꝝ emularentur.

¶ Spōdæꝰ huic ꝯtrariꝰ: q̄ ꝯstat ex duabꝰ lōgis / tēpoꝝ q̄ttuor: vt heros. et hʒ tres solutiones: soluit̄ eni in dactylū / anapæstū / et ꝓceleumaticū. Dictꝰ est aūt spondęus apo tis spōdis: hoc est a libatiōe vel sacrificio. Nā i tēplis spōdaica carmia ꝯponebāt ne libātes sonū abhominosæ vocis audirēt / vel vt duabꝰ lōgis melœdijs: quasi duplicibꝰ ⁊ iugibꝰ vocibꝰ ꝓspera deorū volūtas firmaret̄. Un̄ et numa pōpiliꝰ diuinare solitus / hūc pedē pōtificiū appellauit: cūq̄ꝫ soleos minores æq̄s gressibꝰ circulantes indueret / spōdaico melo: patrios placabat indigetes.

¶ Iābꝰ / daunius vł gradariꝰ: versu maledico habilis: ꝯstat ex breui et longa / tēpoꝝ triū: vt dies. dictꝰ est aūt iābꝰ para to iābizin hoc est a cōtumelia: qꝛ maledici hoc gn̄e carminis vtebātur. Uel a iāba puella q̄ turpiter hoc carmine lacerata atq̄ꝫ omni gn̄e cōuicij affecta: laq̄o vita sibi cōsciuit: vł a iāba niobes ancilla q̄ cererē dolore raptę ꝓserpinā cruciatā: apudq̄ꝫ herā suā in attica hospitatā: hoc carmine laudauit. Uel dr̄ iābus quasi iābos a triūphatore libero: q̄ hoc carmine laudatꝰ est. Uel para to ballin tonion: hoc est a teli iaculatiōe: vn̄ et marti dicatꝰ est q̄ cū crebro pugnas iniret / telū cū clamore torq̄bat: vn̄ et breui ⁊ lōga syllaba constat. Nā hi q̄ iaculātur: breui accessu in extēsum passum ꝓferūtur: vt fortiori nixu telū ꝯfirmēt. Un̄ ⁊ ꝑsci apuli hūc pedē dauniū a duce daunio appellarūt. Qð is ꝑmus aduersus Diomedē bellū gerēs: gladiali pugna duos dimicare instituit: vt collato pede: assequēte paulatim dextro / distētoq̄ꝫ ⁊ ꝓgrediēte sinistro: breui successu ⁊ lōgo distentu / gradꝰ simł ⁊ visus firmaret̄: hācq̄ꝫ gradiariā pugnā appellauit gradiuo marti dicatā.

¶ Trochęus / rutilꝰ / vł choræus. ꝯstat ex longa ⁊ breui tēpoꝝ triū: vt roma: dictꝰ est aūt trochęus apo to trochu hoc est a ratione. nā eiꝰ modulatio metroꝝ compositioni apta est q̄ rotatim ⁊ volubilit̄ incedūt. Uł qꝛ ꝫm musicos ocyori melo ex ro:

tæ situ et volubili modo rithmis aptus sit. Vel para to trochein: hoc est discursu per metaphoram decurrētium supne lapidum qui currere ambulātes cogebāt. Vel q̄ currentes saltātesq̄ circa aras in sacrificijs deorū hoc carmine vtebātur Vel q̄ decursionibus aptus sit. Nam qui in bello laborant quoties amissos ordines reparāt et ex lōgo ꝛ dispso ambitu: ī breuē et arctū orbē coguntur: vñ Aurūci hunc pedem rutilsi appellauere q̄ cū aciē cōstituerēt et ꝓlatis pedibus vestigia sisterent: ac scuta brachijs ꝓtēderēt breuiterq̄ dextris succedētibus pedibꝰ vestigia sisterēt: reductis manibus ingenti clamore: quę vibrauerant tela iaciebant. Quidam aūt hunc pedem mercurio dicatum volunt qui precipiti festinatione: et impetu longo in breuem gressum finire videtur

¶ Simplices pedes trissyllabi octo.

Ex ternis longis debet constare molossus
Ex breuibus ternis tribrachus pes dicitur esse
Binis de breuibus constat longaq; anapæstus
Dactylus ex longa constat breuibusq; duabus.

¶ Tribrachꝰ/tribreuis/brachisyllabus/piginon/vł chorēꝰ: ꝯstat ex tribus breuibus a q̄bus nomē accepit: tēpoꝝ triū: vt helena. Dictꝰ est chorēꝰ. eius enim cōpositio choræis cōuenit.

¶ Molossus/vertūnus/extēsipes/hippius/vł cauius: ꝯstat ex tribus longis: temporꝝ sex: vt eneas. Dictus est aūt molossus: q̄ molossi ad bellū ꝓcedētes huiꝰ moderata cōpositione vtebātur. Vł q̄ hoc pede ꝯstabāt odæ q̄ in templo iouis canebantur in memoriā molossi filij pyrrhi ꝛ andromedes a quo festa molossia dicta sunt. dictus est quoq̄ hippius apo tu ipu. hoc est ab equis: quia equestri pugnæ cōueniens apta compositione modulabatur.

¶ Anapæstus vł antidactylus ꝯstat ex duabus breuibꝰ et lōga tempoꝝ q̄ttuor: vt nebulæ. dictus aūt anapæstꝰ recurrendo repercutiēs dactylū sono reciproco obliquitur per antistrophen.

¶ Dactylus vel politicus ꝯstat ex lōga et duabꝰ breuibus: tēporum quattuor. vt romulus. dictꝰ est aūt dactylus apo tu dactylu trāslatione iūcturarū. q̄ in digito sunt. Nā quemadmodū in digito longiorem primū articulum: sequētes vero breuiores habemus: ita dactylus primam productā habet: sequentes vero breues. Vel a tractu digitorum q̄ ad exprimēdā organi musici modulationem affectant. Vł a dactylis idæis: q̄ ex opisthe æ in idæo monte cretæ manuum impressiōe nati: iouē custodiēda: ne vagitu se paruulꝰ ꝓderet: lusus excogitato gn̄e clypeolis æneis inter se cōcurrebant et tinnitu æris rithmica metra dactylici pedis compositione personantis: infantis vocem celauere.

Amphimacrus binis longis mediaq; breui fit
Amphibrachus breuibus binis longa & media fit
Bacchius prima curta est longisq; duabus
Anti(q;)bacchius binis longis quoq; curta.

¶ Amphibrachus genus amphibreuis: vel scolius cōstat ex breui ꝛ lōga: ꝛ breui tēporum quattuor: vt carina. dictus est ab amphi et brachos. i. duabꝰ breuibus quibus ab vtraq̄ parte lōga cōplectitur: dictꝰ est quoq̄ scolius q̄ scolio: cytharæ speciei accōmadatus est.

¶ Amphimacrꝰ/amphimarus/mēsalis/fescētinꝰ/vł creticꝰ: ꝯstat ex lōga ꝛ breui et lōga tēporū quinq̄: vt literæ. dictꝰ aūt amphimacrus: q̄ breuis syllaba intra duas lōgas cōplectitur. dictꝰ est etiā creticꝰ: q̄ cretes saltātes eiꝰ rithmica ꝯpōne vtebātur. ¶ Bacchius/oenotrius/tripodiꝰ/saltās/vel piambus. ꝯstat ex breui et duabus longis tēpoꝝ q̄nq̄: vt athenæ. dictꝰ aūt bacchius apo tis bacchis: q̄ a bacchantibꝰ cōuenięter cōponebatur: vel q̄ ditirābicorū carmē: q̄d ī honore dionysij qui bacchus dr̄ fieri solebat: magna ex parte hmōi pedibus constabat.

¶ Palymbacchiꝰ/latius/saturnus/antibacchius/ꝓponticus/vel theselæus/cōstat ex duabus longis et breui tēporū q̄nq̄: dictus aūt palymbacchiꝰ para to palincebacchion: quia illi cōtrarius sit.

¶ Duplices pedes sedecim.

¶ Duplices pedes sunt illi qui ex dissyllabarũ cõbinatione cõficiuntur.

Pes proceleumaticus de binis pyrrhicijs fit.
Est dispondęus de spondęis quoq; binis
Ex binis et iambis dicitur esse diambus.
Et ditrochęus fertur de binis esse trochęis.
Anti(q;)pastus constat iambo deq; trochęo.
Deq; trochęo et iambo conficitur choriambus.
Ionicus maior spodæo pyrrhicioq;.
Pyrrhicio sic spondęo minor ionicus fit.
Spondæo primũ facies epitritum et iambo.
Inde trochęus spondęus epitritum dantq; secundũ.
Spondęoq; et iambo tertius esto epitritus.
Spondæus atq; trochęus quartũ faciũt epitritũ.
Pęon fit primusq; trochęo pyrrhicioq;.
Cõstat iambo & pyrrhicio pęonq; secundus.
Tertius et pęon fit pyrrhicio atq; trochęo.
Pyrrhicio et iambo fiet pęon quoq; quartus.

¶ Proceleumaticus cõstat ex duob⁹ pyrrhicijs: hoc est quattuor syllabis breuib⁹ tẽporũ quattuor: vt abiete. dictus aũt pceleumaticus para to pcelein: hoc est ab hortatione et iussu nautico ad quẽ ob celeritatẽ aptissimus videtur.

¶ Dispondæus cõstat ex duob⁹ spondæis: hoc est ex quattuor syllabis lõgis: tẽporũ octo. vt oratores. dictus a dis qđ est duo et spondeus.

¶ Diamb⁹ cõstat ex duob⁹ iambis: hoc est ex breui et lõga / ⁊ breui et lõga / tẽporũ sex. dictus diamb⁹ q duplici iambo cõstat: vt propinquitas.

¶ Ditrochæus / dichorius / catatrochæus / cõstat ex duob⁹ trochæis: hoc est ex lõga et breui lõga ⁊ breui: tẽporũ sex. dict⁹ ditrochæus: q duplici trochæo cõstat.

¶ Antipastus cõstat ex iãbo et trochæo. hoc est ex breui et duab⁹ lõgis / ⁊ breui: tẽporũ sex: vt Alexander. dictus aũt antipastus para to procelein: q iãb⁹ et trochęus ex quib⁹ cõponũtur sunt contrarij.

¶ Choriambus cõstat ex trochæo et iambo: hoc est ex lõga et duab⁹ breuib⁹ ⁊ lõga tẽporũ sex: vt nobilitas. dictus choriamb⁹: q choro. i. trochæo ⁊ iambo cõponitur: vel q in choris apud veteres celebratissimus fuerit.

¶ Ionicus a minore cõstat a pyrrhicio et spondæo: hoc est ex duab⁹ breuib⁹ ⁊ duabus lõgis / tẽporũ sex: vt Diomedes. dictus ionicus q ab ionib⁹ inuentus est vel q apud illos in vsu frequenti fuit.

¶ Ionicus a maiore cõstat ex spõdæo et pyrrhicio: hoc est ex duab⁹ lõgis / ⁊ duabus breuibus: tẽporũ sex. vt demetrius.

¶ Epitritus vel hippius p̃mus cõstat ex iambo et spondæo: hoc est ex breui et tribus lõgis: tẽporũ septẽ: vt Capenates. dict⁹ epitritus: qm̃ hic pes ex spõdæo constat q̃ quattuor habet tẽpora / ⁊ iambo vel trochæo q̃ habet tm̃ tria. Quaternari⁹ ho nũer⁹ ad ternariũ relat⁹ sesqtertiã pportionẽ facit: q̃ græce epitritos nolatur.

¶ Epitritus vel hippius scđs cõstat ex trochæo et spondæo: hoc est ex lõga / breui / et duabus longis: tẽporũ septẽ. vt conditores.

Epitritus vel hippius terti⁹ cõstat ex spondæo ⁊ iãbo: hoc est ex duab⁹ lõgis / breui / ⁊ lõga: tẽporum septem: vt discordiæ.

Epitritus vel hippius quart⁹ cõstat ex spondæo et trochæo: hoc est ex trib⁹ lõgis ⁊ breui tẽporum septem. vt constantinus.

¶ Pæon primus cõstat ex trochæo ⁊ pyrrhicio: hoc est ex lõga ⁊ trib⁹ breuib⁹: tẽporũ qnq;. vt Stesichorus. dictus autẽ pæon ab inuẽtoris nomine. vel q hoc me

tro Apollinis laudes canebantur: quas peanas vocant.
¶ Pæon secūda cōstat ex iambo et pyrrhichio: hoc est ex breui/lōga/ & duab⁹ breuib⁹: tēporū quinq;: vt Colonia.
¶ Pæon tertius cōstat ex pyrrhichio et trochæo: hoc est ex duab⁹ breuib⁹/lōga/et breui: temporū quinq;. vt referamus. ¶ Pæon quartus cōstat ex pyrrhichio & iambo: hoc est ex trib⁹ breuib⁹ & lōga tēporū quinq;. vt celeritas.
¶ Heteroplici pedes sunt illi q ex variorū pedū cōbinatione cōficiunt & diuidūt in pētasyllabos & hexasyllabos. Pētasyllabi (vt scribit Diomedes) sunt duo & trigīta hexasyllabi vō sexaginta q̄ttuor: sed q̄ in vsu frequēti nō sunt: & in superiores resoluūt de his meminisse hic nō decreuim⁹: igit q eos noscere cupit diomedē ꝯsulat.

¶ Cæsura.

Est finis vocum in versu cæsura decorus
Cuius sex species: pentemimeris/catatriton.
His heptemimerim/iungas tetrapodiamq;
Bucolice/sic spondęon/catalecticon addas.

¶ Cæsura metri est sectio et decora vocū terminatio in versuū medio vł post me diū notata. Cæsura siue sectio metri in sex species est diuisa: in pētemimerim. catatriton. heptemimerim. tetrapodiā. catalecticon. spondæon. et bucolicen.

¶ Pentemimeris.

Quando pedes binos partem complēs rationis
Syllaba subsequitur/pentemimeris vocitatur.

¶ Pentemimeris/siue semiquinaria est quū post duos pedes seq̄tur syllaba partem oronis ꝯplectēs: vt Arma vi/rūq; ca/no. habet ex q̄nq; dimidiū.

¶ Catatriton.

Carmen tu dicas catatriton quando trochæus
In pede fit terno/partem claudens rationis.

¶ Catatriton vł tertia trochica est: quū finita parte oronis tertiū trochæū posuit Nil nostri mise/rere.

¶ Heptemimeris.

Est heptemimeris comitatur syllaba abundās.
Quando pedes ternos/partem claudens rationis.

¶ Heptemimeris/vel semiseptenaria est quū post tres pedes & vnā syllabā pars orationis expletur: vt Itali/am fa/to ꝓfu/gus.

¶ Tetrapodia.

Quando pedes sequitur post ternos forte trochæus.
Dic tetrapodiam/partem complens rationis.

¶ Tetrapodia/vel quarta trochica est quū post tres pedes & vnā syllabā ps orationis finitur: vt. Sæpe si/nistra ca/na præ/dixit ab/ilice/cornix.

¶ Catalecticon.

Spondæon catalecticon est partem rationis
Explēs: q̄n pedes post tres spondęus comitatur.

¶ Catalecticon spondæon: vel quarta spondaica est cū post tres pedes inuenitur spondæus partem finiens rationis: vt alba/inq; pa/tres at/q; alte.

¶ Bucolice.

Quādo pedē quartū comitatur syllaba abūdās
Quæ complet partem rationis: vel pede quarto

Dactylus eſt poſitus / tu hanc bucolicen vocitabis.

¶ Bucolice eſt quũ poſt quattuor pedes ſyllaba ſuperat in partẽ orationis deſinẽs: vt. Non omnes ar/buſta iu/uãt hu/miles. vel quũ i quarto pede dactylũ ponimus partem orationis finientẽ: vt. Nos patri/æ fi/nes et/dulcia.

¶ Locus.

In verſu primus / ternus / quintus / locus impar
Fertur: par quartus / ſextus locus / atq; ſecundus.

¶ Loca in verſu: alia paria / alia vero imparia dicũtur. Imparia loca ſunt: primus tertius / et quĩtus. Paria aũt ſunt ſecũdus / quartus / et ſextus. ⁊ ſic deinceps.

¶ Ordo.

Eſt ordo membri cuiuſuis diſpoſitura.
Quattuor has cuius ſpecies dicas. monocolon atq;
Diſtrophon et dicolon: dicolon tetraſtrophon addas.
Quartam dic ſpeciem tricolon tetraſtrophon eſſe.

¶ Ordo eſt mẽbri cuiuſq; diſpoſitio in verſu: cuius ſpecies ſunt quattuor. Nã carminũ: aliud eſt monocolon. aliud dicolon diſtrophon. aliud dicolon tetraſtrophon aliud tricolon tetraſtrophon.

¶ Monocolon carmen.

Vnius generis carmen dicas monocolon eſſe.

¶ Monocolon carmẽ eſt illud qđ vbiq; eſt vniforme: vt pma ode flacci / q̃ aſclepiadeo carmine eſt cõpoſita: vt. Mecœnas atauis edite regibus.

Diſtrophon et dicolon carmẽ generũ eſto duorũ
Quando poſt verſum eſt replicatio queq; ſecundũ.

¶ Dicolon diſtrophon eſt illud carmen qđ duobus generibus verſuũ cõſtat a ſecũdo facta replicatione: quale eſt illud horatianũ.

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mitylenẽ.
   Aut Epheſum bimariſue Corinthi
Mœnia. vel Baccho Thebas. vel Apolline Delphos
   Inſignes: aut Theſſela Tempe.

¶ Qđ carmen conſtat primo heroico. ſcđo faliſco. tertio iterum heroico.

Binorum generum dicolon tetraſtrophon eſto
Quando poſt quartũ quenq; eſt replicatio verſum.

¶ Dicolon tetraſtrophon carmẽ eſt illud qđ duobus generibus verſuũ cõſtat poſt quartũ queq; verſum facta replicatione: quale eſt illud horatianũ.

Iam ſatis terris niuis atq; dire
Grandinis miſit pater et rubente
Dextera ſacras iaculatus arces
   Terruit vrbem.

¶ Qđ metrũ cõſtat tribus primis ſapphicis hẽdecaſyllabis / ⁊ quarto adonio dimetro ab eo facta replicatione iterum ad ſapphicum.

Ternorũ generũ tricolon tetraſtrophon eſto
Quando poſt ternũ queq; eſt replicatio verſum.

¶ Tricolon tetraſtrophon eſt illud qđ tribus generibus verſuũ cõſtat: qñ poſt quartum quenq; verſum facta eſt replicatio: quale eſt illud horatianũ.

Quis multa gracilis te puer in roſa

Perfusis liquidis vrget odoribus
Grato Pyrrha sub antro
Cui flauam religas comam.

¶Qđ metrum cõstat duobus primis asclepiadeis. tertio pheretratio ⁊ q̃rto Glyconico ab eo facta replicatione/iterum ad asclepiadeos.

¶Mensura.

Conueniens metri mensura pedũ numerus sit
Certis præceptis quem constituere poetæ.

¶Mensura metri est debitus pedũ nũerus: ſm poetæ regulas ordinatus.

Mensuræ species monometrum dic dimetrũq;
Tetrametrũ trimetrũ sic pentametrũ hexametrũq;

¶Mẽsura metri in sex partes est diuisa. Nã carminũ aliud est monometrũ/aliud dimetrũ/aliud trimetrũ/aliud tetrametrũ/aliud pentametrũ/ aliud hexametrũ.

Vno quod constat pede carmen dic monometrũ
Quod binis constat pedibus carmen dimetrum sit.
Qđ tribus ex pedibꝰ constat carmen trimetrũ dic.
Quattuor ex pedibus quod constat tetrametrũ sit
Pentametrũ est carmẽ qđ quinq; pedes tenet in se
Hexametrum carmen dic quod senis pedibus fit.

¶Monometrum carmen est illud qđ vnico pede constat: vt illud ionicum. a minore Diomedes.

¶Dimetrũ carmẽ est illud qđ duobꝰ pedibus cõstat: vt illud ionicũ a minore. Sapientes amor odit.

¶Trimetrũ carmen est illud qđ tribus pedibus constat. vt illud dactylicũ simonidium. Indue pallia serica.

¶Tetrametrũ carmen est illud qđ q̃ttuor pedibꝰ cõstat: vt illud dactylicon alcmanicum. Vir decens cumulãs reliquas tibi.

¶Pẽtametrũ carmẽ est illud qđ quinq; pedibꝰ constat: vt illud elegiacũ Ouidianum. Res est sollicita plena timoris amor.

¶Hexametrũ carmen est illud qđ sex pedibus cõstat: vt illud heroicũ Virgilianũ. Nate meæ vires mea magna potentia solus.

¶Annotatio.

In metris iambis anapęstis siue trochæis
Quod binis constat pedibus dicas monometrũ
Quattuor ex pedibus cõstans dimetrũ quoq; fertur
Ex senis constans pedibus dicas trimetrumq;
Tetrametrum fertur pedibus qđ conficis octo.

¶Illud tamẽ admonendũ est q̃ metra iambica/trochaica/⁊ anapæstica duplicibus pedibꝰ ꝯputant̃ ascendũtq; vsq; ad tetrametrũ. Vñ monometrũ iambicũ dr̃ qđ duobꝰ pedibꝰ cõstat: vt est illud iambicũ. Immo aliud qđ quattuor pedibꝰ cõstat dr̃ dimetrũ: vt est illud iambicũ dimetrũ Flacci. Amice ꝓpugnacula. Trimetrũ dr̃ illud qđ sex cõstat pedibꝰ. Quale est illud iãbicũ trimetrũ. Ibis liburnis inter alta nauiũ. Tetrametrũ dr̃ illud qđ octo pedibꝰ cõficit̃/quo vtũtur comici.

¶Depositio.

Carminis est finis cuiusuis depositura
Quattuor hæ cuius species catalecticon atq;
Acatalecticon: hinc hyp & brachi (dehinc) cata iũgas.

¶ Depositio metri est vniuscuiusq; carminis desinentia: q̄ circa finē attēdit. depositio metri est quadripertita. Nā carminū aliud est catalecticon / aliud acatalecticon / aliud hypercatalecticon / aliud brachicatalecticon.

Syllaba cui desit carmen catalecticon esto
Acatalecticon est fine id quod clauditur apto
Syllaba cui superest sit hypercatalecticon illud
Cui pes defuerit bracchi (dic) catalecticon esse.

¶ Catalecticon est illud qđ minus habet metricæ cōstitutionis. nā illi vna tm̄ syllaba deficit / quale est illud senariū iambicū trimetrum. Mea renidet in domo lacunar.

¶ Acatalecticon est illud qđ apto et legitimo fine cōcluditur: integer singulorum metrorū existēs. Quale est illud Persianū. Nec fonte labra prolui caballino.

¶ Hypercatalecticon est illud qđ supra versus finē: vnā vel duas pluresq; syllabas hʒ. q̄le est illud hexametrū dactylicon. Aut dulcis musti Vulcano decoq̄t humorē.

¶ Brachicatalecticon carmē est illud: cui vt perfectū sit deficit integer pes. quale est illud Aristophaniū dimetrum. venit optima Calliope.

¶ Appellatio.

Ipsis vnde fuit metris ab origine prima
Impositum nomen: dicta appellatio metri.

¶ Appellatio metri est qualitas: vnde ipsis metris a prima institutione nomē inditum fuit.

Metra acceperunt varie sua nomina: primo
A dijs vel quibus hæc (vt Pythia) sacra fuerūt.
Siue (vt pyndaricū) de authorū nomine crebro.
Siue loco (velut attellanū) quo canebātur.
Siue a mensura: veluti dimetrum trimetrūq;.
Siue pedū structura vt dactylicūq; trochæum.
Nunc a fortuna hinc elegeia comica dicta.
A numero interdum velut endecasyllaba cōstāt.

¶ Appellatio metri in septē partes est diuisa: nā metra aut a dijs qb9 sunt dedicata appellātur: vt pythiū: qđ Apollini pythio est cōsecratū. Aut ab inuētorib9 et poetis frequēter vtētib9. vt pyndaricū a Pyndaro poeta. sapphicum a Sappho muliere lesbia. simonidium a Simonide poeta.
Aut a locis vbi canti cōsueuerāt. vt attellana ab Attellis oppido Italiæ.
Aut a mēsura: vt monometrū. dimetrum. trimetrum.
Aut a pedum structura: vt dactylicū / trochaicum.
Aut ab accidēti fortuna: vt elegiaca ab amorū miseria.
Aut a syllabarū nūero: vt endecasyllaba.

¶ Figura.

Est excusatum vitium ratione figura
Ornatus causa / primo metri ve reperta.

Figura (vt inq̄t Sulpitius) est vitiū ratione excusatū / ⁊ ascribitur elegātiæ: ornatus metri ve causa primo inuenta. Figurarū: aliæ cōstructionis / aliæ locutionis / aliæ dictionis. figure dictiōis (nā alias hic p̄tereo) sunt q̄ sub metaplasmo ɔtinēt. Metaplasmus (vt diffinit Diomedes) est trāspositio q̄dā recti solutiq; sermonis in alterā speciem: metri et decoris causa figurata. Hui9 species sunt hæ: Prothesis. Aphæresis. Epēthesis. Syncopa. Paragoge. Apocopa. Ectasis. Diastole. Synæresis. Diæresis. Ecthlipsis. Antithesis. Metathesis. Synaloepha.

Littera cum vocis capiti; vel syllaba detur

Prothesis est: tollens hęc fertur apheresis esse

¶Prothesis est appositio literę vł syllabę ꝑncipio dictionis. lr̃æ: vt i illo virgiliano. Turno gnatoq; patri: vbi gnato ꝓ nato posuit. Syllabę: vt alibi apud eūdē Cōcitū tetuli gradū. vbi tetuli ꝓ tuli posuit. huic cōtraria est apheresis q̄ est ablatio lr̃æ vł syllabæ a ꝑncipio dictionis. lr̃e: vt in illo Uirgiliano. Uela dabāt leti spumas salis ere ruebant. ꝓ eruebant. Syllabæ: vt alibi apud eundē. Mortalia temnitis arma. tēnitis ꝓ cotemnitis posuit.

Additur in medio vocis cum littera siue

Syllaba epēthesis est / his priuās syncopa fertur.

¶Epēthesis est additio lr̃æ vel syllabæ in medio dictionis. litera: vt apd̓ Uirg. Relliquias danaū ꝓ reliquias posuit. syllabæ: vt apd̓ horatiū. Fingere cinctutis ꝑ cinctꝪ. huic ꝯtraria est Syncopa q̄ est subtractio literæ vł syllabæ i medio dictionis: lr̃æ: vt in illo Uirg. Audijt curotas: ꝓ audiuit. Syllabæ: vt apd̓ eundem. Una bouis q̄ deinde cadis onerarat acestes: pro onerauerat.

Littera cum fini vocis: vel syllaba detur

Est paragoga. sed hęc tollēs apo (sit) copa dicta.

¶Paragoge q̄ a qbusdā ꝓparepsis dr̄: est appositio lr̃ę vł syllabę i fine dictionis: vt apud Uirgiliū. Alacres admittier orant: pro admitti. huic contraria est apocopa q̄ est ablatio lr̃ę vł syllabę a fine dictiōis. Lr̃e: vt i illo Uirg. Aut duri miles vlixi: ꝓ vlixis. Syllabę: vt apd̓ hora. ode sexta. culpa deterrere ingeni. ꝓ ingenij.

Syllaba quę breuis est longam facit ectasis ipam

Systola productā contra facit abbreuiari

¶Ectasis q̄ et diastole dr̄: est extēsio siue productio syllabæ q̄ natura est breuis. vt in illo Uirgiliano. Italiā fato ꝓfug⁹. huic contraria est systole q̄ syllabā natura longā breuiat: vt i illo Uirgiliano. Obstupui steteruntq; comæ: vbi p̄ œnultimā i steterūt cōtra naturā corripuit: sed hmōi licētiā vitare tanq; a scopulo debem⁹.

Syllaba de binis cōflata synæresis esse

Fertur: et in binas diuisa diæresis vna.

¶Synæresis q̄ a qbusdā episynalœpha dr̄ est cōflatio siue cōglutinatio duarū syllabarū in vnā: vt in illo Uirgiliano. Fixerat aeripidē ceruā: scādendo proferēdum est eripidem. Symphonesis q̄ et sinæresis dici potest est cū duę syllabę scādendo in vnā coeunt Symphonesis in qnq; partes est diuisa. Prima. cū dictionē in vocalē vł m / finientē: seqtur dictio a vocali incipiēs: tunc eni illud m / cū vocali preęunte abijcitur: vt superi⁹ est dictū. Scd̓a est: cū in eadē dictione duę syllabę longæ ꝓ vna lōga ponūtur: vt in illo heroico. Uni⁹ ob noxā ꝛ furias aiacis oilei. oili ꝓnunciari debet. Tertia est quū in eadē dictione duæ syllabæ breues ꝓ vna breui ponūtur: vt in illo heroico. Cornua velatarū obuertim⁹ antēnarū ꝑ. Quarta cū in eadē dictione lōga et breuis syllaba ꝓ vna lōga ponūtur: vt in illo heroico. Fixerat aeripedē ceruā. i scāsione eripedē ꝓnūcies. Quita cū breuis ꝛ lōga syllaba / ꝓ lōga ponitur: vt in illo heroico. Atria dependent lichni laquearib⁹ aureis. auris scādēdo ꝓnuncies: huic ꝯtraria est dieresis q̄ est dissolutio vni⁹ syllabę in duas: vt i illo Uirgiliano. Aulai i medio: ꝓ aulæ. Idē alibi. UestꝪ pictai: ꝓ pictę.

¶Annotatio.

I simul v quū consona sita: diæresis illa

Ambo in vocales aliquando soluere possit.

¶I et v qn̄ sita sunt vt ꝯsonātes: aliqn̄ in vocales solui possunt p dieresin: vt in illo Uirgiliano. Arma virū tabulaq; et troia gaza p vndas. vbi troia trissyllabum protulit. Silr̄. vt in illo Ouidiano. Te quoq; nunc soluo persoluenda mihi.

Subtrahit ecthlipsis cum vocali pręeunte

M / quando incipit a vocali dictio sectans

¶Ecthlipsis est elisio siue subtractio huiꝰ cōsonātis m cū precedēte vocali. Et hoc

quoties dictio in m/præcedente vocali desinit: et sequens dictio a vocali incipit: vt in illo Virgiliano. Littora multum ille et terris iactatus et alto: quod sic scādi debet. Littora/multil/let ter/ris ia/ctatus et/alto.

Vocalem vocis de fine aufert synalœpha
Quando a vocali comitans vox incipiatur.

Synalœpha est ablatio et cōpressio vocalis a fine dictionis quoties sequens dictio ab alia vocali incipit: vt apd horatiū. Certat tergeminis tollere honoribus.

Cum postponatur quę anteesset littera/ fertur
Esse metathesis: vt meleagre loco meleager.

Metathesis est trāspositio lrǣ præpostera/ cū lrā quæ præponi deberet postponitur: vt in illo Virgiliano. x. At tibi tymbre caput euandrius abstulit ensis. Ouidius. Agnoscens in me frater meleagre sororem.

Dicitur antithesis/ cum littera ponitur vna
Pro altra. queq; potest antistechon bene dici.

Antithesis est positio vnius literæ pro alia: quæ etiam antistechon dr: vt in illo Virgiliano. Olli pro illi: de cęteris memorabis infra.

De generibus metrorū inferius manifestabimus.

Expositis iam syllabarū quantitatibus: necnon earū accentibus ac pūctuādi modo: q̄ tam ad solutā q̄ pedestrem orationē pertinere videantur. Necnō metro et eius membris nūc ad diuersa metrorū et carminū genera iter est aggrediendū Et primo de illo carminis gn̄e/ qd vsitatius et frequētius/ grauius/ et prestātius inter cætera ducitur.

Genus.

Genus metri est terminus vniuocus multas sub se versuū varietates ɔtinens specie differentes: quæ inferius cōplectūtur.

Carmen heroicū hexametrū.

Heroū hexametrum carmen loca sex tenet in se.
Dactylus exposcit quintum/ spondęus sibi sextū.
Hosq; locis reliquis cōmunes ponere possis

Heroicū carmē hexametrū dactylicū: dictū ɀ olim pythiū/ sex loca siue sedes in se continet et duobus (vt sulpitio placuit) legitime pedibus cōficitur: scz dactylo/ et spondæo. His duobus pedibus aliqui loci sunt proprij/ alij aūt cōmunes. Quitum vero locū dactylus/ sextum spōdæus sibi vendicat. Reliqui aūt loci his pedibus sunt cōmunes. et sic scāditur siue modulatur carmē heroicū. Arma vi/rumq; ca/no troi/æ q̄/primus ab/oris. Heroicū dr: qm̄ poetarū princeps homerus. cæteriq; deinceps cū secuti: heroū (hoc est illustriū virorum) gesta: hoc carminis genere scripserūt: dr etiā hexametrū/ q sex locis siue sedibus ɔstet. dr insuper dactylicum q hoc præcipue ɔstet pede: sicut a iambo iambicū Et ante homeri etatē pythiū dicebatur: q Apollinis pythij oracula hoc metro reddi cōsueuerāt. Vel q Apollo cum pythona serpentem Delphis propter vltionē matris necasset: accolæ primū in eius honorē hoc carmē cōtexuerūt. Exinde heroū laudibus describēdis aptissimum. Quo gn̄e carminis præ ter cæteros ornatius vsi sunt poetæ latini. Lucretius. Ennius. Virgilius oim facile princeps. Naso. horatius. Catullus. Propertius. Tibullus. Statius. Papinius. Iuuenalis. Ausonius. Marcialis. Sillius italicus. Et hi ex gentibus omnes. Ex nostris vero christianis. Iuuencus. Arator. Prosper Sedulius. Prudentius. Sidonius. Fortunatus. Architrinus. Franciscus petrarcha. Baptista mātuanus et Remaclus florenas. suscipit etiā hoc carmē alios pedes: sed rarius idq; poetica licentia/ vt trochæum/ proceleumaticū/ anapæstum iambū/ tribrachum: vt manifestant carmina sequentia.

Carmen elegiacum pentametrum.

In se pētametrum carmen loca quinq; tenebit
Dactylis et spondæus cōmunes suntq; duobus
Primis: semipedem debes quibus addere longū
(Vt vult sulpitius) pentemimerim vocitatum
Dactylicos binos poscunt duo posteriora
Semipede adiecto: qui iunctus superiori
Semipedi: quinto spondæum conficit apte.

¶ Carmen elegiacum pentametrum (authore diomede) est qd hexametro versu pentametroq adinuicē positis ꝯficitur: vt illud ouidianū. Hanc tua penelope lēti tibi mittit vlixes. Nil mihi rescribas attamen ipse veni. Elegiacū (teste perotto) hexametro ita cōnexū est: vt nunq sine eo positū reperiatur. vn quidā vnū carmē illud esse voluerūt vndecim pedū. Elegia dicta siue a lugēdis mortuis. defunctorum enim laudes hoc carmie discribi cōsueuerāt. siue elegia dicta ab elos grece hoc ē miseratione: qd tyrrheni græciq elegias illo carmine scriptitarūt: cui ōpinioni cōsentire videtur Horatius ad albium tibullum elegiarū authorē scribens. q ab ea (qua diximus miseratiōe) elegos miserabiles dicit hoc modo. Heu miserabiles decantes elegos. Idem in arte. Uersibus impariter iunctis quærimonia primū. Post etiam inclusa est voti sentētia cōpos. De inuētore huius carminis dubitatur: vt idem asserit Horatius sic. Quis tn exiguos elegos emiserit author. Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est. Hoc tamē carminis gnē scripserūt apd romanos. Propertius / Tibullus / et gallus imitati græcos: scz Callimachum et euphorionē. Cōtinet aūt hoc carmē qnq loca in se et duobus pedibus (vt sulpitio placuit) cōficitur. scz dactylo et spōdæo. recipit in primo et scdo loco indifferēter spondæū vel dactylum. Deinde pentemimerim: hoc est syllabā superantē / q vel natura vel positione longa esse debet / deinde duos dactylos: postremo syllabam superantem. longā vl' breuem: q cum semipede pcedente pfectū pedē efficit. Et sic scandi debet. Nil mihi / rescri / bas: attamen / ipse ve / ni.

¶ Annotationes.

Carminis hexametri quinto quandoq; poetæ
Spondæū ponūt: proceleumaticumq; licenter
Et pro spondæo sexto dant sepæ trochæum
Sed vetat heroo claudū miscere trochæum
Sulpitius / cōmunis erit nanq; vltima semper
Syllaba sicq; docet Fabius / sic Tullius inquit.

¶ Illud non est prętereundum Spondæū qnq i quinto loco pro dactylo a poetis licēter vsurpari: vt apud Persium. Et costā lōgo subducimus appēnio. Interdum etiā proceleumaticus in qnto p dactylo vsurpatur: vt apud Uirgiliū. Tityre pascentes a flumine reijce capellas. Aliquando in sexto (vt quibusdam placet) ponitur trochæus p spōdæo / vt apd Uirg. Laocoon ardēs summo decurrit ab arce. Illud tn vetat Sulpitius. Ultima enim syllaba semper est indifferens.

Ponitur interdū primo proceleumaticus pes
Et quis raro sibi vendicat hunc anapęstus.

¶ Proceleumaticus interdū in primo loco ponitur apd poetas: vt apud Lucretiū. Tenui cauata oculi caua tēpora frigida pellis. Quē locum vendicat (licet raro) anapæstus: vt apud Uirg. Fluuiorum rex eridanus terrasq iacētes.

Carminis heroi terno quartoq; licenter
Ponit iambum vel tribrachum qnq; poeta.

¶ Nonnunq in tertio et quarto loco iambum pedē et tribrachum (quis licētiores) admittit poeta: vt i illo Eneidos nono. Terga fatigamus hasta nec tarda sene-

ctus. Idē in quarto pede. Ostendens artem pariter arcumq; sonantem.

S cū præiuncta vocali cędere fine
Debes: & sola a vocis sic fronte aliquando.

S lr̄a finalis cū pcedēte vocali aliqñ cedit i hexametro: vt i illo Virg. Inter se cōiisse viros & discernere ferro: scādēdo viret pnūcies p viros et. aliqñ etiā sola cæditur: vt in illo Lucretiano. Arborib⁹ veteres decidere falcibus ramos: scādēdo pferendū est falcibu ramos. Ceditur nōnūq; a pncipio dictionis: vt apd tibullū. O pereat quicūq; legit viridesq; smaragdes: scādendo pnūcies viridesq; maragdes: sed hmōi iūcturæ cū raræ fuerint prorsus sunt vitandæ.

Carmen cum incipiat vel abo / vocali alia ve.
Quæ per se vox est perfecta: & dictio sectans
Incipit a vocali / sit subtraxio nulla.

Si carmē hexametrū aut aliud qduis incipit ab o / vel alia vocali q per se pfectā vocē et partē orationis pficit et sequēs dictio a vocali incipit: tūc nulla erit subtraxio aut elisio: vt apd Tibullū. O ego ne possem tales sentire dolores. & apd Ouidium. O vtinā tandem lacedemona classe petebat.

V post s / q / g / si vocalis comitetur
Litterulæ perdit vim: testes lingua / aqua / suauis.

V post g / q / s / sequēte vocali liquescit vim lr̄æ amittēs: vt i lingua / aqua / suauis: q i scādēdo bissyllabę pferunt. Vir. Munera sunt lauri q; & suaue rubēs hyacinth⁹.

Ijs in scandendis vocalem cæde priorem
Dij / deæ / dijs / ijs / sic eæ / pluralis et idem.
Ijsdem / dehinc / deinceps / huic / & cui / deindeq; / pinde
A desum ducta & vocali de comitante.

Subtrahit prior vocaliū in scāsiōe harū dictionū dij / deæ: dijs ijs. ij / eæ / et isdē plali isdē / hinc / dehinc / deiceps / cui / deinde / pinde & deducta a desum qties post de immediate seqtur vocalis. Vir. Dij deæq; oēs studiū qb⁹ arua tueri. Idē alibi Idē vēturos tollem⁹ i astra nepotes. Idē i bucolicis. Experiar tu deide iubeto certamyntas. Lucan⁹. Nō deest plato ieiun⁹ vēditor auri. Iuuenalis. Dehinc clamore pari pcurritur & vice cœli. Horatius. Redde age q deiceps risisti vibidinis dū.

In fine hexametri superest cū syllaba abundans
Carmē hypermetrum est: quæ syllaba cæsa / sequenti.
Cum versu semper scādēdo adiungitur apte
Semper hypermetrum vocalis finiet aut m.

Aliqñ in fine carminis hexametri abūdat syllaba: qd vbi fit carmē dr hypmetrū. Et necesse est carmē illud vel in vocalē vel in m lr̄am terminari: & sequēs carmē a vocali incipere: & syllaba in fine abūdans abscissa scādendo capiti sequētis carminis annecti debet: vt in illo Virg. Aut dulcis vulcano musti decoqt humorem. Et folijs vndā tepidi despumat aheni. Illa syllaba rem / in fine hexametri superās: cū principio sequentis carminis scādi debet. Aut dulcis vulcano musti decoqt humo Ret folijs vndam. &c.

De varia hexametri compositione.

In hexametro cōponēdo sextuplex fm qsdā est varietas. hexametrū ei dactylicū appellāt. qd dactylo claudit. qle est illud. Præferim⁹ manib⁹ vireo & vba pcātia: q & hypmetrū est. Sz apti⁹ hoc exēplū. Sydera pallida distinguūt facta territa lumine. Spōdaicū est illud qd ex solis spōdæis pstat: vt Romani muri albani cinxerūt lōga. Et dicūtur ęxtēporanea: cū oēs pedes vel dactylici vl spondaici sunt: sz spōdaicū fugiēdū est: qr tāq; soluta oratio incedit. Cōmune siue periodicū qd alternis dactylis vl spōdæis pstat: vt Italiam fato profugus lauinaq; venit. Sapphicū qd inter duos spōdeos qtuor habet dactylos: vt inferretq; deos latio

gen⁹ vnde latinū. Antimachiſi: qđ bis poſt duos dactylos habet ſpōdeū: vt. Ante fugā ſoboles ſi qs mihi paruulus aula. Abſolutū qđ oēs partes orōnis hʒ. vt eſt illud. Heu ſi tūc flentē rapuiſſet in ęther a mauros: hæc et alia carminū diuerſa genera tradūt aliqui: ſed cū ſupuacaneū videtur omittimus.

❡ hexametri carminis vitia.

❡ Vitia hexametri carminis eorūq noīa operepreciū eſt iudicare. Ea ſex putat Maulius. Theodor⁹. Ego plura cōgeſſi. Acephalū dr qđ incipit a ſyllaba breui: vt. Fluuioꝝ rex aridan⁹ cāpoſq p oēs. Procephalū qđ i pmo pede vltra quattuor tempora habet: vt inſulæ ionio in magno quas dira celeno. Lagarū ſeu laxū cuius in medio vna aut plures ſyllabæ claudicant: vt Cōgredior fer ſacra pater et cōcipe fœdus. Truncatū qđ in pœnulti. claudicat: vt Mortē contēnunt laudato vulnere getæ. hæc ⁊ ſcazontes ⁊ ecades appellat diomedes cuius librū tertium lege pdiligenter. Hypmetrū qđ vna ſyllaba abūdat. vt Jactemur doceas ignari hoimq locorūq. Grauidū qđ hʒ ſyllabā in medio ſuperātē. aut qđ ſyneręſim patitur: vt fixerit aeripidem ceruā lʒ aut erimanthi. Jnane cuius ſyllabā. in duas p diæreſim ſcinditur: vt Accipe pōpei carme deductū ab illo. Ex vna enim ſyllaba duæ fiunt. nā ſi lōga corripit dr Syſtole: vt Obſtupui ſteterūtq comæ ⁊ vox faucibus hæſit. Si breuis producitur ectaſis. Si duæ breues p vna longa vel duæ lōgæ p vna ponatur Symphoneſis eſt. hac græci frequēter vtūtur. Spōdaicum qđ ſpōdæū hʒ i qnto: vt Cornua velatarū obuertim⁹ antēnarū. Coloſſium ſeu colobū ſeu ſolutū. qđ proſa orōne incedit. et dono dicite doq volētib⁹ cū magnis dijs. Aſperum qđ horret iūcturis: vt Niſæe ſpioq thaliaq cymodoceq. Nec vero eſt ignorādū qdā ex ijs vitia tā hexametri q cuiuſuis carminis eē poſſe. Hyperhymnū i q ſinguli pedes terminānt dictionē: vt carmē doctū ſemina ſimplex ꝯdere nō ſcit. Cacophōa q vocaliū aſſiduitate ſqualēt. vt Inferniq lat⁹ ceeq inſula circes Jtem cū ab eadē ꝯſonāte ſingulæ dictiones incipiūt: vt O tite tute tati tibi tāti tyrāna tuliſti. Aequocū cui⁹ vltimæ ſiles ſunt: vt Exiret mētes fraternas gratæ malis lis. dñi ⁊ bicipitia ſi vltima ꝟba ſimplicit deſināt. Jtē caudata cū finis duorū in cōſonātes deſinit dictiones: hemiſtichiū qđ inceptū dūtaxat ⁊ ſemiplenū eſt. qualia ſunt apud maronē: vt huc curſus fuit. hæc Sulpitius.

❡ De carminis heroici decoro.

Carminis heroi ſi vis ſeruare decorum.
Pes nūq debet rationis claudere partem
Ni forte in primo: pentemimeri comitante
Vel quarto: quintove: offendit turpe ſecūdo.
Sed minus in terno: ſi illum monoſyllaba claudat.

❡ heroici hexametri decoꝝ (vt ait Sulpiti⁹) in apta pedū ꝯnexiōe ⁊ varietate ſeruabitur. Si pes nō terminet ptē orōnis/ niſi forte in pmo loco: ſequēte pētemimeri: vt in illo Virgiliano. Aſt ego q diuū incedo regina iouiſq Et ſoror ⁊ cōiunx. Et niſi forte in quarto loco: vt. vela dabāt læti ⁊ ſpumas ſalis/ ere ruebant. Vel forte in qnto: vt Muſa mihi cauſas memora q numine læſo. Jllepidū eſt carmē pſa interciſaq nimis: oratione ſuccuſans: et maxime ſi ſcđs pes partē orationis terminet vehemēter offendit: vt Jmpulit in latus: ⁊ venti velat agmine facto. Qđ fiet minus indecore i tertio ſi monoſyllabā deſinat ⁊ dictiones exiguæ ſint: vt eſt illud horatij. Nō vxor ſaluum te vult non filius omnes.

Heroum pulcrum eſt vox quod triſſyllaba finit.
Illepidum eſt pēta aut qđ vox tetraſyllaba claudit.
Gratius incedit quod vox biſſyllaba complet.
Integra ſi fuerit vox quam ponis pede quinto.
Diſtortum eſt carmen quod vox monoſyllaba finit.
Pulcrius at conſtat quod vox encletica claudit.

❡ Decoꝝ eſt heroicū qđ i triſſyllabā deſinit ⁊ forti⁹ videt inſurgere/ quale ē illud

Virgilij. Urbs antiqua fuit tyrij tenuere coloni Carthago. Illepidũ est carmẽ qđ in tetrasyllabã aut pentasyllabã desinit: vt est illud Virgilij. Nulla venus nulliq; animũ flexere hymenei. Et illud Marcialis. Ois cæsareo cedit labor amphiteatro. Gratius est illud carmẽ qđ in bissyllabã desinit/maxime si pes q̃ntus ex integra cõstet: vt est illud Virg. Musa mihi causas memora quo numine leso. Distortũ est carmẽ qđ in monosyllabam desinit. vt est illud Virg. Cole nãq; tibi diuũ pater atq; hominum rex. Pulcrius tamen incedit si monosyllaba encletica fuerit: vt est illud Horatij. Scilz vxorem cum summa doteq; fidemq;. Et genus et formã regina pecunia donat.

Dactylici insurgunt connexi quinq; decore.
Quattuor interdum spondęi stantq; venuste
Dactylus alternis spondæis itq; decore.

¶ Insurgunt et fluūt canore quinq; cõtinui dactyli: quale est illud Ennij. At tuba terribili sonitu pcul ære canoro. Incedũt etiam cũ decoro q̃ttuor spondæi/si ipsa res exigat: vt est illud Virgilij. Occultũ inspires ignẽ/fallasq; veneno. Silr decorũ est carmẽ cũ dactylici pedes alternis vel interiectis spondæis tẽperãtur: vt est illud Virg. Italiam fato profugus lauinaq; venit.

Quũ pręcedentis pendens sententia versus
Comma/colonue facit: versu cõclusa sequenti
Laudatur carmen quod fiet quando necesse
Est rem continuas/vehemẽs vel suaue loquaris.

¶ Laudabile est carmen quũ sententia suspẽsa in sequẽti versu includitur/cõma siue colon efficiẽs multorũ carminũ inter se implicatio: quã cathenã appellãt plurimũ iucũditatis habet in loco: vt quum opus sit vt rem cõtinuas/vel vehemẽtia aut suauitate vtaris. Id qđ in carminib⁹ proxime præcedentibus ꝑspicere satis est in promptu.

¶ De elegiaci carminis decoro.

Pentametrũ pulcre debet concludere sensum
Præcipue ornatum/qđ vox bissyllaba claudit
Proximũ et huic/penta aut qđ tetrasyllaba cõplet
Absurdũ est/quod vox tris/vel monosyllaba finit.

¶ Decorũ pentametrũ elegiacũ sensum debet concludere et ornatissimũ est qđ in bissyllaba clauditur: vt est illud Ouidij. Hãc tua penelope lẽto tibi mittit Ulixes. Nil mihi rescribas attamen ipse veni. Proximũ huic est qđ in pẽtasyllabã aut tetrasyllabam desinit: vt est illud Maronis. Uide concretas per gramina fessa ruinas. Pendere aut olerũ stare cacuminibus. Similiter illud eiusdem Maronis. Uidi pestano gaudere rosaria cultu. Ex oriente nouo rosida lucifero. Absurdũ est illud pentametrũ qđ vox trissyllaba aut monosyllaba perficit: quale est illud. Communis paphiæ dea syderis et dea floris præcipit vnius muricis esse habitũ. Similiter illud. Mecœnas athauis edite regibus.

¶ Annotatio.

Litterulæ eiusdem/vocũ similes quoq; fines
Crebras vocales/versus vetat ipsa vetustas.

¶ Ut decorũ carminis seruemus/eiusdẽ lræ aut syllabæ assiduitatẽ: crebras etiã vocaliũ cõcursiones dissonãtiã/⁊ sibilationẽ magis etiã ꝙ̃ in soluta oratione vitabimus. Permittũtur tamẽ aliqñ (licet rari⁹) apud poetas hmõi iũcturæ: sed figurate et licenter: vt est illud Ciceronis. O fortunatã natã me consule Romam. ⁊ illud Ennij. O tite tute tati tibi tanta tyranna tulisti. Et illud Ennij. Merentes flentes lachrymantes ac miserantes.

¶Seruabimꝰ etiã (vt inqt Sulpitiꝰ) in carminibꝰ ↄtexẽdis oẽm cultũ cũ latinitatis integritate: ꝟbis vtemur electis/ nũc suauibꝰ/nũc canoris: vt res postulat. Carmẽ figuris aspgemꝰ: facilitate affectibꝰ aliqñ cõcinnabimꝰ: fabulis historijs ⁊ rerũ doctrina locupletabimꝰ duriciã ⁊ ꝟborũ nouitatẽ vitabimꝰ: ⁊ qđ maxima virtꝰ orationꝫ est (vt Lactãtiꝰ inqt) apte dicemꝰ. Ambigue dicta ⁊ ornamẽta ambiciosa (vt monet Flaccꝰ) refugiemꝰ a personarũ ⁊ rerũ decoro nõ deliberabimꝰ. Interdũ copiam/interdũ breuitatẽ; nũc pingue: nũc siccũ dicẽdi genꝰ /nũc maturũ et graue/nũc ardẽs erectũ ⁊ ↄcitũ amabimꝰ. Carmẽ deducẽdũ læta intentaqꝫ cura aggredicmur. Antea (si fieri poterit) vt lectiũcula: vel cõmemoratione alicuius carminis excitati. In ꝟsu etiã faciẽdo/scabemꝰ psæpe caput rodemusqꝫ vngues nõ de industria: sed cũ distractiõe intẽti: vñ inuẽto qđ conabamur nobis quasi nõ cõsentientibꝰ pluteũ cedemꝰ stylũ sæpe vertemꝰ singulaqꝫ diligẽter examinabimus et an lectione sint digna tenere censebimꝰ. Amicoꝝ plæraqꝫ iudicio emẽdabimus. paucis ↄtenti lectoribꝰ: ⁊ belle assentatorum nõ admittemꝰ. Luxurientia cõpescemꝰ aspera leuigabimus: ⁊ carẽtia virtute tollemꝰ. Libri editionẽ nõ pcipitabimꝰ ne eã penitẽtia subsequatur: sed diu vel nonũ in annũ castigabimꝰ. Si qđ autẽ emissum fuerit: præsertim in adolescẽtia lꝫ in iudiciũ cũ modestia reuocare ⁊ in suo gñe conseruãdo corrigere. fecere id multi: fecit ⁊ ipse Cicero: q̄ totos imitauit academicos. fecit ⁊ Marcialis iã grãdior q̄ inqt. Festinata prior decimi mihi cura libelli Elapsum manibꝰ nũc reuocabit opꝰ. Nota leges quædã: sed lima rasa recẽti Pars noua maior erit lector vtriqꝫ faue. Ad qđ etiã nos hortari videtur priscianus q̄ fateẽ se q̄cũqꝫ in suis aduertit errata: quoad vixerit emẽdaturum. Nã (vt fabius inqt) supuacuus foret in studijs lõgior labor si nihil liceret melius inuenire p̄teritis. In versibꝰ etiã ↄdẽdis lucilij ⁊ Crispini nimis cita ⁊ p̄ceps extẽporalitas vitijs nõ vacat. Inqt eñi horatiꝰ. Carmẽ reꝑhendite: qđ non multa dies ⁊ multa litura coercuit atqꝫ pfectũ decies nõ castigauit ad vnguẽ. Laudabile erit carmẽ Euripidis maturitatem Maronis morã vrsino more ⁊ quintilij limã expertum. Gloriantur tamen aliqui innatam sibi carminis facilitatẽ/quasi virgula (vt aiũt) diuina furore quodam diuino pciti/vel a musis ipsis (tanqꝫ olim hesiodo fabulatur) sine studio sibi donatum. Sed audiant eundẽ horatiũ. Natura fieret laudabile carmẽ an arte. Quæsitũ est ego nec studium sine diuite vena. Nec rude qđ ꝓsit video ingeniũ alterius / sed altera poscit opem res /et coniurat amice. Adiũgatur iõ facili et extemporali ingenio matura diligentia. Addo etiam doctrinam. Nã vt idem flaccus ait. Scribendi recte sapere est principium et fons multum etiã cum imitatione exercitatio conferet.

¶Annotatio.

¶Quãqꝫ ⁊ hæc de carminis decoro diximus/nolim tñ ea a nobis sic dicta existimẽs vt hãc legem sp ⁊ vbiqꝫ quasi affectatã ⁊ nimis rigidã obseruare sis astrictꝰ. Ipse enim poetarũ p̄nceps Maro/nedũ poeta alij crebro hãc legẽ (vt i suis est ꝓspicere monumẽtis) p̄termiserunt. Nimirũ nã vt idẽ inqt. Non oia possumꝰ oẽs. Ille etiã insignis apud græcos homerus hæc et hmõi obliuisci fatetur. Flaccꝰ. Qñqꝫ bonus dormitat homerꝰ. Permittũtur autẽ præter hanc legẽ multa poetica licẽtia: vt idẽ ait Sũt delicta tñ quibꝰ ignouisse velimꝰ. Nã neqꝫ chorda sonũ reddit quẽ vult manus et mens. Nec semp feriet qđcũqꝫ minabiẽ arcus. Quo magis tamẽ (vitato indecoro) ꝓpius decoro accedas: eo laudabilius erit carmẽ minusqꝫ offendet: vt idem ait. Uerũ vbi plura nitent in carmine nõ ego paucis offendar maculis: quas aut incuria fudit. Aut humana parũ cauit natura: quid ergo vt scriptor si peccat idẽ librarius vsqꝫ quãuis est monitus. venia caret: et cytharedꝰ ridetur chorda q̄ semper oberrat eadem. si latius de hac re cognoscere libeat horatium de arte poetica consulito.

¶De licẽtia poetica.

¶Carmina scribẽdi pmittũtur nõnulla poetica licẽtia: sꝫ hac in re aduertẽdum est/hmõi licẽtiã non vsqꝫ adeo ꝓtendi posse: q̄si liberũ sit scriptori literariæ artis deserere p̄cepta: ⁊ ꝓ suo voto/vl ꝟba trãsformare: vl vitiose iter se iũgere dictiones. Uerũ q̄ in grãmaticꝫ ⁊ oratorijs disciplinis a magnis authoribꝰ tradũtur ea negligere nõ decebit. Sũt eñi cuiuis arti limites præstituti: q̄s licẽter ꝓ authorꝫ iudicio p̄uaricari nephas est. Imitabimur ergo celebres poetas: ⁊ in qbꝰ illi fere

ad vitiū: cū dignitate tñ sunt deflexi: illa incidere (nisi carminis cōmoditate aut necessitate cogamur) minus decet. Nā illud vnū memoria tenere debem⁹: vnāquāq; orationē auriū iudicio examinari debere/ hic ergo permissus siue licētia poetica in lrīs/ syllabis/ dictionib⁹/ & orationibus inuenit̄. Nā ab his singulis fit a poetis cōtra p̄cepta trāsgressio. In literis quidē (vt superi⁹ in figuris diximus) Adiectione detractione/ immutatione/ trāsmutatione/ peccatur. Addit̄ nāq; in dictione lr̄a q̄ p̄cedentē vocalē breuē facit longā: vt relliq̄as/ relligio/ redduco. Virg. Relliquias danaum. Hora. in epodis. Deus hæc fortasse benigna reducet in sedem vitæ. Detrahitur nōnunq̄ lr̄a. Virg. Atq; immitis Achilli. S/ eni vitādi sibili causa detrahit. Immutat̄: vt olli pro illi. Cūq; opus est lōga syllaba r/ in s/ mutatur: vt honos/ labos. arbos: p honor. labor. arbor. Trāsmutātur: vt teucre/ euādre/ meleagre/ p teucer. euāder. meleager. Qd ideo fit q dupler i is noib⁹ est terminatio nti. Dicimus Euādrus/ teucrus. Virg. in septimo. Tum pater euadrus.

De licētia innouandarū syllabarū.

Idem quoq; fit in syllabis. Nā dictioni (vt cōmodi⁹) quadret versib⁹ syllaba adiigitur: vt induperator: pro imperatur. mauorcia pro marcia. vel subtrahitur: vt accestis pro accessistis. Virg. Accessistis scopulos. Aut mutatur: vt caudicib⁹ pro codicibus. Virg. in gæor. Caudicibus sectus. Connixa p enixa. Idem. Spem gregis ab silice in nuda connixa reliquit. Item euantes pro ouantes. Idē in vi. æneī. Illa chorum simulans euantes orgia circum.

De innouandis dictionibus.

Dictiones quoq; additionē seu interpositionē alteri⁹ dictionis recipiūt: vt septem subiecta trioni pro subiecta septentrioni. Immutationē siue innouationem: vt miseresco pro misereor. horresco pro horreo. vel diminutionē: vt pusillus p paruus. Vel comparationē: vt senior pro senex. tristior pro tristis. Virg. Tristior & lachrymis. Vel deriuationē. Virg. Frōdea tecta pro frondosa. Cōpositione: vt belliger/ thyrsiger. Quæ & si in oratione quoq; soluta occurrūt in pedestri tamē licēti⁹ p̄mittūtur. Sciendū est etiā in dictionib⁹ græcis licere vti genitiuo: vel suo vl' latino quoad metri commoditas exposcit. Virg. in vi. æneī. In foribus lætum Androgeum/ pro androgei. Transmutari etiam a poetis solent dictiones interdum. Virgilius. Maria omnia circum.

De oratione.

Fit insup nonnūq; ad orationē supuacua dictionis adiectio: & frequētib⁹ cōiunctionib⁹ cōpacta: qd græci polysyntheton appellāt. Virgi. Athamasq; thoasq; pelidesq; neoptolemusq; p̄musq; machaon. Idē alibi. Ore locuta est: qd p pleonasmū .i. accumulationē dr̄. Detrahit̄ siir aliqd orōni qd ecthlipsis vnius verbi defectus. Virg. hæc secū me ne incepto desistere victā. in prima orōne deest dixit: in secūda aūt decet. Aliqñ detrahitur dictio p aposiaposi in siue vt Cicero per reticentiam. Idem alibi. Quos ego: sed præstat intelligitur puniā. Subtrahūtur aliqñ cōiunctiones p dyaliton. Idē. Ite forte citi date flammā impellite remos. Trāsponitur aliqñ oratio per hysteron protheron: qñ retrouerso ordine profertur. Terē. Symbolū dedit cœnauit. Trāsponitur etiā oratio cū casib⁹ vice versis resigitur: vt trade rati vētos vbi intelligitur. Trade rates ventis.

De cōmutatione vocabulorū per omnes partes orationis.

Animaduertūtur p̄terea poetæ vocabulis abuti: & aliud p oēs partes orōnis vocabulū pro alio ponere. In noie quidē. vt Iunenalis. Bacchanalia viuūt. i. bacchanaliter: hoc est furiose et crapulose. Virg. in gæorgicis. Armētaq; pasces. sole recēs orto: hoc est recēter. Idē in gæor. vox apprima tenax. i. apprime. In is oībus noīe p aduerbio ponitur. Ponitur etiā propriū p appellatiuo. Virg. hauriat hunc oculis ignē crudelis ab alto dardanus. i. dardanius: de ænea eni loquit̄ q a Dardano rege troiano venit. Loco etiā gñis species ponitur. Virgi. in gæor. de equis bus amore feruētib⁹. Illas ducit amor trās gargara trāsq; sonantē Ascaniū. vbi gargara p quibusdā mōtib⁹ posuit: & ascaneū p qbusdā fluminib⁹. Inuētor etiā p re inuēta ponitur. Virg. Cererēq; canistris expediūt. Cererē q̄ est dea frugū pro

gmne posuit. Item equitē pro equo. Idē in geor. Frena peletronij lapithe gyro: q; dedere. Impositi dorso atq; equitē docuere sub armis. Insultare solo. Equitē. i. equū. Nūer⁹ certus p incerto ponit. Idē. O terq; quaterq; beati. Nūer⁹ singularis p plali. Idē. Pars in frusta secāt. Casus p casu. Virg. Curruq; volans dat lora secū do. Curru p currui. Fit etiā alteratio in verbis. Virg. Hūc ego si potui tm̄ sperare dolorē. sperare p timere posuit. Modus etiā pro modo ponitur: vt itis paratis Q primū arma viri. i. ite et parate. Figtio p fictione. Virg. Prora aduerti p aduertitur. Idem in geor. Longiq; vrgent ad littora fluctus. p vrgentur. Itē vna ppositio p alia ponit: Teren. Ecqd nos amas de fidicina hac. i. propter hāc fidicinā: hec et multa alia vsurpant poetæ.

De omni gn̄e metrorū quo vsus est Horatius apd̄ latinos inter poetas lyricos facile princeps.

Metrorū vndeuigīti generibus vsus est Hora. li. carminū qui ode inscribitur: de quibus omnibus inferius dicemus.

Carmen asclepiadæū choriambicū.

Primū genus est carmen monocolon choriābicū asclepiadæū tetrametrū acatalecticon: & dr monocolon. i. vniforme: qr nulli est cōiūctū. dr etiā asclepiadæū ab inuētore asclepiade poeta lyrico. Et choriambicū a pede choriambo pdomināte. & tetrametrū q̄ q̄ttuor pedes cōtinet. Et acatalecticon: q̄ pfecto fine clauditur. Conficitur aūt ex spōdæo. duob⁹ choriābis. & pyrrhicio. & sic scādit. Mecœ/nas atha/uis/edite re/gib⁹. Et fm Diomedē sic cōficit. Spondæo. dactylo. cæsura. & duob⁹ dactylis. sic scādit. Mecœ. nas atha. uis: edite. regib⁹. Hoc metro tris odas scripsit.

Mecœnas athauis edite regibus
Exegi monumentum ære perennius.
Donarem pateras grataq; cōmodus.

Hoc metro scripsit prudētius illū hymnū de accensione ignis.

Inuentor rutili dux bone luminis. Hymn⁹

Secundū est dicolon tetrastrophon: cōstās ex sapphico et adonico.

Dactylicū sapphicū pētametrū hēdecasyllabū.

Dactylicum adonicum dimetrum.

Sapphicū pētametrū hendecasyllabū cōficit ex trochæo. spōdæo. dactylo. et duob⁹ trochæis. & sic scādit. Iā sa. tis ter. ris niuis. at q; dir æ. Huic piūctū est adonicū. cōstās ex dactylo et spondæo vel trochæo. & sic scāditur. Terruit. vrbem. hoc metro tres et viginti odas scripsit.

Iam satis terris niuis atq; diræ.
Mercuri facunde nepos Atlantis.
Quem virum aut heros lyra vel acriq;
Vile potabis modicis sabinum.
Integer vitæ scelerisq; purus
Parcius iunctas quatiunt fenestras.
O Venus regina Gnidi Paphiq;.
Poscimus si quid vacui sub vmbra
Persicos odi puer apparatus.
Nullus argento color est auaris
Ne sit ancillæ tibi amor pudori.
Septimi Gades aditure mecum.
Vlla si iuris tibi peierati,

Rectius viues Licini neq; altum.
Ocyum diuos roga in patenti.
Martijs cęlebs quid agam calendis.
Mercuri nam te docilis magistro.
Herculis ritu modo dictus o plæbs
Faune nympharũ fugientum amator.
Non vides quanto moueas periclo.
Montium custos nemorũq; virgo.
Impios spartæ retinentis omen.
Pindarum quisquis studet emulari.
Diue quē proles niobæa magne.
Est mihi nouũ superantis annum.
Phæbe syluarũq; potens Diana.

¶ hoc metro etiam scripti sunt hymni quos frequentat ecclesia.

Hymni.

Nocte surgentes vigilemus omnes
Ecce iam noctis tenuatur vmbra.
Quod chorus vatum venerãdus olim.
Vt queant laxis resonare fibris.
O sator rerum reparator æui
Antra deserti teneris sub annis.
O nimis fœlix meritiq; cælsi.
Christe sanctorum decus angelorũ.
Virginis proles opifexq; matris.
Iste confessor domini sacratus.

¶ Illud notandum quod in secũdo huius hymni versu dicentũ est hoc die ⁊ nõ hodie: q2 primũ pedē oportet esse trochæũ. ⁊ oēs hæ p̄dictæ ode manifestãt. O pater sancte mitis atq3 pie.

¶ Ille hymnus pedes nõ seruat: qui hũc hymnũ. scripsit syllabas tãtũ seruare: pedes vero minime curauit.

Tertium est dicolon distrophon: cõstãs Choriãbico glyconico et asclepiadæo sic.

¶ Glyconicum choriambicũ.

¶ Glyconicũ choriambicũ trimetrũ cõstat spondæo/choriãbo/⁊ pyrrhicio: sic scãditur. Sic te/diua potẽs/cypri. vel s̄m alios cõstat ex spondæo ⁊ duob9 dactylis: sic scanditur, Sic te/diua po/tens cypri. huic cõiũgitur asclepiadæũ choriambicum: et d2 dicolon distrophon. scripsit hoc metro odas duodecim.

Sic te diua potens Cypri.
Cum tu Lidia Telephi.
Mater sæua cupidinum.
Et thure et fidibus iuuat.
Donec gratus eram tibi.
Vxor pauperis Ibici.
Quantum distet ab Inacho.

Intactis opulentior.
Festo quid potius die
Quo me bacche rapis tui.
Intermissa venus diu
Quem tu Melpomene semel.

¶ Quartū est dicolon distrophon cōstans dactylico archilochio tetrametro hēdecasyllabo archilochio.

¶ Dactylicum archilochium tetrametrū.

¶ Hendecasyllabum archilochiū.

¶ Dactylicū archilochiū cōficitur ex q̄ttuor pedib⁹ heroicis (ita q̄ quart⁹ semper sit dactylicus parte orationis finiens more bucolici) et ex tribus vltimis trochaicis. et sic scanditur. Soluitur/acris hy/ems gra/ta vice/veris/et fa/uoni. huic connectitur hendecasyllabū archilochiū/cōstans duob⁹ iambis/pētemimeri/ et trib⁹ trochæis: et sæpius primo loco p̄ iābo ponit̄ spondæus: et sic scāditur. Trahūt/q̄ sic/cas: machi/næ ca/rinas. Scripsit hoc metro hanc oden solam.

Soluitur acris hyems grata vice veris et fauoni.

¶ Quintū est tricolon tetrastrophon: cōstās ex p̄mis duob⁹ versib⁹ choriābicis asclepiadæis: de q̄ metro superi⁹ est dictū. Tertius versus est pheretratius trimeter heroic⁹: q̄ cōficit̄ ex spōdeo. dactylo. et spōdeo. sic scādit̄. Grato. pyrrha sub. antro. Quartus v̄sus est glyconic⁹ de q̄ supius dixim⁹. hoc metro septē odas scripsit.

Quis multa gracilis te puer in rosa.
O nauis referent in mare te noui.
Dianam teneræ dicite virgines
Vites humileo me similis chloe
O fons blandusiæ splendidior vitro.
Audiuere lite dij mea vita dij.
Quis fles asteriæ quas tibi candidi.

¶ Sextum est dicolon distrophon. Tres eni primi versus sunt asclepiadæi choriambici siue dactylici. Quartus glyconic⁹. de quib⁹ superi⁹ est dictū. Scripsit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario fortis et hostium.
Pastor cum traheret per freta manibus
Quis desyderio sit pudor aut modus
Albi ne doleas plus nimio memor.
Nolis longa feræ bella minantiæ
Extremum tanaim si biberes lyce
Inclusam danaen turris et cura
Diuis arte bonis optime romule.
Iam veris comites que mare temperent.

¶ Hic duobus metris: videlicet Asclepiadæo choriambico et glyconico scripsit diuus Ambrosius de sanctis martyribus illum hymnū.

Sanctorum meritis inclyta gaudia.

¶ Est etiam alius hymnus de eucharistia.

Sacris solennijs iuncta sint gaudia.

¶ Qui tamen hūc scripsit/pedū mensurā et metrorū naturā nō curās: syllabarū tm̄

nũerũ seruauit. ¶ Est etiã alius hymnus de assumptione diuæ virginis mariæ.

O q̃ glorifica luce coruscans.

¶ Uidetur hic hymnus Asclepiadæo carmine cõtextus: sed contra illi⁹ metri naturã in postremo pede ponitur spõdæus vel trochæus pro dactylo: qui hũc scripsit/nullum ducẽ secutus vsus est monocolo tetrastropho hoc est quattuor versibus eiusdẽ metri inde post quartum: replicatione facta.

¶ Dactylicum phaliscum tetrametrum.

¶ Septimũ est dicolon distrophon. Primus eni versus est heroicus archilochius de quo superi⁹ est dictũ. Scd̃s phalisc⁹ dactylicus tetrameter acatalectic⁹: cõstãs ex quattuor pedib⁹ heroicis vel dactylicis vel spondaicis: vltimus tñ semper spõdæus erit. Tertius sæpius dactylus. sic scanditur.

Lauda/bunt ali/j cla/ram rhodon/aut Mithy/lenem.
Aut ephe/sum bima/ris ve co/rinthi.

¶ Scribit hoc metro quattuor odas.

Laudabunt alij claram rhodon aut Mithylenem.
Albus vt obscuro detergit nubila cœlo
Te matris et terræ numeroq; carentis arenæ.
Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrhis

¶ Choriambicum aristophanum monometrum.

Choriambicum alcaicum trimetrum.

¶ Octauum est dicolon distrophon. Prim⁹ versus est choriãbicus aristophanus/ cõstãs choriambo et amphibracho: siue bacchio ⁊ sic scãditur. Lydia/dic per oẽs Sequens est choriambicus alcaicus trimeter: cõstãs epitrito secundo: duob⁹ choriambis et amphibracho siue bacchio: et sic scãditur. Te deos o/ro sybarim/cur properas/amando: hoc metro hanc oden solã scripsit.

Lydia dic per omnes.
Te deos oro sybarim cur properas amando.

¶ Dactylicum alcaicum trimetrum.

¶ Iãbicũ archilochiũ trimetrũ hypercatalecticon.

¶ Dactylicum pindaricum tetrametrum

¶ Nonũ est tricolõ tetrastrophon. p̃mi duo versus sunt dactylici alcaici trimetri catalectici. Cõstant aũt duobus iambis/vel spondæo et iambo/cæsura: et duob⁹ dactylis. Tertius est archilochi⁹ dimeter hypcatalecticus cõstans ex p̃mo pede iambo vel spondæo/scd̃o iãbo/tertio spondæo/quarto iambo vel pyrrhicio: deinde syllaba abũdans. Quartus est pindaricus dactylicus tetrameter: cõstans duobus dactylis ⁊ duobus spondæis: et sic scanditur.

Vides/vt al/ta: stet niue/candidum.
Sora/cte nec/iam sustine/ant onus
Sylue/labo/rantes/gelu que
Flumina/constite/rint a/cuto.

¶ Scripsit hoc metro triginta nouem odas.

Vides vt alta stet niue candidum
O matre pulcra filiæ pulcrior
Velox amœnum sæpe lucratilem
Musis amicus tristiciam et metus.
Natis in vsum leticiæ styphis.

Icti beatis non arabum inuides.
Quid dedicatum poscit Apollinem
Parcus deorꝫ cultor et infrequens
O diua gratum quæ regis antium.
Nunc est bibendum nūc pede liberto
Motum ex metello consule cinicum.
Aequam memento rebus in arduis.
Nudum subacta ferre iugum valet.
O sæpe mecum tempus in vltimum.
Non semper imbres nubibus hispidos
Quid bellicosos cancabar et scythes
Ille & ne fastote posuit die.
Heu heu fugaces posthume posthume.
Iam pauca aratro iugera regiæ.
Cur me quærelis examinas tuis.
Bacchum in remotis carmina rupibus.
Non vsitata nec tenui ferar.
Odi prophanum vulgus et arceo.
Angustam amice pauperiem pati.
Descende celo et dic age tibia
Iustum et tenacem propositi virum
Cœlo tonantem credimus Iouem
Delicto maiorum immeritos lues.
Eli vetusto nobilis ab lamo
O nata mecum consule Maulio.
Cœlo supinas si tuleris manus
Vix est puellis nuper idoneus
Tirrhena regum progenies.
Qualem ministrū fulminis alitem
Ne forte credas interituraq;.
Quæ cura patrū quæ ve quiritium.
Phœbus volantem prelia me loqui.

¶ Alcaicum choriambicū pentametrū.

¶ Decimū est monocolon choriābicū alcaicū pentametrū: cōstās ex spondæo / tribus choriambis & pyrrhicio. hoc metro tres odas scripsit. sic scanditur.

Tu ne / quæsieris / scire nephas / quē mihi / quē tibi.
Nullam / varre sacra / vitæ prius / seueris ar / borem.
O cru / delis adhuc / & veneris / muneribus / potens.

¶ Iambicum trimetrum archilochium.

Iambicum trimetrum hipponactium catalecticon.

¶ Undecimū est dicolō distrophō. Primus versus est iambicꝰ archilochiꝰ dimeter acatalecticꝰ: cōstat eni amphimacro / ⁊ duobꝰ iambis siue alterutro spōdæo. Sequēs versus est iambicꝰ trimeter hipponactius catalecticꝰ. Cōstat aūt qnqꝫ iambis et syllaba superante. hoc metro solā vnā oden scripsit: quæ sic scanditur.

Non ebur / neq; au / reum.
Mea / reui / det in / domo / lacu / nar.

¶ Sapphicū alcaicum trimetrum ionicum.

¶ Duodecimū est monocolon carmē ionicū sapphicū a minori trimetrū acatalectico Cōstās tribꝰ ionicis a minori: hoc metro solā vnā odē scripsit: quæ sic scādit

Miseratum est / ne amori / dare ludum.

¶ Dactylicum archilochium dimetrum.

¶ Tertiūdecimū est dicolō distrophon. primꝰ ꝟsus est heroicꝰ hexameter de quo supra diximꝰ. Secōs est dactylicꝰ archilochiꝰ dimeter catalecticus. Cōstās duobꝰ dactylis et syllaba superante. hoc metro scripsit solā vnā oden. quę sic scanditur.

Diffu / gere ni / ues rede / unt iam / gramina / campis.
Arbori / busq; co / mę.

¶ Iambicum hipponactiū trimetrū acatalecticō.

¶ Iambicū archilochium dimetrū acatalecticō.

¶ Quartūdecimū est dicolō distrophon. Primꝰ versus est iābicꝰ hipponactiꝰ trimeter acatalecticꝰ pcipue ornatꝰ est q̄ sex iābis cōstat: sic scāditur. Bea / tus il / le qui / pcul / negocijs. Admittit tū qnqꝫ spōdæū i locis imparibꝰ: vt in illo. Lupis ⁊ a / gnis quā / ta sor / tita ob / tigit. Sequēs est iambicꝰ archilochiꝰ dimeter acatalecticꝰ cōstās quattuor iambis ⁊ ille apprime venustꝰ: qualis est sequēs. Magis / ve rhom / bus aut / stari. Recipit tū in locis imparibus spōdæū: vti illo. Maluæ / salu / bres cor / pori. his duobus iambicis scripsit odas decem.

I bis liburnis inter alta nauium.
Beatus ille qui procul negocijs.
Parētis olim si quis impia manu.
Lupis et agnis quanto sortito obtigit
At o deorum quicquid in cœlo regit
Quid immerentes hospites vexas canis
Quoquo cœlesti ruitis aut cur dexteris
Rogare longam puditam te sęculo.
Quando repostum cecubū ad festas dapes.
Mala soluta nauis exit alite.

¶ Iābici metri duo sunt gñā: alterū de quo diximꝰ supra q̄ vsi sunt recētiores: alterū apd vetustissimos comicos tragicos in vsu fuit: qd testat Horatius. Hūc socci sūpsere pedē grādesqꝫ cothurni. pmusqꝫ hoc carmine scribere cepit archilochiꝰ de q̄ idē. Archilochū pprio rabies armauit iābo. Huic archilocho licābes ciuis lacedemoniꝰ neobosen filiā despōsauit. qua postea negata: indignatꝰ archilochꝰ in patrē et filiā iābicis carminibꝰ ita mordaciter inuectꝰ est: vt pater impatiēs cōtumeliarū morte: iābos illiꝰ vitare studuit. Nā ad laquæū ꝯfugit / seipsum suspēdit. vnde Ouidiꝰ in ibin. Tincta Licābæo sanguine tela ferā. Erat aūt archilochꝰ poeta pariꝰ. Iambicū carmē est maledicū: a iabimin qd est maledicere: vt scribit Diomedes. Alij a tapto grece qd est noceo. Alij a iābizo qd apd antiqs dicebat cōtumelior / vitupero / violo. Inde iābographꝰ q̄ iābicis carminibꝰ scribit apd grecos pcipui huiꝰ carminꝭ scriptores fuerūt Archilochꝰ ⁊ hipponax: apd ro:

manos sūt Lucilius et Catullus. Scribit Priscianus veteres comicos ac tragicos latinos in iābico oībus in locis indifferēter posuisse qnq3 pedes: videlicet / iābū/tribrachū/anapæstū/dactylū/et spondæū: sed vltimo loco iambū vel pyrrhiciū solum de quo latius paulo inferius dicemus.

¶ Iābico archilochio dimetro (de q̄ superius diximus) scribūtur etiā q̄s sctā canit ecclesia sexaginta decē hymni. In locis imparibus immiscet qnq3 pyrrhicius & trochæus cōtra illius metri legē. Et sunt monocoli tetrastrophi: q2 post quartū quēq3 versum fit replicatio eiusdem metri: & sunt isti qui scandūtur sic.

Hymni.

O lux / bea / ta tri / nitas.
Conditor alme syderum.
Adesto sancta trinitas.
Aeterne rerū conditor
Magne deus potentiæ
Summe deus clęmētiæ.
Telluris ingens conditor.
Tu trinitatis vnitas.
Cœli deus sanctissime
Deus creator omniū
Lucis creator optime.
O satis rerum conditor
Rector potens verax deus.
Rerum deus tenax vigor.
Audi benigne conditor
Summe largitor præmij
Christe redemptor oīm.
Consors paterni luminis.
A patre vnigenitus
A solis ortus cardine
Saluator mūdi domine
Te lucis ante terminum
Splendor paternæ gloriæ.
Plasmator hominis deus.
Primo dierum omnium
Rerum creator optime.
Ecce tempus idoneum.
Tu christe nostrū gaudiū
Veni redemptor gentiū.
Verbū supnū p̄diēs a p̄re.
Vox clara ecce intonat.
Vexilla regis prodeunt
Martyr dei qui vnicum.
Iesu / quadra / gena / riæ.
Iesu saluator sæculi.
Iesu nostra redemptio
Iā christus astra ascenderat.
Iesu saluator sæculi.
Iesu redemptor omnium
Iesu corona virginum.
Nūc sancte nobis spiritus
Veni creator spiritus
O gloriosa fœmina.
Quē terra ponthus ęthera.
Aeterne rex altissime.
Christe qui lux es et dies.
Ex more docti mystico.
Ad cœnam agni prouidi.
Aurora lucis rutilat.
Sermone blando angelis
Iam lucis orto sydere.
Somno refectis artubus
Ales diei nuncius.
Clarum decus ieiunij.
Impleta gaudent viscera.
Exultēt cœlum laudibus
Verbū supernū prodiens
Iesu dulcis memoria
Iesu amator clęmētiæ
Exultet cor pręcordijs
In Annæ puerperio
Nox et tenebre et nebula.
Lux ecce surgit aurea
Aeterna cœli gloria.
Chorus nouæ Hierusalem.
Tu christe nostrū gaudiū

Deus tuorum militū | O nata lux de lumine.
Rex gloriose martyrū | Cœlestis formam gloriæ.
Hostis herodes impie.

¶ Sūt etiā alij hymni q̄ iābico hipponactio trimetro acatalectico monocolo decurrere videntur: sed ɔtra illi⁹ metri naturā recipiūt locꝭ imparib⁹ aliqñ trocheū. in parib⁹ aūt spōdæū vł pyrrhiciū/aliqñ trochæū: sed q̄ hos scripserūt syllabarū nūero seruato pedū legē nō curabāt. sic scādūtur. Aiuu/æ chri/ste/sæ culo/rū do/mine. Aure/alu/ce et/deco/re ro/seo.

¶ Trochaicū dimetrū alcinauęum acatalecticon.

¶ Alij pterea sunt hymni q̄ trochaico dimetro alcinauęo acatalectico incedere videntꝰ: sed q̄ eos edidit hui⁹ metri naturā neutiq̄ obseruauit: immiscet eni in ol b⁹ locis tā spōdæū ꝛ iambū q̄ pyrrhiciū ꝛ synalœphā ꝛ ecthlipsim nō admittit. Trochaicū alcinauęū dimetrū acatalecticō ɔstat ex quattuor trochæis: ꝛ sic scā dit. Quos vi/des se/dere/celso. hoc metro videntꝰ hymni ɔscripti de beata anna.

Hymni.

In An/næ pu/erpe/rio. | Fœlix/anna/præ a/lijs.

¶ Trochaicū dimetrū catalecticon euripidęum.

Trochaicū dimetrū catalecticō euripidæū ɔstat ex trib⁹ trochæis et semipede hoc est syllaba superāte. Trochaico alcinauæo (de q̄ dixim⁹) ꝛ hoc trachaico euripidæo hymni sequētes videtur incedere: sꝫ q̄ eos scripserūt (vti alijs hymnis) nō pedū mensurā: sed syllabarū nūerū (vt sæpi⁹ diximus) obseruāt. Cōfundūt eni alios pedes indifferēter nūc iambū nūc spōdæū/nūc pyrrhiciū: sic scandūtur.
Pange/lingua/glori/osi. | Præli/um cer/ta mi/nis.

¶ Et dicūtur diocoli distrophi versus. quia post scdm quēq versum fit replicatio Prim⁹ versus acatalectic⁹ qui pfecto fine clauditur. Scds est catalecticus cui in fine deest syllaba quæ perficeret carmē. hoc modo incedūt sequētes.

Hymni.

Pange lingua gloriosi | Sancte dei preciose
Corporis mysterium | Christi miles gloriosus.
O maria noli flere. | Festū matris gloriosi.
Collaudemus magdalene. | Mundi salus affutura.
Estimauit hortulanum. | Lustra sex qui iam peracta.
Urbs beata hierusalem. | Crux fidelis inter omnes.
Tibi christe splendor patris.

¶ Iambicū dimetrū anacreontiū catalecticon.

Iābicū dimetrū catalecticon anacreontiū: ɔstat ex trib⁹ iābis ꝛ syllaba: sic scādūtur. Præceps/amo/re se/no. hoc metro ꝛ trochaico dimetro alcinauæo acatalectico incedere videtꝰ ille hymnus. Cultor dei memēto: ꝛ ē dicolos tetrastrophos: q2 pmi duo vsus sunt anacreōtij iābici: ꝛ duo posteriores trochaici alcinauei: sꝫ i scda replicatione solo iābico anacreontio p q̄tuor vsus vtitur. In replicationib⁹ sequētibus (nullo ordine seruato) hęc metra inuicem confundit: hoc modo scādit.

Hymni.

Cultor/dei/memen/to. | Tefon/tis et/laua/cri.
Rorem/subi/isse/sanctum. | Te cris/mate/inno/uatum.

Trochaicū dimetrū Ithiphalicū brachicatalecticō.

Trchaicū dimetrū ithiphalicū brachicatalecticō: ē illd qd ɔstat ex trib⁹ trocheis: vt. bacche/iunge/tigres. hoc metro hymni sequētes sunt scripti: q̄ sic scādūtur.
Aue/maris/stella: | Aue/mater/anna.

¶ Et sunt monocoli tetrastrophi: quia post quartū quēq vsum fit replicatio: hęc de hymnis collegimus. ¶ De odis quas sequētias appellant: qm pauce ac poti⁹ nulle debitā metri mensuram cōplectūtur: de ijs aliquid præcipere omittimus.

¶ Iambicum sapphicum acatalecticon.

¶ Quintūdecimū est dicolō distrophō. Prim⁹ vsus est hipponacti⁹ trimeter acatalectic⁹ de quo paulo ante dixim⁹. hoc modo. pecti/nihil/me si/cut an/tea/iuuat. Scds est sapphic⁹ iambic⁹ dimeter acatalectic⁹: cōstās heroica pētemimeri: ꝛ q̄tuor iābis hoc modo. scribere/vsicu/los amo/re per/cussum/graui. hoc metro hāc oden duntaxat scripsit. Pecti nihil me sicut antea iuuat.